

697

491.99-5

266

ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

ԱՂՍՈՒ ԱՇԻՋԵԱՆ

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

ՅՕՐԻՆԵԱՑ

Ա. Մ. ԳԱՐԱԳԱՇԵԱՆ

ՅԱԻԼԵԱԼ ԵՒ ՍՐԲԱԴՐԵԱԼ

ԻՆՆԵՐՈՐԳ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ

Տպագրութիւն Յ. Գալաֆեան 1893 :

ՎԵՐԱԾԵՑ ԱՐԱՐԱՏԵԱՆ ԲԱՐՐԱՌԻ

ՆՈՐ—ՋՈՒՂԱՅԻ ԱԶԳ. ԵՐԿՅԵՌ ՌԻՍՒԻՄՆԱՐԱՆՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

ԵԶՆԻԿ ԱՐԵՂԱՑ ԵՐԿԱՐԱԿԵՑԵԱՆ

ՏԱՍՆԵՐՈՐԳ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՆՈՐ ՋՈՒՂԱ.

ՏՊԱՐԱՆ Ս. ԱՄԵՆԱՓՐԿԶԵԱՆ ՎԱՆՈՒՑ

1 9 0 0

Յ Ա Ռ Ա Ջ Ա Բ Ա Ն

Ի Ն Ն Ե Ր Ո Ր Գ Տ Պ Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ե Ա Ն

ԱՂԹԱՍԻ ԱՁԲՁԵԱՆ

Այս Քերականութեան ընթացքը տարբեր է մինչև ցարդ հրատարակուած քերականութիւնների ընթացքից: Սորա գլխաւոր տարբերութիւնն՝ և ինչպէս կ'յուսանք առաւելութիւնն ևս զոր պէտք է ունենայ, զէթ 'ի մասին գործնական կրթութեան՝ նրանումն է, որ այս քերականութիւն պարունակում է գործնական հրահանգներ: Սրանով աշակերտն այն օրից որ սկսում է անունը և բայը ճանաչել պիտի սկսի նաև վարժուիլ նրանց ի գործ ածել:

Դարձեալ այս քերականութեան ընթացքում աշակերտըն ոչ թէ, որպէս մինչև ցարդ գրեթէ առհասարակ կ'լինէր, պիտի նեղանայ 'ի միտ առնուլ, միանգամայն և տեսականապէս միայն, իւրաքանչիւր մասին բանի այլ և այլ ձևերը և բոլոր գիտելիքը, և համաձայնութեան կանոններուն երկայն շարքը, կամ թէ ասեմք, քերականական ուսման երկայն ճանապարհը պէտք է զնայ ծայրից ծայր վազելով առանց զկայ և ոգի առնելոյ ուրեք, այլ իւրաքանչիւր հրահանգ պէտք է լինի աշակերտին, այն երկայն ընթացքում, իբրև մէն մի օթեան, թէ չունչ և հանգիստ առնել տալու նրան, և թէ ստէպ դառնալով նայելու կարճ ճանապարհին վերայ զոր արաւ, և աւելի լաւ ճանաչելու զայն քան զոր ճանաչած էր երբ անցկենում էր առաջին անգամ:

ԱՂ



1-69 fesh

Ձոր օրինակ, քերականութեան բոլորովին անտեղեակ աշակերտն այստեղ ոչ թէ 'ի բերան քան թէ 'ի միտ պէտք է առնու անուանց բոլոր հոլովները և հոլովումները միանգամայն և ոչ թուլթակօրէն, այլ՝ երբ ուղղականը սովորում է, պիտի չ'նեղանայ հասկանալ միանգամայն սեռականը, տրբականը, բացառականը, ընդհակառակն ուսանելուց յետոյ և լաւ ի միտ առնելու նոցա մինը և անելու նորա գործնական կրթութիւնը, պէտք է անցկենայ միւսին: Այսպէս քերականութիւնը խառն և տեսական լինելուց դադարելով, լինի լաւ ուսանելի և տակաւ գործնականապէս:

Որովհետև այս քերականութիւնը մասնաւոր կերպով գրաւած է շատերի ուշագրութիւնը և բարեօք ընդունելութիւն գտած է յաջողակ ուսուցիչներից, աւելացնում ենք այս իններրորդ և նոր տպագրութիւնը, և մեր այս աշխատութեան գործնական օգուտը համարում ենք լլուսն մեր փափաքների:

Աշխատաստէրն:

Գ Ո Ր Ծ Ն Ա Կ Ա Ն

Ք Ե Ր Ա Կ Ա Ն Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Հ Ա Յ Լ Ե Ջ Ո Ւ Ի

Գ Ա Ս Ա .

Լ Ե Ջ Ո Ւ, Ք Ե Ր Ա Կ Ա Ն Ո Ւ Թ Ի Ի Ն, Մ Ա Ս Ո Ւ Ն Ք Բ Ա Ն Ի .

Հարցումն. Ի՞նչ է լեզու:

Պատասխան. Լեզու ասուում են այն արտաքին նշաններն՝ որով մարդիկ յայտնում են իրանց գաղափարները, խորհուրդներն և զգացումները:

Հ. Ո՞րոնք են այս արտաքին նշանների գլխաւորները:

Պ. Այս արտաքին նշանների գլխաւորներն են ձայն և գիր:

Հ. Չայնով կամ գրով բացատրութիւնն թնչ է կոչւում:

Պ. Չայնով կամ գրով բացատրութիւնը խօսք է կոչւում:

Հ. Խօսքը թնչ բաներից է շինւում:

Պ. Ամեն խօսքը շինւում է բառերից. զոր օրինակ՝ ամէն Տարբ երջանիտ-լեւոն է դիմում, բայց շաք չի շէր հասնում են նրան. այս խօսքը կազմուած է ինն բառից, որ են՝ ամէն, Տարբ, դիմել, երջանիտ-լեւոն, բայց, շաք, չի, հասնել, նրան:

Հ. Բառերը թնչպէս են շինում խօսքը:

Պ. Բառերը խօսքի մէջ օրէնքով միմեանց մօտ գալով կազմում են խօսքը: Եթէ այս օրէնքի համաձայն չշինուին կամ չշարուին, նոցա միմեանց

մտա գալով բան չիմացում: Այս օրէնքը չեղաւ օրէնքն է:

2. Ի՞նչ է Քերականութիւն:

Պ. Քերականութիւնն այն գիտութիւնն կամ արուեստն է, որ ուսուցանում է այս օրէնքների հանունները: Այսինքն քերականութեամբ սովորում ենք թէ բառերն ինչպէս են շարուելու, որ իմաստ կամ նշանակութիւն ունեցող խօսք կազմուի:

2. Քանի տեսակի են վերածուած բառերը:

Պ. Լեզուի մէջ հազարաւոր բառեր են գտնուում, բայց ամենքը վերածուած են ինը տեսակի:

2. Այս ինը տեսակ բառերը ի՞նչ են կոչուում:

Պ. Այս ինը տեսակ բառերը կոչուում են Մասունք բանի և են՝ Անուն կամ Գոյական, Ածական, Բայ, Յօդ, Գերանուն, Նախադրութիւն, Մակբայ, Եղչական, Սիջարհութիւն:



ԴԱՍ Բ.

ԱՆՈՒՆ ԵՒ ԱՄԱԿԱՆ.

ԱՆՈՒՆ

2. Ի՞նչ է անուն:

Պ. Անուն կամ Գոյական ասուում են այն տեսակ բառեր որ իրերի անուններ են. ինչպէս՝ ծառ, ծառէն, շուն, հարդ, և ըն:

Անուններից ոմանք կոչուում են յարուհի, այսինքն մարդերի և տեղերի անունները, ինչպէս՝ Սողեմ, Երուսաղէմ: Սրանք գլխատառով են գրուում:

2. Անունը քանի բան ունի:

Պ. Անունն ունի 1. Հոլով և 2. Թիւ:

2. Ի՞նչ է Հոլովն և քանիս է:

Պ. Հոլովն անուան վերջադրութեան փոխուիւն է և վէյ է. Ուղղական, Սեռական, Տրական, Հայցական, Բացառական և Գործիական: *Ներքոյալս*

2. Ի՞նչ է Թիւն և քանիս է:

Պ. Թիւն անուան մի կամ աւելի իր ցոյց տալն է և երկուք է, Եղանի և Յոսնայի. Զոր օրինակ հարդ եղակի է, հարդեր յոքնակի: Այն անունները որոց եզակին չի գործ ածուում՝ անպահան են կոչուում, ինչպէս՝ երկնք, դժոխք, համբ, միտ:

2. Ի՞նչպէս են հոլովուում Հայերէն անունները:

Պ. Հայերէն անունների մի մասը հոլովուում է, բացի ուղղականից և Հայցականից, միւս հոլովներում վերջից աստեղով մի գիր կամ մի վանի, զոր օրինակ.

Ա. ՀՈՒՈՎՈՒՄ

	Եզակի	Յոքնակի	Եզակի	Յոքնակի
Ուղղ.	Բան	Բանք	Քաղաք	Քաղաքք
Սեռ.	Բանի	Բանից	Քաղաքի	Քաղաքաց
Տրակ.	Բանի	Բանից	Քաղաքի	Քաղաքաց
Հայց.	չ Բան	չ Բանք	չ Քաղաք	չ Քաղաքք
Բաց.	ի Բանէ	ի Բանից	ի Քաղաքէ	ի Քաղաքաց
Գործ.	Բանիք	Բանիքք	Քաղաքք	Քաղաքքք

2. Ի՞նչ գիտելիք կայ այս հոլովման վերայ:

Պ. Այս հոլովման եզակի գործիականն է, ոմանց՝ իւ, և ոմանց՝ աւ. իսկ յոքնակի սեռականը, տրականը և բացառականը, ոմանց՝ ից, և ոմանց՝ աց. գործիականը՝ ոմանց՝ իք, և ոմանց՝ օք:

Պէտք է գիտենալ 2. որ ամեն անուան հայցականին վերայ սովորաբար գրուում է (չ) նախդիրը, և բացառականին վերայ՝ (ի) նախդիրը:

Պէտք է գիտենալ 3. որ ք զիրը յոքնակի ուղ-

ղականի նշանն է, « գիրն էլ յօքնակի Հայցականի նշանն է, հոլովելու ժամանակ չպետք է անուշա- գիրը լինել:

Բ. ՀՈՒՈՎՈՒՄ

Գ. ՀՈՒՈՎՈՒՄ

	Եզակի	Յօքնակի	Եզակի	Յօքնակի
Ո.	Գետ	Գետ-ի	Ծով	Ծով-ի
Ս.	Գետ-ոյ	Գետ-ոյ	Ծով-ու	Ծով-ոյ
Տ.	Գետ-ոյ	Գետ-ոյ	Ծով-ու	Ծով-ոյ
Հ.	չԳետ	չԳետ-ս	չԾով	չԾով-ս
Բ.	ի Գետ-ոյ	ի Գետ-ոյ	ի Ծով-է	ի Ծով-ոյ
Փ.	Գետ-ով	Գետ-ովի	Ծով-ու	Ծով-ուի

Հ. Ի՞նչ գիտելիք կայ Գ. հոլովման վերայ:
 Պ. Գ. հոլովման անուններինց մի քանիսնների բա- ցառականը լինում է ուհ, զոր օրինակ՝ զարգ, ի- զարգ-ուհ:

Գ. ՀՈՒՈՎՈՒՄՆ

	Եզակի	Եզակի
Ո.	Մակար	Հռիփսիմէ
Ս.	Մակար-ոյ	Հռիփսիմ-էոյ
Տ.	Մակար-ոյ	Հռիփսիմ-էոյ
Հ.	չՄակար	չՀռիփսիմէ
Բ.	ի Մակար-ոյ	ի Հռիփսիմ-էոյ
Փ.	Մակար-ու	Հռիփսիմ-էու

Հ. Ի՞նչ գիտելիք կայ այս հոլովման վերայ:
 Պ. Այս հոլովման տակով են գնում յարուհ ա- նուններն, այսինքն՝ մարդոց կամ տեղերի անուն- ներ, որոց յօքնակին ընդհանրապէս չի գործածուում:

Ա. Ծ Ա. Կ Ա. Ն

Հ. Ի՞նչ է ածական:

Պ. Ածական ասուում են այն տեսակ անունները, որոնք իրի յարհւոթիւննսնէրը, այսինքն՝ նրա որպիսութիւնը ցոյց են տալիս. զոր օրինակ՝ Բարձր (ծառ), անուշա- հոտ (ծաղիկ), հարուշի (շուն), հէնդանի (մարդ):

1. Հրահանգ:

Աշակերտները հետեւեալ անուններում գոյականը և ածականը որոշեն:

Ընծայ, ժամանակ, նշան, գործ, մեծ, քաջ, հոգմ, մեղմ (համայ), մարդ, տղայ, չար, զգօն (խո- հեճ), կարգ, ձագ, հող, լի, ունայն (պարսպ), հաց, հոտ, հօտ, (պարսպի խոհք), լայն, նեղ, ոչխար, արջառ, (եղ, հոլ), հրաման, դատարկ, հրապարակ, ամբոխ, աղքատ, թշուառ, աղտ, երկաթ, արծաթ, զգեստ, զարդ, Գնէլ, Տիրան, Միհրան, զոհ, հաճոյ, տգեղ, կանաչ, յօդ (հոյ), ազգ, զօրաւոր, տկար, ժա- մազօրծ, ժամ, ծառ, արդար, հեզ, ցեղ, քահանայ, մահ, ծեր, լեզու, թաւ (հոյոպ), շքեղ, վատ, աւա- զան, խրատ, Արամ, Վահան, Գայիանէ, Եսայի, ծայր, իր, ուս, ուխտ, գանձ, զօր, ճրագ, լուսաւոր, ա- դատ, պայծառ, պատերազմ, գայլ, գեղ, որթ (հոյթ), որթ (խոյոշէնի), սան (հալսայ, պշէնի), սան (աշակէրպ), փող (շէփր, սրինգ), փող (հոյոպ, բուհ, հոլ), աղօթք, խօսք, միտք, պարտք, կամք, դժոխք, մեղք:

2. Հրահանգ:

Աշակերտները թո՛ղ հոլովեն վերևի անունները:

ԳՍՍ Գ.

Բ Ա Յ

Հ. Ի՞նչ է բայը:

Պ. Բայ են ասուում այն բառերը, որ մի բան անել կամ մի բան լինել են ցոյց տալիս, ինչպէս՝ գրել, կորուսել, շուքել, նստել, որ մի բան անել են ցոյց տալիս և ուշադրեալ, սեռանալ, զբոսանալ, որ մի բան չենել են ցոյց տալիս:

Հ. Քանի՞ բան ունի Բայը:

Պ. Բայն ունի եղանակի, ժամանակի, դէմքի, և ընդ:

Հ. Քանի՞ս է եղանակը:

Պ. Եղանակը չորս է՝ սահմանաչան, հրահայտչան, սորոսորասակչան, և աներևոյն:

Հ. Ժամանակը քանի՞ս է:

Պ. Ժամանակը բուն է՝ ներկայ, անցեալ, և ապագայ:

Ներկան ցոյց է տալիս այն որ հիմա է, ինչպէս գրում է՝ անցեալը ցոյց է տալիս այն, որ արդէն եղաւ, ինչպէս՝ գրեցի. ապագան ցոյց է տալիս այն, որ դեռ պետք է լինի, ինչպէս՝ պէտք է գրեմ:

Անցեալը իրիկն է (երկուս է), անկատար անցեալ է. գրեցի՝ կատարեալ անցեալ: Դարձեալ ժամանակներն երկուսն են, պարզ և բարդ: Պարզ ժամանակը մէկ է, բազմադրեալն ուրիշ (եմ) բայով շինուում է: Չոր օրինակ սերեմ, սերեցի, պարզ են. սերեալ էմ, սերեալ եք, սերեալ ենք բազմադրեալ են:

Հ. Քանի՞ս է դէմքը:

Պ. Դէմքն երեք է, սուսջին, երկրորդ և երրորդ: Ե՛մ առաջին դէմք է, դու՝ երկրորդ, նա (այն)՝ երրորդ:

Հ. Քանի՞ս է թիւը:

Պ. Թիւը երկուս է, երեք, որ ցոյց է տալիս միմիայն գործող, ինչպէս՝ սիրում էմ, սիրում ես, սիր-

ում է (սիրեմ, սիրես, սիրէ), և յոհանէի, որ ցոյց է տալիս աւելի գործող, ինչպէս՝ սիրեալ (սիրում ենք), սիրէք (սիրում էք), սիրեա (սիրում են):

Հ. Քանի՞ տեսակ են բայերը:

Պ. Բայերը երկուսն են՝ գոյական կամ էական բայ, և ռեպրէզենտացիոն բայ: Էական բայն է եմ բայը. ուրիշ բոլոր բայերն ածական բայ են:

Հ. Ի՞նչպէս է խոնարհուում էական բայը:

Պ. Էական բայն խոնարհուում է այսպէս:

Սահմանական եղանակ:

Նշակի

Յօրնակի

Ներկայ ժամանակ.	Եմ, ես, է.	Եմք, էք, են.
	(Ե՛մ, ե՛ս, է՛)	Ե՛մք, է՛ք, է՛ն):
Անկատար անցեալ.	Եի, էիր, էր.	Եաք, էիք, էին.
	(Ե՛ի, է՛իր, է՛ր.	Ե՛մք, է՛իք, է՛ին):
Կատարեալ	,, Եղէ, եղեր, եղև.	Եղաք, եղէք, եղևն.
	(Եղայ, եղար, եղաւ.	և այլն:
Ապագայ.	Եղէց, եղիցիս, եղիցի.	Եղիցուք, եղիցիք, եղիցին.
	(Պէտք է լինեմ, և լին):	

Հրամայական եղանակ:

Եղալի.	Լեր, մի լինիր.	Ելէ՛ր մի՛ լինիք:
Յոհանէի.	Լեր՛ուք, մի լինիք.	Ելէ՛ք մի՛ լինիք:

Ստորադասական եղանակ:

Եղ. Իցեմ, իցես, իցէ.	Եմ կամ լինեմ, լինես, լինի, և լին:
Յոհ. Իցեմք, իցէք, իցեն.	Լինեմք, լինեք, լինեն, և լին:

Անորոշ դերբայ:

Աներևոյն. Անց. ընդունելու-ընթան. Ապ. ընդունելու-ընթան. Լինել, լինել. Լեալ, եղեալ, եղած. Լինելոց, լինելու:

Բաղադրեալ ժամանակներ

- Յարակ.** Եղեալ եմ, եղեալ ես, եղեալ է. Եղեալ եմք, եղեալ էք, եղեալ են, Եղած է՛մ և լին:
- Գերակ.** Եղեալ էի, եղեալ էիր, եղեալ էր. Եղած է՛ի և լին Եղեալ էաք, եղեալ էիք, եղեալ էին, Եղած է՛ի, և լին:
- Ստոր. անցեալ.** Եղեալ իցեմ, եղեալ իցես, եղեալ իցէ Եղեալ իցեմք, եղեալ իցէք, եղեալ իցեն. Եղած լինէ՛մ կամ եղած է՛մ, և լին:
- Ներկայ ապ.** Լինելոց եմ, լինելոց ես, լինելոց է. Լինելոց եմք, լինելոց էք, լինելոց են. Պէտի լինի՛մ, պիտի լինի՛ս, և լին:
- Անկատար ապ.** Լինելոց էի, լինելոց էիր, լինելոց էր. Լինելոց էաք, լինելոց էիք, լինելոց էին. Պիտի լինէ՛ի, պիտի լինէ՛իր, և լին:
- Ստոր. ապառնի.** Լինելոց իցեմ, լինելոց իցես, լինելոց իցէ. Լինելոց իցեմք, լինելոց իցէք, լինելոց իցեն. Պիտի լինէ՛մ, և լին:

Գ Ա Ս Գ.

ԼՈՒԾՈՒՄՆ ԵՒ ՅՕԴ

ԼՈՒԾՈՒՄՆ

2. Ի՞նչ է Նախագասութիւնը:

Պ. Նախագասութիւն ասուում է մի խօսքի, որի մէջ դիմաւոր հանձն թայ, րէր թայի և ստորագելի կայ: Բանար Տիւն է, Նախագասութիւն է. է՛ դիմաւոր է-ական թայ է, բանար՝ տէր թայի է, Տիւն՝ ստորագելի է:

2. Ի՞նչ է Դիմաւոր և անդէ՛մ թայ:

Պ. Բայի այն ժամանակներն, որ եզակի և յօք-նակի երէ՛ գէմքը ցոյց են տալիս՝ դիմաւոր են աս-

ւում. այսպէս են ներէայ, անհարար, իսարբեայ, ապասնի ժամանակները և պայմանական ու սորարասան. իսկ անորիշ դերբայը, այսինքն՝ աներեւոյնը և անյեայ և ապասնի ընդունելութիւնը, որք գէմք չեն ցոյց տալիս՝ անդէ՛մ են:

2. Նախագասութեան մէջ, բայը, րէր բային և սորագելին թնչպէս են իմացում:

Պ. Բայը միշտ յայտնի է, որ է է՛ թայը: Տէր թային՝ ո՛վ կամ ի՞նչ հարցումով գտանուում է: Ստորագելին ի՞նչպէ՛ս, ո՞րպիսի հարցումով: Յ. Հրահանգին առաջին խօսքում կամ նախագասութեան մէջ, բանար Տիւն է, այս հարցումներն անենք: Ե.— ով կամ թնչ է.— բանար է.— բանտն թնչպիսի է.— Տիւն է: Ապա բանար տէր թայի է է ին. Տիւն էլ ստորագելի է բանար ին:

Այսպէս պէտք է լուծել ամենայն նախագասութիւն: Տէր թային գրեթէ միշտ գոյական է. այսինքն մի անչ՝ կամ մի եր: Ստորագելին ևս գրեթէ միշտ ածական է:

Յ Օ Դ

2. Ի՞նչ է յօքը:

Պ. Յօք կոչուում է ն գիրը՝ հին լեզուի մէջ կամ գրաբարում, իսկ արդի լեզուի մէջ կամ աշխարհաբարում՝ կամ ը գիրը. ինչպէս, աշխարհաբար՝ տունը, կինը. գրաբար՝ տունն, կինն:

2. Ո՞ր է դրում յօքը:

Պ. Յօքը թէ գրաբարում և թէ աշխարհաբարում դրում է անուան ծայրին:

2. Մի բառ գրաբարում երբ յօք չի առնում:

Պ. 1. Երբ մի անուն «է» կամ «ի» է ցոյց տալիս, գրաբարում յօք չի առնում, աշխարհաբարում առնում է: Մի անուն «է» է ցոյց տալիս, երբ «ի» նայն բառ գորութեամբ է իմացում, զոր օրինակ՝ Բանտը մի ին է, Շունը հաւատարիմ է, Չինարագ է,

Մարդը մահկանացու է, նշանակում են՝ ամենայն բանս, ամենայն շուն, ամենայն ձի, ամենայն մարդ. սեռ են ցոյց տալիս, ուստի և գրաբարի մէջ յօդ չեն առնում, թէպէտ աշխարհաբարում առնում են, զոր օրինակ-

Բանտը մթին է Սրբին է բանս.
Շունը հաւատարիմ է Հասարակ է շուն.
Մարդը մահկանացու է Մահանայութեան է մարդ.
Առաքինութիւնը սիրելի է. Սիրելի է աստուծոյն.

2. Երբ անունով նշանակուած իրը բնութեան մէջ մեկ է, նոյնպէս գրաբարում յօդ չի առնում, բայց աշխարհաբարում՝ առնում է: Աստուած բարի է, Արեգակը լուսատու է, Լուսինն աղօտ է, Երկիրը գնդաձև է, խօսքերում՝ Աստուած, Արեգակ, Լուսին, Երկիր, որ միակ առարկաներ են, գրաբարում յօդ չեն առնում, զոր օրինակ.

Աստուած բարի է. Բարի է Աստուած.
Արեգակը լուսաւոր է. Լուսաւոր է արեգակն.
Երկիրը գնդաձև է. Գնդաձև է երկիր.
Լուսինն աղօտ է. Աղօտ է լուսին.

3. Հրահանգ (*)

Բանտը մթին է. Լուսինն աղօտ է. Զիւնը թանձր է. Անձրևը լոյծ է. Շունը հաւատարիմ է. Զին արագ է. Երկիրը գնդաձև է. Ծովն ընդարձակ է. Մարդը մահկանացու է. Զուրը սառն է. Օդը թե-

(*) Այս հրահանգում այն բառերը, որ ստորև դրուած բառերում չկան՝ գրաբարին հետ նոյն են: Աշակերտը թո՛ղ վերեւ հրահանգը դարձնէ գրաբարի, ստորագրելն բայից առաջ և յետոյ տէր բային դնելով: Թո՛ղ աշակերտները չմոռանան այս կանոնը, այսինքն ստորագրելն բայից առաջ դնել. այս կերպը գրաբարում սովորական և հեշտ է:
Աշակերտները կարող են այս հրահանգին ամենայն խօսքը (նախագասուցութիւնը) վերեւի լուծման կանոնին համեմատ լուծել:

թև է. Առաքինութիւնը սիրելի է. Արեգակը լուսատու է. Աստուած բարի է. Հոգին անմահ է. Մարմինը նիւթեղէն է. Քարը կարծր է. Յամաքը պինդ (պիրկ) է. Թանաքը սև է. Զիւնը ճերմակ է. Խոտը կանանչ է. Յակինթը կարմիր է. Երկինքը կապոյտ է. Անիւր կլոր է. Խաղողը քաղցր է. Ազոխը թթու է. Թռչունը թևաւոր է. Զուկը թեփոտ է. Ոչխարը չորս ոտքով է. Հաւը երկու ոտքով է. Առիւծը հսպարտ է. Վագրը անգուլթ է. Որդը գարշելի է. Նապաստակը շուտ վազող է. Եղէգը հեշտ կոտորուող է. Աղիւսը փռում եփած է. Աստուած վարձատրող է. Ծնորհքը ձրի է:

Ճերմակ, սպիտակ. Սառն, զով:
Սև, սեւ. Կանանչ, կանաչ.
Թեփոտ, թեփաճորթ. Կլոր, բոլորակ.
Զուկ, չափն. Շուտ վազող, արագան.
Չորս ոտքով, չորսոտան.
Երկու ոտքով, երկոտան.
Անգուլթ, անոտան.
Որդ, որդի. Վարձատրող, պարգևատու.

Ծնորհք, շնորհ

Դ Ա Ս Ե.
ՆԱԽԸՆԹԱՑ ԳԱՍԻՆ ՇԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՏԵՐ ԲԱՅԻ ԵՒ ՅՕԴ
ՏԵՐ ԲԱՅԻ

2. Գրաբարում անեզական տէր բայիներին բնչ բայ է տրւում:
Պ. Անեզական տէր բայիներին տրւում է յոգնուի բայ:
Երկինքը բարձր է, բարձր են երկինք

Աղօթքը զօրաւոր է. Հնչի էն աշօրէ

Ապարանքը (պալատ) փառաւոր է. Եփէշ էն ապարանքն

Հ. Բայը եզակի՛ թէ յօքնակի է դրուում երբ երկու կամ աւելի եզակի տէր բայիներ կան:

Պ. Երբ երբէն կամ աւելի եզակի տէր բայիներ կան, բայը յօքնակի է դրուում:

Եոզին և ծուխը թեթև են. Թէլև էն շոգի և ծուխ Բարն ու երկաթը ծանր են. Ծանր էն քար և երկաթ

Յ 0 Դ

Հ. Վերը (Դաս Դ.) ասացիր թէ, երբ մի անունն «է» կամ տեսակ է ցոյց տալիս, յօդ (ն գիրը) չի առնում. բնա երբ մի անունն յօդ է առնում գրաբարում:

Պ. Երբ մի անունն ցոյց է տալիս ոչ թէ սեռ, այլ որոշեալ անհատ կամ անհատներ, այն ժամանակ առնում է յօդ գրաբարում: Մի անուն որոշեալ անհատ ցուցած է ասուում, երբ նշանակում է ոչ թէ ամէն, այլ այս ինչ, այս անուն. զոր օրինակ. Ասորէրը շուսուոր էն, խօսքում, ասորէրը բառով իմացում է ամեն ասոր. բայց դասերը բայ էին, ճանապարհներն էն, դասուորն անաչառ է. խօսքերում, դասերը, ճանապարհները, դասուորը ասելով՝ չի իմացում ամէն դուռն, ամէն ճանապարհ, ամէն դատաւոր, այլ՝ նշանակում է այս ինչ դուռերը, այս ինչ ճանապարհները և այս անունն դատաւորը:

Սեռ ցոյց տուող	Որոշեալ անձատ ցոյց տուող
Օդը բարակ է, Նուրբ է օդ.	Օդն ապականած է. Ապականեալ է օդն.
Ջուրը վազուն է. Հասանալի է ջուր.	Ջուրը պղտոր է. Պղտոր է ջուրն.
Զին չորքոտանի է. Զորքոտանի է չի.	Զին կաղ է. Կաղ է չին.

Այս և նախընթաց դասի կանոններին համեմատ աշակերտները գրաբարի թո՛ղ վերածեն հետևեալ հրահանգները:

4. Հրահանգ

Երկինքը բարձր է. Աստղերը լուսատու են. Դռները բաց էին. ձանապարհները նեղ են. Փողոցները շիտակ են. Ապակին ջինջ է. Ջուրը յտակ է. Աղբիւրն առատ է. Սովը սաստիկ է. Հիւանդութիւնը ծանր է. Կրակը այրող է. Դատաւորն անաչառ է. Իշխանը խիստ է. Պալատը շքեղ է. Երկու թիւները փառաւոր են. Պարտեզը գեղեցիկ է. Ժողովուրդը շատ է. Զինուորները քիչուոր են. Մարդը հարուստ է. Աստուած ստեղծող է. Հրեշտակները հոգի են. Սատանաները չար են. Դրախտը երանաւետ է. Տղայք անմեղ են. Իմաստութիւնը յարգի է. Գիտութիւններն օգտակար են. Եղը, ձին և էջը պիտանի են. Որդիներ ժառանգ են. Ծառաները հնազանդ լինին. Թագաւորն յաղթող է. Զօրավարը քաջ է. Զինուորները հաւատարիմ են. Առիւծը զօրաւոր է. Գետինը խոնավ է. Փայտը չոր էր. Հիւանդութիւնը մահացու է. Բեռը ծանր է. Զգոյշ եղիք. Վստահ եղիր. Ժողովուրդն աղքատ է. Իշխաններն հարուստ են. Մարդը ուր է. Իրանը սովքեր են. Տղան սով է. Ուսումն օգտակար է. Սղութիւնն ատելի է. Աղքատներն հարուստ եղան. Պատմութիւնը ճշմարիտ է. Վկայութիւնները սուտ են. ձանապարհը երկայն է. Ժամանակը կարճ է:

Աստղ, ասոր, Յք. ասորէր Կրակ, հար Դուռ, դասան, Յք. գրանի Ալտող, կիլիէ ձանապարհ, ճանապարհ Պալատ, ապարանք Երկու, ուշիղ (հարիւ) Աղբիւր, ջինջ Զին, ջորքոտանի Յք. շինաւոր Հիւանդութիւն, ախար

1-694ach

Փառաւոր, հոյակապ	Տղայ, հանուկ, Յք. հանդուհի
Շատ, բազմ	Յարգի պատրաստան,
Քիչուոր, սակաւ	Եզ, էզն, Յք. էզինք
Մարդ, այր	Ձօրաւոր, հոջր
Հարուստ, ընչէշ, Ռեծապտան	Բեռ բեան, Յք. բեանք
Ստեղծող, սրարիչ	Նրանք, նորա
Ստանայ, դե	Ուսում, ուսումն

Մոլութիւն, յստուրիւն:

ԼՈՒԾՈՒՄՆ

Բայ էն գրուանքն. Են՝ Եակ. բայ. սահմ. ներկ. յոք. գ. դէմք. — Ո՞վքեր են. — Գրուանքն, գունները. Կրունքն տէր բայի է էն ին. այս բառին ն գիրը յոգ է, վասնզի գրուանքը այստեղ ոչ թէ ամէն գուռն է նշանակուած, այլ՝ այս ինչ որոշեալ գունները: — Կրունքն բնչալիսի եէ. — Եայ են. բաց՝ ածական, ստորագելի է գրուանքն ին:

Ծ. Հրահանգ

Կրագիրը շուտ գրող է. Եզը, ոչխարը և այժը եղջերաւոր են. Պատմութեանը ծիրանի է. Բնակիչները սև են. Քաջ եղիք. Հնազանդ եղիր. Շուալը մի լինիր. Հաւատարիմ լինիր. Ձգողը եղիք. Եղևինը բարձր է. Եղէզը գիւրաբեկ է. Տօսախը (շիշապ) ցած է. Զիւնն և եղեամն ճերմակ են. Կեանքը սահուն է (չղպրուան). Խեղճ եմ. Ողորմելի է. Երանելի ես. Նապաստակը շուտ քալող է. Սպերախտ մի լինիր. Մարգը բարերար է. Երամակը (խոչէրի խոյք) մեծ էր. Ես վկայ եմ. Կու երաշխաւոր (զամէն) ես. Նա ամբաստանող է. Նրանք գատաւոր են. Նա դահիճ է. Տէրը վրէժխնդիր է. Պարգևը ձրի է. Սյս շնորհք է. Կիրքը պարգև է. Պտուղներն ընծայ են: Կրագիր, գրիչ

Շուտ գրող, սրագագիչ

Եղէգ, էղէգն էղէգան	Սպերախտ, Երախտախտայ,
Յած, խոսարհ	ապաշնորհ.
Ճերմակ, աղիպոչ	Բարերար, Երախտաւոր
Սահուն, լղիք	Ամբաստանող, Գտախտող
Խեղճ, էղաւի	Շնորհք, չիք
Շուտ քալող, սրագագիչ	Կիրք, հարեանք

ԴՍՍ Զ.

2. Վերևը (Դաս Բ.) ասացիր թէ անունների մի մասը հոլովուած է վերջից մի գիր կամ վանի առնելով: Կան ուրիշ անուններ, որ ուրիշ կերպ հոլովուած են:

Պ. Կան անուններ որ հոլովելու ժամանակ փոխուած են իրանց վերջին վանկը. այսպէս են՝ ի, ըն, ին և ըր կամ ըշ վերջաւորած անուններ:

Ե. ՀՈՒՈՎՈՒՄՆ

	Եզակի	Յոքնակի
Ո.	Եկեղեցի	Եկեղեցիք
Ս.	Եկեղեցւոյ	Եկեղեցւոց
Տ.	Եկեղեցւոյ, աղ	Եկեղեցւոց
Հ.	չԵկեղեցի	չԵկեղեցիս
Բ. (*)	յԵկեղեցւոյ, աղէ	յԵկեղեցւոց
Գ.	Եկեղեցւո	Եկեղեցւօք

2. Սյս հոլովման վերայ ինչ գիտելիք կայ:

Պ. 1. Սյս հոլովման տակով են գնում բազմաձանչ (որ աւելի քան մի վանկ ունին) ի վերջաւորած անուններ, ինչպէս գօթի, իշղի, գինի և ին:

(*) Ձայնաւորով սկսած անունների վերայ փոխանակ ի է՝ յ նախդիրը գրուած է:

2. Հոգի և սրբի բառերին, և յի վերջաւորած տեղի կամ ազգի վերաբերեալ անձն ցոյց տուող անուններին, ինչպէս՝ Իսրայէլայի, Հառլայայի, և այլն, գործիականը լինում է ալ և էաւ. և յոքնակիին փոխանակ էոյ, էօք լինելու, լինում է աոյ առլէ. Զոր օրինակ՝ որդի, որդւոյ. գործիական որդւոլ որդիք, որդւոյ, որդւոլէ:

Ձ. ՀՈՒՈՎՈՒՄՆ

	Նղակի	Յորնակի	Նղակի	Յորնակի
Ո.	Հիմն	Հիմ-ունք	Գառն	Գառ-ինք
Ս.	Հիմ-ան	Հիմ-ա՛յ	Գառ-ին	Գառ-անոյ
Տ.	Հիմ-ան	Հիմ-անոյ	Գառ-ին	Գառ-անոյ
Հ.	չՀիմն	չՀիմ-ունս	չԳառն	չԳառ-ինս
Բ.	ի Հիմ-անէ	ի Հիմ-անոյ	ի Գառ-անէ	ի Գառ-անոյ
Գ.	Հիմ-ամբ	Հիմ-ամբք	Գառ-ամբ	Գառ-ամբք

Հ. Ի՞նչ գիտելիք կայ այս հոլովմանց վերայ:

Պ. 1. Կան անուններ, որ ըն չեն վերջաւորւում, բայց այս հոլովման պէս կը լինին, ինչպէս, Տուն, տան. Ծուն, շան. Մանուկ, մանկան. Աղջիկ, աղջկան. Անուն, անուան. Պաշտօն, պաշտաման. և այլք:

2. Կան միքանի ըն (*) վերջաւորուած անուններ, որոց սեռականը և տրականը լինում են ին. և յոքնակի ուղղականն ինք, ինչպէս, Գառն, գառինք: Այս զարտուղութիւնները վարժութեամբ սովորում են:

(*) Մի քանի ըն վերջաւորած անունները յոքնակի ուղղականը՝ անք, և հայցականը՝ անս վերջաւորուում են, ինչպէս՝ սերմն, սերմանք, զսերմանս. Ակն, ախանք, զախանս (զոհար) և այլք:

Է. ՀՈՒՈՎՈՒՄՆ

	Նղակի	Յորնակի
Ո.	Նեղութիւն	Նեղութիւնք
Ս.	Նեղութեան	Նեղութեանոյ
Տ.	Նեղութեան	Նեղութեանոյ
Հ.	չՆեղութիւն	չՆեղութիւնս
Բ.	ի Նեղութեանէ	ի Նեղութեանոյ
Գ.	Նեղութեամբ	Նեղութեամբք

Հ. Ի՞նչ գիտելիք կայ է. հոլովման վերայ:

Պ. Շատ ին վերջաւորուած անուններ այսպէս են հոլովուում, ինչպէս. արիւն, կորիւն, անկիւն, որ կը լինին արեան, կորեան, անկեան, ևլն. նաև ուրիշ մի քանի բառեր, ինչպէս. Ծնունդ, ծննդեան. Խորհուրդ, խորհրդեան. Ժողովուրդ, ժողովրդեան. Գալուստ, զալստեան:

Ը. ՀՈՒՈՎՈՒՄՆ

	Նղակի	Յորնակի
Ո.	Տարր	Տար-երք
Ս.	Տար-եր	Տար-երոյ կամ երոյ
Տ.	Տար-եր	Տար-երոյ » »
Հ.	չՏարր	չՏար-երս
Բ.	ի Տար-երէ	ի Տար-երոյ » »
Գ.	Տար-երք	Տար-երօք » երքք
Ո.	Աստղ	Աստ-եղք
Ս.	Աստ-եղ	Աստ-եղոյ կամ եղոյ
Տ.	Աստ-եղ	Աստ-եղոյ » »
Հ.	չԱստղ	չԱստ-եղս
Բ.	յԱստ-եղէ	յԱստ-եղոյ » եղոյ
Գ.	Աստ-եղք	Աստ-եղօք » եղքք

2. Ի՞նչ գիտելիք կայ ըբ վերջաւորուած անուաններից ոմանց վերայ:

Պ. Ըբ վերջաւորուած անուաններից ոմանք հետեւեալ կերպով են հորովւում:

	Նզակի	Յորճակի
Ո.	Փոքր	Փոք-ուհի
Ս.	Փոք-ու	Փոք-ուհի
Տ.	Փոք-ու	Փոք-ուհի
Հ.	չՓոքր	չՓոք-ուհի
Բ.	ի Փոք-ուէ	ի Փոք-ուհի
Գ.	Փոք-ուհի, կամ Փոք-ու	Փոք-ուհի

Այսպէս են հորովւում՝ Ժանք, լեռնք, բարք, ածականները, և Տեղք, սար, ծառք, գոյական անուանները: Վերջին երեք բառերին գործիականը կը լինի՝ մեղու, ասու, ծաղու. և յօքնակին չի գործածւում: Բարձր բառին յօքնակի սեռականը, տրականը և բացառականը կը լինին բարձրաց. և գործիականը՝ բարձրաց:

6. Հրահանք

(*) Գօտի, ձիթենի, հոգի, ոսկի, ատամն, բեռն, կողմն, տուն, լաւութիւն, կոճղ, մեծատուն, վերնատուն, ճշմարտութիւն, տարի, անձն, տարր, արկրղ, խաշն, դաշն, ուստր (արու գաւակ), դուստր, կղզի, փարիսեցի, սաղուկեցի, Անեցի, ասր (բուրդ), մեղր, եզր (սփար), ամիս (սփար՝ ծովու, գետի), ձմեռն, ամառն, ձեղուն, տառն (պոչ՝ օձի, ձկան կլն.), ագի (պոչ՝ ձիու կլն.), մասն, մրջիւն, սիւն, կորիւն (չափ գազանի), թոռն, համր:

(*) Աշակերտք թո՛ղ հորովեն Նշանակեալ անուաններին:

ԴԱՍ Է.

ՀՈՒՈՎՄԱՆ ՄԻՋՈՒԾ ԶԱՅՆԱԻՐ ԳՐԵՐԻ ՓՈՓՈՒԹԻՒՆԸ

2. Հորովման միջուց անուանների ձայնաւոր գրերը մնում են միշտ անփոփոխ:

Պ. Բաղաձայնով վերջաւորուած անուանների վերջին վանկին է, եւ, ոյ, ի, և ու գրերը, խորհրդակ հորովներում, այսինքն՝ բացի ուղղականից և հայցականից՝ ուրիշ հորովներում փոխւում են:

2. Ի՞նչ բանի է փոխւում է գիրը:

Պ. Է փոխւում է ի ի. ինչպէս՝ Հանդէս, հանդիսի, հանդիսիւ. Հանդէսք, հանդիսից, հանդիսիւք. Պարտեզ, պարտեզի, պարտեզիւ. Պարտեզք, պարտեզից, պարտեզիւք: Էշ, էշոյ, էշով. Էշք, էշոց, էշովք: Զէն, զինու. Զէնք, զինուց, զինուք:

2. Ի՞նչ բանի է փոխւում եւ:

Պ. Եւ փոխւում է է ի, ինչպէս՝ Սենեակ, սենեկի, սենեկաւ. Սենեակք, սենեկաց, սենեկօք: Մատեն, մատենի, մատենիւ. Մատենք, մատենից, մատենիւք:

2. Ի՞նչ բանի փոխւում է ոյ:

Պ. Ոյ փոխւում է ու ի, ինչպէս՝ Ողջոյն, ողջունի, ողջունիւ. Ողջոյնք, ողջունից, ողջունիւք: Թոյն, թոնոյ, թոնով. Թոյնք, թոնոց, թոնովք:

2. Ի՞նչ բանի փոխւում է ի և ու:

Պ. Ի և ու փոխւում է ը ի (*), ինչպէս՝ Գիծ, գրծի, գրծիւ. Գիծք, գրծից, գրծիւք: Բուս, բընոյ, բընով. Բուսք, բընոց, բընովք: Ինձ, ընձու. Ինձք, ընձուց, ընձուք:

(*) Այս ը սովորաբար չի գրւում:

ՈՒՐԻՇ ԳԻՏՆԵԼԻՔ

2. Ուրիշ քննչ գիտելիք կայ ձայնաւորներին փոփոխութեան վերայ:

Պ. 1. Իւ վերջաւորուած անուններին իւ մասնիկը խոտորնակ հոլովներում ու ի փոխում է, ինչպէս՝ Հովիւ, հովուի (կարգաւ հովվի), հովուաւ. Հովիւք, հովուաց, հովուօք:

Թիւ թուոյ, թուով. Թիւք, թուոց, թուովք:

2. Դէւ, դիւի, դիւաց, դիւօք:

3. Աստուած բառի վերջին ու գիրը կորչում է. ինչպէս՝ Աստուած, Աստուծոյ, Աստուծով:

2. Եայ մասնիկը քննչ բանի է փոխում:

Պ. Եայ վերջաւորուած անունների եայ մասնիկը փոխում է է ի, ինչպէս՝ Փախստեայ, փախստէի, փախստէիւ. Փախստեայք, փախստէից, փախստէիւք, և այլն:

Բայց եայ վերջաւորուած տեղացի ցոյց տուող անունների նոյն մասնիկը (եայ) ուրի է փոխում, ինչպէս՝ Ասորեստանեայ, Ասորեստանայ, Ասորեստանով կամ եաւ: Սրանց յօքնակին լինում է եայց. Ասորեստանեայք, Ասորեստանայք, Ասորեստանեօք:

7. Հրահանգ

(*) Թուղթ, սէր, պատիւ, թիւ, անիւ, գրիչ, հուր, մատուռն, թուչուն, մատեան, ատեան, շունչ, մարմին, մուկն, շուրթն, հովիւ, ջուր, պանիր, հունձ, պտուղ, երէց, պղինձ, զէն, կոչումն, գալուստ, շէն, լոյս, յոյս, ամիս, վայրկեան, սուրբ, մեհեան, հանգէս, ողջոյն, էշ, մանուկ, աղջիկ, գուստր, ծեր, խունկ, ինձ (ղափլան), խոստումն, ուսումն, սկիզբն, քիրտն, աշուն, գարուն, մարգիկ, ձեղուն, սենեակ,

(*) Ղաղերաններ թուղ հոլովին այստեղ նշանակեալ անունները:

դուլի, փոքրիկ, անիկ, հանգիստ, փախուստ, թաքուստ, իղձ, ունչ, ունդ, քրիստոնեայ, փախստեայ, աշտեայ (խշտ), ծնունդ, ժողովուրդ, խորհուրդ:

8. Հրահանգ:

Տունը նոր է. Եկեղեցին հին է. Ծոգին և ծուխը թեթեւ են. Անձրեւն և կարկուտը ծանր են. Հողին զգացող, իմացող և գործող է. Կինը տրտում է. Մայրը վշտագին էր. Քոյրը զուարթ է. Մարդիկ և կենդանիներ քալող են. Հողը խոնաւ է. Երկիրը բարեբեր է. Դաշտը բերքով լիքն է. Սրտն և պարտեզը պտղաբեր են. Հրեշտակները հոգի են. Զին կրակոտ է. Եւսը հաւատարիմ է. Վարժապետը հմուտ և փորձ է. Աշակերտները կրթեալ են. Կառավարը (կառք վարող) վարժ է. Եշը դանդաղ է. Նապաստակն արագ է. Քացախը սաստիկ և կծու է. Իւղը լոյծ է (հեղուկ). Կարագը թանձր է. Փայտը պինդ է. Քարն և երկաթը կարծր են. Նարինջը գնդակերպ է. Սկաւառակն և անիւր կլոր են. Թաթը կակուղ է. Սմբակն և կճղակը կարծր են. Լեմոնը թթու է. Թեւերն և ոտքերը շարժող են. Լեզուն և աչքերն այս կողմ այն կողմ դարձող են. Ատամները հաստատ են. Պատանին հասուն է. Տղան տհաս է. Թուչունները թուչող են: Զորքոտանիները քալող են. Եղջերուն և նապաստակն արագընթաց են. Առիւծն ուժով է. Վագրը փարատող և անգուլթ է. Ոչխարը հեզ է. Ուղտը հանդարտ է. Եշը համբերող է. Դաւիթ հովիւ էր և թագաւոր եղաւ. Հայկը գիւցաղն էր. Սրամ քաջ էր. Աստուած կարող է. Պաշտօնեայն հաւատարիմ է. Լեառը դժուարին է:

Զգացող, զգայուն Կենդանի, անասուն
Իմացող, իմաստուն Քալող, գնայուն
Գործող, գործն Բարեբեր, բերրի

Բերքով լիքն, յառաջիկայ	Ս. յս կողմ ան կողմ դարձող, յեշտեղանի
Վարժապետ, վարդապետ	Ս. տամն, ապամն, չք. ապաման
Կրթեալ, նիւթ	Հաստատ, հաստ
Սաստիկ, բարի	Ուժով, հզօր
Կարագ, հոգի	ՏՀաս, խաչ
Կլոր, բարձր	Թռչուն, հաս
Լեմոն, նիւթ	Թռչող, լեռան
Շարժող, շարժան	Փարատող, գիշարիչ

Ս. նգուժ, անագորոյն

Գ Ս Ս Ը.

ԱՆԿԱՆՈՆ ՀՈԼՈՎՄՈՒՆԵՔ

Հ. Սմէն անուն վերև յիշուած հոլովմանց պէս հոլովուած են:

Պ. Կան մի քանի սովորական անուններ, որոց հոլովմունքը բոլորովին տարբեր են:

Հ. Ո՞րոնք են այս անունները և թնչպէս են հոլովուած:

Պ. Ս. յս անուններն են՝ այր, սէր, հայր, ճայր, էշքայր, քայր, նիւ, օր, գիւշ, սիւ, և սա պէս են հոլովուած:

	եզակի	Յոքնակի
Ո.	Ս. յր	Ս. րք
Ս.	Ս. ւն.	Ս. րանց.
Տ.	Ս. ւն.	Ս. րանց.
Հ.	չՍ. յր.	չՍ. րս.
Բ.	յՍ. ւնէ.	յՍ. րանց.
Գ.	Ս. րամբ.	Ս. րամբբ.
	եզակի	Յոքնակի
Ո.	Տէր.	Տեարք.
Ս.	Տեառն.	Տերանց, տեարց.

Տ.	Տեառն.	Տերանց, կամ տեարց.
Հ.	չՏէր.	չՏեարս.
Բ.	ի Տեառնէ.	ի Տերանց.
Գ.	Տերամբ.	Տերամբբ.
	եզակի	Յոքնակի
Ո.	Հայր.	Հարք.
Ս.	Հօր.	Հարց, կամ Հարանց.
Տ.	Հօր.	Հարց, ,, Հարանց.
Հ.	չՀայր.	չՀարս.
Բ.	ի Հօրէ.	ի Հարց, կամ ի Հարանց.
Գ.	Հարբ.	Հարբբ.
	եզակի	Յոքնակի
Ո.	Քոյր.	Քորք.
Ս.	Քեռ.	Քերց.
Տ.	Քեռ.	Քերց.
Հ.	չՔոյր.	չՔորս.
Բ.	ի Քեռէ.	ի Քերց.
Գ.	Քերբ.	Քերբբ.
	եզակի	Յոքնակի
Ո.	Կին.	Կանայք.
Ս.	Կնոջ.	Կանանց.
Տ.	Կնոջ.	Կանանց.
Հ.	չԿին.	չԿանայս.
Բ.	ի Կնոջէ.	ի Կանանց.
Գ.	Կնաւ, կամ կանամբ.	Կանամբբ.
	եզակի	Յոքնակի
Ո.	Օր.	Ս. ւուրք.
Ս.	Ս. ւուր.	Ս. ւուրց.
Տ.	Ս. ւուր.	Ս. ւուրց.
Հ.	չՕր.	չՍ. ւուրս.
Բ.	յՕրէ.	յՍ. ւուրց.
Գ.	Ս. ւուրբ.	Ս. ւուրբբ.

	Եղակի	Յորնակի
Ո.	Գիւղ.	Գիւղք.
Ս.	Գեղջ.	Գիւղից.
Տ.	Գեղջ.	Գիւղից.
Հ.	չԳիւղ.	չԳիւղս.
Բ.	ի Գեղջէ.	ի Գիւղից.
Գ.	Գիւղիւ.	Գիւղիւք.
	Եղակի	Յորնակի.
Ո.	Տիւ.	Տիւք.
Ս.	Տուրնջեան.	Տուրնջեանց.
Տ.	Տուրնջեան.	Տուրնջեանց.
Հ.	չՏիւ.	չՏիւս.
Բ.	ի Տուէ, ի Տուրնջենէ.	ի Տուրնջեանց.
Գ.	Տուրնջեամբ.	Տուրնջեամբք.

Հայր ին պէս հոլովում են Տայր և Եղբայր. ին ին պէս հոլովում են քի՛ն և ասնա՛նքն:

Գ Ս Ս Թ.

ՍԵՌԱԿԱՆ ՀՈՒՈՎ ՅԱՏԿԱՅՈՒՅԻԶ

- Հ. Սեռական հոլովն ինչ է ցոյց տալիս:
- Պ. Սեռական մի անունան մօտ դուր ելով ցոյց է տալիս նրա որի վերաբերելը. զոր օրինակ՝ Պարտէղին դուռը, խօսքում՝ պարտէղին է վերաբերում կամ պարտէղինն է:
- Սեռական հոլովն է պատասխան, որին՝ հարցման, որին դուռը պարտէղին:
- Հ. Ի՞նչ է կոչում սեռական հոլովը:
- Պ. Սեռական հոլովը Հայերէն կոչում է յարկացուցիչ, նրա վերաբերեալ բառը ասում է յարկացեալ:
- Հ. Յատկացեալից առանջ թէ յետոյ դրւում է յատկացուցիչը:
- Պ. Գրաբարում յատկացուցիչը դրւում է սովորա-

բար յատկացեալից յետոյ, թէպէտ աշխարհաբարում սրա հակառակն է, զոր օրինակ.

Աշխարհաբար.	Գրաբար.
Պարտէղին դուռը	Գուռն պարտիզին
Թագաւորին եղբայրը	Եղբայր Թագաւորին

Հ. Գրաբարում յօդը (ն գիրը) յատկացուցիչն թէ յատկացելոյն վերայ է դրւում:

Պ. 1. Գրաբարում յօդը դրւում է յատկացուցչին վերայ. աշխարհաբարում՝ երկուքին վերայ ևս, զոր օրինակ.

Աշխարհաբար.	Գրաբար.
Թագաւորին որդին	Որդի թագաւորին
Մարգարէին խօսքը	Բան Մարգարէին

2. Բայց եթէ յատկացուցիչը յարուստ անուն է, գրաբարում յօդը յատկացելոյն վերայ միայն դրւում է. աշխարհաբարում երկուքին վերայ էլ, ինչպէս.

Աշխարհաբար.	Գրաբար.
Յոյներին պատերազմը	Պատերազմն Յունաց
Դաւթին թագաւորութիւնը	Թագաւորութիւնն Դաւթի

3. Գրաբարում ո՛չ յատկացուցչին և ո՛չ յատկացելոյն վերայ յօդ է դրւում, եթէ երկուքն էլ յօդ առնող անուններ չեն, զոր օրինակ՝ երբ «Խ» են ցոյց տալիս (տես Դաս Գ.) կամ բնութեան մէջ միակ գտանուող մի բանի անուն են ինչպէս՝ Աստուած, Արեգակն, Լուսին, Երկիր, և այլն. իսկ աշխարհաբարում երկուքին վերայ էլ դրւում է յօդ, զոր օրինակ.

Աշխարհաբար.	Գրաբար.
Աստուծոյ դատաստանները	Դատաստանք Աստուծոյ

Արևիկն ճառագայթները	ձառագայթք արեգական
Լուսնին լոյսը	Լոյս լուսնի
Երկրին շուքը	Սառուեր երկրի
Մարդուն հոգին	Հոգի մարդոյ (աճէն մարդի)
Դպրոցներին տղերքը	Մանկունք դպրոցոց (ա- ճէն դպրոցի:

9. Հրահանգ

ԳՈՅԱԿԱՆ ՅԱՏԿԱՑՈՒՅՉՈՎ

Պարտեզին դուռը բաց է. Տանը պատուհանները փակ են. Երկրին բնակիչները վայրենի էին. Ծառին պտուղը գեղեցիկ էր. Արևին լոյսը պայծառ է. Լուսնին լոյսն աղօտ է. Տղուն հայրը ծեր է. Թագաւորին զօրքերը հաւատարիմ են. Տիրոջը կամքն այս է. Գրոջը տունը մօտ է. Կնոջը որդիքը ստահակ են. Մարդուն խօսքերը խիստ էին. Հօրը բարկութիւնը սաստիկ էր. Օրուան հանդէսը մեծ էր. Յերեկուան ժամերը կարճ են. Գիշերուան ժամերն երկայն են. Կէս օրուան տաքն աւել է. Գարնան օրերը զով են. Ամառուան օրերը տաք են. Գեղին բնակիչները մարդասէր են. Թագաւորին հրամանը սաստիկ էր, ստիպողական էր. Գաղաքին դուռները պղնձից էին. Գետին ջրերը քաղցր են. Ծերին խօսքերը խելքով են. Սրանք քաղաքներին իշխաններն են. Ծովին ձուկերը տեսակ տեսակ են. Գինին կարասը ծակ է. Եղին սրուակը լիքն է. Կաթին ամանները պարպ են. Տեղույն դիրքը բարձր է. Որդիներին պարծանքը հայրերն են. Մայրերը աղջիկների պաշտպանն են. Արգարներին հոգիները Լրանելի են. Հռովմայեցւոց պետութիւնն ահագին էր. Իսրայէլացւոց ազգը ընտրեալ էր. Խրատին խօսքերն ազգու էին. Նոյի որդիներն և թոռներ քաջ էին. Գաւթի պատմութիւնը զարմանալի է. Հռիփսիմէի ընկերները կուսանք էին. Զեռները և ոսաները

մատները հինգ հինգ են. Այսօր ուրախութեան տօն է. Զիթենին հաշտութեան նշան է. Այս տնկուած քարը քաջութեան լիշատակ է. Եւրաթը Հրէից հանգստեան օրն էր. Նրա արիւնին հեղումը փըրկութիւն եղաւ. Աստղերին թիւը անհամար է. Կայսրին իշխանութիւնը ատելի էր. Աղբիւրին ջուրը դառն էր. Նա անկիւնի քար եղաւ. Տղամարդկանց և կինարմատների թիւը շատ էր:

Գոց, փախէալ	Պարապ, լափուր
Արև, արեգակն	Աղջիկ (զաւակ). Կուսար
Մօտ, Տէրջ	Կարեր
Յերեկ, պիւ, պուճեան	Թոռ, լուսն լոք. լուսանք
Կէս օր, յիջրեայ, յիջրէի	Լուսնայ
Տաք (գոյ.) ասպ. (աճ.) ջէրճ	Զեռք, յեան, յեանին. լք. յեան, յեանայ
Աւել, ասաւել	Ոտք, ոտն, ոտին. լք. ոտ, ոտից
Ստիպողական, բուսն	Մատ, հասն լք. հասուսն
Պղնձէ, պղնձի	Նշան, նշանակ
Խելքով, հանձարեղ	Տնկուած քար, արջան
Սրանք, ասպ	Հանգիստ, հանգիստ, հանգուս
Տեսակ տեսակ, ազգի ազգի	Կեան
Եղ, իւշ կամ էւշ, իւշոյ	Գար, վէճ
Կաթ, հալն, հալին	

ԱՂԱՍԻ ԱՂԻՉԵԱՆ

ԼՈՒԾՈՒՄՆ

Բայ է Կուսն պարսիկն. է, բայ էակ. սհմ. ներկ. եգ. գ. դէմք: Ո՞վ է — Դուռը. Դուսն՝ գոյ. անուս. ուղղ. հոլով. տէր բայի էին: Ո՞րի կամ թնջ բանի դուռը—Պարտիզին. Պարսիկն՝ գոյ. ան. սեռ. հոլ. լատկացուցից Կուսնին: Դուռն է՝ թնջպիսի.—բաց. Բայ ածակ. ստորոգելի Կուսնին:

10. Հրահանգ

ՅԱՏՈՒԿ ԱՆՈՒՆ ՅԱՏԿԱՅՈՒՅՁՈՎ

Յովհաննէսի եղբայրն իմաստուն է. Արշակայ որդին չար է. Պետրոսի զօքանչը Հիւանդ էր. Յովսեփայ աները ծեր է. Սաւուղի որդին կաղ էր. Գաւթի զօրավարները քաջ և հաւատարիմ էին. Գեկոսի կեանքը կարճ եղաւ. Յակոբայ որդիքը նախանձոտ էին. Երուսաղէմի պարիսպները ամուր (անառիկ) էին. Պարսից երկիրը պտղաբեր է. Հնդկաց լեռները բարձր են. Շապհոյ թագաւորութիւնը երկար եղաւ. Եփրատայ ջրերը յորգ են. Սողոմայ բնակիչներն անըզգամ (չար, անօրէն) էին, Աբրահամու ծառաները հաւատարիմ էին. Արեգական ճառագայթներն այրող էին. Լուսնին լոյսը աղօտ է. Աստուծոյ դատատաններն արդար են. Քամու զօրութիւնը ուժով է. Ծովին ալիքներն ահագին են. Լոյսին բնութիւնը բարակ է. Արգարների ճանապարհները ուղիղ են. Առիւծին մօնչիւնը սոսկալի է. Աստուծոյ խօսքը ճշմարիտ է. Երկրիս կողմերը չորս են. արևելք, արևմուտք, հիւսիս և հարաւ. Ծովին ջուրն աղի է. Լեռներին գլուխները բարձր են. Երկրիս անդունդները խորունկ են. Աստղերին հեռաւորութիւնն անբաւ է. Տիեզերքին ընդարձակութիւնն անհուն է. Անձրևին, Զիւնին և Քամիներին օգուտը մեծ է. Արևին լոյսը և տաքութիւնը շատ կարևոր են:

Լեռ, լեռան, յօք. լէրէն, Այրող, ինչիչ
 լէրանց Բամի, հողճ, հողճոյ,
 Ուժով, բռան Խօսք, բան
 Բարակ, նորթ Խորունկ, խոր
 Ճանապարհ, ճանապարհ Տիեզերք, պիշգէրջ
 Ուղիղ, ուղիղ Տաքութիւն, ջէրհո-լիւն
 Սոսկալի, ահեղ Շատ (մակբայ) յոյժ

ԳՍՍ Ժ.

ԱԾԱԿԱՆՆԵՐԻ ՏԵՍԱԿՆԵՐԸ

Հ. Վերևը (Դաս Բ.) ասացիր թէ ածական ասուում է մի անուան, որ մի իրի որպիսութիւնը կամ բնչդէս լինելը ցոյց է տալիս. ամեն ածականն որպիսութիւն է ցոյց տալիս:

Պ. Մի իրի որպիսութիւնը ցոյց տուող ածականներին ասուում է որակական ածական. Տե՛ծ, քո՛ր, իճաստան, պզէր, բարի, չար, սպիտակ, սեպ, որակականներ են: Բայց կան լռական ածականներ, որ մի բանի լիւր կամ քանի հաս լինելը ցոյց են տալիս, ինչպէս են ճի, երկու, երեք, ասն, հարիւր, հազար ևլն:

Հ. Մի բանի ում լինելը ցոյց տուող ածականներն ինչպէս են կոչուում:

Պ. Կան մի տեսակ ածականներ էլ որ մի բանի ում լինելն են ցոյց տալիս, ինչպէս են իճ, քո, Տեր, յեր, իւր, և կոչուում են սրայական ածական:

Հ. Ուրիշ ինչ ածականներ կան:

Պ. Կան 1. ցուցական կոչուած ածականներ էլ, որ են. այս, այդ, այն. սոյն, դոյն, նոյն: 2. կան մի տեսակ ածականներ էլ, որ անորոշ ածական են կոչուում, և սրանք են՝ ամէնայն, այլ, իւրաքանչիւր, ճիւս, ոճն, ոչ, իճն, ինչ: 3. կան վերջապէս՝ հարցական կոչուած ածականներ, սրանք են՝ ո՞վ, ո՞ր, ո՞րք, զ՞ինչ:

Հ. Ուրեմն քանի տեսակ ածականներ կան:

Պ. Վեց տեսակ. 1. Որակական. 2. Թուական. 3. Ստացական. 4. Ցուցական 5. Անորոշ և 6. Հարցական:

2. ԹՈՒԱԿԱՆ ԱԾԱԿԱՆԲ

Հ. Քանի տեսակ են Թուական ածականները:
 Պ. Թուական ածականներն երեք տեսակ են՝ 1. Բացարձակ, 2. Դասական և 3. Անձներական:

Հ. Ո՞րոնք են Բացարձակ թուականներն և թնչ-պէս հորովւում են:

Պ. 1. Բացարձակ թուականներն են՝ Տի, Էրէո-, Էրէ+, և Նւ. մինչև հաշար, բի-ր, և հորովւում են առուներին հորովման պէս որ վերևը դրուեցան:

Հ. Մի թնչպէս է հորովւում:

Պ. Մի եզակի է հորովւում միայն, այսպէս.

Ո. Մի	Հ. զՄի
Ս. Միոյ, միոջ	Բ. իՄիոջէ
Տ. Միոս	Գ. Միո՛ւ

Հ. Երէո-, Էրէ+, չորս թնչպէս են հորովւում:

Պ. Երէո-, Էրէ+, չորս՝ յօքնակի միայն ունին և հորովւում են այսպէս. հինգից վերևը թէ եզակի ունին և թէ յօքնակի:

Ո. Երկո-	Երէ+	Չորս
Ս. Երկոյ	Երէյ	Չորեյ
Տ. Երկոս	Երէո	Չորեո
Հ. զԵրկոս	զԵրէո	զՉորո
Բ. յԵրկոյ	յԵրէյ	ի Չորեյ
Գ. Երկոս	Երէոս	Չորեոս

Հ. Հինգ և վեց թնչպէս են հորովւում:

Պ. Հինգ և վեց հորովւում են այսպէս.

Ո. Հինգ	Հինգ+	Վեց	Վեց+
Ս. Հնգի	Հնգիյ	Վեցի	Վեցիյ
Տ. Հնգի	Հնգիո	Վեցի	Վեցիո
Հ. զՀինգ	զՀինգո	զՎեց	զՎեցո
Բ. ի Հնգի	ի Հնգիյ	ի Վեցի	ի Վեցիյ
Գ. Հնգի-	Հնգիոս	Վեցի-	Վեցիոս

Հ. Վեցից վերև մնացեալ թուականներ թնչպէս են հորովւում:

Պ. Վեցից վերև մնացեալ թուականներն այսպէս են հորովւում:

	Եզակի	Յօքնակի	Եզակի	Յօքնակի
Ո. Եօթն	Եօթնոս	Եօթնակ	Ութ	Ութոս
Ս. Եօթնոյ	Եօթնոյ	ութի	ութիյ	ութիո
Տ. Եօթնոս	Եօթնոս	ութի	ութիո	ութիոս
Հ. զԵօթն	զԵօթնո	զութ	զութո	զութոս
Բ. յԵօթնոյ	յԵօթնոյ	յութի	յութիյ	յութիոյ
Գ. Եօթնոս	Եօթնոս	ութի-	ութիոս	ութիոս
Ո. Ինն	Իննոս	Տասն	Տասնոս	
Ս. Ըննի	Ըննիյ	տասնի	տասնիյ	
Տ. Ըննի	Ըննիո	տասնի	տասնիո	
Հ. զԻնն	զԻննո	զտասն	զտասնո	
Բ. յԸննի	յԸննիյ	ի տասնի	ի տասնիյ	
Գ. Ըննի-	Ըննիոս	տասնի	տասնիոս	

	Եզակի	Յօքնակի
Ո. Մետասան	Մետասանոս	
Ս. մետասանի	մետասանիյ	
Տ. մետասանի	մետասանիո	
Հ. զմետասան	զմետասանո	
Բ. ի մետասանի	ի մետասանիյ	
Գ. մետասանի-	մետասանիոս	

Այսպէս են հորովւում Երէոսոսն, Էրէոսոսն, չորս քեոսոսն, հնգեոսոսն, վեցոսոսն:

	Եզակի	Յօքնակի
Ո. Եօթնևտասն	Եօթնևտասնոս	
Ս. Եօթնևտասնի	Եօթնևտասնիյ	
Տ. Եօթնևտասնի	Եօթնևտասնիո	

- Հ. յեօթնևտասն յեօթնևտասանս
- Բ. յեօթնևտասնէ յեօթնևտասանց
- Պ. եօթնևտասանք եօթնևտասանքս

Այսպէս են հոլովուում ունկարան և իննկարան.

	Եզակի	Յորնակի	Եզակի	Յորնակի
Ո.	Քսան	Քսանս	Հարիւր	Հարիւրս
Ս.	քսանի	քսանից	հարիւրոց	հարիւրոց
Տ.	քսանի	քսանից	հարիւրոց	հարիւրոց
Հ.	չքսան	չքսանս	չհարիւր	չհարիւրս
Բ.	ի քսանէ	ի քսանից	ի հարիւրոց	ի հարիւրոց
Պ.	քսանիս	քսանիս	հարիւրով	հարիւրովս

Երեսուն, աստուան և լն. մինչև ինսուն հոլովուում են ասան պէս:

Երէքիւր, երէհարիւր, և լն. մինչև ինհարիւր հոլովուում են հարիւրի պէս:

	Եզակի	Յորնակի	Եզակի	Յորնակի
Ո.	Հազար	Հազարս	Բիւր	Բիւրս
Ս.	հազարի	հազարոց	բիւրոս	բիւրոց
Տ.	հազարի	հազարոց	բիւրոս	բիւրոց
Հ.	չհազար	չհազարս	չբիւր	չբիւրս
Բ.	ի հազարի	ի հազարոց	ի բիւրի	ի բիւրոց
Պ.	հազարոս	հազարոցս	բիւրոս	բիւրոցս

Հ. Ո՞րոնք են դասական թուականներ, և ինչպէս են հոլովուում:

Պ. 2. Կասական թուականներ ցոյց են տալիս գոյականին նորոգ կամ ուրիշներէ միջին ասնորոգ լինելը:

Առաջին կամ առաջներորդ	Չորրորդ
Երկրորդ	Հինգերորդ
Երրորդ	Վեցերորդ

Եօթներորդ	Քսաներորդ
Ութերորդ	Երեսներորդ
Իններորդ	Քառասներորդ
Տասներորդ	Յիսներորդ
Մետասաներորդ	Վաթսներորդ
Երկոտասաներորդ	Եօթանասներորդ
Երեքտասաներորդ	Ութսներորդ
Չորեքտասաներորդ	Ինսներորդ
Հնգտասաներորդ	Հարիւրերորդ
Վեչտասաներորդ	Երկերիւրերորդ
Եօթնևտասաներորդ	Հազարերորդ
Ութևտասաներորդ	Բիւրերորդ
Իննևտասաներորդ	Վերջին

Սրանք բացի աստի և վերջն բառերից, հոլովուում են ասս բառին պէս. իսկ աստի և վերջն հոլովուում են գէր բառին պէս:

Եզակի	Յորնակի
Ո.	Երկրորդ
Ս.	երկրորդի
Տ.	երկրորդի կամ երկրորդոս
Հ.	չերկրորդ
Բ.	յերկրորդի
Պ.	երկրորդոս

Եզակի	Յորնակի
Ո.	Առաջին
Ս.	առաջնոց
Տ.	առաջնոց կամ առաջնոս
Հ.	չառաջին
Բ.	յառաջնոց կամ յառաջնոց
Պ.	առաջնով

2. Ո՞րոնք են անձներական թուականներ և ի՞նչ պէս են հորովւում:

Պ. Անհետրական են կոչւում եփն կամ եփեան վերջաւորուած թուականներն, որ այս ինչ թուոյն մէնն էլ նշանակում են, ինչպէս՝ Ամենքին, մէնն էլ երկօքին, երկուսն էլ ևլն: Սրանք յօքնակի միայն հորովւում են հետեւեալ կերպով. երկուսն կամ երկուսն, երկուսն կամ երկուսն, երկուսն կամ երկուսն, զերկուսն կամ զերկուսն, յերկուսն, երկուսն:

3. ՍՏԱՅԱԿԱՆ ԱԾԱԿԱՆՔ

2. Ի՞նչպէս են հորովւում ստացական ածականները:

Պ. Ստացական ածականներ, ի՛ճ, չո, ճեր, չեր, իւր, հորովւում են գեղ բառին պէս փոքր տարբերութեամբ այսպէս.

Եղ իմ, իմոյ, իմո՛ւ, զիմ, յիմ՛է, իմով, Յոչ, իմչ, իմոյ, իմոյ, զիմո՛ս, յիմոյ, իմովչ: Ի՛ճ ին պէս հորովւում են չո, ճեր, չեր, իւր:

4. ՅՈՒՅԱԿԱՆ ԱԾԱԿԱՆՔ

2. Ի՞նչպէս են հորովւում ցուցական ածականներ:

Պ. Յույակն ածականներ այս, այբ, այն, սոյն, դոյն, նոյն. հորովւում են այսպէս.

	Եզակի	Յօքնակի
Ո.	Այս	Այսչ, այսոչիչ
Ս.	այսբ, այսբիչ	այսց, այսոցիչ
Տ.	այսճ, այսճիչ	այսց, այսոցիչ
Հ.	զայս	զայս, զայսոսիչ
Բ.	յայսճ, յայսճանէ	յայսց, յայսոցանէ
Ք.	այսու, այսուիչ	այսու, այսուիչ

Այսպէս են հորովւում նաև այբ, այն:

	Եզակի	Յօքնակի
Ո.	Սոյն	Սոքին
Ս.	սոբին	սոցին, սոցուսց
Տ.	սճին	սոցին, սոցուսց
Հ.	զսոյն	զսոսին
Բ.	ի սճին, ի սճանէ	ի սոցուսց
Ք.	սովին, սովի՛ճ	սոչի՛ճչ, սոչու՛ճչ

Այսպէս են հորովւում նաև դոյն, նոյն:

5. ԱՆՈՐՈՇ ԱԾԱԿԱՆՔ

2. Ի՞նչպէս են հորովւում անորոշ ածականներ, մէնայն, այլ, ճիւս, իւրաքանչիւր:

Պ. Անորոշ ածականներ մէնայն, այլ հորովւում են այսպէս.

	Եզակի	Յօքնակի
Ո.	Ամենայն	Այլ
Ս.	ամենայնի	այլոյ
Տ.	ամենայնի	այլոյ, այլո՛ւ
Հ.	զամենայն	զայլ
Բ.	յամենայնի	յայլ՛է
Ք.	ամենայնիւ	այլով

Մէնայն ածականին յօքնակին սովորական չէ: Միւս, իւրաքանչիւր հորովւում են այլ ին պէս:

2. Ի՞նչպէս են հորովւում ո՛ճ, ոչ, ի՛ճ և ի՛նչ:

Պ. Ո՛ճ, ոչ, ի՛ճ և ի՛նչ հորովւում են այսպէս:

	Եզակի	Յօքնակի	Եզակի	Յօքնակի
Ո.	Ոմն	Ոք	Ոմանք	Իմն
Ս.	ուրումն	ուրուք	ումանց	իրիք
Տ.	ումեմն	ումեք	ումանց	իմիք
Հ.	զումն	զք	զումանս	զիմն
Բ.	յումեմնէ	յումեքէ	յումանց	յիմեքէ
Ք.	ումամբ	ումամք	ումամք	իւիք

6. ՀԱՐՅԱԿԱՆ ԱԾԱԿԱՆ

2. Ի՞նչպէս են հոլովուած հարցականներ՝ ո՞ր, ո՞ր
 զի՞նչ
 Պ. Ո՞ր, ո՞ր, զի՞նչ հարցականներ հոլովուած են
 այսպէս.

	Եզակի	Յորնակի	Եզակի	Յորնակի	
Ո.	Ո՞ր, ո՞ր	Ո՞րք	Ո՞ր	Ո՞րք	Զի՞նչ
Ս.	ո՞ր	ո՞րք	որո՞ւ	որո՞ք	է՞ր
Տ.	ո՞ւմ	ո՞րք	որո՞ւ	որո՞ք	ի՞մ
Հ.	չո՞ր, չո՞ր	չո՞րք	չո՞ր	չո՞րք	զի՞նչ
Բ.	յո՞ւմէ	յո՞րք	յորո՞ւ	յորո՞ք	յի՞մէ
Պ.	որո՞ւ	որո՞ւք	որո՞ւ	որո՞ւք	ի՞ւ

ԳՍՍ ԺԱ.

ՀԱՄԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ ԱԾԱԿԱՆԱՅ

2. Գոյականից առանց թէ յետոյ է դրուած ա-
 ծականը և թնչպէս է համաձայնուած նրա հետ:
 Պ. Ածականն աշխարհաբարուած գոյականից ա-
 թաղ է դրուած. Գրաբարուած սովորաբար յետոյ է դր-
 ւուած, և գոյականին հետ համաձայնուած է թուով և
 հոլովով զոր օրինակ իմաստուն որդի, որդի իմաստուն
 հոլովուած է այսպէս.

	Եզակի	Յորնակի
Ո.	Որդի իմաստուն	Որդիք իմաստունք
Ս.	որդու իմաստնոյ	որդուց իմաստնոց
Տ.	որդու իմաստնոյ	որդուց իմաստնոց
Հ.	չորդի իմաստուն	չորդիս իմաստունս
Բ.	յորդու իմաստնոյ	յորդուց իմաստնոց
Պ.	որդուով իմաստնով	որդուովք իմաստնովք

11. Հրահանգ
ԳՈՅԱԿԱՆ ԱԾԱԿԱՆՈՎ

Խաբէրայ մարդը խորշելի է. Հնազանդ որդին սի-
 րելի է. Վատ զինուորն անարգ է. Չափաւոր աշխատու-
 թիւնն օգտակար է. Շատ հարստութիւնը վտանգա-
 ւոր է. Սաստիկ բարկութիւնը վնասակար է. Մազերը
 ճերմկած մարդը պատկառելի է. Արդար օրէնքը մե-
 ծարոյ է. Խօսք մտիկ չ'անող աշակերտը պատժելի
 է. Խօսք խառնող մարդն անարգ է. Համատարած
 ծովն ահագին է. Մատակ առիւծը կատաղի է. Գի-
 շակեր թռչունները յափշտակող են. Իմ միածնունդ
 աղջիկս այստեղ է. Քո Աստուածավախ մայրդ հի-
 ւանդ է. Վախկոտ զինուորը վնասակար է. Մեծ
 որդին խելացի է. Խելօք տղան սիրելի է. Պզտիկ
 եղբայրս խոհեմ է. Մահուզից վերարկուս պատա-
 ռոտած է. Վերևի սենեակը մութ է. Ներսի սրահն
 ընդարձակ է. Անմարդի տեղերը վտանգաւոր են.
 Մեր տունը շատ հանգիստ է. Խօսք մտիկ անող
 տղան յառաջադէմ է. Պարսպ խօսքերն թնչ են. Ա-
 նառիկ լեռները մեր ապաւէնն են. Ծովեզերեայ եր-
 կիրը բարէօգ է. Հասուն պտուղները համով են, տհաս-
 ներն անհամ. Երկայն ճանապարհը խորտուբորտ է:

Անարգ, խոհան	Միածնունդ, Տիմօր
Չափաւոր, համեստ	Այստեղ, աստ
Հարստութիւն, Ֆեռ-լիւն	Աստուածավախ, Երջի-լիւն
Բարկութիւն, յասուածն	Վախկոտ, Երջի
Մազերը ճերմակ, ալիւր	Մեծ (որդի), Երէջ
Խօսք մտիկ չ'անող, անաստ	Խելացի, հանձարէշ
Խօսք խառնող, խառ- ն	Խելօք, Տրամբ
Աղջիկ (զաւակ), Կուսար	Տղայ, Դանուկ
Յափշտակող, յափշտակիչ	Պզտիկ (եղբայր), Կրտսեր
Խոհեմ, զգօծ	Մահուզից, աստ-ի

Պատառուտած, պատառուտած	Խօսք մտիկ անող, հչու
Վերևի, վերին	Պարապ, սնորհ
Ներսի, ներքին	Խօսք, բան
Անմարդի, անայի	Ի՞նչ, շէ՞նչ
Տեղ, տեղի	Անառիկ, անար
Շատ, յոյժ	Բարեօգ, հոյժարան
Հանգիստ, անդորր	ՏՀաս, խաչ
Համով, ակորժելի	Խորտուքորտ, դժուարին
	Անհամ, անսիրտ

Լ Ո Ւ Յ Ո Ւ Մ Ն

Խաբեբայ մարդը խորշելի է. Խորշելի է այն խաբեբայ: Ե. Էական բայ. սահմ. ներկ. եզ. Գ. դեմք. — Ո՞վ է: — Խաբեբայ մարդը, այն խաբեբայ. մարդը, այն տէր բայի է. Խաբեբայ ածական է և մարդի որպիսութիւնն է ցոյց տալիս: Խաբեբայ մարդն ի՞նչ է. — Խորշելի է. Խորշելի՛ ստորոգելի է. խաբեբայ մարդին: Զ. Գրաբարում ածականը գոյականից առաջ կարող է զրուել:

Պ. Կարող է դուրի և այն ժամանակ անփոփոխ է մնում եթէ բազմաթիւ է, իսկ եթէ միաթիւ է, առաջ դնելով էլ կարող է համաձայնիլ. զոր օրինակ.

Քաղաքական ածական
առաջ դրուած

Միալիսն ածական
առաջ դրուած

Իմաստուն որդի.	Քաջ որդի.
Իմաստուն որդւոյ.	Քաջ որդւոյ.
Իմաստուն որդւոյ.	Քաջ որդւոյ.
Ղիմաստուն որդի.	ՂՔաջ որդի.
Ղիմաստուն որդւոյ.	Ի Քաջ որդւոյ.
Իմաստուն որդւով.	Քաջիւ որդւով.

Զ. Ի՞նչպէս համաձայնուած են թուական ածականներ գոյականին հետ:

Պ. Թուական ածականներ կարող են գոյականից թէ առաջ և թէ ետե դրուելով համաձայնիլ նրա հետ, բայց ուզում են յոքնակի գոյական, բայց ճիշտ որ միշտ եզակի գոյական է ուզում, զոր օրինակ.

Ո.	Այր մի.	կամ	Մի այր.
Ս.	առն միոյ, միոյ.	»	միոյ առն.
Տ.	առն միում.	»	միում առն.
Զ.	ղայր մի.	»	ղմի այր.
Բ.	յառնէ միոջէ.	»	ի միոջէ առնէ.
Գ.	արամբ միով.	»	միով արամբ.

Ո.	Արք երկու, երեք, չորք, հինգ, վեց, եօթն, (ոչ հինգք, վեցք, եօթանք).
Ս.	արանց երկուց, երից, չորից, հնգից, վեցից, եօթանց.
Տ.	արանց երկուց, երից, չորից, հնգից, վեցից, եօթանց.
Զ.	ղարս երկուս, երիս, չորս, հինգ, վեց, եօթն. (ոչ հինգս, վեցս, եօթանս).
Բ.	յարանց երկուց, երից, չորից, հնգից, վեցից, եօթանց.
Գ.	արամբք երկուք, երեքք, չորեքք, հնգք, վեցիւք, եօթամբք:

ԿՄՏ

Ո.	Երկու, երեք, չորք, հինգ, վեց, եօթն արք.
Ս.	երկուց, երից, չորից, հնգից, վեցից, եօթանց արանց.
Տ.	երկուց, երից, չորից, հնգից, վեցից, եօթանց արանց.
Զ.	ղերկուս, զերիս, զչորս, զհինգ, զվեց, զեօթն արս
Բ.	յերկուց, յերից, ի չորից, ի հնգից, ի վեցից, յեօթանց արանց.

Գ. Երկուք, երիւք, չորիւք, հնգօք, վեցիւք,
եօթամբք արամբք.

12. Հրահանգ.

ԳՈՅԱԿԱՆ ԹՈՒՄԿԱՆ ԱԾԱԿԱՆՈՎ

Երեք որդիների հայր եմ. Մէկ մարդու որդիներ ենք. Այսօր քառասուն մանկանց տօն է. Հինգ մարդու բաժին էր. Երկու եղբայրների ժառանգութիւն է. Տասուերկու որդւոց հայր էր. Այնտեղ կար բիւր զօրքերի բանակ. Տասը ծառայի տէր էինք. Եօթը քաղաքի իշխան էր. Երեք մարդով եկաւ. Չորս սպասաւորներով գնացին. Տասն ընկերներով ընկաւ. Չորս կողմից վազեցին. Յիսուն մղոն գնացին. Չուրը քառասուն կանգուն բարձրացաւ. Երեսուն օրից յետոյ տեսանք. Հինգ հազար մարդ կերակրեց. Երկու հարիւր մարդով եկաւ մեր վերայ. Վեց մարդ սպանեցին. Այնտեղ տասն արմաւենիներ կային. Մէկ բանով պակաս եմ. Նա ութսուն տարուան էր. Առատութեան եօթը տարիներից յետոյ՝ եօթը տարի սով եղաւ. Տարւոյն մէջ տասուերկու ամիս կայ. Երեք որդին էլ մէկ օրում մեռան. Տասնումէկ աշակերտներին երևեցաւ. Այս են տասուերկու մարգարէից անունները. Ահա չորս մարգարէների զըրքերը. Երկրի չորս ծայրերից պիտի գան. Երկու աւազակների միջում խաչուեցաւ. Եօթանասուն ծերերի ժողով էր. Երկրորդ ամսի վերջանալու ժամանակը. Վեցերորդ տարւոյն լրացած ժամանակը. Առաջին տղայի անունն է՛նչ էր. Առաջին տղայի անունն էր Արշակ:

Մարդ, այր
Կար, էր
Այնտեղ, անոր

Եկաւ, է՛նչ
Ընկաւ, անխա
Կողմ, հողմ, հողման

Վազեցին, ընթացան
Յետոյ, յետ (սեռականով)
Կերակրեց, կերակրեաց
Մեր վերայ, է վերայ մեր
Սպանեցին, սպանին
Կային, էին
Մէկ բանով, միով ինք
Տարի, ամ
Երեքն . . . էլ, երեքն
Լրացած ժամանակը,
է լրումն

Ծայր, ծագ
Մէջտեղ, է մէջ
Վերջանալու ժամանակ,
է հարստել
Տարւոյն մէջ, է արարող
Մէկ օրում, է միում առաւ
Գիրք, հարեան
Պիտի գան, է կեպէն
Խաչուեցաւ, խաչեցաւ
Տղայ, մանուկ
է լրումն

Լ Ո Ւ Ծ Ո Ւ Մ Ն

Երեք որդիների հայր եմ. Հայր եմ որդւոց երեք. Ե՛մ բայ էական. սահմ. ներկ. եղ. ա. դէմ: Ո՞վ է.— Ես եմ, ես էակ. դեր. ա. դէմ. եզ. ուղղ. տէր բայի է՛մին: Ես եմ, կնչ.— Հայր. հայր գոյ. ան. եզ. ուղղ. ստորոգելի ես ին: Ես եմ հայր. որք. որդւոց գոյ. ան. յոք. սեռ. յատկացուցիչ հայրին. երեք թուական ածական որդիին:

Հ. Ի՞նչպէս են համաձայնում իրանց գոյականների հետ ստացական ածականները:

Պ. Սրբապետան ածականները գոյականից թէ առաջ և յետոյ գրուելով համաձայնում են նրա հետ թուով և հարվով, զոր օրինակ.

	Եզակի	Յօրնակի
Ո.	Տուն իմ.	Տունք իմ (ոչ իմք)
Ս.	տան իմոյ.	տանց իմոց.
Տ.	տան իմում.	տանց իմոց.
Հ.	չտուն իմ.	չտունս իմ (ոչ իմս).
Բ.	ի տանէ իմմէ.	ի տանց իմոց.
Գ.	տամբ իմով.	տամբք իմովք

	Եզակի	Յորնակի
Ո.	Իմ տուն.	Իմ տունք.
Ս.	Իմոյ տան.	Իմոց տանց.
Տ.	Իմում տան.	Իմոց տանց.
Հ.	Դիմ տուն.	Ղիմ տունս.
Բ.	Եիմմէ տանէ.	Եիմոց տանց.
Գ.	Իմով տամբ.	Իմովք տամբք.

Հ. Նրա, նրանց, իրանց կամ իրենց բառերի գրաբարն Բնչպէս է:

Պ. Նրա, նրանց, իրանց կամ իրենց բառերի գրաբարն է նորա, նոյա, իւրեանց. սրանք յատկացուցիչ (սեռական) են և միշտ անփոփոխ են մնում, գոյականն ինչ հոլովով էլ որ լինի. ուստի ասում է, տուն նորա, տան նորա, ի տանէ նորա, տամբ նորա, տունք նորա, տանց նորա և այլն:

Հ. Ստացական ածական ունեցող գոյականը յօդ առնում է.

Պ. Երբ մի անուն ունի ստացական ածական, յօդ այսինքն ն գիրը սովորաբար գրաբարում չի առնում. ուստի՝ Տուն իմ, Եղբայր քո, ասել բառական է, փոխանակ ասելու, տունն իմ, եղբայրն քո:

13. Հրահանդ.

ԳՈՅԱԿԱՆ ՍՏԱՑԱԿԱՆ ԱՇՄԱԿԱՆՈՎ.

Տունս (․) մեծ է. Ձեր քաղաքն ընդարձակ է. Մեր փողոցը լայն է. Քո ճանապարհդ ուղիղ է.

(․) Աշխարհաբարումն էլ ի՛, քո, մեր, չէր, իրան, ստացականները գործածւում են, ու, որ, ը, գրերն ևս գոյականին վերջից աւելացնուած են, կամ եզակիին մէջ մանաւանդ. ու, որ, ը, միայն գործածւում են, առանց ի՛, քո, իրան, նրան բառերին, ինչպէս իմ տունս, քո տունդ, իրան կամ նրա տունը և կամ լով տունս, տունդ, տունը: Բայց գրաբար ի՛, քո, մեր և այլն,

Նրանց որդիքը լիմար են. Նրանց երկիրը պտղաբեր է. Եղբայրներս գիտուն են. Ձեր որդիքը լիմար են. Քո ծառաներդ՝ անմիտ են. Բարեկամներդ տղէտ են. Մեր տները բարձր են. Իմ որդիս անուշահոտ է. Քո աղջիկդ տղեղ է. Մայրս աստուածավախ է. Եղբայրդ վախկոտ է. Իմ աշակերտս ծոյլ է. Մեր կեանքը կարճ է. Ձեր խօսքերն երկայն են. Մեր նոր տունը գեղեցիկ է. Ձեր հին հանգերձները պատառոտած են. Քո մեծ որդիդ խոհեմ և խելօք է. Իմ պզտիկ եղբայր գուարթ է. Մեր վերելի սրահը լուսաւոր է. Նրա ներսի սենեակը խաւարին է. Նրա աղջիկը միածնունդ է. Ձեր զիրքը լաւ է. Քո քոյրդ պարկեշտ է. Մեր տղան խելօք է. Նրանց որդին անառակ էր. Մեր գրքերն օգտակար են. Իմ բարեկամս աղքատ է. Մեր շունը հաւատարիմ է. Նրա լեռները բարձր են. Քո դասդ դժուարին է. Մեր ծառան հիւանդ է. Իմ անձս տրտում է. Մեր ճանապարհը կարճ է. Քո փողդ շատ է. Նրանց գինին լաւ է. Իմ հարստութիւնս անչափ է. Որդիս արի և ժրաջան է. Մեր կեանքը երանելի է. Ձեր հանգերձները նոր են. Քո գոհարներդ մեծագին են. Քո կինդ ապերախտ է. Նրանց հանգերձները սև էին:

Նրանց, նոյա	Պատառոտած, պատառոտաւորան
Եղբայր, եղբայր, յք. եղբարք	Մեծ (որդի), էրէց
Աղջիկ (զաւակ), դուստր	Խելօք, հասկարծ
Աստուածավախ, էրէն-շած	Խոհեմ, զգօն
Վախկոտ, էրէնար	Պզտիկ (եղբայր), նրաւոր
Խօսք, բան	Վերելին, վերին

միայն դնել բառական է, ու, որ, ն, գրեր գոյականին վերջն աւելացնելը հարկաւոր չէ ուստի չասուել տունս ի՛, կամ տունս, տունդ քո կամ տունդ և այլն: Այս ու, որ, ն, գրերն ուրիշ նշանակութիւն ունին գրաբարում ինչպէս յետոյ պէտք է տեսնենք

Հանդերձ, զգէսս	Փող, արծաթ
Ներսի, նէրքին	Հարստութիւն, Տէճուրիւն
Միածնունդ, Տրաճոր	Արի, բաշ
Գիրք, Տարեան	ժրաջան, ժիր
Լաւ, աղին	Գոհար, աշն, յք. աշնանք
Դաս, ուսումն	Մեծագին, պարտաւան

Ապերախտ, ապաշնորհ

Լ Ո Ւ Ծ Ո Ւ Մ Ն

Տունս մեծ է. Մեծ է արան ի՛նչ. է բայ էակ. սահմ. ներ. եզ. գ. զէմ: Ո՞վ է.—Տունն ի՛նչ է. արան գոյ. ա- նուն եզ. ուղղ. տէր բայի է ին. ստացական ածա- կան արան ին: Տուն իմ է՝ թնչ.—Մեծ, Տէճ որակ. ած. ստորագելի արան ին:

Հ. Յուցական ածականներն թնչպէս են համա- ձայնուում իրանց գոյականների հետ:

Պ. Յուցական ածականներ այս, այդ, այն, գոյա- կանից թէ առաջ և թէ յետոյ կարող են դրուել: Եթէ առաջ դրուին, կարճ հոլովները գործածուում են (տես Դաս Ժ. Յուցական ածականների հոլովմանց օրի- նակը). իսկ եթէ (ինչպէս սովորաբար է) գոյականից յետոյ կդրուին, երկայն հոլովներ գործածուում են և գո- յականին վերջից «, դ, ն», գրերը աւելացնուում են, այսինքն՝ եթէ յուցականն այս է, « գիրը աւելաց- նուում է գոյականի վերջից, եթէ յուցականն այդ է, դ գիրը. եթէ այն է ն գիրը, և նախորդները եթէ գո- յականին և եթէ ածականին վերայ կրկնուում են:

Յուցական առաջ դրուած	Յուցական յետոյ դրուած
Նզակի	Յորնակի

Ո.	Այս տուն.	Տուն» այս.
Ս.	այսր տան.	տան» այսորիկ.
Տ.	այսմ տան.	տան» այսմիկ.

Հ.	զայս տուն.	զտուն» զայս.
Բ.	յայսմ տանէ.	ի տանէ» յայսմանէ.
Գ.	այսու տամբ.	տամբ» այսուիկ.
	Յորնակի	Յորնակի
Ո.	Այս տունք.	Տունք» այսորիկ.
Ս.	այսց տանց.	տանց» այսոցիկ.
Տ.	այսց տանց.	տանց» այսոցիկ.
Հ.	զայս տունս.	զտուն» զայստսիկ.
Բ.	յայսց տանց.	ի տանց» յայսցանէ.
Գ.	այսու տամբք.	տամբք» այսորիկք.

Հ. Փոխանակ այս, այդ, այն յուցականների գրա- բարում շատ անգամ թնչ է գործածուում:

Պ. Փոխանակ այս, այդ, այն յուցականների գրա- բարում շատ անգամ ա, դ, ն (°) գրերը միայն գրը- ւում են գոյականի վերջում. զոր օրինակ, փոխա- նակ ասելու, տուն» այս, տունք այդ, տուն» այն, կարող է ասուիլ տուն», տունք, տունն:

14. Հրահանգ.

ԳՈՅԱԿԱՆ ՅՈՒՅԱԿԱՆ ԱԾԱԿԱՆՈՎ.

Այս տունը բարձր է. Այս մարդիկը թշնամի են. Այն երկիրն անբնակ է. Այս տեղս հանգիստ է. Այս պարտեզը գեղեցիկ է. Այն տղաք խօսք մտիկ

(°) Արանից տեսնուում է որ «, դ, ն, գրերին պաշտօնը գրաբարում և աշխարհաբարում տարբեր է. տունս, տունք, տունը աշխարհաբարում նշանակուում է ի՛նչ տունս, քա տունք, նրա տունը. իսկ գրաբարում՝ տունս, տունք, տունն, նշանակուում է այս տու- նը, այդ տունը, այն տունը, կամ թէ ասելը, «, դ, ն, աշխար- հաբարում ի՛նչ, քա, նրա ստացական ածականները տեղը բանուում են, իսկ գրաբարում; այս, այդ, այն յուցական ածականները ակզը:

անող են. Այս զինուորներն հնազանդ են. Այդ խօսքերը պարասպ են. Այն պարխապներն անառիկ են. Այս ջուրերը յորդ են. Այն գետը պղտոր է. Այդ տեղը բարեօդ է. Այս պտուղները հասած են. Այն կողմերը լեռնային են. Այս երկիրը դաշտային է. Այս ճանապարհները խորտուբորտ են. Այդ խօսքերը հանճարեղ են. Այն մարդիկը պանդուխտ են. Այս խօսքերը ճշմարիտ են. Այդ բարկուժիւնն արդար է. Այն փողը մերն է. Այս տղաք իմս են. Այս գրքերն սուսն են. Ովքեր են այդ կնիկները. Այս գիրքը լիքն է. Այս քաղաքը պղտիկ է. Այդ պարտեզը մեծ չ'է. Այս լեռները բարձր են. Այդ տղան իմ եղբայրս է. Այդ աղջիկը միածնունդ (աղջիկ) զաւակ է. Այս տղաքը ձեր որդիքն են:

Մարդիկը, ար+	Անառիկ, ահուր
Անմարդաբնակ, ահայի	Բարեօդ, հոյաւորան
Հանգիստ, խաշաշ	Հասած, հասուն
Տեղի, փշի	Խորտուբորտ, դժուարին
Խօսք մտիկ անող, հլու	Ճանապարհ, ճանապարհ
Պարասպ, սնոփ	Փող, արծաթ
Գիրք, հարեան	Քուճիկ, քո
Լիք, լի	Պղտիկ, փոքր
Չէ, չէ կնչ	Միածնունդ, ճեմօք
(Աղջիկ) զաւակ, դուստր	Որդիք, որդիք

Լ Ո Ւ Ծ Ո Ւ Մ Ն

Այս տուներ բարձր է. Բարչք է արանս: Է բայ էակ. սահմ. ներկ. եզ. գ. դէմ: Ա՛վ է.—Տուան է. արան գոյ. անուն եզ. ուղղ. տէր բայի էին, « ցուցական նշան, փոխանակ այս ցուցական ածականի: Տուան է քնչ.—Բարչք. Բարչք որակ. ած. ստորոգելի արանին:

15. Հրահանգ.

ՅԱՏԿԱՅՈՒՅԻՉ ՍՏԱՅԱԿԱՆ, ԵՒ ՈՐԱԿԱԿԱՆ
ԱԾԱԿԱՆՈՎ

Եղբորս հանգերձները նոր են. Ձեր տղոց կօշիկները հին են. Մեր երկրին հողը պտղաբեր է. Ձեր պարտեզին ծառերը շատ են. Մեր Աստուծոյն ողորմութիւնը շատ է. Ձեր աղօթքին զօրութիւնը մեծ է. Քո ծառաներիդ խօսքերը տկար են. Այս տան յարկը բարձր է. Այս քաղաքին բնակիչները շատ են. Այն մարդոց փողը քիչ է. Այն ծառաներին տէրը խիստ է. Այն քաղաքին պարխապներն ամուր են. Այն գետին ջրերը յորդ են. Այդ կնոջ որդին խելացի է. Այս աղբուրի ակը պղտոր է. Այն աղբուրին ջուրը սառն է. Այդ բարեկամներին խօսքերը քաղցր են. Այս ծառաներին պտուղները հասուն են. Այն երկրին օգն առողջ է. Այն ճանապարհին երկայնութիւնը չափազանց է. Այն տղուն մահը ժամանակից առաջ էր. Այս մարդու չարութիւնը շատ մեծ է. Այս կնոջ բարեգործութիւնները հոչակեալ են. Քաջ մարդու որդի է. Իմաստուն ծառայի տէր է. Բարի մարդու կին է. Հարագատ եղբոր քոյր եմ. Մեծ քաղաքի բնակիչ ենք. Բարեբարոյ կնոջ այր է. Հզօր թագաւորի բարեկամ եմ. Մեծամեծ բանակների զօրավար է. Իմաստուն վարժապետի աշակերտ է. Ազնիւ հօր որդի է. Բարեպաշտ մօր աղջիկ էր. Երկնաւոր Թագաւորին ծառաներն ենք. Աբրահամ շատ ծառաների տէր էր. Հնազանդ որդիների բնութիւնն այս է. Այս անտառը վայրենի զազանների բնակարան է. Վատ մարդի կին եմ. Արգար հոգիների բնակարան է:

Շատ, բարուճ	Փող, արծաթ
Խօսք, բան	Քիչ, սուսու

Խելօք, հանճարեղ	Բարեգործութիւն, լաւութիւն
Աղ, ալի	Լիւն
Սառն, զով	Վարպետ, վարժապետ, վարժ
Չափազանց, չարի	Դատարար
Ժամանակից առաջ, արտաբնուած	Բնութիւն, բարձր
Շատ մեծ, անհասարկ	Բնակարան, բնակարան
	Վատ, թանկ

Լ Ո Ւ Ծ Ո Ւ Մ Ն

Նոր էս հանգերչք էջօր իճոյ. Են, բայ էակ. սահմ. ներկ. չք. գ. դէմք:—Ո՞վ կամ թնչ բաներն են.— Հանդերձները. Հանգերչք գոյ. ան. չք. ուղղ. տէր բայի էս ին: Որք հանդերձները.— Եղբօրս. Եջօր իճոյ սեռ. հոլ. իճ ստացական ածականով, յատկացուցիչ հանգերչքին: Հանդերձներն են՝ թնչ.— Նոր. նոր ածական ստորոգելի հանգերչքին: Այսպէս մնացածները: Հ. Անորոշ ածականներ գոյականից առանջ թէ յետոյ դրուում են, և թնչպէս են համաձայնուում: Պ. Բացի ամենայն է, որ սովորաբար գոյականից առաջ է դրուում և անփոփոխ է մնում՝ ուրիշ անորոշ ածականեր սովորաբար գոյականից յետոյ դրուելով նրա հետ ի միասին հոլովուում են այսպէս:

Եզակի.

Ո.	Այր այլ	Այր ոմն կամ ոք
Ս.	առն այլոյ	առն ուրումն կամ ուրուք
Տ.	առն այլում	առն ումեմն կամ ումեք
Հ.	չայր այլ	չայր ոմն կամ ոք
Բ.	յառնէ այլմէ	յառնէ ումեմնէ կամ ումեքէ
Գ.	արամբ այլով	արամբ ոմամբ

Յորնակի.

Ո.	Արք ալք	Արք ոմանք
----	---------	-----------

Ս.	արանց այլոց	արանց ոմանց
Տ.	արանց այլոց	արանց ոմանց
Հ.	չարս այլս	չարս ոմանս
Բ.	յարանց այլոց	յարանց ոմանց
Գ.	արամբք այլովք	արամբք ոմամբք

Սրանցից ոմանք գոյականից առաջ ևս կարող են դրուել և հոլովուել, զոր օրինակ.

Այլ տուն, այլոյ տան, այլով տամբ, և այլն:

Հ. Որ հարցական անունն թնչպէս համաձայնուում է գոյականին հետ:

Պ. Որ հարցական ածականը գոյականից առաջ դրուելով համաձայնուում է, զոր օրինակ.

Եզակի

Յորնակի

Ո.	Ո՞ր տուն	Ո՞ր տունք
Ս.	որո՞յ տան	որո՞ց տանց
Տ.	որում տան	որո՞ց տանց
Հ.	չոր տուն	չոր տունս
Բ.	յորմէ տանէ	յորո՞ց տանց
Գ.	որով տամբ	որովք տամբք

Հ. Ով կամ ո և զինչ, թնչ բառի հետ ի միասին գործածուում են:

Պ. Ո գործածուում է ոք բառին հետ և նշանակուում է Ով, ո՞վ որ: Զինչ գործածուում թնչ բառի հետ միայն, և նշանակուում է թնչ բառ: Ո՞ ոք, և զինչ թնչ հոլովուում են ի միասին այսպէս.

Եզակի

Յորնակի

Եզակի

Ո.	Ո՞ ոք	Ո՞ք ոմանք	Զինչ ինչ
Ս.	որ ուրուք	որ ոմանց	էր իրիք
Տ.	ում ումեք	որ ոմանց	թմ իմիք
Հ.	չ ոք	չոյս ոմանս	Զինչ ինչ

Բ. յուժմէ՛ ուժեքէ՛ յոյց ոմանց յիժմէ՛ իմեքէ՛
 Գ. որով ոմամբ որովք ոմամբք թւ իւիք

16. Հրահանգ.

ԳՈՅԱԿԱՆ ԱՆՈՐՈՇ ԵՒ ՀԱՐՅԱԿԱՆ ԱԾԱԿԱՆՈՎ

Ուրիշ աշխարհի բնակիչ են. Ուրիշ կերպով խօսելու. Մի այրի կնոջ որդի էր. Ուրիշ քաղաքներից եկած ենք. Մի քանի մարդոց հանդիպեցանք. Ուրիշ մարդի (տրա.) տուէք այդ. Ձերը ո՞ր տունն է. Ո՞ր քաղաքից էք. Ո՞ր համարձակութեամբ նրա առաջը պէտք է ելնես. Դուն թնչ մարդ ես. Ի՞նչ բանով կարօտ է. Ո՞ր (թնչ) աչքով պէտք է նայես. Ո՞ր (կամ թնչ) մարդու որդի է այդ. Նա բոլոր երկրիս տէրն է. Յուժնաստանի բոլոր քաղաքներից եկան. Ուրիշ տիրոջ (տրա.) ծառայ ենք. Սա ուրիշ վարպետի գործ է. այդ թնչ բանի (տրա.) օգտակար է:

Կերպ, օրինակ	Ի՞նչ բանով, ի՞նչ ինչ
Մի կնոջ, ո՞նչ	Ո՞ր, թնչ, ո՞րպիսի
Եկած ենք, ելնել ենք	Բոլոր, ամենայն
Մի քանի, ո՞նչ	Յուժնաստան, Յոյն
Հանդիպեցանք, հանդիպեցաք	Եկան, ելնել
Նրա առաջ, առաջի նորս	Ծառայենք, ծառայեցաք
Պէտք է ելնես, ելցես	Վարպետ, ճարտար
Ի՞նչ մարդ, ո՞րպիսի ոք	Ի՞նչ բանի, ի՞նչ ինչ

Լ Ո Ւ Ծ Ո Ւ Մ Ն

Ուրիշ աշխարհի բնակիչ են. Բնակիչ են այլայլ աշխարհի: Ե՛ս, բայ էակ. ներկ. լք. գ. դէմ: Ո՞վ են.— Նոքա, էակ. դեր. գ. դէմ. լք. ուղղ. տէր բայի կնին, զօրութեամբ իմացուում է: Նոքա են, թնչ.— Բնակիչ, գոյ. ան. ուղղ. ստորոգելի նոքաին: Նոքա են բնակիչ թնչ բանի.— Այլոյ աշխարհի. աշխարհի, գոյ. ան եզ. սեռ. յաակացուցիչ բնակիչին, այլ անորոշ ած. աշխարհի ին:

Դ Ա Ս Ժ Բ.

Դ Ե Ր Ա Ն Ո Ւ Ն

Հ. Ի՞նչ է դերանուն:

Պ. Դերանուն են կոչուում մի քանի բառեր, որ դրուում են խօսքին մէջ արդէն չիշուած մի անուան տեղ, զոր օրինակ. Թագաւորը և նրա զինուորները. տեսա՞ք այն մարդը որի որդին իմ աշակերտս է: Այս խօսքերիս մէջ նրա, որի, դերանուն են. առաջինը յարաբերում է թագաւորը, երկրորդը՝ մարդը, փոխանակ ասելու. Թագաւորը և Ռաֆայէլի զինուորները. Տեսա՞ք այն մարդը, այն մարդուն որդին իմ աշակերտս է:

Հ. Քանի՞ տեսակ դերանուն կայ:

Պ. Չորս տեսակ դերանուն կայ. Էական կամ անհայտան, սպայան, յույսան և յարաբերան:

Հ. Ո՞րք են էական դերանունները:

Պ. Էական դերանուններն են, ես, դու, նա: Ես ցոյց է տալիս առաջին դէմք, այսինքն՝ խօսողը. դու՝ երկրորդ դէմք, այսինքն՝ այն որին ուղղուում է խօսքը. նա՝ երրորդ դէմք, այսինքն՝ այն որի վերայ է խօսուում:

1. ԷԱԿԱՆ ԴԵՐԱՆՈՒՆ

Հ. Ի՞նչպէս հոլովուում են էական դերանունները:

Պ. Էական դերանունները հոլովուում են այսպէս:

	Ա. ԴԵՄՔ		Բ. ԴԵՄՔ	
	Նզակի	Յորնակի	Նզակի	Յորնակի
Ո.	Ես	Մեք	Դու	Դուք
Ս.	իմ	մեր	քո	ձեր
Տ.	ինձ	մեզ	քեզ	ձեզ
Հ.	դիս	դմեզ	դքեզ	դձեզ
Բ.	յինէն	ի մէնջ	ի քէն	ի ձէնջ
Գ.	ինև	մեօք	քև	ձեօք

Գ. ԴԷՄՔ

Եզակի

- Ո. Նա
- Ս. նորա
- Տ. նմա
- Հ. զնա
- Բ. ի նմանէ
- Գ. նովաւ

Յորնակի

- Նորա
- նոցա
- նոցա
- զնոսա
- ի նոցանէ
- նորօք

Հ. Քանի՛ են երրորդ դէմքի դերանունները:

Պ. Երրորդ դէմքի դերանուններն են երեք. «ա», «ս», «ն»: Սո՛ւ ցոյց է տալիս այն որ մօտ է. «ա՛» այն որ հեռի է. «ս՛» ցոյց է տալիս այն որ բացակայ է.

Հ. Կայ երրորդ դէմքի ուրիշ դերանուն:

Պ. Երրորդ դէմքի դերանուն է նաև ինքն, իւր. որ հոլովուած է այսպէս:

Եզակի

- Ո. Ինքն
- Ս. ինքեան հո՛մ իւր հո՛մ իւրեան
- Տ. ինքեան հո՛մ իւր հո՛մ իւրեան
- Հ. շինքն
- Բ. յինքենէ հո՛մ յիւրմէ յինքեանց
- Գ. ինքեամբ հո՛մ իւրև ինքեամբք հո՛մ իւրեաւ հո՛մ իւրեամբք

Յորնակի

- Ինքեանք հո՛մ իւրեանք
- ինքեանց » իւրեանց
- ինքեանց » իւրեանց
- շինքեանս » շինքեանս
- յինքեանց » յիւրեանց
- ինքեամբք » իւրեամբք

2. ՍՍԱՅԱԿԱՆ ԴԵՐԱՆՈՒՆ

Հ. Ո՞րք են ստացական դերանունները:

Պ. Ստացական դերանուններն են, ի՛մ, քո, մեր, չեր, իւր: (Սրանց հոլովման կերպը տես Դաս Ժ. 3. ստացական ածական):

3. ՅՈՒՑԱԿԱՆ ԴԵՐԱՆՈՒՆ

Հ. Ո՞րք են ցուցական դերանունները:

Պ. Գուցական դերանուններն են, այս, այդ, այն. (սրանց ևս հոլովման կերպը տես Դաս Ժ. 4. ցուցական ածական):

4. ՅԱՐԱԲԵՐԱԿԱՆ ԴԵՐԱՆՈՒՆ

Հ. Ի՞նչ է յարաբերական դերանուն:

Պ. Յարաբերական դերանուն է որ կամ «: (սրա հոլովման կերպը տես Դաս Ժ. 6. հարցական ածական):

Հ. Ստացական դերանուններ ի՛մ, քո, մեր, չեր, իւր. և ցուցական դերանուանք այս, այդ, այն դերանունն են թէ՛ ածական:

Պ. Սորապէս և Յոյապէս թէ՛ ածական և թէ՛ գոյական են: Ածական են, երբ մի գոյականի հետ են. իսկ երբ առանց գոյականի միայնակ են գործածուած, դերանուն են: Զոր օրինակ, երբ ասեմ, Տուն ի՛մ, ի՛մ տունս. ի՛մ՝ ածական է. երբ ասեմ, ի՛մ է տունս, Այս տունն ի՛մ է, կամ Տնւր ինձ զի՛մն, իմս ինձ տնւր, ի՛մ՝ դերանուն է: Նոյնպէս, երբ ասեմ, Տունս այս, այս տունը. այս՝ ածական է. երբ ասեմ, այս է մատեան քո, այս է քո գիրքդ. այս՝ դերանուն է:

Հ. Ուրիշ ի՞նչ գիտելիք կայ ստացական դերանունանց վերայ:

Պ. Ստացական դերանունները ի՛մ, քո, մեր, չեր, իւր. ինչպէս նաև՝ նորա, նոցա, իւրեանց, երբ տէր բայի են, յորնակի ի մէջ ք գիրը առնուած են, և միշտ ո՞ն յօդով գործածուած են. բայց երբ ստորոգելի են, այս երկու գրերը չեն առնուած. գոր օրինակ. Ի՛մը լաւէ, քոնը, նրանը Բարո՞ք է ի՛մն, քոն կամ քոյդ վատ է. կամ նորայն յո՞ւր.

Մերոնք, ձերոնք Հնա- Հնաշանդ էն Տէրքն, չէրքն,
զանդ են, նրանցը ան- նոյայնն սորահայ
Հնազանդ.

Այս տղայք իմս, քուսդ, Իճ, չո, Տէր, չէր, նորս էն
մերը, ձերը, նրան են. Տանդանդս

Այդ գիրքը նրանցն է. Նոյս է Տարեանդ

17. Հրահանդ

ԵԱԿԱՆ ԵՒ ԱՏԱՅԱԿԱՆ ԳԵՐԱՆՈՒԱՆՔ

Ես քո բարեկամդ եմ. Գուռն իմ ծառաս ես.
Այն իմ եղբայրս է. Մենք ձեր ընկերներն ենք.
Գուռք մեր օգնականն էք. Նրանք իմ տղաքս են.
Այս երկիրը ձերն է. Այդ գետը մերն է. Իմ որդի-
ներս սրանք են. Իմ որդիս գեղեցիկ է, քոնը տգեղ
է. Ձեր խօսքերն արդար են, նրանց անիրաւ են.
Գրանք ուղքեր են. Սրանք իմ աղջիկներս են. Այս
դպրոցին աշակերտներն սրանք են. Իմ անուսս այս
է. Նրա խօսքերը սրանք են. Ձեր որդւոյն վարպե-
տըն ես եմ. Այս եկեղեցւոյն շինողն այս է. Գու
մի մարգարէ ես. Դա մեղաւոր է. Մենք արդար
ենք. Այս գեղեցիկ ամարանոցն իմս է. Այս տան
բօլոր կարասին նրան է. Այդ տղան քոնն է. Նա
իմ եղբօրորդիս է. Գուռք մեր սիրելիներն էք. Քո
տղաքդ անհնազանդ են, իմոնք խօսք մտիկ անող
են. Դա ճերմակ է, իմը սև էր:

Նրանք, նոյս
Սրանք, սոյս
Քոնը, չոյս
Նրանց, նոյայն
Գրանք, դոյս
Սրանք, սոյս, այսոյնն
Վարպետ, վարպետ
Մի, ոճն
Անհնազանդ, ինս
Խօսք մտիկ անող, հոյս
Ճերմակ, սպիտակ
Սև, լուս

Լ Ո Ւ Ծ Ո Ւ Մ Ն

Ես քո բարեկամդ եմ. Բարեկամ չո է՛ս. Եմ,
էակ. բայ. սահմ. ներկ. եզ. ա. դէմք.—Եմ, սով,—
ես, էս, էակ. դեր. ա. դէմք. աէր բայի է՛՛ն.—
Ես է՛՛, ինչ.—Քո բարեկամդ, Բարեկամ չո. Բարեկամ,
զոյ. ան. եզ. ուղղ. ստորագելի էս ին. չո, ստաց.
ած. բարեկամին:

Գրանք ուղքեր են. Ո՞վ էն դոյս. Են, էակ. բայ
սահմ. ներկ. լք. գ. դէմք. Են, ուղքեր.—զրանք, դո-
յս. դոյս՝ էակ. դեր. լք. գ. դէմք, աէր բայի է՛ն ին.
Ո՞վ, Հարցական անուն ստորագելի դոյս ին:

Այս գեղեցիկ ամարանոցն իմս է. Իճ է ամարա-
նոյս գեղեցիկ. է, էակ. բայ սահմ. ներկ եզ. գ. դէմք.
սով է.—Այս գեղեցիկ ամարանոցը, ամարանոցս գեղեցիկ.
ամարանոց՝ աէր բայի է ին. ս ցուցական ած. այս ի
տեղ. գեղեցիկ որակական ած. ամարանոց ին: Այս գե-
ղեցիկ ամարանոցն որք է. իմս, իճ է. իճ ստացական
դեր. ստորագելի ամարանոցին:

ԴԱՍ ԺԳ.

ԱՄԱԿԱՆ ԲԱՅ, ՍԵՌԻ ԽՆԴԻՐ

- 2. Քանի տեսակ են ածական բայերն, այսինքն՝
բայի է՛ էական բայից ուրիշ բայեր (տես Դաս Գ.):
- Պ. Ածական բայերն երկու տեսակ են, Ներգոր-
ծական և Չերգոր:
- 2. Ո՞ր բայերը ներգործական են:
- Պ. Ներգործական են այն բայերը որ Հայցական
Հոլով են ուղղւմ ամբողջ իմաստ տալու համար.
զոր օրինակ երբ ասեմ՝ սիրում է՛, ուսում է՛, գրում
է՛. ամբողջ իմաստ չեմ յայտնել. քանզի չեմ յայտ-

նել թէ՛ զոչ փրում եմ, ինչ բան ուտում եմ, կամ գրում եմ. բայց երբ ասեմ՝ սիրում եմ բարեկամին. հայր ուտում եմ, գրում եմ նախաչը. բարեկամին, հայր, նախաչը բառերն ամբողջացնում են սիրում եմ, ուտում եմ, գրում եմ բայերի իմաստը:

Ամեն բայ որ կարող է այսպէս հարցական հոլով ունենալ՝ ներգործական բայ է: Ներգործական բայերի այս հայցականը կոչւում է սեռի ինքիք:

Հ. Ո՞ր բայերը չէզոք են:

Պ. Չէզոք են այն բայերն որ չեն կարող ունենալ սեռի խնդիր, կամ յայտնում են ամբողջ իմաստ առանց սեռի խնդրոյ, ինչպէս՝ գնում եմ, ման եմ գալիս, նստում եմ, ծեծում եմ: Ուստի գիտենալու համար թէ մի բայը ներգործական է թէ չէզոք, անելու է զոչ կամ ինչ բան հարցումը. եթէ յարմարւում է բայի իմաստին, այն բայը ներգործական է. ապա թէ ոչ՝ չէզոք է: Ձոր օրինակ կարող ենք ասել. սիրում եմ.—զո՞վ կամ ի՞նչ. ուտում եմ.—ի՞նչ. գրում եմ.—ի՞նչ. ծեծում եմ—զո՞վ. պատմում եմ—ի՞նչ. ապա՝ սիրում եմ, ուտում եմ, գրում եմ, ծեծում եմ, պատմում եմ, ներգործական են: Բայց չենք կարող ասել. քնում եմ—զո՞վ կամ ի՞նչ. նստում եմ—զո՞վ կամ ի՞նչ, դառնում եմ—զո՞վ կամ ի՞նչ. ման եմ գալիս—զո՞վ կամ ի՞նչ. ուրեմն գնում եմ, նստում եմ, դառնում եմ, ման եմ գալիս, չէզոք են:

Հ. Հայերէնում բայերը քանի՞ կերպ վերջաւորութիւն ունեն:

Պ. Հայերէնում բայերը չորս կերպ վերջաւորութիւն ունեն. Եմ, սիրեմ. իմ, խօսիմ. ամ, աղամ. ում, թողում: Այս չորս կերպ վերջաւորութեան Չորս շեղծորդութեան է ասւում. Սիրեմ՝ առաջին լծորդութեան բայ է. Խօսիմ՝ երկրորդ լծորդութեան. Աղամ՝ երրորդ. Թողում՝ չորրորդ:

ԴԱՍ ԺԴ.

Ա. ԼԾՈՐԴՈՒԹԵԱՆ ԲԱՅԵՐ. ՇԱՐԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ԿԱՐԳ

Հ. Ի՞նչպէս են խոնարհւում առաջին լծորդութեան բայերը:

Պ. Առաջին լծորդութեան բայերից ոմանք էմ են վերջաւորւում. ինչպէս՝ սիրեմ. ոմանք ևս անեմ վերջաւորւում են, ինչպէս՝ հատանեմ: Սրանց խոնարհման կերպն այս է:

Սահմանական եղանակ ներկայ.

Սիրեմ, սիրում եմ.	Հատանեմ, հարում եմ.
սիրես	հատանես
սիրէ	հատանէ
սիրեմք	հատանեմք
սիրէք	հատանէք
սիրեն	հատանեն

Անկատար անցեալ

Սիրէի, սիրում էի.	Հատանէի, հարում էի.
սիրէիր	հատանէիր
սիրէր	հատանէր
սիրէաք	հատանէաք
սիրէիք	հատանէիք
սիրէին	հատանէին

Կատարեալ անցեալ

Սիրեցի, սիրեցի.	Հատի, հարեցի.
սիրեցիր	հատեր
սիրեաց	հատ, ե-հատ
սիրեցաք	հատաք
սիրեցէք	հատէք
սիրեցին	հատին

Ապառնի

Սիր-եցից, պէտք է սիրէ՛մ.	Հատ-ից, պէտք է հարէ՛մ.
սիր-եսցես	Հատ-ցես
սիր-եսցէ	Հատ-ցէ
սիր-եսցուք	Հատ-ցուք
սիր-եսչիք	Հատ-չիք
սիր-եսցեն	Հատ-ցեն

Հրամայական

Սիր-եա, սիրէ՛.	Հանտ, հարէ՛.
մի սիր-եր	մի հատ-աներ
սիր-եցէք	Հատ-էք
մի սիր-էք	մի հատ-անէք

Ստորադասական

Սիր-իցեմ, սիրէ՛մ.	Հատ-անիցեմ, հարէ՛մ.
սիր-իցես	Հատ-անիցես
սիր-իցէ	Հատ-անիցէ
սիր-իցեմք	Հատ-անիցեմք
սիր-իցէք	Հատ-անիցէք
սիր-իցեն	Հատ-անիցեն

Աներկույթ

Սիր-ուել, սիրելու	Հատ-անել, հարելու
-------------------	-------------------

(*) Անցեալ ընդունելութիւն

Սիր-եալ, սիրած.	Հատ-եալ, հարած.
-----------------	-----------------

Ապառնի ընդունելութիւն

Սիր-ելոց, սիրելու.	Հատ-անելոց, հարելու.
--------------------	----------------------

(*) Բայերէն արմատը ոչ կամ օղ մասնիկով համարվում է ընդունելութիւն ներկայ լինելու սիրոյ գործող ստեղծող օրա վերայ ուրիշ տեղ.

Հ. Գիտենալու հարկաւոր թնչ բան կայ առաջին լծորդութեան բայերի վերայ:

Պ. Ե՛մ վերջաւորած բայերից ածէ՛մ, բերէ՛մ, և հա-նէ՛մ՝ հատանեմն՝ պէս խոնարհվում են, ուստի պէտք է ասել ած-ի, բեր-ի, հան-ի. ած-ից, բեր-ից, հանից. հրմ. ան, բեր, հան. փոխանակ ասելու ած-եցի, բեր-եցի. ած-եցից, բեր-եցից. ած-եա, բեր-եա, ևլն: Ընդհակառակն մի քանի անէ՛մ վերջաւորած բայեր, ինչպէս՝ դարձանէ՛մ, սերձանէ՛մ, ժամանէ՛մ, խոնարհուում են սիրեմն՝ պէս, դարման-եցի, սերման-եցի, ևլն. քանզի սրանց արմատներն են դարձան, սերձան, ժաման: Հարչանէ՛մ բայը հարարեալն, ապատանայն, հրամայանն և անցելոյն մէջ կորցնում է ի գիրը և ասում է՝ Հարի, հարից, հար, հարեալ. և ոչ հարիի, հարից ևլն:

ՇԱՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԿՍՐԳԸ

Հ. Շարագրութեան մէջ թնչ կարգով շարագրուելու են տէր բային, բայը և սեռի խնդիրը:

Պ. Սովորաբար նախ րէք բայն գրուում է, ապա բայը, և ապա՝ սեռի խնդիրը:

Հ. Միշտ գրուելով է տէր բային:

Պ. Հայերէն թէ գրաբար և թէ աշխարհաբար դերանուն տէր բայիները ես, դու, նա, մեք, դուք. նախ սովորաբար լայտնի չեն գրուում, այլ լուծելոյն կամ զգրութեամբ են իմացուում. ուստի ասում ենք բարեհամբ ախրում է՛մ, նրանց հերակրեցին, ինչ խաբեցիր, փոխանակ ասելու՝ Ես սիրում եմ բարեկամիս, նրանք՝ նըրանց կերակրեցին, Պախաբեցիր ինձ: Այսպէս լուծացիր նաև գրաբարը:

(*) Բժշկեմ, բժշկում էմ Բրեմ, երկրը փորել

(*) Թո՛ղ աշակերտները հետեւեալ բայերի մէջը կամ մի բանի հատը գրով խոնարհեն:

Արտասուեմ, արբասուեմ և՛ Պեղեմ, փոքուած հողիս
 Կեղեքեմ, հարստահարեմ, և՛ զուրս հանել
 զուրսուեմ և՛ Մաղեմ, ճաղուեմ և՛

18. Հրամանգ

ՆԵՐԳՈՐԾԱԿԱՆ ԲԱՅ ՍԵՌԻ ԽՆԴՐՈՎ

Սիրում եմ բարեկամներին. Հայրը խրատում էր իւր որդուն. Ընկերներս ինձ ատում են. Մայրն իւր աղջկան խնամում է. Մեր ծառաներն ուղարկեցինք. Եղբայրդ քեզ կոչում է. Աղաչում եմ ձեզի (հրց). Հայրս գրեց այս թուղթը (նամակ). Սենեկին դուռը փակեց. Մեր ընկերներին սիրենք. Իւր բարեկամներին հրաւիրեց. Նրանց կերակրեցին. Իմ օրէնքներս մերժեցին. Ինձ խաբեցիր. Պահիր նրանց. Պահպանիր մեզ. Ծառին պտուղները քաղեցինք (պոկել). Իւր տունը շինեց. Աշտարակը կործանեցին. Իրանց ուռկանները կազմեցին (պատրաստեցին, նորոգեցին). Քուրձը դատարկեցինք. Նրանց արձակեմ (ճանապարհել, թողուլ որ երթայ). Վարձ ժապետը պատժում է իրան ստահակ աշակերտին. Աստուած մեզ պէտք է փրկէ. Իրանց գերիներն ազատ արին. Ոստիկանները գողին փնտռում են. Զին ծախեցի. Քիրքը գնեցինք. Մեր հայրն այս պարտէզը գնեց. Իւր բոլոր բարեկամներին կոչեց. Կինն իւր դրացիներին կոչում է. Հովիւները ոչխարներին արածացնում են. Ես նրան մատնելու եմ. Քահանայապետն իւր հանդերձը պատահեց. Այս կինը սիրում է իւր տղերքոնց. Իմ եղբայրներիս և քոյրերիս սիրում եմ. Քո ծաղիկներդ ոռոգեցիք. Իմոնքըն ու քոնոնք ոռոգեցի. Քոյրս իրաններն ոռոգեց. Մշակներն երկիրը գործում են. Իւր գործը կատարեց. Յորենը հաւաքենք. Յարդն այրեցին. Սմբոխը (բազմութիւնը) ցրուեցին. Քաղաքը նուաճեց (առաւ,

տիրեց). Իւր արցունքները սրբեց. Շորերդ մի աղտոտիլ. Փողոցը հարթեցին. Իւր տունը զարգարեց. Նրա ձեռքերն ու ոտքերը կապեցին. Մեր մեռելներին թաղենք. Նրա ծունկերը ջարդեցին. Այժի ձագն եփեց. Տանը դրան տալիս էր. Տղան մկրտեցին. Իւր բոլոր ունեցածը վատնեց. Աստուած Աբրահամին օրհնեց:

Աղջիկ, դուստր	Իմոնք, իմն հլց. զինն
Ծառայ, սպասուոր	Քոմոնք, քոյն հլց. զքոյն
Ուղարկեմ, արտէմ, յլմ	Իրանները, իւրն հլց. զիւրն
Կոչեմ, կչմ	Յորեն, յորեն
Փակեմ, փակմ	Շոր, չորջ
Իրանց, իւրեանց	Աղտոտեմ, աղտոշմ
Դատարկեմ, ըստարմ	Մեռել, մեռալ
Ազատ անեմ, արջակմ	Ջարդեմ, խորհակմ
Արցունք, արբասուք	Տամ (դրան) բաշխմ
Փնտռեմ, փնտրմ	Հարթեմ, յարտարմ
Ծախեմ, վաճառմ	Ծունկեր, բարջ
Ոչխար, խաչն լք. խաչինք	Այժի ձագ, ուլ
Պատահեմ, պատահմ	Բոլոր, անհայն
Տղայ, ճանուկ լք. ճանուկնք	Ունեցածը, ինք

Լ Ո Ւ Ծ Ո Ւ Մ Ն

Սիրեմ զբարեկամս իմ. Սիրեմ՝ բայ ներգ. սահմ. ներկ. եզ. ա. դէմ.—Ո՞վ է սիրում.—Ես էակ. դեր. տէր բայի սիրեմ բային, զօրութեամբ է իմացում: Սիրեմ՝ գո՞վ.—զբարեկամս իմ, իմ բարեկամներին, գոյ. անուն եզ. հլց. սեռի խնդիք սիրեմին. իմ ստացական ածական բարեկամին:

(*) Հարկանեմ, խեմ, ասմ Կլանեմ, կուլ ասմ

(*) Թո՛ղ աշակերտները հետեւեալ բայերէց մի բանիսը խոնարհեն հատանն մին պէտ

Գտանեմ, գրանում էմ	Հանեմ, հանում էմ
Մուծանեմ, մտնում էմ	Ածեմ, բերում էմ
Արկանեմ, դնում էմ,	Անիծանեմ, անիծում էմ
Գլխի վերան	

19. Հրահանգ

ՆԵՐԳՈՐԾԱԿԱՆ ԲԱՅ ՍԵՌԻ ԽՆԴՐՈՎ

Մարդը տեսնոր. Տեսալ նրան. Գեղեցիկ մարգարիտը գտանք. Իրան սուրը Հանեց. Ձեր սպասաւորներն և աղախինները տեսանք. Մեր ճանապարհորդները հասան. Սպասաւորը խօսքը լալտնեց. Հալը որդուն անիծեց. Ձեր տղերքը բերէք. Շորերդ հազիր. Կորսուած ոչխարս գտալ. Սուրդ կապիր. Նրանց կուլ տանք. Մեզ մտցրեց. Մեր օրերն անց են կենում. Մակուկին չուանը կտրեցին նրա կապերը քանդեցին. Իւր իմաստութիւնը ցոյց տուեց. Անձրեւներն իջան. Արեգակն ելնում է. Լուսինն և աստղերը մտնում են. Քո եղբայրներիդ գտալ. Նըրանց տեսնեմ. Սպասաւորները նրան սուլին (խփեցին). Այրի կնոջ աղջկանը սպաննեց. ձրագը վառեցին (բռնկցնել). Նրանց տանք (խփենք). Դուրս ելնեն. Ներս մտնենք. Դա կտրիր. Այդ աւանակը մի քանդել. Երեսդ ինձ նշանց սուր. Սպաննեցէք նրանց:

Տեսնեմ, տեսնեմ	Կապեմ (փաթաթել գօտի և ալլն). ածէմ
Գտանեմ, գրանում էմ	Կուլ տամ, կլանեմ
Աղախին, աղախին լք. աշխնայ	Մտնեմ, մտնում էմ
Հասնեմ, հասնում էմ	Անցկենամ, անցանում էմ
Անիծեմ, անիծում էմ	Չուան, դարան
Բերեմ, (մի շնչաւոր որ ստքով է գալիս), ածէմ	Կտրեմ, հատում էմ
Հազնիմ, արհամարհում էմ	Կապ, կապում էմ
Կորսուած, կորսուած էմ	Քանդեմ, լուծում էմ
	Յոյց տամ, յուսանում էմ

Իջնեմ, իջնում էմ	Սպաննեմ, սպանում էմ
Ելնեմ, ելում էմ	Վառեմ, լուսանում էմ
Մտնեմ, մտնում էմ	Դուրս, արտաքս
Խփեմ, հարկանում էմ կտր.	Ներս, ի ներս
Հարի	Աւանակ, յուսանում էմ

Լ Ո Ւ Ծ Ո Ւ Մ Ն

Տե՛տէ՛ք շարն. մարդը տեսնոր. Տեսե՛ր՝ բայ ներգործ. կտր. եզ. բ. դէմ. Տե՛տանէ՛ ին: Ո՞վ է տեսնողը. դու, դու էակ. դեր. եզ. ուղղ. բ. դէմ. տէր բայի Տե՛տէ՛ր ին, զօրութեամբ է իմացուում: Դու տե՛տէ՛ր՝ զով շարն, մարդին. շարն՝ գոյական եզ. Հայց. սեռի խընդիր Տե՛տէ՛ր ին:

ԳԱՍ ԺԵ.

Բ. ԼԾՈՐԳՈՒԹԵԱՆ ԲԱՅՅԻՐ. ԱՆՊՐՈՇ ՀԱՅՅԱԿԱՆ ԲՆՈՒԹԵԱՆ ԽՆԴՐ

Հ. Ի՞նչպէս են խոնարհուում Բ. լծորդութեան բայերը:
Պ. Բ. լծորդութեան բայերից ևս ոմանք ի՞նչ են վերջաւորուում, ինչպէս՝ խօս-իմ, և ոմանք անի՞ն, ինչպէս՝ ուս-անի՞ն: Սրանց խոնարհման ձևը սա է:

Սահմանական եղանակ ներկայ.

Խօս-իմ, խօսում էմ	Ուս-անիմ, սովորում էմ
խօս-իս	ուս-անիս, սովորում էս
խօս-ի	ուս-անի
խօս-իմք	ուս-անիմք
խօս-իք	ուս-անիք
խօս-ին	ուս-անին

Անկատար անցեալ.

Խօս-էի, խօսում էի	Ուս-անէի, սովորում էի
խօս-էիր	ուս-անէիր
խօս-էր	ուս-անէր
խօս-էաք	ուս-անէաք
խօս-էիք	ուս-անէիք
խօս-էին	ուս-անէին

Կատարեալ անցեալ.

Խօս-եցայ, խօսեցայ	Ուս-այ, սովորեցի
խօս-եցար	ուս-ար
խօս-եցաւ	ուս-աւ
խօս-եցաք	ուս-աք
խօս-եցայք	ուս-այք
խօս-եցան	ուս-ան

Ապառնի.

Խօս-եցայց, պէտք է խօսի՛մ	Ուս-այց, պէտք է սովորի՛մ
խօս-եսցիս	ուս-ցիս, պէտք է սովորես
խօս-եսցի	ուս-ցի
խօս-եսցուք	ուս-ցուք
խօս-եսջիք	ուս-ջիք
խօս-եսցին	ուս-ցին

Հրամայական

Խօս-եսաց, խօսի՛ր	Ուս-իր, սովորի՛ր
մի խօս-իր	մի ուս-անիր
խօս-եցարո՛ւք	ուս-արո՛ւք
մի խօս-իք	մի ուս-անիք

Ստորադասական

Խօս-իցիմ, խօսի՛մ ևլն.	Ուս-անիցիմ, սովորի՛մ ևլն.
խօս-իցիս	ուս-անիցիս
խօս-իցի	ուս-անիցի
խօս-իցիմք	ուս-անիցիմք

խօս-իցիք	ուս-անիցիք
խօս-իցին	ուս-անիցին

Աներեւոյթ

Խօս-ել, խօսել	Ուս-անել, սովորել
---------------	-------------------

Անցեալ ընդունելութիւն

Խօս-եալ, խօսած	Ուս-եալ, ուսած
----------------	----------------

Ապառնի ընդունելութիւն

Խօս-ելոց, խօսելու	Ուս-անելոց, սովորելու
-------------------	-----------------------

Հ. Գիտենալու հարկաւոր թնչ բան կայ Բ. լը-ճորդութեան բայերի վերայ:

Պ. 1. Ի՞նչ վերջաւորած բայերից նստիմ, ուսանիմ թն պէս, կլինի նստայ, նստաց, նիստ, ոչ թէ խօսիմ թն պէս՝ նստեցայ, նստեցայց, ևլն:

2. Ի՞նչ վերջացած բայերից մի քանիսին անցեալը կլինի նաև եցեալ, ինչպէս՝ խօս-ի՛մ, խօսեց-եալ. կոչ-ի՛մ կոչ-եցեալ:

(•) Երջիմ, ճան էմ գալիս	Անկանիմ, ընկնում էմ
Թուիմ, երևում էմ	Տառապիմ, նեղում էմ
Երևիմ, երևում էմ	Մնանիմ, մնում էմ
Պարծիմ, պարծենում էմ	Չերծանիմ, աղաւաղում էմ

Անորոշ հայցական

Հ. Ի՞նչ է նշանակում անորոշ և որոշեալ:
Պ. Երբ մի բան ընդհանուր մտքով է առնուում, կատուի անորոշ. զոր օրինակ, երբ ասեմ պղան ալստեղ է, կամ պղերէլ ալստեղ են, պղան կամ պղերէլ բառերըն որոշեալ են, նշանակում են այս թն պղան կամ պղերէլ. բայց երբ ասեմ, ներսում պղերէլ կան, ալստեղ պղերէլ բառն առնուել է անորոշ մտքով, և նշանակում է ոչ այս թն պղերէլ այլ որ եւ իցի պղերէլ:

(•) Աշակերտք այս բայերից մի քանիսին դրով թո՛ղ խոնարհենս

խորհեցայ. Ձեր վարժապետներին հնազանդեցէք. Գրագրութեան (գիր գրելու) արուեստը սովորեցայ. Լեզուներ երևեցան (տեսնուեցան). Իւր հանդերձները հագաւ. Քո հայրդ մեռաւ. Տղաքը սկսան պոռաւ (բզաւել). Բէլն ընկաւ. Մեր լապտերները մարում են:

Շատ, բազում	Մարիմ, շիջանիմ
Ստակ, արծաթ	Սյս ամենը, այս ամենայն
Ուղեմ, համիմ	Վարժապետ, վարդապետ
Ման գամ, շրջիմ	Գրագրութիւն, գրչութիւն
Շատ բան, բազում ինչ	Սովորիմ, ուսանիմ
Ինչու, ընդէր	Երևիմ (տեսնուիմ), երևիմ
Նեղանամ, վասպակիմ	Հագնիմ, ագանիմ
Լաւ, բարոտ	Սկսիմ, սկսանիմ
Երևիմ, երևիմ (իբր տեսնուիլ), Բռնիմ, (իբր կարծուիլ)	Պոռամ (բզաւեմ), աշաղակեմ
Ցամաքիմ, ցամաքիմ	Տղայ, Տանուի յք. մանկունք
	Ընկնիմ, անհանիմ

Լ Ո Ւ Ծ Ո Ւ Մ Ն

Շահեցաւ արծաթ բազում. Շատ փող շահեցաւ. շահեցաւ, բայ ներ. կտր. եզ. գ. բ. լծոր. Ո՞վ շահեցաւ.—Նա. նա՛ էական գեր. գ. դէմ. եզ. ուղղ. տէր բայի շահեցաւին. զօրութեամբ է իմացում: Նա շահեցաւ, ի՞նչ բան.—արծաթ, փող, արծաթ՝ գոյ. եզ. անորոշ հայց. սեռի խնդիր շահեցաւին: Բազում, շատ, ամ. արծաթին:

Ոչոր՛նչարո՛ւտ մեզ. Մեզ ողորմեցէք. ոչոր՛նչարո՛ւտ, չէզ. բայ հրմ. յք. բ. դէմ. ոչոր՛նչին: Ո՞վ պետք է ողորմի.—Դուտ. դուտ, էակ. գեր. յք. բ. դէմ. տէր բայի ոչոր՛նչարո՛ւտին. զօրութեամբ է իմացում: Ոչորմեցարուք գուք.—որի՛.—Մեզ. էակ. գեր. յք. ա. դէմ. ար. հոլով. բն. խնդ. ոչոր՛նչարո՛ւտին:

ԳՍՍ ԺԶ.

Ն Ա Խ Ա Գ Ի Ռ Ի Թ Ի Ի Ն

Հ. Ի՞նչ է նախագրութիւն:
Պ. Նախագրութիւն կոչուում են այն բառերը՝ որ ծառայում են ցոյց տալու համար գործողութեան պարագաները:

Հ. Որո՞նք են գործողութեան գլխաւոր պարագաները:

Պ. Գործողութեան գլխաւոր պարագայներն են փեղը և ժամանակը: Տեղւոյ պարագայն պատասխան է ո՞ւր (ո՞ւրտեղ, ո՞րտեղ). ժամանակի պարագայն՝ ե՞րբ (ի՞նչ ժամանակ) հարցման: Զոր օրինակ. Յիսուս ծնաւ.—ո՞ւր —Բեթղէհէմում.—Ե՞րբ.—Օգոստոս կայսեր ժամանակում: Ի՞նչու՞նչէ՞մ.—Ծնանելու տեղը ցոյց է տալիս, Օգոստոս կայսեր ժամանակում՝ ցոյց է տալիս ծնանելուն ժամանակը:

Հ. Հայերէն գրաբար տեղւոյ և ժամանակի պարագաներն ի՞նչպէս են բացատրուում:

Պ. Սյս պարագայները բացատրում են՝ փեղ կամ ժամանակի ցոյց տուող անունից առաջ ի նախդիրը դրնելով:

Հ. Տեղ ցոյց տուող անունն ի նախդիրն հետ ի՞նչ հոլով գրուելու է:

Պ. Եթէ բայը բարոտում է ցոյց տալիս, տեղ ցոյց տուող անունը դրուում է ի նախդիրն հետ եզակիին մէջ տրական(*), յքնակիին մէջ՝ առանց շի հայցական. զոր օրինակ՝ ասում ենք եզակի. Բընակի ի բարոտի. բնակի, ո՞ւր,—ի բարոտի, քաղաքում.

(*) Զբական հոլովն ի նախդիրով կոչուում է ներբոյան, իսկ ի նախդիրով անորոշ հայցականը՝ կոչուում է նախդիրի արբան:

նստի է ասն. նստի ո՛ւր,— է ասն, տանը: Իսկ յօք-
 նակի ին մէջ ասում ենք, բնակի է Կաղապար. բնակի.
 ո՛ւր.— է Կաղապար, քաղաքներում. նստի է ասն. նրս-
 տի, ո՛ւր.— է ասն, տներում: Իսկ եթէ բայը շար-
 ժաւ է ցոյց տալիս, տեղ ցոյց տուող բառը դրւում
 է է նախդրին հետ միշտ առանց չի հայցական.
 զոր օրինակ՝ Գնաց է ասն իւր. գնաց. ո՛ւր.— է ասն
 իւր, իրան տանը. Գնացին է ասն իւրեանց. իրանց
 տներումը: Նոյնպէս տեղույ յատուկ անունները է
 նախդրին հետ դրւում են միշտ առանց չի հայ-
 ցական. բայը թէ դադարում ցոյց տալ և թէ շար-
 ժում. զոր օրինակ՝ Բնակի է Հարմ, յԵրաստաղէ՛մ, յԵ-
 փոքրաս. բնակի. ո՛ւր.— Հռոմում, Երուսաղէմում և լն.
 Զօքաւ է Հարմ, յԵրաստաղէ՛մ, յԵփոքրաս. Գնաց. ո՛ւր.—
 Հռոմում, Երուսաղէմում և լն: Գէթ բառին պէս
 (տես Գաս Բ.) հօլովուող անուններ նոյնպէս դրւում
 են է նախդրին հետ անորոշ հայցական, բայը թէ
 դադարում և թէ շարժում ցոյց տալ:

Հ. Երբ է գործածւում ասնախդիրը փոխանակի:

Պ. Աս գործածւում է ասն ցոյց տուող բառերի
 հետ. ուստի ասում ենք. Գնաց ասն հայր իւր, աս-
 լափաւորն. գնաց. ո՛րի. իւր հօրը, թագաւորին. ոչ
 թէ գնաց է հայր իւր, է Լափաւորն:

Հ. Ժամանակ ցոյց տուող անունն ինչ հօլով է
 դրւում է նախդրին հետ:

Պ. Ժամանակ ցոյց տուող անունը դրւում է է
 նախդրին հետ եզակի է մէջ միշտ տրական, և յօք-
 նակի ին մէջ՝ հայցական, զոր օրինակ ասում ենք,
 է նեղութեան, է ասն. երբ.— նեղութեան ժամանակ,
 տօնի ժամանակ, լք. է նեղութեան, է ասն. երբ.—
 նեղութեանց ժամանակ, տօների ժամանակ:

21. Հրահանգ.

Նրանք բնակւում են քաղաքում, մենք գիւ-

ղում. Եղբայրներդ սարերը շրջում են իմոնք դաշ-
 տերը. Նրան դատաւորին բերին. Խորհում է գը-
 նալ Յունաստան. Ուզեց մեզ գալ. Եղբայրդ մտաւ
 պարտեզում. Բարեկամներիս ինձ ուղարկեց. Նրան
 դրաւ բանտում. Սպասաւորները նստում էին սրա-
 հում. Նստեցէք այդ քաղաքում. Երբ խօսքը վեր-
 ջացրեց, լեռը ելաւ. Հանեց նրանց մի բարձր լեռ.
 Քո որդիքդ պատերազմում ընկան. Քո սենեակդ
 մտիւր. Նրան եկեղեցում տեսայ. Նրանց ուղարկեց
 իւր այգում. Եգիպտոսում բնակեցաւ. Նրանց քեզ
 բերինք. Նրան նալեցաւ. Այս խօսքերը գրեցէք ձեր
 գրքերում. Ազարակումն էր նրա մեծ որդին. Նրա գը-
 լուխը կտրեցին և թագաւորին բերին. Շատերը Ե-
 րուսաղէմ ելան. Իւր անկողինը մտաւ. Շատ զինի
 ունէր իւր մառանում. Նրա մահուան ժամանակը
 մեծ սուգ եղաւ. Իսահակի աչքերը կուրացան իւր
 ծերութեան ժամանակում. Ոչ մինը նրան միխթա-
 րում էր տրտմութեան ժամանակը. Սողոմոնն իւր
 հօր թագաւորութեան ամբողջ ելաւ. Մեզ իրանց
 տներում հրաւիրեցին. Ի՞նչպէս մտար այստեղ, պատ-
 մէ ինձ. Բաղմութիւնը դիմում էր եկեղեցում. Տա-
 ճարումը տեսան նրան. Շատերը պիտի ուրախանան
 նրա ծննդեան ժամանակը. Բոլոր քաղաքը նրա մահ-
 ուան ժամանակը սուգ արեց. Թուշունները թըռ-
 չում են օդի միջին. Մի հարուստի տանը հաւաք-
 աւած էինք. Մի օտարի չի տար. Եթէ մինը (մի մարդ)
 հակառակի. Մինը ուղարկեցէք այնտեղը. Մի ու-
 րիշի տանը մի մտնիլ. Ի՞նչպիսի մէկն է այդ. Գուն
 մեծ մէկն ես. Եթէ մինը կամենում է ինձ գալ:

Իմոնք, ինչն
 Ռւզեմ, Կամի՛մ
 Բերեմ, «ձէ՛մ (մի կենդանի) Ուղարկեմ, աստաղէ՛մ, յղէ՛մ
 բերե՛մ (անկենդան մի բան) Գնեմ, արկանե՛մ
 Յունաստան, Յոյնք
 Երբ, իբրեւ

Վերջացնեմ, հասարեմ
 Լեռ, լեռան
 Ընկնիմ, անկանիմ
 Նայիմ, հայիմ
 Խօսք, բան
 Գիրք, հարեան
 Մեծ (որդի), երկոյ (որդի)
 Մտնեմ անկողին, ելանեմ
 Անկողին, հակիճ
 Մահ, հակ, սեռ. հակ, հակ
 տրա. հակ, հակ

Ա. չքեր, աչք
 Կուրանամ, վարիմ (աչաց)
 Ոչ մինը, ոչ ոք
 Այստեղ, այս (շարժում)
 Ինչպէս, զիտր
 Ուրախանամ, խորտ
 Սուգ անեմ, սուգ ասանում
 Թուշիմ, ճարեմ
 Մէկը, ոք
 Հարուստ, ճեծարուն
 Մէկը (մի մարդ) ոք

Մի ուրիշ, այլ ոք

Լ Ո Ւ Ծ Ո Ւ Մ Ն

Հ. Ամեն նախադասութեան մէջ խօսքի բոլոր մասերը միշտ ներգործութեամբ են գրուում, թէ երբեմն խօսքին մի մասը կամ մի քանի մասերը լռելեայն են իմացուում:

Պ. Երբեմն նախադասութեան մէջ բայը կամ նրա խնդիրներից մինը լռելեայն իմացուում է, զոր օրինակ. եղբայր իմ մեծատունն է. քոյր՝ աղքատ. Այս խօսքին վերջին մասում եղբայր և է լռելեայն են իմացուում, ուստի պէտք է այսպէս լինէր. Եղբայր իմ մեծատունն է. եղբայր քո աղքատ է. իմ եղբայրս հարուստ է, քո եղբայր աղքատ է. Նոքա բնակին ի քաղաքի, ճէք ի շինի. Նրանք բնակուում են քաղաքում, մենք գիւղում: Այս խօսքին ևս վերջին մասում բնակիճ բայը լռելեայն է իմացուում, և պէտք է լինէր. Նոքա բնակում են քաղաքում, մենք գիւղում ենք բնակում. Նոքա բնակին ի քաղաքի, մեք բնակիճ ի շինի: Մի այս տեսակ նախադասութիւնը կոչուում է գեղջեալ նախադասութիւն:

Հ. Մի գեղջեալ նախադասութիւն լուծելու ժամանակ ինչ պէտք է անել:

Պ. Մի գեղջեալ նախադասութիւն լուծելու ժամանակ, գեղջեալ կամ պակաս մասերը պէտք է ամբողջացնել, և այնպէս լուծել, զոր օրինակ. Նոքա բնակին ի քաղաքի, ճէք ի շինի. Բնակին բայ չէգոք. սհմ. ներկ. յք. գ. դէմք: Ո՞վ է բնակողը.—նոքա, նրանք. նոքա էական գեր. յք. ուղղ. գ. դէմք. տէր բայի բնակիճ ին: Նոքա բնակին.—ո՞ւր.— ի քաղաքի, քաղաքում. ի քաղաքի, գոյ. ան. եգ. տր. ի նախգրիւ տրական (ներքոյական) բնակեան խնդիր, բնակիճ բային, տեղույ պարագան է ցոյց տալիս: Մէք ի շինի. մենք գիւղում: Նախադասութիւն գեղջեալ, պէտք է լինի՝ Մէք բնակիճ ի շինի. մենք գիւղումն ենք բնակում. բնակիճ բայ չէգ. սհմ. ներկ. յք. ա. դէմք, զօրութեամբ է իմացուում. Ո՞վ են բնակողները.—ճէք, ճէք էակ. գեր. յք. ուղղ. ա. դէմ. տէր բայի բնակիճ ին.—ո՞ւր.— ի շինի, գիւղում. ի շինի, գոյ. եգ. տր. ի նախգրիւ տրական (ներքոյական) բնակեան խնդիր բնակիճ ին, տեղույ պարագան է ցոյց տալիս:



ԳԱՍ ԺԷ.

Գ. ԼՆՈՐՈՒՈՒԹԵԱՆ ԲԱՅԵՐ. ՄԱԿԱՅ

Հ. Ինչպէս են խոնարհուում Գ. լծորգութեան բայերը:

Պ. Գ. լծորգութեան բայերից ոմանք աճ են վերջաւորուում, ինչպէս աղ-աճ, և ոմանք՝ անաճ, ինչպէս գող-անաճ: Սրանց խոնարհման ձևն այս է:

Սահմանական եղանակ ներկայ.

Աղ-ամ, աղամ է՛մ	Գող-անամ, գողանամ է՛մ
աղ-աս	գող-անաս
աղ-այ	գող-անայ
աղ-ամք	գող-անամք
աղ-այք	գող-անայք
աղ-ան	գող-անան

Անկատար անցեալ

Աղ-այի, աղամ է՛ի	Գող-անայի, գողանամ է՛ի
աղ-այիր	գող-անայիր
աղ-այր	գող-անայր
աղ-այաք	գող-անայաք
աղ-այիք	գող-անայիք
աղ-ային	գող-անային

Կատարեալ անցեալ

Աղ-ացի, աղայի	Գող-ացայ, գողայայ
աղ-ացեր	գող-ացար
աղ-աց	գող-ացաւ
աղ-ացաք	գող-ացաք
աղ-ացէք	գող-ացալք
աղ-ացին	գող-ացան

Ապառնի

Աղ-ացից, պէտք է աղամ	Գող-ացայց, պէտք է գողանամ
աղ-ասցես	գող-ասցիս
աղ-ասցէ	գող-ասցէ
աղ-ասցուք	գող-ասցուք
աղ-ասջիք	գող-ասջիք
աղ-ասցեն	գող-ասցին

Հրամայական

Աղ-ա՛մ, աղա՛մ	Գող-ացի՛ր, գողայի՛ր
մի՛ աղ-ար	մի՛ գող-անար
աղ-ացէ՛ք	գող-ացարո՛ւք
մի՛ աղ-այք	մի՛ գողանայք

Ստորադասական

Աղ-ացեմ, աղամ	Գող-անացեմ, գողանամ
աղ-ացես	գող-անացես
աղ-ացի	գող-անացի
աղ-ացեմք	գող-անացեմք
աղ-ացէք	գող-անացէք
աղ-ացեն	գող-անացեն

Աներեւոյթ

Աղ-ալ, աղալ	Գողանալ, գողանալ
-------------	------------------

Անցեալ ընդունելութիւն

Աղ-ացեալ, աղայած	Գող-ացեալ, գողայած
------------------	--------------------

Ապառնի ընդունելութիւն

Աղ-ալոց, աղալու	Գող-անալոց, գողանալու
-----------------	-----------------------

2. Գ. լծորդութեան բայերի վերայ գիտենալու արժանի թնչ բան կայ:

Պ. Գ. լծորդութեան բայերից 1. բանամ, լանամ նախորդապէս կը լինեն՝ բացի, թացի, ապաստանում՝ բացից, թացից, հրամայանում՝ բաց, թաց. ոչ թէ, ազամին պէս բանացի, թանացի և ալլն:

2. Յնծամ, յուսամ, հոգամ, որսամ, ջանամ, կը լինին ցնծա-յայ, լուս-այայ, հոգ-այայ, որս-այայ, ջան-այայ, և ապաստանի ցնծ-այայ, լուս-այայ, և լն. ոչ թէ՛ ցնծայի, լուս-այի, և լն. բայց հրամայանը կը լինի, ցնծա՛, լուսա՛, և ալլն:

3. Լուսանամ, իմանամ, ճատանամ, բայերի հրամայ-

յականը կը լինի, լուսն, իմն, մուսն:

4. Մասնաճաճ և բաժնաճաճ բայերը կարգաւորուած, ապաւնուած, հրահրուած և անյեղուած կը լինին:

Կոր. Ապո. Հրմ. Անց

Բառնամ բարձի, բարձից, բարձ, բարձեալ.
Մառնամ գարձայ, գարձայց, գարձ, գարձեալ.

(•) Բառնամ, վերջնամ եճ Ստանամ, սրահնամ եճ
Թանամ, բրջնամ եճ Իմանամ, իմանամ եճ (ձայնը
Կարգամ, կանչում եճ լսում եմ)
Խաղամ, խաղում եճ Մերկանամ, ճերմանում եճ
Գոհանամ, շնորհակալ կը լինեմ

Մ Ա Կ Բ Ա Յ

Հ. Ո՞ր բառերն են կոչուած մակբայ:

Պ. Մակբայ են կոչուած մի տեսակ բառեր, որ նախադրութեամբ խնդիրների պէս (տես Մաս ԺԶ.) ցոյց են տալիս գործողութեան սլարազաններին:

Հ. Քանի՞ տեսակ են գլխաւոր մակբայք:

Պ. Գլխաւոր մակբայները հինգ տեսակ են, որ- շանն, ժամանական, եղանական, բանական և հարցական:

Հ. Ո՞րք են գլխաւոր տեղական մակբայները:

Պ. Գլխաւոր տեղական մակբայներն են, աստ, այստեղ. անտ, այնտեղ. ինչեքոյ, ներսը. արդարոյ, արդարոյ, դուրսը. շուրջ, չորս կողմը. ի ճեզ, միջին. աստջի, առաջը և այլք. և պատասխանուած նե ո՞ր հարցման:

Հ. Ո՞րք են գլխաւոր ժամանակական մակբայք

Պ. Գլխաւոր ժամանակական մակբայք են, այժմ, արդ, հիմա. յայնժամ, այնժամանակ. այսօր, այսօր, վաղեմ, վաղը. յետոյ, աստ, լստոյ. նախ, առաջ. երբե՛մն, ժամանակ ժամանակ, ժանանակաւ. ճիշտ հանարար:

(•) Աշակերտք թո՛ղ գրով խոնարհին հետեւեալ բայերըց մի բանելուն:

ամեն ժամանակ, և ուրիշներ և պատասխանուած են ե՞րբ հարցման:

Հ. Ո՞րք են գլխաւոր եղանական մակբայք:

Պ. Գլխաւոր եղանակական մակբայք են, բարոտ լաւ. չարացար, վատ. դասնապէս, դառն կերպով. իր- լով, շուտով. ճեղճով, կամաց. հասարակաւ, ճշտեալ, ստուգիւ և այլք, և պատասխանուած են ի՞նչպէս հարցման:

Հ. Ո՞րք են գլխաւոր բանական մակբայք:

Պ. Գլխաւոր բանական մակբայք են. յոյժ, շատ. կարի, չափազանց. սպէտ, յաճախ, շատ անգամ. դառն ուրեք, անօր քիչ անգամ. այսպիսի, այնպիսի, և այլք և պատասխանուած են ո՞րչափ հարցման:

Հ. Ո՞րք են գլխաւոր հարցական մակբայք:

Պ. Գլխաւոր հարցական մակբայք են. ընդհէ՞ր, զի՞, հի՞՞, վասն է՞ր, կամ է՞ր վասն, ինչո՞ւ համար, զի՞սր, ո՞րպէս, ի՞նչպէս, ո՞րչափ, բանի՞. և հարցնում են գործին պատճառը, եղանակը, տեղը, ժամանակը:

Հ. Հայերէնում ինչ մասնաւոր գործածութիւն ունին աստ, անտ, այստ, աստի, անտի այստի. այստեղ, այնտեղից, այնտեղից, այդտեղից, մակբայները գործածուած են այս, այն, այդ ցուցական ածականների որականին, հարցականին և բարոտանին տեղ, այսպէս.

Գաղարում ցոյց տալու համար

Ի քաղաքի աստ, փոխանակ՝ ի քաղաքիս յայնի՛ կամ ի քաղաքիս (տես Մաս ԺԱ.), այս քաղաքում. ի քաղաքի անտ, փոխանակ՝ ի քաղաքին յայնի՛ կամ ի քաղաքին, այն քաղաքում:

Շարժումն ցոյց տալու համար

Ի քաղաք անտր, փոխանակ՝ ի քաղաքն այն,

կամ ի քաղաքն, (դէպի) այն քաղաքը. ի քաղաք
այս. փոխանակ՝ ի քաղաք» այս, կամ ի քաղաք»
(դէպի) այս քաղաքը. ի քաղաք այսր, փոխանակ՝ ի-
քաղաքր այսր, կամ ի քաղաքր, (դէպի) այդ քաղաքը

Բացառականով

Ի քաղաքէ աստի, փոխանակ՝ ի քաղաքէ» այս-
ճանէ, կամ ի քաղաքէ», այս քաղաքից. ի քաղաքէ
աստի (այն քաղաքից) փոխանակ՝ ի քաղաքէն այնճա-
նէ, կամ ի քաղաքէն. այն քաղաքից. ի քաղաքէ այսի,
փոխանակ՝ ի քաղաքէր այսրճանէ, կամ ի քաղաքէր,
այդ քաղաքից:

Օ Ր Ի Ն Ա Վ

- | | |
|-------------------------|-----------------------|
| Այն դաշտը գնա՛. | Ե՛րթ ի դաշտ անոր |
| Այս տունն եկէ՛ք. | Եկա՛յք ի տուն այս |
| Այդ պարտէզը գնացէ՛ք. | Երթա՛յք ի պարտէզ այսր |
| Ուղարկեցինք այն կողմերը | Յղեցաք ի կողմանս անոր |
| Այս տանն է. | Ի տան աստ է |
| Այն երկրում. | Յերկրի անոր |
| Այս աշխարհում. | Յաշխարհի աստ |
| Այն սարերում. | Ի լեռինս անոր |
| Այս տանից ելան. | Ելին ի տանէ աստի |
| Այն սովից մեռան | Մեռան ի սովէ անտի |

22. Հրահանդ.

Եղբայրներս իրանց վարժապետներին մտիկ են
անում, շատ անգամ սովորում են, և քիչ անգամ
խաղում են. Այս տղան ինչո՞ւ համար լալիս է. Նոյ
տապանին պատուհանը բաց արեց. Ծտապում էր
Երուսաղէմ գնալ. Ինչո՞ւ կը հեղգաս. Նրանց մօտ
կացանք. Ծորերս լուացի. Աճապարէ դուրս ել.
Ձինուորները մի կողմ կանգնեցան: Երբ տեսան այս
շատ ուրախացան. Նրա ոտները թռչում էր. Նրանք

պէտք է լան, դուք պէտք է ուրախանաք. Երբ խել-
քը գլուխն եկաւ այն ժամանակ զգաց. Մոռացան
հաց տանելը. Խոստանում էք և չէք կատարում. Այս
ամենը իմացա՛ք. Գերեզմանը վազեց. Իւր պատմու-
ճանը հանեց. Մարդը հիւանդացաւ. Ձեր հանդերձ-
ները հանեցէք, և քուրձեր հագէք. Իւր անկողնում
զօրացաւ. Սգացէք և ողբացէք. Աշակերտները գո-
ղացան. Նրան. Ամպը վերցուեց. Ինչո՞ւ զարմանում
էք. Նրան դպաւ. Ինձ մի դպչիլ. Իրանց տեղերը
դարձան. Ագարակ ստացաւ. Եթէ մինը վշտանայ.
Ձեր բեռները վերցրէք. Ո՞վ բացեց քու աչքերդ.
Ձեռքերդ լուաց:

- | | |
|-------------------------|---------------------------|
| Վարժապետ, Վարդապետ | Խելքը գլուխ գալ, զգաս- |
| Մտիկ անել, անասլ | պանսլ |
| Շատ անգամ, ասեց | Քիչ անգամ, դուն ուրէ՛ |
| Ինչո՞ւ համար, ընդէր | Այն ժամանակ, այնժամ |
| Մօտ, աս (անըջ. հրցկնով) | Վազել, ընթանալ |
| ասնաս, նոցա մօտին | Կենալ, չալ |
| Հիւանդանալ, հիւանդանալ | Ծոր, չորս |
| Հանդերձ հանել, ճերմանալ | Ինչո՞ւ, զի՞ |
| Հագնել, զգեստալ | Մէկ կողմ կենալ, ի բաց չալ |
| Վերցուել, վերանալ | Երբ, իբրև |
| Գպչիլ, ճերմանալ | Շատ (մկ.), յոյժ |
| Մինը, ո՛ր | Բեռն, բեռն յոք. բեռնի՛ |
| Ուրախանալ, խորալ | Թրջիլ, լուսալ |
| | Վերցնել, բանասլ |

23. Հրահանդ

Տղաք խաղում էին հրապարակում. Այս տանը
շատ հիւանդներ կան. Այն պատերազմում շատեր
ընկան. Անապատից դարձան. Վազեցին այն հրա-
պարակում. Բազմութիւնը գաւթում հաւաքուե-
ցաւ. Այն ծովից մի գաղան ելաւ. Քաղաքից դուրս

են ընակում. Մեր առաջին խօսեցին. Էդուց մըտնում ենք այն քաղաք Այն տօնին ժամանակը շատեր հաւատացին նրան. Դուրս ելաւ, և դառն կերպով լաց եղաւ. Նրա այն խօսքերից շատեր գայթակղեցան. Երբ լեռնից իջաւ. Շատ անգամ և շատ են աշխատում. Քիչ անգամ տանն է գտանւում. Բանակում զօրապետներին գնացին. Այս տեղ քանի հաց կայ. Բորբոքած հնոցից նրանց հանեցին. Նրանց այս տեղ մեզ բերէք. Ձեզ քնչպէս է երևում. Մեզ լաւ է երևում. Երկիրը միշտ փորում ենք, և մեր աղբը այն տեղն ենք թափում:

Տղայ, Տանուհի	Զօրապետ, զօրագլուխ
Կան, Էն, գոն,	Քիչ անգամ, դառն ուրէշ,
Ընկնիմ, անկանիմ	Այստեղ (հռոմ.), աստ
Վազեմ, դիմէմ	Հաց, (պոքոն) նշանակ
Բազմութիւն ամբոխ	Այստեղ (շրժմ.), այսք
Հաւաքուիմ, խանիմ	Բերել, ածել
Դուրս, արտահոյ	Երևիլ, լուել
Առաջին, ասաջի	Լաւ (մկ.) բարոք
Էդուց, վաղն	Փորել (կակղացնել), բրել
Նրա, ի նա	Այնտեղ (շրժմ.), անոր
Դառն կերպով, դասնասպէս	Թափել, հեշտուլ

ԼՈՒԾՈՒՄՆ

Խաղային Տանկուսնն ի հրապարակն անոր: Խաղային, խաղամ բալից, անկար. լք. Գ. գէմք: Խաղային ոճ. — Մանկուսնն, տղաքը: Մանկուսնքն, լք. գոյ. տէր բալի խաղային ին: Մանկուսնքն խաղային ոճը. — ի հրապարակն անոր, հրապարակում. ի հրապարակի անդ. ի նախադրութեամբ խնդիր խաղային ին, ոճը հարցման պատասխան է, և տեղուցն պարագայն է ցոյց տալիս:

Հրապարակ բառը ի նախադրութեան մօտ տրական (ներքոյական) հոլով դրուած է. քանզի խաղային բալին գործողութիւնը դէպի մի տեղ շարժումն չի ցոյց տալիս: Անոր մակբայ է, և այն դերանունան կամ ն յօղին տեղ դրուած է. փոխանակ ասելու՝ Խաղային ի հրապարակին յայնչի կամ ի հրապարակին:

ԴԱՍ ԺԸ.

Գ. ԼԾՈՐԳՈՒԹԵԱՆ ԲԱՅԵՐ

Հ. Գ. ԼԾորդութեան բայերն քնչպէս են խոնարհւում:

Պ. Գ. ԼԾորդութեան բայերը, որ ունեն վերջաւորում՝ կը խոնարհին այսպէս:

Սահմանական եղանակ ներկայ

Թող-ում, լուղում էմ.	Չգեն-ում, հագնում էմ
Թող-ուս	Չգեն-ուս
Թող-ու	Չգեն-ու
Թող-ումք	Չգեն-ումք
Թող-ուք	Չգեն-ուք
Թող-ուն	Չգեն-ուն

Անկատար անցեալ

Թող-ուի, լուղում էի	Չգեն-ուի, հագնում էի
Թող-ուիր	չգեն-ուիր
Թող-ուր	չգեն-ուր
Թող-ուաք	չգեն-ուաք
Թող-ուիք	չգեն-ուիք
Թող-ուին	չգեն-ուին

Կատարեալ անցեալ.

Թող-ի, լուղչի	Չգեց-այ, հագայ
Թող-իր	չգեց-ար
Թող կամ եթող	չգեց-աւ
Թող-աք	չգեց-աք

Թող-էք զգե-ցալք
Թող-ին զգե-ցան

Ապառնի.

Թող-ից, պէտք է ըստնէ՞ Զգեց-այց, պէտք է հաճնէ՞
Թող-ցես զգեց-ցիս
Թող-ցէ զգեց-ցի
Թող-ցուք զգեց-ցուք
Թող-ջիք զգեց-ջիք
Թող-ցեն զգեց-ցին

Հրամայական.

Թող, ըստ (վել արա՛) Զգեց-իր, հաճի՛ր
մի Թող-ուր մի զգեն-ուր
Թող-էք զգեց-արուք
մի Թողուք մի զգենուք

Ստորադասական

Թող-ուցում, ըստնէ՞ Զգեն-ուցում, հաճնի՞՞
Թող-ուցուս զգեն-ուցուս
Թող-ուցու զգեն-ուցու
Թող-ուցումք զգեն-ուցումք
Թող-ուցուք զգեն-ուցուք
Թող-ուցուն զգենուցուն

Աներևոյթ

Թող-ուլ, ըստուլ (վել անել) Զգեն-ուլ, հաճնիլ
Անցեալ ընդունելութիւն

Թող-եալ, ըստած Զգեց-եալ, հաճած
Ապառնի ընդունելութիւն

Թող-լոց, ըստնելու Զգեն-լոց, հաճնելու

Հ. Գ. Լծորդութեան բայերում քնչ հարկաւոր բան կայ գիտենալու:

Պ. 1. Այս լծորդութեան նո՛ւ վերջաւորած բա-

յերին մեծ մասը ն գիրք յի փոխուում է կատարեալին, ապառնուոյն, հրամայականին և անցելոյն մէջ, զոր օրինակ՝

	Կտ.	Ապ.	Հր.	Անց.
Լնում	լնի	լնց	լին	լնեալ
Խնում	խնի	խնց	խին	խնեալ
Ընկենում	ընկեցի	ընկեցից	ընկեան	ընկեցեալ
Զգենում	զգեցայ	զգեցայց	զգեցիր	զգեցեալ
Յենում	յեցայ	յեցայց	յեցիր	յեցեալ
Ընթեռնում	ընթերցայ	ընթերցայց	ընթերցիր	ընթերցեալ

Աստու՛մ, գբօստու՛մ և հեշտու՛մ բայերը լիջեալ ժամանակներում ն գիրք կորցնում են. զոր օրինակ

	Կտ.	Ապ.	Հր.	Անց.
Առնում	առի	առից	առ	առեալ
Զբօսնում	գբօսայ	գբօսայց	գբօսիր	գբօսեալ
Հեղձնում	հեղձայ	հեղձայց	հեղձիր	հեղձեալ

(*) Արգելում, արգելում է՞ Զգենում, հաճում է՞
Հեղում, ըստում է՞ Զբօսնում, գբօսում է՞
Յաւելում, աւելայում է՞ Ընթեռնում, կարում է՞
Առնում, ասում է՞ Լնում, լնում է՞
Ընկենում, գյում է՞ Հեղձում, խեղում է՞

24. Հրահանգ.

Ուզում էր գնալ, բայց նրան արգելեցին. Թողէք այդ մարդին. Անմեղ արիւն մի թափիլ. Թողեց նրան և գնաց. Ոչխարներ և արջառներ մորթում եմ. Նաւին կարասիները ծովը գցեցին. Այդ գաւաթները լեցրէք. Գիրքը կարգապէր. Գպիւրները կարգացին հրովարտակը. Նրանց տեղը լեցրին. Զիս մի թողնիլ. Իւր հանդերձները հազաւ. Իւր գաւազանին է կրթնում. Տղաքը սլարտեզում գբօսնում

(*) Աշակերտը գրով խոնարհեն հետևեալ բայերէց ոմանք:

էին. Ջուրին սափորն առ. Փողն առի նրանից. Առիւծներին բերանը գոցեցին. Նրա ցաւերը մի աւելացնիլ. Ջրերում խեղդուեցան. Զեր Հին շորերը Հանէք և նորերը Հագէք. Ժողովուրդը դաշտում գբօսնում էր. Նրա լուծը գցենք. Հալը չաղացած եզր մորթեց. Այդ թակոյկները ջրով լեցրէք. Այստեղից նրանց վար նետենք. Ինչո՞ւ զիս թողիք. Զեզ չպէտք է թողնեմ որբ. Նրա արիւնը գետին թափես. Իմն առ և քոնն ինձ տո՛ւր. Բաժակը մօտեցրո՛ւ որ ածեմ. Ընկածներիդ տեղը լեցրէք. Ամեն ծակ գոցեցինք. Ո՞րն առնենք և ո՞րը թողնենք. Սրահին վարագոյրն երկուք արաւ (ճեղքեց). Ի՞նչ բանով գբօսնուենք. Եղբօրս արիւնը թնչպէս թափեմ. Ո՞րտեղից առնեմ փողը. Նրան ո՞ւր տարիք. Նրան ո՞ւր դրին. Ո՞ւր ես գնում. Ո՞ւր է ձեր բնակարանը:

Ուզեմ, Համբ՛	Գաւազան, ցոփ
Բայց, այլ	Փող, արծաթ
Անմեղ, անպարպ	Աւելացնեմ, ցաւելում
Թափեմ, Հեղում	Հանեմ (շորը), մերչանում
Մորթեմ, զենում	Նետեմ, ընկնում
Չաղ, պարպառի	Գաւաթ, քաժառ
Նետեմ, ընկնում	Այստեղից, աստի
Լքցնեմ, ընում	Վալը, ի վայր
Գիրք, հարեան	Ինչո՞ւ, ընդէք
Կարգամ, ընկնում	Իմն, իմն
Շոր, հանրերի	Քոնն, քոյր
Խեղդուիմ (չկարենալով շունչ առնել) հեղչում	Մօտեցնեմ, հարուցանեմ
Ընկած, անկում	Հագնիմ, զգնում
Երկուք անել (ճեղքել), հերցում	Ի՞նչ բանիւ, ի՞նչ ինչ
Ի՞նչպէս, զեքր	Ո՞րտեղից, ուստի
	Բնակարան, բնակարան
	Ո՞ւր (շրթմ.) ցո՞
	Ո՞ւր (զգրմ.), ո՞ր

ԼՈՒԾՈՒՄՆ

Կամէր էրլաւ, այլ արգելա՛ զնա: Այս խօսք երկու նախադասութիւնից է բաղկանում, քանզի նրանում կայ երկու զիմաւոր բայ: Կամէր էրլաւ, գլխաւոր նախադասութիւն. Այլ արգելա՛ զնա, միջինիւ նախադասութիւն, այլ շաղկապով կապուած՝ գլխաւոր նախադասութեան հետ: Կամէր, կամիմ բայից, անկատար, եզ. գ. դէմք: — կամէր, ո՛ւ. — նա. դեր. տէր բայի համէրին. գօրութեամբ է իմացուում: Նա կամէր զե՞ն. — Երլաւ սեռի խնդ. համէրին: Արգելա՛ արգելում բայից կտր. չք. ա. դէմք: — Ո՞ւ է արգելողը. մեք. դեր. տէր բայի, գօրութեամբ է իմացուում: — Մեք արգելաք, զո՞ւ. — Զնա. դեր. եզ. գ. դէմք, Հյց. սեռի խնդ. արգելա՛ին: Այլ, շաղկապ, երկու նախադասութիւններին միմեանց հետ է կապուում:



Դ Ա Ս ԺԹ.

Ի, ԱՌ, ՆԱԽԱԿՐՈՒԹԻՒՆՔ. ԲԱՅԱՆՈՒՆ

2. Ի նախադրութիւն տեղի և ժամանակի պարզա՛յ միայն ցոյց է տալիս (Իաս ժՁ.) չունի՞ ուրիշ պաշտօն:

Պ. Ի նախադրութիւնը նախ՝ շատ անգամ անորոշ Հայցական խնդրով է գործածուում իբր գործիական, ի՞նչպէս՝ ի յայն մեծ, մեծ ձայնով. երկրորդ՝ ցոյց է տալիս նպատակ, առարկայ, ինչպէս, լիցի ձեզ ի հերանր, ձեզ կերակրի, ուտելու համար լինի:

2. Նոյն ի նախադրութիւնը, կամ առ ի, առ, նախադրութիւնները, բայերի աներևոյթին հետ ի՞նչ են նշանակուում:

Պ. Ի, առ ի, առ, նախադրութիւնները բայերի աներևոյթին հետ գործածուում են հասար (վասն) նշանակութեամբ. գործարկակ, Եկեալ եմ ի լեւ, կամ,

սառի լինելը նշանակում է՝ Եկեղ եմ մտիկ անելու համար:

ԲԱՅԱՆՈՒՆ

2. Ի՞նչ է Բայանուն:

Պ. Բայանուն կոչում են այն անունները, որ բայերի արմատ են, ինչպէս՝ «էր, գործ, կէր, լուր որ «իրէ՛մ, գործէ՛մ, ուրէ՛մ, լսէ՛մ բայերին արմատներն են:

2. Բայերի արմատ անուններ ինչո՞ւ համար բայանուն են ասում:

Պ. Բայանուն ասում են, քանզի բայի գորութիւն ունին, և շատ անգամ ի նախադրութեամբ բայերի աներևոյթին տեղն է դրւում: Այսպէս ասում ենք. ի լուսացումն, լուսելու համար, փոխ. ի լուսանումն կամ սառի լուսանում: Ի զբօսանումս, զբօսնելու համար, փոխ. ի զբօսանումս, սառի զբօսանումս: Յուսագումն, ջրելու համար, փոխ. յուսագել կամ սառի յուսագել: Ի լայս, լայս տալու համար, փոխ. ի կամ սառի լայստարել: Յիշխանութիւն, իշխելու համար, փոխ. յիշխել կամ սառի իշխել: 2. Աներևոյթների հետ գործածուած ի, սառի, սառի նախադրութեանց վերայ ուրիշ ինչ գիտելիք կայ:

Պ. Ի, սառի, սառի նախադրութիւններից յետոյ կարող է աներևոյթը սեռական ևս դրուել, կարող են այս նախադրութիւնները նախ զանց առնուել, ուստի ասում ենք: Առ ի լուսանալոյ, կամ լով լուսանումս լուսելու համար: առ ի ջրելոյ, կամ ի ջրելու իշխելու համար:

25. Հրահանգ

Եկեղ եմ լսելու համար, Պատուորները նստան դատելու համար. Աչք ունին տեսնելու համար, ալիանջներ լսելու համար, ռնգուծք՝ օգ առնելու համար, ձեռք կամ մատներ՝ շօշափելու համար. Տեսարանը դիտելու եկած էին: Պիւթագորաս իւր աշակերտներին օրէնք դրաւ լռել և մտից հրաժարել:

Ձիերի բերանը սանձ ենք դնում որ մեզ հնազանդեն. Նրանց ոտները լուանալու համար ջուր բերեն. Ուտելու համար նրանց հաց և արմաւ հանեց. Առատ ջուր ունինք խմելու. Իրիկնադէմին դաշտը ելաւ զբօսնելու համար. Ջրշէղջներ շինեցին ոռոգելու համար արտերն որ անջուր էին. Չօրք ուղարկեց բերդը պահելու համար. Երկիրը սրով և հրով ապահանեցին. Ողջ օրը ուրախութեամբ և երգով անցկացրին. Չօրքին մօտեցնում էր փողի ձայնով. Այս ասում էր խեղճ ձայնով. Խորգով և մոխրով ապաշխարեցին. Այս ամենը խօսեցաւ նրան միսիթարելու համար. Հիւանդներին տեսնելու ենք դնում. Իրանց հաւատարմութիւնն ապացուցանելու համար այս արին. Նայում էին այնտեղից փախչել. Չօրք պատրաստեցին թշնամին երկրից դուրս անելու. Տանը դուռը բաց արեց ներս նայելու համար. Ամպղէն սիւնով իջաւ նրանց. Հովերին թևով թռաւ. Սրանք գրեցի յետոյ դալու ազգերին յիշեցնելու համար. Նրա խօսքերը լսելու եկել էին. Բանիւ և գրով՝ աշխատում էր. Այս գիրքը շինեցի տղայոց գործածութեան համար. Նրան բնակելու համար՝ տուն, և մշակելու համար արտեր տուաւ. Ոսկի և արծաթ բերաւ տաճարին նուիրելու համար. Թագաւորին ծառայելու համար մարդիկ ուղարկեց. Այդ ցորենը և այդ անասունները ձեզ՝ ապրուստի համար, և այս կտաւը հազուստի համար տուի:

Եկած եմ, էկեալ էմ	Ուտելու համար, ի կերպիւր
Օդ առնել, ծծել զջր	Խմել, ըմպել
Մատ, մարմն լք. մարմանի	Իրիկնադէմին, ընդ երէկս
Տեսարան, պիւն, պիւնէմ	Երևել, սանել կտր. արարի
Դիտելու, ի զնն	Նայում էին (փախչելու)
Դրաւ, եր	այս օրէնք
Հնազանդել, անսամ	Պատրաստել, կարգել

Ձրշեղջ, ջրատար, ջրհոս Երկրից, յաշխարհէն
 Արտ, անոթ Նայիլ, հայել
 Անշուր, անշրթի Նուիրելու համար, ի նուէր
 Պահելու, ի պահ Ծառայելու համար, ի պատ
 Ողջ օրը, զօրն ողջոյն Թուշիմ, լուշիմ կտր. լուշոյ
 Մօտեցնել, յառաջ ճառու- Յետոյ գալու ազգերին, ող-
 յանել գայ եկելոյ առջապա
 Ձայն, բարբառ, ճայն Բնակելու համար, ի բնու-
 Խեղճ, ողորմ հո-լիւն
 Տեսնելու, պեստնել, այց առ- Մշակելու համար, ի ճշ-
 նել յայցելու-լիւն հո-լիւն
 Արին, արարին Ներս, ներս
 Ապացուցանելու համար, Ամպեղէն սիւնով, ի սիւն
 ի հանդէս ասպոյ
 Յիշեցնելու համար, ի յի- Ապրուստի համար, յո-պեսոյ
 շարակ ի պաշար
 Գործածութիւն, պէտք Հագուստի համար, ի հան-
 Գործածութեան համար, դէրճ
 ի պէտք Լսելու, յանձնարար-լիւն
 Ձօրք, գունդ Տուի, երոս

Լ Ո Ւ Ծ Ո Ւ Մ Ն

Ի լսել եկեալ է՛, Եկել է՛, բայ. յարակտր. եզ. ա. դէմք.—Ո՞վ եկած է.—Ես. էակ. դեր. եզ. ա. դէմք, զօրութեամբ է իմացուում, տէր բայի եկեալ է՛ ին.— Ես եկած եմ, ինչո՞ւ համար.— Ի լսել, լսելու համար. ի լսել՝ ի նախադրութեամբ աներևոյթ խնդիր եկեալ է՛ ին, գալու պատճառը կամ նպատակը ցոյց է տալիս: Եկեալ էին ի զննն պետանն. Եկեալ էին, եկած էին. բայ դերակտր. լք. գ. դէմք. ո՞վ եկած էր.— Նոյա, նրանք. նոյա՛ էական դեր. լք. գ. դէմք, զօրութեամբ է իմացուում, և տէր բայի է եկեալ էին ին.— Եկեալ էին, ինչո՞ւ համար.— Ի զննն, դիտելու. ի զննն՝ ի

նախադրութեամբ խնդիր եկեալ էին ին, գալուն նրպատակը ցոյց է տալիս.— Եկեալ էին ի զննն ի՞նչ բանի.— Տեւէանն, տեսարանին, պետանն, գոյ. անուն. սեռ. հոլով. յատկացուցիչ է զննն բառին. այսինքն՝ տեսարանին զննութեանը, տեսարանը դիտելու:



Գ Ա Ս Ի

ԿՐԱԻՈՐԱԿԱՆ ԲԱՅ, ԲԱՅԱՌԱԿԱՆ ՀՈՂՈՎ

- Հ. Ի՞նչ է կրաւորական բայ:
- Պ. Կրաւորական բայը ներգործականին (տես Դաս ԺԳ.) հակառակն է. այսինքն՝ ցոյց է տալիս ոչ թէ մի բան ուրիշին անել, այլ ուրիշից կրել (անուիլ). զոր օրինակ՝ «իբրև՛ է՛ ներգործական է, «իբրև՛ է՛ կրաւորական:
- Հ. Ի՞նչ է հետևում սրանից:
- Պ. Սրանից հետևում է թէ ամեն ներգործական բայ կրաւորական կը լինի վերջաւորութիւնը փոխելով. զոր օրինակ աշխարհաբար ասում ենք:

Ներգոր. Կրաւոր.

Բժշկում է՛	Բժշկուում է՛
Բանում է՛	Բացում է՛
Թողնում է՛	Թողնում է՛

Հ. Ասացիր թէ ամեն ներգործական բայ կրաւորական կը լինի, ասո՞ւ ուրեմն, Ա. լծորդութեան, այսինքն է՛ վերջաւորած ներգործական մի բայ գրաբարում քնչպէս է փոխում կրաւորականի:

Պ. Ա. լծորդութեան, այսինքն է՛ վերջաւորած բայերին կրաւորականը փոխում է ներգործականի, է՛ը ի՛ս անելով, և խոնարհելով Բ. լծորդութեան պէս, այսպէս:

ՆԵՐԳՈՐԾ.

ԿՐԱՒՈՐ.

Սահմանական եղանակ ներկայ.

Սիրե՛մ,	սիրեմ է՛մ.	Սիրե՛մ,	սիրեմ է՛մ,
սիրե՛ս		սիրե՛ս	
սիրե՛ք		սիրե՛ք	
սիրե՛մք		սիրե՛մք	
սիրե՛քք		սիրե՛քք	
սիրե՛նք		սիրե՛նք	

Անկատար անցնալ.

Սիրե՛նք,	Սիրեմ է՛նք	Նոյն ընդ ներգործ.
Սիրե՛նք,	և այլն	

Կատարեալ անցնալ

Սիրե՛ցի,	Սիրեցի	Սիրե՛ցայ,	Սիրեցայ
սիրե՛ցեր		սիրե՛ցար	
սիրե՛ցայ		սիրե՛ցա-	
սիրե՛ցաք		սիրե՛ցաք	
սիրե՛ցայք		սիրե՛ցայք	
սիրե՛ցենք		սիրե՛ցանք	

Ապառնի

Սիրե՛ցից,	Պէտք է սիրե՛մ	Սիրե՛ցայց,	Պէտք է սիրեմ է՛մ
սիրե՛ցես		սիրե՛ցիս	
սիրե՛ցիք		սիրե՛ցիք	
սիրե՛ցարք		սիրե՛ցարք	
սիրե՛ցայք		սիրե՛ցայք	
սիրե՛ցենք		սիրե՛ցանք	

Հրամայական.

Սիրե՛ա՛,	Սիրե՛ք՛	Սիրե՛ա՛ց,	Սիրե՛ա՛ք՛
մի սիրե՛ր		մի սիրե՛ր	
սիրե՛ցէ՛ք		սիրե՛ցարո՛ւք	
մի սիրե՛ք		մի սիրե՛ք	

Ստորադասական եղանակ

Սիրե՛ցե՛մ,	Սիրե՛ցե՛մ	Սիրե՛ցե՛մ,	Սիրե՛ցե՛մ
սիրե՛ցես		սիրե՛ցիս	
սիրե՛ցի		սիրե՛ցիք	
սիրե՛ցիք		սիրե՛ցիք	
սիրե՛ցարք		սիրե՛ցարք	
սիրե՛ցայք		սիրե՛ցայք	
սիրե՛ցենք		սիրե՛ցանք	

Աներ.	Սիրե՛լ,	Սիրե՛լ	Սիրե՛լ (ել),	Սիրե՛լ
Անց. ընդ.	սիրե՛ալ,	սիրե՛ա՛	սիրե՛ալ,	սիրե՛ա՛
Ապ. ընդ.	սիրե՛լոյ,	սիրե՛լո-	սիրե՛լի,	սիրե՛լո-

ՆԵՐԳՈՐԾ.

ԿՐԱՒՈՐ.

Սահմանական եղանակ ներկայ

Հատանե՛մ,	Կարեմ է՛մ	Հատանե՛մ,	Կարեմ է՛մ
Հատանե՛ս		Հատանե՛ս	
Հատանե՛ք		Հատանե՛ք	
Հատանե՛մք		Հատանե՛մք	
Հատանե՛քք		Հատանե՛քք	
Հատանե՛նք		Հատանե՛նք	

Անկատար անցնալ

Հատանե՛նք,	Կարեմ է՛նք,	Նոյն ընդ ներգործ.
Հատանե՛նք,	և այլն	

Կատարեալ անցնալ

Հատի,	Կարեցի	Հատոյ,	Կարեցայ
Հատիք		Հատար	
Հատ կամ եհատ		Հատա-	
Հատաք		Հատաք	
Հատէք		Հատայք	
Հատինք		Հատանք	

Ապառնի

Հատից,	Պէտք է կարե՛մ	Հատայց,	Պէտք է կարեմ է՛մ
--------	---------------	---------	------------------

Հատյե՞ս	Հատյե՞ս
Հատյե՛	Հատյե՛
Հատյուր-՛	Հատյուր-՛
Հատջե՛ք	Հատջե՛ք
Հատյե՛ն	Հատյե՛ն

Հրամայական

Հատ, Կարե՛	Հատի՛ր, Կարուե՛
մի՛ Հատաներ	մի՛ Հատաներ
Հատե՛ք	Հատարու՛ք
մի՛ Հատանեք	մի՛ Հատանեք

Ստորադասական

Հատանիցե՛մ, Կարե՛մ և այլն	Հատանիցե՛մ, Կարուե՛մ, և այլն
Աներ. Հատանել, Կարել	Հատանել (ել), Կարուել
Անց. ընդ. Հատեալ, Կարած	Հատեալ, Կարուած
Ապ. ընդ. Հատանելոյ, Կարելոյ	Հատանելի, Կարուելոյ

Բ. ԼԾՈՐԳՈՒԹԻՒՆ ԿՐ.

Հ. Բ. Լծորդութեան, այսինքն ի՛մ վերջաւորած բայերի ներգործական թնչպէս է փոխուում կրաւորականի:

Պ. Բ. Լծորդութեան, այսինքն ի՛մ վերջաւորած բայերին կրաւորականը ներգործականից ամենևին չի տարբերուում. ուստի խօսիմ, ուսանիմ նշանակում են թէ՛ խօսում եմ, ուսանում եմ, և թէ՛ խօսուում եմ, ուսանուում եմ, սովորում եմ: Այս պատճառաւ Քերականութիւններից ոմանք ի՛մ վերջաւորած բայերին հասարակ բայ կոչեցին:

Հ. Գ. Լծորդութեան բայերին ներգործականը կրաւորականի թնչպէս է փոխուում:

Պ. Գ. Լծորդութեան, այսինքն՝ ա՛մ և ա՛նում վերջաւորած բայերին ներգործականը՝ կրաւորականի է փոխուում այսպէս:

Սահմանական եղանակ ներկայ

ՆԵՐԳՈՐԾ.

ԿՐԱՒՈՐ.

Աղա՛մ, Աղա՛մ է՛մ
Աղա՛ս, և այլն

Նոյն ընդ ներգործ. Աղայ-
ւում է՛մ

Անկատար անցեալ

Աղայե՛, Աղա՛մ է՛ի
Աղայե՛ր,
Աղայը և այլն

Նոյն ընդ ներգործ. Աղայ-
ւում է՛ի

Կատարեալ անցեալ

Աղայե՛, Աղայե՛
աղայե՛ր
աղայ
աղայա՛ք
աղայե՛ք
աղայե՛ն

Աղայայ, Աղայուե՛ցայ
աղայար
աղայաւ-
աղայա՛ք
աղայայե՛ք
աղայան

Ապառնի

Աղայե՛յ, Պէտք է աղա՛մ
աղայե՛ս
աղայե՛ք
աղայուր-՛ք
աղայջե՛ք
աղայե՛ն

Աղայայ, Պէտք է աղայուե՛մ
աղայիս
աղայե՛ք
աղայուր-՛ք
աղայջե՛ք
աղայե՛ն

Հրամայական

Աղա՛, Աղա՛
մի՛ աղար
աղայե՛ք
մի՛ աղայ

Աղայե՛ր, Աղայուե՛ր
մի՛ աղար, մի՛ աղայուե՛ր
աղայարու՛ք, աղայուե՛ցե՛ք
մի՛ աղայ, մի՛ աղայուե՛ք

Ստորադասական

Աղայե՛մ, Աղա՛մ
աղայե՛ս
աղայե՛ք, և այլն

Աղայե՛մ, Աղայուե՛մ
աղայե՛ս
աղայե՛ք, և այլն

Աներ. Աղայ Աշալ Աղայ Աղայուիլ
 Անց. ընդ. աղայեայ, աղայած աղայեայ, աղայուած
 Ապ. ընդ. աղայայ, աղայու աղայի, աղայուելու
 ՆԵՐԿՈՐԾ. ԿՐԱՒՈՐԾ.

Սահմանադրական եղանակ ներկայ

Գողանած, գողանում է՛մ Նոյն ընդ ներգործ.
 Գողանաս և այլն.

Անկատար անցեալ

Գողանայի, գողանում էի Նոյն ընդ ներգործ.
 Գողանայիր և այլն.

Կատարեալ անցեալ

Գողայայ, Գողայայ Նոյն ընդ ներգործ. Գողայուե-
 և այլն. յայ, աղամին իրաւոր. ին պէս

Ապառնի

Գողայայ, Պիտի գողանած Նոյն ընդ ներգործ. Պիտի գո-
 և այլն. շայուի՛. աղամին իր. ին պէս

Հրամայական

Գողայի՛ր, Գողայի՛ր Նոյն ընդ ներգործ. գողայուե՛
 մի գողանար մի գողայուիր
 գողայարո՛ւք գողայուեցէ՛ք
 մի գողանայք մի գողայուեք

Ստորադասական

Գողանայե՛մ, գողանա՛մ. և լին. Գողանայի՛մ, գողայուե՛մ
 գողանայե՛ս գողանայի՛ս
 գողանայե՛ն, և այլն. գողանայի՛ն, և այլն.

Աներ. Գողանայ, գողանալ Գողանայ, գողայուիլ
 Անց. ընդ. գողայեայ, գողայած գողայեայ, գողայուած
 Ապ. ընդ. գողանալայ, գողանալու գողանայի, գողայուելու

Հ. Գ. լծորդութեան, այսինքն՝ ու՛մ վերջաւորած
 բայերին ներգործականն ինչպէս փոխուում է կրա-
 ւորականի:

Պ. Գ. լծորդութեան, այսինքն՝ ու՛մ վերջաւորած
 բայերին ներգործականը կրաւորականի է փոխուում
 այսպէս:

ՆԵՐԿՈՐԾ.

ԿՐԱՒՈՐԾ.

Սահմանական եղանակ ներկայ

Թողում, լռոյնում է՛մ Նոյն ընդ ներգործ. լռոյնում է՛մ
 թողում, և այլն

Անկատար անցեալ

Թողուի, լռոյնում էի Նոյն ընդ ներգ. լռոյնում էի
 թողուիր, և այլն

Կատարեալ անցեալ

Թողի, լռոյնի:	Թողայ, լռոյնեայ
Թողիր	Թողար
Եթող, թող	Թողա-
Թողաք	Թողաք
Թողէք	Թողայք
Թողին	Թողան

Ապառնի

Թողից, պիտի լռոյն	Թողայ, պիտի լռոյնում
Թողցես	Թողցես
Թողցի	Թողցի
Թողցուք	Թողցուք
Թողջիք	Թողջիք
Թողցեն	Թողցեն

Հրամայական

Թո՛ղ, լռո՛ւ	Թողի՛ր, լռոյնե՛
մի թողար	մի թողար
Թողէ՛ք	Թողարո՛ւք, լռոյնեցէ՛ք
մի թողար	մի թողար

Ստորադասական

Թողայում, լռոյնե՛մ	Նոյն ընդ ներգործ. լռոյնե՛մ
Թողայում, և այլն	

Աներ. Թողուլ, Լողուլ Թողուլ, Լողուիլ
 Անց. ընդ. Թողեալ, Լողած Թողեալ, Լողուած
 Ապ. ընդ. Թողլոյ, Լողիւելու Թողլի, Լողուելու

ՆԵՐԳՈՐԾ.

ԿՐԱԽՈՐ.

Սահմանական եղանակ ներկայ

Ընթեռնուհ, հարդուհ է՛մ Նոյն ընդ ներգործ. հարդայ-
 ընթեռնուհ, և այլն. ուհ է՛մ

Անկատար անցեալ.

Ընթեռնուի, հարդուհ է՛ի Նոյն ընդ ներգործ. հարդայ-
 ընթեռնուի, և այլն. ուհ է՛ի

Կատարեալ անցեալ

Ընթերյայ, հարդայի Նոյն ընդ ներգործ. հարդայ-
 ընթերյար ուելյայ
 ընթերյաւ
 ընթերյա՛
 ընթերյայ՛
 ընթերյան

Ապառնի

Ընթերյայ, պիտի հարդուհ Նոյն ընդ ներգործ. պիտի հար-
 ընթերյան
 ընթերյան
 ընթերյաուհ
 ընթերյան
 ընթերյան

Հրամայական.

Ընթերյի՛ր հարդուհ՛ Նոյն ընդ ներգործ. հարդայուհ՛
 մի ընթեռնուր ճի՛ հարդայուի՛ր
 ընթերյարու՛հ հարդայուի՛հ
 մի ընթեռնուր ճի՛ հարդայուի՛հ

Ստորադասական եղանակ

Ընթեռնուցուհ, հարդուհ Նոյն ընդ ներգործ, հարդայուի՛մ
 Ընթեռնուցուհ և այլն

Աներ. Ընթեռնուլ, Կարդալ Ընթեռնուլ Կարդայել
 Անց. ընդ. ընթերյեալ, հարդայած ընթերյեալ, հարդայուած
 Ապ. ընդ. ընթեռնլոյ, հարդալու ընթեռնլի, հարդայուելու

Բացառական հոլով

2. Ի՞նչ հարցման է պատասխանում բացառա-
կան հոլովը:

Պ. Բացառական հոլովը պատասխան է, որի՞նչ, ի՞նչ
 բանիչ, ուստի՞ (որտեղից, որից) հարցման զոր օրինակ՝
 Հօրեյս առի.— Որի՞ց առի.— Հօրեյս: Սովից մեռաւ.—
 Ի՞նչ բանիչ մեռաւ.— Սովից: Տանից ելաւ.— Ուստի՞
 ելաւ.— Տանից. ապա՛ հօրեյս, սովից, ուստի՞ բացառա-
կան են:

26 Հրահանգ

Կրաւորական եւ Ձեզոր Բայեր բացառական խնդրով

Պատժուում ենք Աստուծուց. Գողն ու մարդաս-
 պանը պատժուում են. Մատոնք բռնաւորներից տանջ-
 ուեցան. Թշնամին քաղաքից հեռացաւ. Նրանց
 մարմինները գերեզմաններից հանուեցան. Իարձիը
 ինձանից (վիլ արա՛ զիս). Մեզանից ելան. Լեռնից
 իջնում էին. Երբ ջրից ելաւ. Այն տեղից գնաց. Ձեզա-
 նից լսեցինք այս. Նրա վերքերը բժշկուեցան. Հա-
 ղիւրապետին ծառան վատ հիւանդութիւնից լաւա-
 ցաւ. Իւր տանջանքներից պիտի ազատի. Աբելի մահ-
 ուան վրէժը խնդրուեցաւ Կայենից. Նրա լեզուի կա-
 պերը արձակուեցան. Աստուծուց Յովսէփին հրեշտակ
 ուղարկուեցաւ. Հայրս աւազակներից սպանուեցաւ.
 Երկնքին սահանքները (քէփէնք) բացուեցան. Քա-
 ղաքին դռները պէտք է գոցուին. Եղբայրդ գետին
 հոսանքին մէջ նետուեցաւ (ձգուիլ). Նրա արիւնը

պէտք է թափուի. Ահա մենք ձեզանից ճանապարհ-
ւում ենք. Երկիրս օգով պատուում է. Յամաքը ջրե-
րից պաշարուած է. Քաղաքը թշնամիից պաշարուե-
ցաւ. Բոլոր երկիրը շարժեցաւ. Լեռնից մի քար փր-
թաւ (պոկուեց). Տղան պիտի բժշկուի. Ինձնից լսե-
ցիք. Մեզանից են. Մօրից անխճուեցաւ. Աբէլ իւր
եղբօրից սպանուեցաւ. ձանապարհ ելնելու ենք պար-
տաւորում. Շատ փող հաւաքուեցաւ. Դրա մահուան
վրէժը նրանից պիտի խնդրուի. Նրանց ամանները
լեցուեցան. Քաղաքը պիտի առնուի. Աստղերը պիտի
թափին, երկիրը պիտի շարժի. Իմ տանից ելնես.
Նրանից վախեցիր, որ հոգին է սպաննում. Ինձանից
սովորեցէք. Քեզանից թնջէ խնդրում. ոսկին, արծաթն
և ուրիշ բոլոր մետաղները հանքերից են հանւում. Ա-
մեն բան հողից է և հողէ դառնում. Մեզանից ես թէ
նրանցից. Այդ ամենը չարից է. Հիմից խախտեցաւ:

Մարդասպան, սպանող	Շարժեմ, գշրբէ՛մ (կր.)
Շատոնք, բազում	Փրթիմ, հոգանի՛մ
Երբ, եբրի	Լսեցիք, լսաբարձ
Երթամ (մի տեղից) Ելնի՛մ	ձանապարհ ելնել, էլանել
Լսեցինք, լսաբ	ի ճանապարհ
Վատ հիւանդութիւն,	Փող, արծաթ
չարաչար	Թափիմ, թռափի՛մ
Լաւանամ, սպանի՛մ	Շարժիմ, սասանի՛մ
Ազատիմ, ազրի՛մ	Վախենամ, երկնչի՛մ
Վապեր, հապանք	Վախեցիր, երկի՛ր
Արձակուիմ, լուծանի՛մ	Սովորիմ, ուսանի՛մ
Ուղարկուիմ, սառաբի՛մ	Ուրիշ բոլոր, այլն ամենայն
Գոցեմ, փակե՛մ	Մետաղ, արծաթն անլի
Նետեմ, ընկնում (կր.)	Հանք, բովէ, բովուց
Թափեմ, հեղում ,,	Հանեմ, հանե՛մ (կր.)
ձանապարհել, յուղարկել	Ամեն բան, ամենայն ինչ
Բոլոր, ամենայն	Հիմից, ի հիմանէ

Գ Ա Ս Ի Ա.

Առ, ՆԱԽԱԳԻՐՈՒԹԻՒՆ, ԳՈՐԾԻԱԿԱՆ ՀՈՒՈՎ

Հ. Առ նախադրութիւնն անորոշ հայցանունով թնջ
է նշանակում:

Պ. Առ նախադրութիւնն անորոշ հայցական խնդ-
րով գէպի մի մարդ կամ անձն շարժումն ցոյց տալու
համար է գործածւում (տես և դաս թ. 2.), զոր օրինակ.
Գնաց առ լազարոսն Թագաւորին մօտ գնաց
Առաքեցաք զնա առ եղ- Նրան ուղարկեցինք իւր
բայր իւր եղբօր մօտ
Եկայք առիս Ինձ մօտ եկէք

Հ. Առ նախադրութիւնը արանունով թնջ է նշա-
նակում:

Պ. Առ նախադրութիւնը տրական խնդրով նշա-
նակում է մէկին տանը կամ մօտին, մի բանի մօ-
տին, կամ մօտը, առջևը, առաջը:

Առ արան Դրանը մօտ
Առ հօր իւրում Հօրը տանը, մօտ
Ո՞րք իցէ նա արդ.— Էնա Հիմա ո՞ւր է.— Քեռայրին
առ քեռան իւրում մօտն է

Հ. Առ նախադրութիւնը սեռականով թնջ է
նշանակում:

Պ. Առ նախադրութիւնը սեռական, և երբեմն
հայցական կամ բացառական խնդրով նշանակում է
համար կամ պարճաստ, և աշխարհաբարում սովորա-
բար բացառականի դառնում է. ինչպէս՝ առ նախան-
չոս, նախանձից. առ ահի, վախից:

Ոչ յայտնեաց զանձն առ Վախից ինքզինքը չը յայտ-
երկնչէ

Երկնէր առ ամօլոյ Ամօթից կարմրում էր
Առ սր քո արարի զայս Այս քու սիրոյ համար արի
Առ չգիտանա եկեր Զգիտենալով կերաւ
Ոչ առ արեւ ինչ ասեմ Այս ասուեմ ոչ թէ ասելու
համար

Ա.— Ի չփոյն կերակրոյ Կերակուր չլինելուց

ԳՈՐԾԻԱԿԱՆ ՀՈՒՈՎ

Հ. Ի՞նչ հարցման պատասխան է գործիական հոլովը:

Պ. Գործիական հոլովը որով, ի՞նչ բանով հարցման պատասխան է: Աստուծով կը յաղթենք.— Որով կը յաղթենք.— Աստուծով: Նրանց քուրձերը ցորենով լեցրեց.— Ի՞նչ բանով լեցրեց.— Յորենով: Աստուծով ցորենով գործիական են:

27. Հրահանգ

Բարեկամս ինձ մօտ եկաւ. Նրանց ձեզ ուղարկեցի. Տան տիրոջ գնացինք. Պատգամւորները պաշտօնէին մօտն եկան. Դատաւորին գրեցինք. Իւր եղբոր մօտն է բնակուում. Այդ մարդիկ մեր մօտն են հիւր. Կայսեր բողոքում եմ. Այս գիշերը մեր մօտ կ'սց. Նրա տանը (մօտը) իջաւ. Իւր սիրելի որդին ուղարկեց նրանց. Մեզ ինչո՞ւ գրեցիք. Դրացւոյն տանը (մօտը) մտաւ. Մահապարտ է այն մարդը որի մօտին փող է գտանուում. Յաւից բղաւում էր. Ուրախութիւնից բղաւում էին. Բաղձանքից մաշում էր. Կարօտիցս մեռնում եմ. Բարկութիւնից հայհոյում էր. Ինձ բերէք նրան. Դատաւորին մօտ եկան. Հօրս գնամ. Մի նոր կուժ բերեն ինձ. Եկէք նրա մօտ ելնենք. Մի պարտական ներկայացուեցաւ նրան. Վախից նրա դէմ չկեցաւ. Կերակուր չուտելուց հիւժած էր. Քու մարդուդ դարձիր. Նրան իւր բարեկամներին ուղարկեց. Նրան իւր կուշտն առաւ. Այդ տղան տարէք իւր մօր մօտը. Պատուհանին մօտը նստում էր. Աստուծոյ կանչեցին և նա փրկեց նրանց. Սրտին ցաւից լաց եղաւ. Նախատինքին չդիմանալուց այնտեղից գնաց. Մի խորթ մայր իւր խորթ զաւակին մօտ չի բնակում. Եղբայրդ ո՞ւր է. Խորթ հօր մօտինն է. Իչո՞ւ

համար ինձ չեկար. Մօր եղբորս մօտինն էի. Զիս ո՞ւմ պէտք է ուղարկես. Աներոջս, նրան աւետիս տալու համար որ ինձ մի արու զաւակ եղաւ. Եղբայրդ իմ մօտիս հիւր է. Նրանց մի գայէք. Սարից մեզ իջաւ. Այս տուր այն աղքատ տղային որ մնում է դրան մօտին. Ոչ ոք համարձակուում էր մօտենալ նրան: Իւր միածնունդ աղջիկից ուրիշ մինը չկար նրա կըշտին. Մենք լճին մօտ բնակուում էինք, և նրանք բլրոյն վրայ. Գիտէր որ ատելութեան համար նրա վրայով ամբաստանութիւն էին անում. Թագաւորին մօտ ամբաստանութիւն արին նրա վրայով:

Եկաւ, էլն	Բերէք ինձ, ասէ՛ք ասի՛ս
Տանտէր, աստուծոյ	Եկէք, էլնայ՛ք
Կենալ (գիշերը մինին), աստուծոյ	Ներկայացուիմ, Եստուցանի՛մ
Մէկուն տունը, ալիսինքն մօտը. աս (տրականով)	Պարտական, դարբաստան
Իջնել (ճանապարհորդին), լուծանի՛մ	Վախ, աս
Բղաւեմ, ճէ՛մ, գու՛ն	Ի՛նչ կենալ, ընդդէմսնալ
Բաղձանք, աստուծոյ	Կերակուր չուտելը, աստուծոյ
Մաշիլ, հալէլ	Մարդը (կնոջ), ասք
Կանչել (մէկին) կարգալ	Մօրեղբայր, ճեւի
Սրտի ցաւ, լիշտ	Սրու զաւակ, աստուծոյ
Գիմանալ, ժողով	Գայիմ, մերջնամ
Այնտեղից, աստուծոյ	Մօտենամ, Եստուծոյ
Գնալ (մի տեղից), մէլնի՛մ	Կենալ, կալ
Խորթ մայր, Եստուծոյ	Միածնունդ աղջիկ, աստուծոյ
Խորթ հայր, հօրու հօրոյ	Լիճ, ծովայն
Եկար, էլնիք	Նրա վրայով, ընդդէմս
Բարկութիւն, աստուծոյ	Ամբաստանութիւն անել, աստուծոյ
Եկան, էլնիք	Եստուծոյ աստուծոյ լինիլ
Բերեմ (մի անձն) ասէ՛մ	Վրայով, զ (բացատրական) պատմական

Գ Ա Ս Ի Ֆ.

ԱՆԿԱՆՈՆ ԿԱՄ ԶԱՐՏՈՒՂԻ ԲԱՅԵՐ
ԲԱՅԱՍԱԿԱՆ ՄԱԿՐՈՅ, Առ, ՆԱԽԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՈՒՐԻՇ
ԳՈՐԾԱԾՈՒԹԻՒՆԸ, ց ՆԱԽԻՐ

Հ. Ի՞նչ է անկանոն կամ զարտուղի բայ:

Պ. Անկանոն կամ զարտուղի կասուին այն բայերը որոց հոգարեալը, ադասին, հրաժայշանը և անցեալը տարբերում են չորս լծարգութեանց խոնարհման հասարակ ձևից: Զոր օրինակ՝ շանուհի, կատարեալը կը լինի ծանեայ, աղսուներն՝ ծանեայց, հրամայականը՝ ծանի՛ր, փոխանակ շանուհեցի, շանուհեցից, շանուհե՛մ:

Հ. Ասե՛, գիտե՛, հարե՛ բայերն ի՞նչ բանով տարբերում են ե՛ վերջաւորած կանոնաւոր բայերից:

Պ. Ասե՛, ասել, գիտե՛, գիտենալ. հարե՛, կարողանալ. բայերը, հոգարեալին, ադասնուհն և անցելոյն մէջ, ե՛ վերջաւորած կանոնաւոր բայերին պէս, փոխանակ էցի, էցից, եալլինելու, ինչպէս՝ սիրեցի, սիրեցից, սիրեալ կը լինին այ՛, այցից, այեալ զոր օրինակ.

Կոր. Ապ. Հրմ. Անց.

(*) Ասեմ, ասացի, ասացից, ասա՛, ասացեալ
Գիտեմ, գիտացի, գիտացից, գիտա՛, գիտացեալ
Կարեմ, կարացի(*), կարացից, չոանի, կարացեալ.

Հ, Ի՞նչպէս խոնարհում են ասանե՛, յասանե՛, յանցանե՛, մեղանե՛ անկանոն բայերը:

Պ. Ասանե՛, անել, յասանե՛, ելնել (նստած կամ պառկած տեղից), յանցանե՛, սխալուիլ, յանցանք գործել. մեղանե՛, մեղք գործել, վնասել, հետևեալ կերպով խոնարհում են:

(*) Ա շահերաներն այս բայերը թո՛ղ խոնարհեն:

(**) Կարե՛, կոր կարելու նշանակութեամբ, կը լինի կարեցի, կարեցից, կարեա, կարեալ:

ՆԵՐԳՈՑ.

ԿՐԱՒՈՐ.

Աստմանական եղանակ, ներկայ.

Առնեմ, անուհի

Առնիմ, անուհի

Առնես,

Առնիս

և այլն

և այլն

Անկատար անցեալ

Առնէի, անուհի

Առնէի, անուհի

և այլն

և այլն

Կատարեալ անցեալ

Արարի, արե

Արարայ, արուեցաւ

արարեր

արարար

արար

արարաւ

արարաք

արարաք

արարէք

արարաք

արարին

արարան

Ապանի

Արարից, պէտք է անե՛

Արարաց, պէտք է արուե՛

արասցես

արասցիս

արասցե

արասցի

արասցուք

արասցուք

արասցիք

արասցիք

արասցեն

արասցին

Հրամայական.

Արա՛, արա՛

Արասցի՛ր, արուե՛ր

մի առներ

մի առնիր

արարէք

արասցիք

մի առնէք

մի առնիք

Ստորադասական

Առնիցեմ, անե՛

Առնիցիմ, անի՛

առնիցես

առնիցիս

և այլն

և այլն

Առ ՆԱԽԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՈՒՐԻՇ ԳՈՐԾԱԾՈՒԹԻՒՆԸ

Հ. (Դաս ժՁ. և ԻԱ.) ասացիր թէ աս նախադրութիւնը հայցական խնդրով դէպի մի մարդ շարժում է ցոյց տալիս, և եզակի տրականով և յօքնակի հայցականով մի մարդու կամ բանի հօր նշանակում է: Գործիական խնդրով թնչ է նշանակում:

Պ. Աս նախադրութիւնը գործիական խնդրով նշանակում է:

1. Մարդի կամ բանի ժամանակը, օրը, զոր օրինակ.

- Ա. Սողոմոնի ժամանակումը
- Ա. Տրդատի օրով կամ օրերում
- Ա. Կենդանութեան ժամանակումը
- Ա. նոյն Նրա ժամանակումը

2. Նշանակում է հօր, հօրից, զոր օրինակ.

- Ա. Եղէրք գեորդն Գետին մօտը կամ մօտից
- Ա. որմով Պատին մօտից, կամ մօտնի վեր
- Ա. ճանապարհին ձանապարհին մօտը, եզերքը

3. Նշանակում է բաշտարմաք, նայելով, հօր.

- Ձիւն է յարդ աս յորէնով Յարդը ցորենին նայելով թնչ է
- Տգէտ է նա աս քեզ Նա քեզ նայած տգէտ է
- Աղմուկս չէ ինչ աս ոյնու Այս խաղովութիւնն երեկոցը երէկն եղև Լանին մօտ մի բան չէ

9 ՆԱԽԳՐԻ

- Հ. Ի՞նչ է նշանակում յ նախդիրը:
- Պ. յ նախդիրը 1. ասէ՛, հարցանե՛ և ուրիշ մի բանի բայերի հետ գործածւում է. զոր օրինակ.
- Ասա յիս Ինչ ասա
- Հարցին յնա Նրան հարցրին

Ասաց յհայր իւր Իւր հօրն ասաց

2. Նշանակում է ճիշտ, և շատ անգամ ճիշտ ինչ հետ գործածւում է.

Միշտ յդուռնն կամ յդուռնն Մինչև դուռը 28. Հրահանգ

Օրէնքը չգիտես. Բաժակը կարող ես խմել. Ինչ ասա. Ծառայիս ասում եմ. Այդ բանն արա՛, և կանէ. Իրաւունք և արդարութիւն արի. Աստուած երկինքն ու երկիրը արաւ (ստեղծեց). Աստուծոյ կամքն անենք (կատարենք). Մի ասել թէ չեմ կարող. Ողջացար, էլ մեղք մի գործել. Նրա կամքը գիտէ. Չէր ուզում նրանց մօտ գնալ. Չեմ արգելուր ձեզ. Ելաւ (ոտք) և կամենում էր գնալ. Ժողովուրդը մեղանչեց. Չար գործեցին. Ձեզ բարեկամներ արէք. Սգտակար չի անուիլ. Այդ (բանն) անել յանձն չեմ առնիլ. Մեղանչեցի վասն զի անմեղ արիւնը թափեցի. Ծառ որ պտուղ չի անիլ (չի բերել). Յետոյ քեզ պէտք է ասեմ. Ասում է նրան. Ինչ ասա. Ինչ ասաց ականջիցս (ականջս ի վեր). Դուք այնտեղ չէք կարող գալ. Հիմա չես կարող գալ. Ինչո՞ւ հիմա չեմ կարող գալ. Դուն ամեն բան գիտես. Մինը չի կարող ներս մտնել. Չգիտէի որ այստեղ է. Այն ինչ ամենը (ամեն բան) ասաց. Եթէ եղբայրդ քեզ յանցանք անէ, յանդիմանէ նրան. Ե՛լ, քալէ. Ուզում էր ինչ թակել, բայց չկարողացաւ. Գազանները նրան չէին վնասում. Քեզ թնչ արեց. Գիտեմ որ այն մարդը բարկասիրտ է. Եթէ դու ես մեզ համարձակ ասա. Իրա վնաս մի անիլ. Ձեզ ասացի և չէք հաւատում. Խորհուրդ արին որ նրան սպանեն. Նրան ընթրիք արաւ. Նրա ժամանակում մեծ սով եղաւ. Տրդատայ և Գրիգորի ժամանակում եղաւ մեր ազգի դարձը. Գիտեցի թախանուսի ժամանակում շատեր Գրիստոնեաներից սպանուեցան. Սարի տակից (տակով) էր գնում. Դաշտին

մօտն ի վեր բնակեցաւ զօրքը. Ծովի եզերքն ի վեր (եզերքով) ցամաքին մօտը նաւում էին. Ես նրան նայելով (նրա մօտ) մի բան չեմ. Մեր իմաստութիւնը քու մնին մօտ մի փոքր բան է. Ինչպէս մի տղայ մի հսկայի մօտ. Իսկն էլ այնպէս նրա մօտ. Այս երկիրը մի պզտիկ գնդակի պէս է արեգակին նայելով. Քրիստոս Հերովդէսին ժամանակում ծնուեց և Պիղատոսի ժամանակում խաչուեց. Սպասաւորներին հարցնում էր. Նրան բերին մինչև սարին գլուխը. Մինչև հիմայ ոչ ոք երևեցաւ:

Բաժակ, բաժակ
Խմել, ըմպել
Ասեմ, ասեմ
Անմեղ, արդար
Յետոյ, ապա
Անեմ, ասեմ
Ողջանալ, ողջանամ
Մեղք գործել, մեղանչել
Նրանց մօտ, աս նոյն
Ելնել ոտք, յառնեմ
Գործել, ասեմ
Անուիլ, ասնիմ
Թափեմ, հեղում
Քալել, գնալ
Վնասել, մեղանչեմ
Թակել, հարչեմ
Կարողանամ, կարեմ
Նրա ժամանակում, աս նոյն
Շատերը, բազում
Տակից (տակով) աս ոքամք, աս սարսրարով
Գաշտին մօտն ի վեր, աս սարսրարով

Մօտ, մօտ ի
Նրան նայելով, աս նոյն
Բերել, ածեմ
Ականջս ի վեր, յառնեմ
Այնտեղ, անոր
Հիմա, այժմ
Ամեն բան, զամենայն
Ոչ մինը, ոչ ոք
Ներս, ինչքես
Այտեղ, աս
Յանցանք անեմ, յանցեմ
Նրան, դնա
Մի բան, ինչ
Բումնդ, բո, բոյոյ
Մի փոքր բան, բոյոյ ինչ
Ինչպէս, որպէս
Տղայ, մտուի
Գնդակ, գոնար, գնդակ
Պէս, իբրև . . .
Պզտիկ, փոքր
Խաչուիլ, հանիմ ի խաչ
Նրան, դնա
Հիմա, արդ, այժմ

Լ Ո Ւ Ծ Ո Ւ Մ Ն

Ոչ գիտե՞ս զբէն. նախադասութիւն ժխտական, գիտե՞ս, բայ ներգ. սահմ. ներկ. յօք. գ. դէմք:— Գիտեն, որո՞ք. — Նոս. նոք, էական դեր. յօք. գ. դէմք տէր բայի գիտե՞ս ին. զօրութեամբ է իմացում.— Նօքա գիտեն, զի՞նչ. — Զօրէն, գոյ. յօք. հայց. սեռի խնդիր գիտե՞ս ին: Ոչ բացատրական մակբայ. բայիւ նշանակուած զօրծողութեանն է բացասում, ժխտում: Ասա՛ յիս. Ասա՛ բայ ներգ. հրամ. եզ. բ. դէմք:— Ո՞վ պէտք է ասի. — Դոս, էակ. դեր. եզ. բ. դէմք. զօրութեամբ, տէր բայի ասս ին: Ասա ուրի՛.— Յիս, ինձ, յիս, իս, դեր. ա. դէմք, եզ. հյց. յ նախգրիւ բնութեան խնդիր ասս ին:

Գ Ա Ս Ի Գ

Ա Ն Կ Ա Ն Ո Ն Բ Ա Յ Ե Բ

(Շարունակութիւն)

Ընդ եի Ըստ ՆԱԽԱԳՐՈՒԹԻՒՆՔ

- Հ. Ի՞նչպէս խոնարհւում են լսեմ, ճանաչեմ բայերը:
- Պ. Լսեմ, ճանաչեմ բայերը խոնարհւում են այսպէս:

ՆԵՐԳՈՐԾ. ԿՐԱԻՈՐ.

Սահմանական եղանակ ներկայ

Լսեմ, լսում եմ Լսիմ, լսում եմ

Անկատար անցիալ.

Լսէի, լսում էի Նոյն ընդ ներգ. լսում էի

Կատարեալ անցիալ

Լուծայ, լսեցի Լսելի եղէ (°) լսուեցայ

լուար Լսելի եղեր

լուաւ Լսելի եղև

(°) Ասում է նաև լսար կամ լուս և զի, և այլն. երբորդ դէմք:

լուաք
լուայք
լուան

լսելի եղաք
լսելի եղէք
լսելի եղեն

Ապառնի

Ըլուայց, պէտք է լսէ՛ս
լուիցես
լուիցէ
լուիցուք
լուիջիք
լուիցեն

Լսելի եղէց, պէտք է լսուի՛ս
լսելի եղիցիս
լսելի եղիցի
լսելի եղիցուք
լսելի եղիջիք
լսելի եղիցին

Հրամայական

Լճուր, լսէ՛
մի լսեր
լուարձուք
մի լսէք

Լսելի լեր, լսուի՛
մի լինիր լսելի
լսելի լերձուք
մի լինիք լսելի

Ստորադասական եղանակ

Լսիցեմ, լսէ՛ս
և այլն

Լսիցիմ հո՛ս լսելի լինիցիմ
և այլն

Աներկույթ

Լսել, լսել

Լսելի լինել, լսուել

Անցեալ ընդունելութիւն

Լուեալ, լսած

Լսելի լեալ, լսուած

Ապառնի ընդունելութիւն

Լսելոց, լսելու
ՆԵՐԳՈՐԾ.

Լսելի, լսուելու
ԿՐԱԽՈՐ.

Սահմանական եղանակ ներկայ

ձանաչեմ, ճանաչում ե՛ս

ձանաչիմ, ճանաչում ե՛ս

Անկատար անցեալ

ձանաչէի, ճանաչում էի

Յոյն ընդ ներք. ճանաչում էի

Կատարեալ անցեալ

Ծանեալ, ճանաչեցի
ծանե սր

Ծանօթ եղէ, ճանաչուեցայ
ծանօթ եղեր

ծանեալ
ծանեաք
ծանեայք
ծանեան

ծանօթ եղև
ծանօթ եղաք
ծանօթ եղէք
ծանօթ եղեն

Ապառնի

Ծանեայց, պիտի ճանաչէ՛ս

Ծանօթ եղէց, պիտի ճանաչուի՛ս

ծանիցես
ծանիցէ
ծանիցուք
ծանիջիք
ծանիցեն

ծանօթ եղիցիս
ծանօթ եղիցի
ծանօթ եղիցուք
ծանօթ եղիջիք
ծանօթ եղիցին

Հրամայական

Ծանիր, ճանաչի՛ր
մի ճանաչիր
ծաներձուք
մի ճանաչէք

Ծանօթ լեր, ճանաչուի՛ր
մի լինիր ծանօթ
ծանօթ լերձուք
մի լինիք ծանօթ

Ստորադասական

ձանաչիցեմ, ճանաչի՛ս
և այլն

ձանաչիցիմ հո՛ս ծանօթ լինիցիմ, ճանաչում ե՛ս. և այլն

Աներկույթ

ձանաչել, ճանաչել

Ծանօթ լինել, ճանաչուել

Անցեալ ընդունելութիւն

Ծանուցեալ, ճանաչած

Ծանօթ (լեալ), ճանաչուած

Ապառնի ընդունելութիւն

ձանաչելոց, ճանաչելու

ձանաչելի, ճանաչուելու

Հ. Ի՞նչպէս են խոնարհուում ուրիշ, քան թէ բայերը

Պ. Ուրիշ, քան թէ բայերը խոնարհուում են հետեւեալ կերպով:

ՆԵՐԳՈՐԾ.

ԿՐԱԽՈՐ.

Սահմանական եղանակ ներկայ

Ուտեմ, ուրիշ ե՛ս և այլն

Ուտիմ, ուրիշ ե՛ս և այլն

Անկատար անցեալ

Ուտէի, ուսում էի Նոյն ընդ ներք. ուսում էի

Կատարեալ անցեալ

Կերայ համ կերի, կերայ Կեր եղէ (°) կերուեայ

կերար ,, կերեր կեր եղեր

կերաւ ,, եկեր և այլն

կերաք

կերայք

կերան

Ապառնի

Կերայցիւմ կերից, պիտի ուսէմ կեր եղէց, պիտի ուսուիմ

կերիցես կերիցիս

կերիցէ կերիցի

կերիցուք կեր լիցուք

կերիջիք կեր լիջիք

կերիցեն կեր լիցին համ կերիցին

Հրամայական.

Կեր, կեր Կեր լեր, կերուիք

մի ուտիր մի ուտիր

կերայք համ կերէք լերուք կեր

մի ուտէք մի ուտիք

Ստորադասական

Ուտիցեմ, ուսեմ և այլն Ուտիցիմ, ուսուիմ և այլն

Աներիոյթ

Ուտել, ուսել Կեր լինել, ուսուիլ

Անցեալ ընդունելութիւն

Կերեալ, կերած Կերեալ, կերուած

Ապառնի ընդունելութիւն

Ուտելոց, ուսելու Ուտելի, ուսուելու

Ներդիր.

Կրկնոր.

Սահմանական եղանակ, ներկայ.

Տանիմ, ասում եմ Տարեալ լինիմ, ասում եմ
և այլն և այլն

Անկատար անցեալ

Տանէի, ասում էի Տարեալ լինէի, ասում էի
և այլն և այլն

Կատարեալ անցեալ

Տարայ, ասայ Տարեալ եղէ, ասուեայ և լն.
տարար տարեալ եղեր

տարաւ տարեալ եղեն

տարաք տարեալ եղաք

տարայք տարեալ եղէք

տարան տարեալ եղեն

Ապառնի

Տարայց, պիտի ասեմ Տարեալ եղէց, պիտի ասուիմ

տարցիս տարեալ եղիցիս

տարցի տարեալ եղիցի

տարցուք տարեալ եղիցուք, լիցուք

տարջիք տարեալ եղիջիք, լիջիք

տարցին տարեալ եղիցին, լիցին

Հրամայական

Տար, աս'ք Տարեալ լեր, ասուե'

մի տանիր և այլն

տարայք

մի տանիք

Ստորադասական

Տանիցեմ, ասիմ Տանիցիմ համ տարեալ լի-
նիցիմ, ասուիմ, և այլն

Աներիոյթ

Տանել, ասել Տարեալ լինել, ասուել

Անցեալ ընդունելութիւն

Տանելոց, ասելու Տանելի, ասուելու

(°) Աւելում է նաև կուք եղէ, և այլն:

Ընդ, ՆԱԽԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Հ. Ընդ նախագրութիւնը սեռական խնդրով թնչ է նշանակում:

Պ. Ընդ նախագրութիւնը սեռական խնդրով նշանակում է փոխանակ, պէշը, զոր օրինակ.

Ընդ իմ և ընդ քո իմ և քո տեղը

Ընդ նորա նորա տեղը

Ընդ եղբօր իւրոյ Եղբօր տեղը

Հ. Ի՞նչ է նշանակում Ընդ պրակտիկ խնդրով:

Պ. Ընդ՝ երկու պրակտիկ և յոգնակի անորոշ (առանց զի) հայրական խնդրով նշանակում է հէպը, զոր օրինակ.

Եղակի

Ընդ իս (ոչ՝ ինչ) Ինձ հետ

Ընդ նմա Նրա հետ

Ընդ եղբօր իւրոս Իրեն եղբօրը հետ

Յորնակի

Ընդ մեզ Մեզ հետ

Ընդ նոսա Նոցա հետ

Ընդ եղբարս իւր Իւր եղբայրներին հետ

Հ. Ի՞նչ է նշանակում ընդ հայցական խնդրով:

Պ. Ընդ թէ եղակի և թէ յոքնակի հայցական խնդրով գործածուում է, երբ խօսքն է տեղից անցնելու, մոտեցնելու, ելնելու, մի բան ուրիշ բանի հարեւու կամ հնչելու, ընդարձակ տեղ արարածուելու կամ պարտելու վերայ, զոր օրինակ.

Եմոսս ընդ պարտահանն Պատուհանից մտաւ

Անց ընդ արուսն պարտիզին Պարտեզի դռնից անցաւ

Կողեաց զՂորին ընդ հայասն Ջորին կապեց մացառին

Ել համբաւ նորա ընդ սեռական անունը տարածուեցաւ այն բոլոր երկրում

Երջեցայ ընդ ամենայն բաղաճն Ողջ քաղաքը պտտեցայ

Հ. Ի՞նչ է նշանակում ընդ հայցական խնդրով կրկնուելով:

Պ. Ընդ հայցական խնդրով կրկնուելով նշանակում է մէջ պէշը, զոր օրինակ.

Մի լիցի կուլ ընդ իս և իմ և քո մէջտեղ կուլ ընդ քեզ չը լինի

Կախեալ էր ընդ երկնս և Երկնի և երկրի մէջտեղ կախուած էր ընդ երկնք կախուած էր

Հ. Ի՞նչ է նշանակում ընդ գործիականով:

Պ. Ընդ գործիական խնդրով նշանակում է պաշտ, զոր օրինակ.

Նստայ ընդ ծառայն Ծառին տակը նստայ Գաւնդն երկրորդ ընդ իմ Երկրորդ գաւնդն իմ ձեռքս քիս տակն է

Յեռուսթ է քիս տակն է

Ըստ ՆԱԽԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Հ. Ըստ նախագրութիւնը տրական խնդրով թնչ է նշանակում:

Պ. Ըստ նախագրութիւնը տրական խնդրով նշանակում է համեմատ, զոր օրինակ.

Ըստ բանի քոս Գո խօսքիդ համեմատ

Ըստ նմա Նրա (կարծեաց, խօսքին) նայելով

Հ. Ի՞նչ է նշանակում ըստ հայցական խնդրով:

Պ. Ըստ հայցական խնդրով նշանակում է մի պէշից մի բանից այն կողմն անցկենալ, զոր օրինակ.

Անցնն ըստ գէտն Գետից այն կողմն անցան Ելին ըստ բաղաճն Գաղաքից այն կողմն ելան, դուրս

29. Հրահանգ

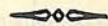
Նրա ձայնը լսեցի. Հայրդ զիս ճանաչեց. Թագաւորին տարաւ նրան. Նրանց իրանց տները տարին. Մի չար գազան կերաւ իմ որդուս. Իսուրբը լսում են, ու համբերը խօսում են. Իմ աղաչանքիս մտիկ արա՛. Ինձ մտիկ արէք. Քեզ չեմ ճանաչում. Տեղացիները նրանց ճանաչեցին. Այդ տղան իւր մօրը

տանք. Նրանց օտար երկիր մի տանիք. Զքեզ ճանաչիր. Մարախը երկրին կանաչեղէնը կերաւ. Եղբայրըդ նրա հետ կը պտըտի. Ծառին տակը նստում էր. Նրան ողջ քաղաքը շրջեցրեց. Դաշտին վերայ տարածուեցան. Քաղաքում մի լուր ելաւ թէ թագաւորը մեռաւ. Ինչ հետ մի խօսիր. Կրճից անցնելով նրա ետեւից ընկան, բայց չկարացին հասնել. Ծովից գնանք, ցամաքից ճանապարհ չկայ մեզ. Արևելքին կողմն եղող դռնից չենես. Իմ յարկիս տակը մտան. Նեղ դռնից մտէք. Նրանց հետ վեճի մի մտնիլ. Երկու եղբարք իրար հետ կռուեցան (խօսքով). Զօրքը կամուրջից այն կողմն անցաւ. Նրանք իրանց տիրոջ հրամանից այն կողմն անցան. Մեզ (մեր կարծեաց նայելով) դժուարին չէ. Մեր կարողութեան համեմատ ջանանք. Դաւթից այն կողմ չելան. Զորին կապեց դրան. Նրան մեխեցին պատին. Մեր և ձեր մէջ տեղը խտրութիւն չկայ: Մտիկ անել, շէլ (ուժեք) Արևելքին կողմն եղող. ոք Կանաչեղէն, բանջար ընդ արևելս Պտըտիմ, շրջե՛մ Վէճի մտնել, հասնելի պայտար Տարածուիմ, սքսի՛մ Կռուիլ (խօսքով) Կռուիլ Կարողութիւն, Կար Լուր, հա՛հա- Կարողութիւն, Կար Ետեւից ընկնիլ, զհէր պնդել Զամեմատ, նայելով, ըստ Զկայ, չի՛ք Պատ, որն Ծանապարհ, ճանապարհ Մեխել, վարսե՛մ Խտրութիւն, Խորիք

Լ Ո Ւ Ծ Ո Ւ Մ Ն

Եմուս ընդ պարտահանն ի ներքս. Եմուս բայ չէզոք. կտ. եզ. գ. դէմք. հասնե՛մ ին. — Եմուտ, ո՞վ. — Նա. նա, էական դերանուն եզակի գ. դէմք, զօրութեամբ, տէր բայի եմուս ին: — Եմուտ նա ո՞ւր. — Ինքս. մակբայ, որ մի տեղի պարագայ այսինքն՝ ուր մտնելը

ցոյց է տալիս: Եմուտ նա ի ներքս, ուստի՞. — Ընդ պարտահանն, պատուհանից. ընդ նախադրութեամբ բնութեան խնդիր, նոյնպէս մտնելուն ուրիշ մէկ տեղի պարագան ցոյց է տալիս, այսինքն՝ ուստի մտնելը:



Գ. Ա. Ս Ի Գ.

Ա Ն Կ Ա Ն Ո Ն Բ Ա Յ Ե Բ

(Շարունակութիւն)

ՏԵՂԻՈՅ ՊԱՐԱԳԱՅ ՅՈՅՅ ՏՈՒՈՂ ՆԱՍԱԴՐՈՒԹԻՒՆԻՔ

Զ. Ի՞նչպէս խոնարհուում են Դնէ՛մ, ըմպե՛մ, ունի՛մ:

Պ. Դնէ՛մ, ըմպե՛մ, (խմել), ունի՛մ (բռնել), խոնարհուում են այսպէս:

ՆԵՐԳՈՐԾ. ԿՐԱՒՈՐ.

Սահմանական եղանակ ներկայ

Դնեմ, դնում էմ	Դնիմ, դրում էմ
դնես, և այլն	դնիս, և այլն

Անկատար անցեալ

Դնէի, դնում էի	և այլն	Դնէի, դրում էի	և այլն
----------------	--------	----------------	--------

Կատարեալ անցեալ

Եդի, որի	Եդայ, որում էյայ
եդիր	եդար
եդ	եդաւ
եդաք	եդաք
եդիք	եդայք
եդին	եդան

Ապտոնի

Եդից, պիտի դնե՛մ	Եդայց, պիտի դրում է՛մ
դիցես	դիցիս
դիցէ	դիցի
դիցուք	դիցուք
դիջիք	դիջիք
դիցեն	դիցին

Հրամայական

Դի՛ր, Կ՛ն՛ի
մի՛ գնե՛ր
դի՛ք
մի՛ գնե՛ք

Դի՛ջի՛ր, Կ՛րո՛ւէ՛
մի՛ գնի՛ր
եղա՛րու՛ք
մի՛ գնի՛ք

Ստորադասական

Գնիցե՛մ, Կն՛ե՛մ
գնիցես և այլն

Գնիցի՛մ, Կրո՛ւի՛մ
գնիցիս և այլն

Աներևոյթ

Գնել, Կնել

Գնել (իլ), Կրուիլ

Անցեալ ընդունելութիւն

Եղեալ, Կրած

Եղեալ, Կրուած

Ապառնի ընդունելութիւն

Գնելոց, Կնելու

Գնելի, Կրուելու

ՆԵՐԳՈՐԾ.

ԿՐԱԻՈՐ.

Սահմանական եղանակներկայ

Ըպե՛մ, խճո՛ւմ է՛մ
ըմպես և այլն

Ըմպի՛մ, խճու՛մ է՛մ
ըմպիս և այլն

Անկատար անցեալ

Ըմպէի, խճում էի

Ըմպէի, խճում էի

Կատարեալ անցեալ

Արբի, խճիցի

Արբայ, խճուեցայ

արբեր

արբար

արբ, էարբ

արբաւ

արբաք

արբաք

արբէք

արբայք

արբին

արբան

Ապառնի

Արբեց, պիտի խճեմ

Արբայց, պիտի խճուիմ

արբցես

արբցիս

արբցէ

արբցի

արբցուք

արբցուք

արբջիք

արբջիք

արբցին

արբցին

Հրամայական

Ա՛րբ, խճի՛ր
մի՛ ըմպեր
արբէք
մի՛ ըմպէք

Արբի՛ր, խճուի՛ր
մի՛ ըմպի՛ր
արբերու՛ք
մի՛ ըմպի՛ք

Ստորադասական եղանակ

Ըմպիցե՛մ, խճե՛մ
ըմպիցես, և այլն

Ըմպիցի՛մ, խճուի՛մ
ըմպիցիս, և այլն

Աներևոյթ

Ըմպել, խճել

Ըմպել (իլ), խճուիլ

Անցեալ ընդունելութիւն

Արբեալ, խճած

Արբեալ, խճուած

Ապառնի ընդունելութիւն

Ըմպելոց, խճելու

Ըմպելի, խճուելու

ՆԵՐԳՈՐԾ.

ԿՐԱԻՈՐ.

Սահմանական եղանակ, ներկայ.

(*) Ունիմ, ինչ քանիս
ունիս, և այլն

Կալեալ լինիմ (**) ինչ քանիս
կալեալ լինիս, և այլն

Անկատար անցեալ

Ունէի, քանիս էի, և ինչ. Կալեալ լինէի, քանիս էի և ինչ.

Կատարեալ անցեալ

Կալայ, քանիցի

Կալեալ եղէ, քանիս եցայ

կալար

կալեալ եղեր

(*) Տղայք ընդունին՝ ըստ թո՛ղ խճարհէն ունին ինչ պէս:

(**) Ունին, ըստ թո՛ղ եմ, ըստ ինչ կրաւորականին Համար սո-

վորաբար ընդունին, կը ըստ թո՛ղ, ըստ գործածուում է:

Նոյն ունին ըստ նշանակում է նաև ունենալ, ըստ ներկայիս, անկատարին, ստորադասականին, աներևոյթին և ապառնի ընդունելութեան մէջ միայն, ուստի և ունին, ունէի, ունիցին, ունել, ունելոց, նշանակում են նաև ունիմ, ունէի, ունենալ և այլն: Իսկ միւս ժամանակներին, զոր օրինակ կատարեալին, ապառնեոյն և անցեալին Համար գործածուում են էմ ըստ, այսպէս եղև իմ և այլն:

կալաւ
կալաք
կալայք
կալան

կալեալ եղև, և այլն

Ապառնի

Կալայց, պիպի բանեմ
կալցիս
կալցի
կալցուք
կալջիք
կալցին

Կալեալ եղէց, պիպի բանուեմ
կալեալ եղիցիս, և այլն

Հրամայական

Կալ, կա, բանի՛ր
մի ունիր
կալայք, կալարուք
մի ունիք

Կալեալ լեր, բանուե՛ր և այլն

Ստորադասական

Ունիցիմ, բանեմ
ունիցիս
ունիցի և այլն

Կալեալ լինիցիմ, բանուեմ
կալեալ լինիցիս
կալեալ լինիցի, և այլն

Աներևոյթ

Ունել, բանել
Կալեալ, բանած

Կալեալ լինել, բանուել

Անցեալ ընդունելութիւն

Կալեալ, բանուած

Ապառնի ընդունելութիւն

Ունելոց, բանելու

Ունելի, բանուելու

Հ. Ի՞նչպէս են խոնարհուում աս, գոմ, երևամ:

Պ. Տոմ, գոմ, երևամ խոնարհուում են այսպէս:
ՆԵՐԳՈՐԾ. ԿՐԱՒՈՐ.

Սահմանական եղանակ ներկայ

Տամ, ասիս էմ
տաս
տայ

Տուեալ լինիմ, արուամ էմ
և այլն

տամք
տայք
տան

Անկատար անցեալ.

Տայի
տայիք
տայր, և այլն

Կատարեալ անցեալ

Ետու, արի
ետուր
ետ
տուաք
ետուք
ետուն

Տուայ, արուեցայ
տուար
տուաւ
տուաք
տուայք
տուան

Ապառնի

Տաց, պիպի ասմ
տացես
տացէ
տացուք
տաջիք
տացեն

Տուայց, պիպի արուեմ
տացիս
տացի
տացուք
տաջիք
տացին

Հրամայական

Տուր, արուր
մի տար
տուք
մի տայք

Տաջիր, արուե՛ր
մի տուեալ լինիր
տաջիք, տուարուք
մի լինիք տուեալ

Ստորադասական

Տայցեմ, ասմ
տայցես, և այլն

Տայցիմ, արուեմ
տայցիս, և այլն

Աներևոյթ

Տալ, ասլ

Տուեալ լինել, արուել
Անցեալ ընդունելութիւն

Տուեալ, արուած

Տուեալ, արուած

Սպառնի ընդունելուծին
Տալոց, գալու

ՁԷԶՈՔ Սահմանական եղանակ ներկայ

Գամ, գալիս է՛
զաս
զայ
զամք
զայք
զան

Անկատար անցեալ
Սահմանական եղանակ, ներկայ
Երթամ, գնում է՛
երթաս
երթայ
երթամք
երթայք
երթան

Գայի, գալիս է՛
զայիր, և այլն

Կատարեալ անցեալ
Չորքայ, գնացել

Եկի, եկայ
եկիր
եկն
եկաք
եկայք
եկին

չորքար
չորքաւ
չորքաք
չորքայք
չորքան

Սպառնի

Եկից, պիտի գամ
եկեսցես
եկեսցես
եկեսցուք
եկեսցիք
եկեսցեն

Երթայց, պիտի գնամ
երթիցես
երթիցես
երթիցուք
երթիցիք
երթիցեն

Հրամայական

Ե՛կ, պիտի՛
մի գար
եկայք
մի գայք

Ե՛րթ, գնա՛
մի երթար
երթայք
մի երթայք

Ստորադասական

Գայցեմ, գամ

Երթայցեմ, երթամ

զայցես
զայցես
զայցեմք
զայցեք
զայցեն

երթայցես
երթայցես
երթայցեմք
երթայցեք
երթայցեն

Գալ, գալ

Աներևոյթ
Երթալ, երթալ

Եկեալ, եկած

Անցեալ ընդունելուծին
Երթեալ, գնացած

Գալոց, գալու

Սպառնի ընդունելուծին
Երթալոց, երթալու

ՁԷԶՈՔ

Սահմանական եղանակ, ներկայ

Կամ, կենում է՛
կաս
կայ
կամք
կայք
կան

Կեամ, սպասում է՛
կեաս
կեայ
կեամք
կեայք
կեան

Անկատար անցեալ

Կայի, կենում է՛
կայիր
կայր, և այլն

Կելի, սպասում է՛
կելիր
կեայր, և այլն

Կատարեալ անցեալ

Կացի, կացայ
կացեր
կաց, եկաց
կացաք
կացեք
կացին

Կեցի, սպասայ
կեցեր
կեաց, եկեաց
կեցաք
կեցեք
կեցին

Սպառնի

Կացից, պիտի է՛ կնամ
Կացցես
Կացցես

Կեցից, պիտի է՛ սպասայ
Կեցցես
Կեցցես

Կացցուք կեցցուք
 Կացջիք կեցջիք
 Կացցեն կեցցեն
 Հրամայական
 Կեանց, արարելիք
 մի կար մի կեար
 կացէք կեցէք
 մի կայք մի կեայք
 Ստորադասական
 Կեցցեմ, կեանք
 կացցես, և այլն կեցցես, և այլն
 Անբերեցած
 Կալ, կեանք
 Անցեալ ընդունելութիւն
 Կացեալ, կեանք
 Ապառնի ընդունելութիւն
 Կալոց, կեանք

ՏԵՂԻՈՅ ԱՅՆ ԵՒ ԱՅՆ ՊԱՐԱԳԱՆԵՐԸ ՅՈՅՑ
 ՏՈՒՈՂ ՆԱԽԱԳՐՈՒԹԻՒՆՔ

2. Մի բանի այլ և այլ կողմերը ցոյց տուող նախադրութիւններն որոնք են:

Պ. Մի բանի այլ և այլ կողմերը ցոյց տուող նախադրութիւններն են:

Առաջի կամ առաջոյ, առաջը
 Զգեալ, զգնի, յետեից
 Ի վերայ, վերայ
 Ընդ, տակը
 Ընդդէմ } դէմ
 Ի մէջ, ի միջի, մէջտեղը
 Հակառակ }
 Արարչոյ, գուրսը, դրսում Մերջ, հօր, մօտ
 Ի ներքոյ, ներսը, ներսում Ի ներքո, դէպ
 Առ, մօտը, մօտին Մինչեւ, մինչեւ
 Առընկեր, կիցը Հետեւ, հետու
 Յանդիման, հանդէպ, դիմացը Ետքը, չորս կողմը

2. Ի՞նչ հոլով խնդիր են պահանջում այս նախադրութիւնք:

Պ. Մեծ մասը սեռական, ոմանք տրական, բացառական, գործիական կամ ուրիշ նախադրութեամբ խնդիր, զոր օրինակ.

Խոստովան լեր առաջի Առ Խոստովանէ Աստուծոյ առաջ

Կայր յեպոյ արանն, յեպոյ նորա, զէնի վարագործին Դրան, նրա, վարագուրին ետևը կենում էր

Գնացին զհէր, զէնի նորա Նրա ետեից զնացին

Եգ ի վերայ սեղանոյն Սեղանին վերայ դրաւ

Նստէր ընդ հովանեւս ծառոյն Ծառին շուքին տակը նրստում էր

Կային ի հրապարակի մնալ Կենում էին հրապարակում

Խաղաղութիւն էր ի մէջ նոցա Նրանց մէջտեղ խաղաղութիւն կար (էր)

Կացին արարչոյ արանն Դռնից գուրսը կեցան

էր ի ներքոյ վարագործին Կարագուրին ներսն էր

Ազաւ առ նա զայն Այն գիշեր նրա մօտ իջևանեցաւ

Եունն կայր առ դիմանն Եունը դիակին մօտ կենում էր

Պատգամաւորն անցեալ Պատգամաւորն անցնելով նստէր առընկեր ինչ մօտիս նստում էր

Նստէր յանդիման նորա Նրա դիմացը նստում էր

Երթայք ի գիւղն սր հանդէպ մեր կայ Եր դիմացի գիւղը զնացէք
 Ընդդէմ մեր էր հողմն Քամին մեզ դէմ էր
 Հակառակ կայր նա Հակառակ էր կենում նրան
 Տուն իմ մէջ է յեկեղեցին Տունս մօտ է եկեղեցուն
 Նաւէք արարչոյ Նաւում էինք դէպ արևելք
 Ածին զնոսս մինչեւ ի դուռն Նրանց բերին մինչև քաղաքին
 Զետի ի դուռն և ի բարեկալս Զանից ի բարեկամներից հետի

Ածին պարիսպ շուրջ դժուար-Քաղաքին չորս կողմը պատ
քաշեցին

30. Հրահանդ

Գիրքը սեղանին վերայ դրի. Մեր ետևից եկան.
Ձեր տները գնացէք. Օտարի տունը մի գնար. Իմ
բաժինս ինձ տո՛ւր. Հայրդ պատասխան չի տալիս.
Գրքերը տուի նրան. Շատ ձուկ բռնեցին. Սպասա-
ւորները գինին խմեցին. Իւր եղբօր մօտ գնաց. Նրան
ո՛ւր դրիր. Նրան բաւական պաշար տուին. Հաց
գնելու երթանք. Նրա մարմինը դրին գերեզմանում.
Ինձ եկէք. Շատ փող ունի. Մի բան չունիք. Նր-
բան ընդունեցիւր տունը. Եղբայրդ ինձ եկաւ. Ինձ
հետ արի, տեղը քեզ ցոյց կը տամ. Այդ ձեր իւրից
մեզ տուէք. Ձեր բոլոր պէտքը ձեզ պէտք է տամ. Ինձ
հետ դաշտը գնացին. փողի տեղ նրանց կերակուր
տուինք. Քո պատկերդ պէտք է գնեմ սենեակումս.
Պարտքի համար բանտ գրուեցաւ, բայց մի ժամից
յետոյ հանուեցաւ այնտեղից. Ինչո՞ւ համար այդ
մարդին փող ես տալիս փոխ. Նրան փոխեմ տալիս,
քանզի փողի պէտք ունի. Չուր չեմ խմում, քանզի
ծարաւ չեմ. Գինի խմեցինք, քանզի ջուր չը գտնուե-
ցաւ. Ո՛ւր դրիր մատանին. Քո սնտուկում դրի գայն.
Եղբայրդ ո՛ւր գնաց. Որսի գնաց. Զինուորներն ե-
կան և մեզ բռնել ուզում էին. Իւր եղբօրը հետ
եկաւ. Նրա եղբայրն եկաւ նրա հետ. Մեզ հետ ե-
կէք. Իմ ձեռքիս տակն ունիմ. Ձեր իշխանութեան
տակ գինուորներ ունիք. Նրանց վերայ յարձակուե-
ցան. Իմ վերայ մի լաք. Իմ առջևս մի բերէք. Նրան
քաղաքից դուրս հանին. ձանապարհին նրան պա-
տահեցինք զիւրի մօտ. Այս ամենը մեր առջևը
գործուեցաւ. Նա սենեկից դուրսն էր կենում, ես
ներսում. Հրապարակին մէջտեղը աղբիւր շինեց, և
աղբիւրին վերայ կանգնեց իւր պղնձէ արձանը. Երբ

մօտն եկանք այն քաղաքին որ լերանը դիմացն է.
Այգիները զիւրից շատ հեռի չեն. Քաղաքին բոլոր-
տիքը պարտէզ է, պարտիզին մօտից (տես էջ 110)
գետ է անցկենում. Ուզում էինք ելնել մինչև լերան
գլուխը, բայց հազիւ մինչև կէսը կարացինք ելնել
(հասնել). Շուրջս առին (շրջապատեցին) և խնդրում
էին ինձանից որ նրան իրենց ձեռքը տամ. Նրանց
վերայ ելան. Նրանք որ մեր առաջից էին գնում
սկսան մեր ետևից գալ. Չուզեցինք նրանց ետևը
կենալ. Երբ կամարներով կապուած սրահին տակ
մտանք. Նաւը խարխիս նետեց աշտարակին դիմացը.
Նաւահանգստին ներսը վտանգ չկայ, նրանից դուրս
է վտանգը. Մինչև փողոցին անկիւնը արի, և այն-
տեղից յետ դարձիր:

Ետևից գալ, գալ շինի Պղնձէ, պղնձի
Պատասխան, պատասխանի Գիրացը, յանդիման, հանդէպ
Բռնեմ (ձուկ, և լն.) ու- Այգիներ, այգեպատ
նի՛հ կույց Բոլորտիքը (նախ.) շուրջ շ
Խմեմ, ըմպեմ գործիականով նրա բոլոր-
Ո՛ւր, ո՛ւր (եթէ շարժա- տիքը, շուրջ զնու-
կանով), յո՞ Դրուեցաւ, երբ (տեսնին
Բաւական, ըստ բառանիս կրաւոր.)
Մի բան (բացասական բա- Ետքը (նախ.), (յետ սեռակ.)
լի հետ), ոչինչ Այնտեղից, անորի
Տեղ (նախ.), փոխանակ (սե- Ինչո՞ւ համար, ընդէ՞ր
ռականով) Պէտք ունիմ, պէտք ունիմ
Փողի տեղ, փոխանակ արծաթայ Մնտուկ, արիշ, արիշ
Տակ, ընդ, գործիականով Որսի երթալ (գնալ) երթալ
չեառա՛ք իմով զորոս
ձանապարհ, զձանապարհայն Բոլորտիքն առնել, շուրջն
Պատահել, հանդիպեմ առնել, լինել շուրջ
Մէջտեղ, է մէջ Ելնել (մէկին վերայ) յասնեմ
Արձան, պապիէր Կամարներով կապուած, իս-
ճաբայայ

Նետել (խարիսխ) ընկնում յետ, յէփս (մակբայ)

Լ Ո Ւ Ծ Ո Ւ Մ Ն

Երբ զճարտանն ի վերայ սեղանոյն. Երբ, դնեմ բալին կտ. եզ. ա. դէմքը. տէր բային էս, զօրութեամբ իմացուում է: Զճարտանն, գոյ. Հայց. սեռի խնդիր երբին: Ի վերայ սեղանոյն, նախադրութեամբ խնդիր երբին. տեղուոյ պարագայն է ցոյց տալիս: Երբ, դրի.— Ո՞վ— Ես.— Ի՞նչ բանը.— Զճարտանն, գիրքը.— Ո՞ւր.— Ի վերայ սեղանոյն, սեղանին վերայ:

Եկն զէնի մեր. Եկն, զամբային կտ. յք. գ. դէմքը. տէր բային է նոյա, զօրութեամբ: Զէնի մեր, նախադրութեամբ խնդիր. գալուսն մէկ պարագան է ցոյց տալիս: Եկն, եկան.— Ո՞վ.— Նոյա, նրանք. որի ետևից:— Զէնի մեր, մեր ետևից. նախադրութեամբ խնդիր էկն ին:

Գ Ա Ս Ի Ե.

Ա Ն Կ Ա Ն Ո Ն Բ Ա Յ Ե Ր

Զ. Ի՞նչպէս են խոնարհուում զարևնում, երկնչի՛ն, եղանի՛ն, լինի՛ն բայերը:

Պ. Զարևնում, երկնչի՛ն, եղանի՛ն, լինի՛ն խոնարհուում են ալուպէս:

ՁԵՁՈՔ

ՁԵՁՈՔ

Սահմանական եղանակ ներկայ

Զարթնում, արևնանում է՛մ Երկնչի՛մ, վախնում է՛մ զարթնուս, և ալլն Երկնչի՛ս, և ալլն

Անկատար անցեալ

Զարթնուի, արևնանում է՛ի Երկնչէ՛ի, վախնում է՛ի զարթնուիր, և ալլն Երկնչէ՛իր, և ալլն

Կատարեալ անցեալ

Զարթեալ, արևնայայ Երկեալ, վախեայ զարթեար Երկեար

զարթեալ
զարթեաք
զարթեայք
զարթեան

երկեալ
երկեաք
երկեայք
երկեան

Ապառնի

Զարթեայց, որոք է արևնում
զարթիցես
զարթիցէ
զարթիցուք
զարթիջիք
զարթիցեն

Երկեայց, որոք է վախնում
Երկիցես
Երկիցէ
Երկիցուք
Երկիջիք
Երկիցեն

Հրամայական

Զարթիր, արևայի՛ր
մի զարթնուր
զարթիք
մի զարթնուք

Երկիր, վախեյի՛ր
մի երկնչիր
Երկերուք
մի երկնչիք

Ստորադասական

Զարթնուցում, արևնում
զարթնուցուս
զարթնուցու
զարթնուցումք, և ալլն

Երկնչիցի՛մ, վախնում
Երկնչիցիս
Երկնչիցի
Երկնչիցուք, և ալլն

Աներևոյթ

Զարթնուլ, արևնայ
Անցեալ ընդունելութիւն

Երկնչիլ, վախնայ

Զարթուցեալ, արևայած
Ապառնի ընդունելութիւն

Երկուցեալ, վախեյած

Զարթնոց, արևնայալ

Երկնչեոց, վախնայալ

ՁԵՁՈՔ

ՁԵՁՈՔ

Սահմանական եղանակ, ներկայ

Եղանի՛մ, լինում է՛մ
Եղանիս, և ալլն

Լինի՛մ, լինում է՛մ
լինիս, և ալլն

Անկատար անցեալ

Եղանէի, լինում է՛ի
Եղանէիր, և ալլն

Լինէի, լինում է՛ի
լինէիր, և ալլն

Կատարեալ անցեալ
Նոյն

Եղէ, եղայ
եղեր
և այլն

Ապառնի

Եղէց, պէտքէ լինէ՛մ
եղիցիս
եղիցի
եղիցուք
եղիջիք
եղիցին

Լիցիմ, պէտքէ լինի՛մ
լիցիս
լիցի
լիցուք
լիջիք
լիցին

Հրամայական

Եղիջիք, եշե՛ր
մի եղանիք
եղերո՛ւք
մի եղանիք

Լեր, լիջիք, եշե՛ր
մի լինիք
լերո՛ւք
մի լինիք

Ստորադասական

Եղանիցիմ, լինե՛մ
եղանիցիս, և այլն

Լինիցիմ, լինե՛մ
լինիցիս, և այլն

Անբերկոյթ

Եղանել, լինել

Լինել, լինել

Անցեալ ընդունելուծիւն

Եղեալ, եղած

Լեալ, եղած

Ապառնի ընդունելուծիւն

Եղանելոց, լինելու

Լինելոց, լինելու

Գ Ա Ս Ի Զ.

զ ՆԱԽԻՐԻՆ ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼ ԳՈՐԾԱԾՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Հ. Բացի Հայցականից ուրիշ ո՞ր Հոլովներով գործածուում է զ նախդիրը:

Պ. Ղ նախդիրը շատ անգամ գործածուում է նաև Բացատրականով և Գործիականով:

Հ. Ի՞նչ է կոչուում և թի՞նչ է նշանակուում զ նախդիրը բացառականը:

Պ. Ղ նախդիրը բացառականը կոչուում է պարտական, և նշանակուում է մի բանի վերայով, զոր օրինակ.

Բացառական

Պատմական

Ի մանկանէն, տղից
Յինէն, ինձանից
Ի նահանգ, նրանից
Ի նոյանէ, նրանցից
Յոմէսէ, միսից
Յիմէսէ, մի բանից
Յայլէ իմէսէ, մի այլ բանից

Զմանկանէն, տղի վրայով
Զինէն, իմ վերայով
Զմահանէ, նրա վրայով
Զնոյանէ, նրանց վերայով
Զոմէսէ, միսի վրայով
Զիմէսէ, մի բանի վրայով
Զայլէ իմէսէ, մի այլ բանի վրայով

Հ. Ի՞նչ է կոչուում և թի՞նչ է նշանակուում զ նախդիրը գործիականը:

Պ. Ղ նախդիրը գործիականը կոչուում է պարտական և նշանակուում է. 1. Մէկին կամ մի բանի շարժք և 2. Մի բանի ժամանակները, զոր օրինակ.

Գործիական

Պարտական

Նովա, նրանով
Քաղաքա, քաղաքով
Ինն, ինձնով
Ինն ժամա, ինը ժամով

Զնովա, նրա բոլորտիքը, շուրջը
Զքաղաքա, քաղաքին շուրջը
Զինն, իմ շուրջս
Զինն ժամա, ինը ժամի ժամանակները

Միջօրէի, կէսօրով

Զմիջօրէի, կէսօրուան ժամանակները

Հ. Ո՞ր բայերն են որ փոխանակ բացառականի առնուում են պարտական խնդիր:

Պ. Կախել և ունել (բռնել) բայերը. ուստի ասուում է՝ կախել պիտոյի, զծառայ, զրճայ. փալտից, ծառից, պատից վայր կախել. ունել զչեւանէ, զփողջն, բռնել ձեռքից, վզից:

Հ. Ո՞ր բայերն են որ ուզուում են պարտական խնդիր:

Պ. Արկանէմ և ածեմ բայերը, ուստի ասուում է: Արկեալ էր շիւրի կամ զանաւ Վերան մագից մի վերաբ-

յամբ վերարկու մագեղէն
Արկին զնուս քղամիդ
կարմիր
Ածել գօտի, սուր զիջով
Ածել որմ, պատուար զսուս
կասուս

կու գձած էր (Հագած)
Նրան կարմիր քղամիդ
Հագցրին
Մէջքը գօտի, սուր կապել
Քաղաքը պատով, պատուարով պատել

31 Հրահանգ

զ ՆԱԽԳԻՐ ԱՅՒ ԵՒ ԱՅՒ ՀՈՒՈՎ ՆԵՐՈՎ

Նրա ձայնը լսեցինք. Յովսէփ իւր եղբայրներին ճանաչեց. Էդ առիւծը պաշտպանում է իւր ձագերին. Երկրագործը մշակում է երկիրը. Քրիստափոր Գոլոմպոսը գտաւ Ամերիկա. Նրա վերայով լսեցինք թէ եղբօրը մօտն է. Ի՞նչ բանի վրայով է խօսում այդ գիրքը. Այս գիրքը խօսում է Հանգերի վրայով. Տրովադացուց պատերազմին վերայ ո՞վ գրեց. Իրենց ժամանակի դէպքերի վերայ գրում են Եղիշէ վարդապետ և Ղազար Փարպեցի. Այդ խօսքը սրի վրայով էր. Մեր խօսքը թագաւորին որդուն վերայով էր. Սրանք ամբաստանում են՝ նրա վրայով թէ թշնամիներին ծածուկ օգնական է. Ինչ համար ո՞վ եմ ասում էք. Ձեր վրայով լսում ենք թէ շատ հարուստ էք. Ձուր բերելու գնացին. Մի բան էին փնտռում որ նրա վերայով ամբաստանութիւն անեն. Քաղաքին շուրջը պատ քաշեցին. Թշնամիները շուրջս պատեցին. Նրա վերայ կարմիր քղամիդ տուին. Իւր հանդերձը վրան առաւ. Ձեռքից բռնելով ներս մտցրեց. Մագերից բռնելով քաշում էին. Ձորս ծայրերից (պոչերից) կախուած մի աման տեսաւ. Մի խոյ Սաբեկայ ծառից կախուած կենում էր եղջիւրներից. Մէկ ոտքից կախուած էր. Տղաքն իրենց մայրերին վզից կախեցին. Ծուռ է նայում քեզ. Երևի թէ քեզ դէմ մի բան ունի. Ծառաները նրա շուրջն էին կենում. Նրա Հանգերից բռնեց. Վրան մի կտաւ ա-

ռած էր, քանզի մերկ էր. Նրա արիւնից պատին շուրջը ցատկեց. Կապաշտ աղգերից ոմանք իրենց զաւակներին կրակից անցկացնելու սովորութիւն ունէին. Վարազդատ անունով մի թագաւորի վերայով պատմում է թէ Եփրատ գետից ցատկեց. Հին ժամանակում ինչան սզոյ և ապաշխարութեան սովորութիւն էր քուրձ հագնել և գլխին հող դնել. Տղին վերայով ուզում եմ լսել. Կուռոյն վրայով մի ստոյգ բան չի պատմում. Ինչո՞ւ համար իմ վրայովն ամբաստանութիւն էք անում. Նրա վրայով շատ բան ենք լսում. Նրանց վրայով ասուած խօսքերը սուտ են. Մինի կամ մի բանի վրայով երբէք լաւ կամ վատ գրած չեմ. Ուրիշ բանի վրայով խօսենք, ոչ միշտ մի և նոյն բաների վերայ. Բազմութիւնն նրա շուրջը դիզուեցաւ. Քաղաքին շուրջը նստան. Կէս օրուան իմ կէս գիշերուան ժամանակները քաղաքից գնում էին. ձանապարհի կէսին մօտ վրան հասան. Այն ժամանակներն այն երկու ազգին մէջտեղ պատերազմ կարէք, Եգ, Եսպիսի Գարշեմ, Կարշէ՛՛՛ Զագ (առիւծի, շան) Կարշէ՛՛՛ Ծայր, (մի շորի) Կարշէ՛՛՛ Երկրագործ, Կողագործ Լ՞՞՞ն, բան, զի՞՞նչ ինչ Ծուռ նայիլ, ընդ աչի՛՛մբ հայել Ի՞նչ բանի վրայով, զի՛՛նչ (Մէկին դէմ, մի բան ունենի՛՛նէ) նալ (սրտում) Կանել ինչ ինչ (զուժեքէ) Խօսիլ, ճառել Զատկել, (ջուր, ևլն.) Կայտել Զանք, Կրէ՛՛նչն ինչ Զ (գործիական) Լի՞՞վ, ո՞՞վ, ո՞՞ Սյրել, Կծել զԵրայով (կրաթագաւորի որդի, արտայարի կին շուրջը դնել) Ծածուկ, Գայտ Սովորութիւն ունենալ, լի-նել սովոր Ծանական, չե՛՛նստա Զուր, ոսկի և այլն բերելու Զատկել (թուշտիլ) Կարշէ՛՛՛ Երթալ, զրկել, երթալ յշէլ Զ (գործ.) կամ Կարշէ՛՛՛ զԵրայ զԿարշէ՛՛՛ Լին Հին ժամանակ, ի հնուսն

Գլխին հող դնել, արհեստէլ կէս օրուան ժամանակները
 հող դիւրսով շինչօրէիւ, շահասարակ աւ-
 Մի ստուգ բան չ...ի՞նչ ուրբ, շինչաւուրբ
 սարգփ կէս գիշերուան ժամանակ-
 Ամբաստանութիւն անել, ները, շինչ գիշերու-
 չարախօսել շահասարակ գիշերու-
 Ատուած խօսքերը, բանս Բազմութիւն, արբախ
 որ ասին ձանապարհի կէսին մօտ,
 Գրած չեմ, չիք ի՛նչ գրեալ շինչոյս շահասարակին
 Դիզուելի, խոսի՛ն Այն ժամանակները, զոյ-
 նո ժահասարակաւ

Հ. Ո՞ր բայերը շարքում և երկնի՛ն պէս խո-
 նարհուում են:

Պ. Չարքում ին պէս խոնարհուում են:
 Այսինում, սուչում եմ Ցասնում, բարկանում եմ
 Երբում, երգում եմ Քաղցնում, քաղցնում եմ
 Ոսինում, ցատկում եմ Փախում, կը փախչեմ
 Երկնի՛ն ին պէս խոնարհուում են:
 Թաշի՛ն (*), գաղում եմ Մարտի՛ն, մօտենում եմ
 Թաշի՛ն, թաչում եմ Մարտի՛ն, կուում եմ
 Հանգչի՛ն, հանգչում եմ Փախչի՛ն, փախչում եմ

32. Հրահանգ

Հայրդ արթնացաւ, և քեզ կանչում է. Չարա-
 գործները վախենում են իշխանութիւնից. Անիրաւ
 տեղը բարկացաւ. Իմ տանս մէջ պէտք է հանգչիմ.
 Թաչունները ծառերի ճիւղերին վերայ հանգչում
 են. Ատուածմէ վախեցիր. Սուտ երգում չանես. Մեր
 զինուորները քաջութեամբ կուռեցան. Մօտեցաւ
 նրան և աղաչում էր. Երբ նրա ձայնը լսեց, փա-
 խաւ. Այս իրեն ասելու վախեցան. Ինչո՞ւ վախենում
 էք նրանցից. Անզգամներից փախէք. Երգում արն
 ինձ նրան վնաս չանելու. Քո խօսքերիդ մէջ հա-

ւատարիմ եղիր. Քաջ եղիք. Հեղզ մի լինիք. Երբ
 արթնացան, զայն իրենց մօտ տեսան. Անօթեցաւ և
 ինձ ուտելիք չը տուիք. Տղերք հնազանդ լինին ի-
 րենց ծնողացը. Վաղուան (էգուցուան) պատրաստ
 եղիք. Ինչո՞ւ բարկանում ես. Մի չար բան չգոր-
 ծեցի:
 Կանչեմ, հոչե՛մ Ինչո՞ւ, լնչե՛ր
 Անիրաւ տեղը, յանկուտի՛ն Վնաս անել, ճիւղի՛ն
 ձիւղ, ոսոք Ուտելիք տալ, սուտ ուտել
 Սուտ (մկ.), սուտ Վաղուան (էգուցուան), սուտ
 Վաչի՛ն

Գ. Ա. Ս Ի Է.

ՀԱՅՅԱԿԱՆ ՀՈՒՈՎ ԲՆՈՒԹԵԱՆ ԽՆԴԻՐ

Հ. Հայցական հոլովը միշտ սեռի խնդիր է թէ
 իբրև բնութեան խնդիր նաև գործածուում է:

Պ. Հայցական հոլովը գործածուում է նաև իբրև
 բնութեան խնդիր: 1. Ժահասարակ արտաբնական և չափ ցոյց
 տալու համար, և, որչափ ժահասակ, որչափ, որչափ քեզ,
 հարցմանց պատասխան է. զոր օրինակ՝ մնաց անդ
 զաւուրս հինգ, Այնտեղ մնաց հինգ օր: Այս խօսքին
 մէջ զաւուրս հինգ, հինգ օր, հայցականը՝ բնութեան
 խնդիր է, ցոյց է տալիս մի ժամանակի տևողութիւն,
 և որչափ ժամանակ, հարցման պատասխան է: Ո՞ր-
 չափ ժահասակ մնաց.— Հինգ օր:

Ետ նոցա ցորեան բոսս հինգ. նրանց հինգ բոս-
 ցորեն տուաւ: Այս խօսքին մէջ բոսս հինգ, հինգ
 քու, հայցականը՝ բնութեան խնդիր է, չափ է ցոյց
 տալիս, և որչափ հարցման պատասխան է: Ո՞րչափ
 յորեն տուաւ.— Հինգ բոս:

Գնացաք ճշման երես, երեք մղոն, հայցականը՝ բնու-
 թեան խնդիր է, չափ է ցոյց տալիս, և որչափ քեզ

(*) Աշակետք այս բարեոս կոնսանսեն:

Հարցման պատասխան է: Ո՛րչափ տեղ գնացին (քա-
ղեցին). — Երեք հոգի:

33 Հրահանգ

Աշակերտք Թոմասն ածականները Գոյախնէրից յետոյ
բնական հասցայնցնէն նրանց հետ

Հայրս եօթանասուն տարի ապրեցաւ. Երեք օր
փնտռեցին նրան. Պատերազմը Հինգ օր տւեց. Եօթ
ժամ խօսեցաւ. Օրը տասը ժամ աշխատում եմ, եր-
կու ժամ հանգչում եմ, երեք ժամ ուտում և զբօ-
սանք անում, մնացած ժամերին ննջում եմ. Սեանը
բարձրութիւնը վեց կանգուն էր. Քաղաքը մեզանից
հեռի է մէկ օրուան ճանապարհ. Նրանց երկու մղոն
տարան. Նրանց հինգ բոռ ցորեն տուին. Պատը բարձ-
րացրին եօթը կանգուն. Սրտ համար ութ տարի աշխա-
տեցայ. Աշտարակը հեռի է մեզանից երկու քարքնկէց.
Եղբայրս երեսուն տարի ապրեցաւ. Տասը տարի եղբօրը
մօտին բնակեցաւ. Ութը մղոն քաղեցինք. Հարիւր լիտր
իւղ ծախեցինք. Նրանց սովորեցնում էր տասուերկու
օր. Շատ օրեր նեղութիւն կրեցին. Մի ամբողջ օր ոչ
կերաւ և ոչ խմեց. Վեց օր գործէ. Նրանց մօտ երկու օր
կեցանք. Եօթն օր հարսանիք արին. Մեզ երկու մարդ
եկան. Երկու օր լետոյ որդին մեռաւ. Երկու քանքար
շահեցայ. Վեց մարդ տասն օր աշխատեցան. Չորս օր
նրանց սպասեցինք. Տարւոյն մէջ տասուերկու ամիս
կայ, ամսոյն մէջ երեսուն կամ երեսուն և մի օր, օր-
ուան մէջ քսան և չորք ժամ, ժամում վաթսուն րոպէ.
Երկու ամիս է ինչ օր եղբայրս մեռաւ. Այնտեղ նստայ
մի ժամ. Բոլոր այս գիշեր աշխատեցանք. Ինչո՞ւ
համար բոլոր ցերեկը դատարկ էք մնում. Այն օր
նրա մօտ օթեան արին. Ինչ մի բաժակ ջուր տուր.
Շատ օրեր այնտեղ կեցանք. Երկու օր նրանց հետ
քաղելուց լետոյ մի գիւղ հասանք. Տասը ժամ անօթի
(սոված) կացի. Սրահում եօթը սիւն կանգնեցրեց.

Միայնակ էր բնակում մի տան միջում. Մի մար-
դով եկաւ. Մի թզից մահ եղաւ. Երեք մարդե-
րի իշխանութիւնը (եռասպետութիւնը) երկայն չը-
տւեց. Չորս զինուարով բերուեցաւ. Նա հարիւրից
աւելի տղէքանց վարպետ էր. Երեք հազարի չափ
մարդերի խօսեցաւ. Ութ օր լետոյ մեռաւ. Տասուեր-
կու որդի ունէր. Վեց տարի առաջ տեսայ նրան.
Հինգ ամիս լետոյ սովը դադարեցաւ:

- Ապրիմ, քեմ
- Տարի, աճ
- Փնտռել, խնդրեմ
- Օրը, յառաք
- Ննջել, ննջեմ
- Պատ, որմ
- Քաղել, գնում
- Ծախել, վաճառեմ
- Սովորեցնել, ուսուցանեմ
- Բոլոր այս գիշեր, զամէսայն
գիշեր
- Բոլոր ցերեկը, զբաւն կամ
զօրն ուղջայն
- Օթեան անել, ագանիմ
- Բաժակ, բաժակ
- Անօթ (սոված), նօթի
- Միայնակ, առանջին
- Մարդ, այր
- Երկայն, ընդերք
- Վարպետ, վարպետ
- Նեղութիւն կրել, պատուով
- Ամբողջ, ուղջայն
- Կենալ, կալ
- Անել, առնեմ
- Կայ, էն
- Քանի որ (ինչ օր), յորմէ հետե
- Աշխատել, աշխատ շինեմ
- Այնտեղ, այր
- Ունիմ, ունիս, ունի, ու-
նինք, ունիք, ունին,
է իմ, գո, նորա. մեր,
չէր, նոցա
- Առաջ, յառջ քան
- Աւելի, աւելի քան
- (Հազարի) չափ, իբրև
- Իադարիմ, դարարիմ, դա-
դարեցի

Լ Ո Ւ Ծ Ո Ւ Մ Ն

Տարան զնոսս հոգն երկուսս. Տարան, բայ ներգ. կար.
յոք. գ. դէմք, քանի՞ ից. — Տարան, սով. — Նոգա. նոգա,
էական դեր. յոք. գ. դէմք, զօրութեամբ իմացում
է, տէր բայի արարան ին: — Նոգա արարան. զով. — Զնոսս.
զնոսա, էակ. դեր. գ. դէմք. յոք. հայց. սեռի խնդիր

արարան ին. — Տարան զնոսս. որչափ տեղ. — Մշտն էրչուս.
Հայց. բնութեան խնդիր արարան ին, երկայնութեան
չափ է ցոյց տալիս:

Գ. Ա. Ս Ի. Ը.

ՀԱՅՑԱԿԱՆ ՀՈՒՈՎ ԲՆՈՒԹԵԱՆ ԽՆԴԻՐ
Ի ՁՅԻՆ, ՀԱՆԴԵՐՁ ԵԱԽԱՎՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

(Շարունակութիւն)

2. Ուրիշ որ բառերին հայցականը բնութեան
խնդիր է:

Պ. Բնութեան խնդիր է նաև՝

2. Ճանապարհ, ճանապարհ բառին հայցականը,
և ո՞ր ճանապարհից հարցման պատասխան է. զոր օրի-
նակ՝ Երթալը զճանապարհ լերինն. Լերան ճանապար-
հից գնում էր. Երթալը, գնում էր, ո՞ր ճանապարհ ց.—
Ձճանապարհ լերինն, լերան ճանապարհից. զճանապարհ հայ-
ցական հոլովը բնութեան խնդիր է Երթալը բառին:

3. Օրինակ (եղանակ), ջն, աղփ (տեսակ) բառե-
րին հայցականը նոյնպէս բնութեան խնդիր է, և
ի՞նչ էղանակ, ի՞նչ ջնով, ի՞նչ կերպով, հարցման պա-
տասխան է. զոր օրինակ՝ խօսեցաւ զայս օրինակ. այս
կերպով խօսեցաւ: Խօսեցաւ ի՞նչ կերպով.— Ձայս օրինակ,
այս կերպով. զայս օրինակ, հարցման հոլովը բնութեան
խնդիր է խօսեցաւ ին:

Ի ջեան հանդերձ, ՆԱԽԱՎՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

2. Ի՞նչ են նշանակում և ի՞նչ հոլով խնդիր են
ուզում ի ջեան, հանդերձ նախադրութիւնները:

Պ. Ի ջեան նախադրութիւնը նշանակում է ջեանով,
և առնում է սեռական հոլով խնդիր. հանդերձ նշա-
նակում է մէկտեղ, հեպը և առնում է գործիական հո-
լով խնդիր. զոր օրինակ՝ ի ջեան նորա, նշանակում է

նորա ձեռքով, հանդերձ նովա, մէկտեղ (ի միասին),
նրա հետ:

34. Հրահանդ

Երեք օրուան ճանապարհ գնացին. Ձեր ճա-
նապարհը գնացէք. Հասարակաց ճանապարհից գնանք.
Հեռի ճանապարհ գնաց. Նրանց հետ ճանապարհ մի
գնայ. Երկայն ճանապարհից գնալ չէին ուզում.
Մարդիկը լերան ճանապարհից նրանց ետեւից ընկան.
Ո՞ր ճանապարհից գնանք. Ուղիղից գնանք. Նրանց
երկայն ճանապարհից ուղարկեց, ինքը կարճից գնաց.
Երբ մի օրուան ճանապարհ եկան. Քաղաքից երկու
օրուան ճանապարհ հեռացանք. Այս կերպով խօսե-
ցաւ նրանց հետ. Ամենքն էլ նոյն գունով և նոյն
ձևով հանգերձներ հագնում են. Եղբօրը հետ մէկ-
տեղ այտեղ եկաւ. Աթէնքում եկան կնոջով և
տղերքանցով միատեղ. Այս եկեղեցին որք՝ ձեռքով
շինուեցաւ. Իտալացի ճարտարապետների ձեռքով.
Աստուած մեծամեծ բաներ կատարում է անգործների
և պղտիկների ձեռքով. Թագաւորական պալատին
ձևով իրան պալատ շինեց. Թշնամեաց նաւերի ձևով
նաւեր շինել տուաւ, բայց ուրիշ տեսակ ներկել
տուաւ նրանց. Իմ ձեռքովս հասաւ այն պատուին.
Բարեկամների ձեռքով դաւաճանութիւնն իմացրեց
նրան. Որք (ո՞ւմ) ձեռքով ստացար այդ ճարտարու-
թիւնը. Մեր ձեռքով չէ միթէ:

Հասարակաց (ճանապարհ) Որք, ո՞ւմ ձեռքով, յո՞յք ջեան
հասարակաց, արքունի Մեծամեծ բաներ, մեծամեծ
(ճանապարհ) Կատարել, զճարել
Ետեւից ընկնիլ, պիտել շինի Սնգոր, պիտը
Ուղիղ, ուղղորդ Պղտիկ, անասափ
Մէկտեղ, միատեղ, հանդերձ Պալատ, արարան
Այտեղ (շարժում), այսք Թագաւորական, արքունի
Աթէն, Աթէնք, յԱթէն (շր.) Ձև, կերպ, եղանակ, օրինակ
Տղաք, մանկի Տեսակ, աղփ

Իսլամականութիւն, որոշակապէս
Իմացնել, պատշաճօրէն
Զէ միթէ կամ չէ որ, ո՞չ
այսպէս

Ի Ո Ւ Ծ Ո Ո Ւ Մ Ն

Գնացին զճանապարհ երկոյ առաւել. Երեք օրուան
ճանապարհ գնացին: Իսպանի, բայ չէզոք կտր. յոք.
գ. դէմք: Ինացին, ո՞չ, ուրիշ. — Նոսա. նոսա՝ էակ.
դեր. գ. դէմք. յոք. ուղղ. տէր բայի գնացին ին, զօ-
րութեամբ. — Նոքա գնացին. որչա՞ք պէշ — Երկոյ առաւել
ճանապարհ, երեք օրուան ճանապարհ (միջոց, տեղ).
ճանապարհ՝ հայց. բնութեան խնդիր է գնացին ին, քան-
զի չափ, երկայնութիւն, ճանապարհ ցոյց տուող բա-
ռերն հայերէն հայցական կը դրուին:

Խօսեցաւ ընդ նոսա պայ օրինակ. Նրանց հետ աշ
կերպով խօսեցաւ: Խօսեցաւ, բայ չէզ. կտր. եզ. գ.
դէմք: — Խօսեցաւ, ո՞չ. — Նա. նա՝ էակ. դեր. գ. դէմք.
եզ. ուղղ. տէր բայի խօսեցաւ ին, զօրութեամբ: — Նա
խօսեցաւ ո՞ւր, որի՞ հետ. — Ընդ նոսա, նրանց հետ. Ընդ
նոսա՝ նախադրութեամբ խնդիր խօսեցաւ ին: Նա խօ-
սեցաւ ընդ նոսա, ի՞նչ էրպով. — Զայս օրինակ, այս կեր-
պով. Զայս օրինակ՝ հայցական բնութեան խնդիր խօ-
սաւ ին. կերպ, եղանակ յոյց տուող բառեր հա. եր, ն
հայցական են դրուում:

Գ Ա Ս Ի Թ.

ԱՆՅՈՂԱԿԱՆ ԲԱՅԵՐ. Տա՛մ ԲԱՅՈՎ ԱՆԵՐԵՒՈՒԹ

Զ. Ո՞ր բայերը կոչուում են անցողական:

Պ. Հայերէն լեզուն մի մասնաւոր լատիւնութիւն
ունի որ ամեն չէպէ՛ք բայ կարող է ներգործականի փո-
խել, զոր օրինակ՝ զօրանամ, զբարոյաւանդեմ, նստիմ,
նստաւանդեմ: Այսպիսի բայեր կոչուում են անցողական:

Զ. Ի՞նչպէս կը շարունակեն անցողական բայերը:

Պ. Անցողական բայերը կը շարունակեն՝ չէզոք բային
կատարեալ եզակի առաջին դէմքին վերջին ձայնա-
ւորը փոխելով ուսանէ՛ի, զոր օրինակ:

	Կատարեալ	անցողական
Ննջեմ	ննջեցի	ննջեցաւանէմ
անցանեմ	անցի	անցաւանէմ
աշխատիմ	աշխատեցայ	աշխատեցաւանէմ
խաղամ	խաղացի	խաղացաւանէմ
լնում	լցի	լցաւանէմ
զգենում	զգեցայ	զգեցաւանէմ

Զ. Ի՞նչ զարտուղութիւն կայ այս կանոնից:

Պ. Կարելի՛ է բային վերայ փոխանակ ուսանէ՛ի ա-
ւելացնում է ուսանէ՛մ, և փլանի՛ բային վերայ՝ ուղա-
նէ՛մ, զոր օրինակ.

	Կատարեալ	անցողական
Կորնչիմ	կորեայ	կորաւանէմ
փլանիմ	փլայ	փլաւանէմ

Զ. Ի՞նչպէս են խոնարհուում անցողական բայեր:

Պ. Անցողական բայեր խոնարհուում են այսպէս:

ՆԵՐՎՈՐԾ. ԿՐԱՒՈՐ

Սահմանական եղանակներկայ

Հատուցանեմ, լճարում էմ Հատուցանիմ, լճարում էմ
Հատուցանես, և այլն Հատուցանիս, և այլն

Անկատար անցեալ

Հատուցանէի, լճարում էի Հատուցանէի, լճարում էի
Հատուցանէիր, և այլն Հատուցանէիր, և այլն

Կատարեալ անցեալ

Հատուցի, լճարեցի	Հատուցայ, լճարուեցայ
Հատուցիր	Հատուցար
Հատուց	Հատուցաւ
Հատուցաք	Հատուցաք
Հատուցեք	Հատուցայք
Հատուցին	Հատուցան

Ապառնի

Հատուցից, պէտքէ լճարէ՛մ	Հատուցայց, պէտքէ լճարու-ի՛մ
Հատուցես	Հատուցիս
Հատուցէ	Հատուցի
Հատուցուք	Հատուցուք
Հատուցիք	Հատուցիք
Հատուցեն	Հատուցին

Հրամայական

Հատո՛, լճարէ՛	Հատուցի՛ր, լճարու-ի՛ր
մի՛ Հատուցաներ	մի՛ Հատուցանի՛ր
Հատուցէ՛ք	Հատուցարո՛ւք
մի՛ Հատուցանէ՛ք	մի՛ Հատուցանի՛ք

Ստորադասական

Հատուցանիցեմ, լճարէ՛մ	Հատուցանիցիմ, լճարու-ի՛մ
Հատուցանիցես, և այլն	Հատուցանիցիս և այլն

Աներևոյթ

Հատուցանել, լճարել	Հատուցանել (իլ) լճարու-իլ
	Անցեալ ընդունելութիւն
Հատուցեալ, լճարած	Հատուցանելոց, լճարելու-
	Ապառնի ընդունելութիւն
Հատուցեալ, լճարուած	Հատուցանելի, լճարուելու-

35. Հրահանգ

Երջիմ (°). Դառնամ. Մատչիմ. Հասանեմ. Վե-
րանամ. Թռչիմ. Ճանաչեմ. Զբօսնում. Եիջանիմ. Յառ-
նեմ. Գնամ. Կեամ. Կամ. Լամ. Խոնարհիմ. Սնանիմ.
Ծնանիմ. Մեղանչեմ. Բուսանիմ. Զօրանամ. Գօսա-
նամ. Դառնանամ. Ուսանիմ. Ամաչեմ. Լնում. Զար-
մանամ. Իմամ. Զգամ. Վրիպիմ. Հաւանիմ. Հա-
ճիմ. Յուսամ. Մոռանամ. Մոլորիմ. Բարձրանամ.
Թուլանամ. Խօտանամ. Սովորիմ. Ժառանգեմ. Զովա-
նամ. Յրտանամ. Ուժանամ. (Մէկից սառչիլ). Զեռ-
նում. Մեծանամ. Զարթնում. Ազանիմ. Հնազան-
դիմ. Դադարիմ. Ապրիմ. Տրտմիմ:

(°) Աշակերտքն շանակի ալ բայի ընն անցողականները թո՛ղ շինեն:

Տա՛մ ԲԱՅՈՎ ԱՆԵՐԵՒՈՅԹ

2. Տա՛մ բայով աներևոյթն Հայերէն քնչ է նշա-
նակում:

Պ. Հայերէն ամեն աներևոյթ, մանաւանդ ներ-
գործական բայեր ասմ բայով կարող է գործածուել,
ինչպէս՝ ասմ ուսուցիչ, ասմ խօսել, ասմ անցանել, և այլն:
Տա՛մ բայն այս կերպ գործածութեան մէջ մի բան
անել ասու կամ թոյլ ասու նշանակում է:

Ես նմա ըսիք	Նրան խոսել ասուց
Ոչ ես նմա ոգի ասուց	Նրան շունչ ասուց չսուց
Տայ քեզ շոյողիք	Քեզ ուսուցիչ պէտք է ասմ
Տուր ընթացանք ղգիրք	Այդ գիրքը կամ գրուածքը չսուց ասուց

Ոչ ասու քեզ յասուելի ներքս քեզ ընթացանքս յասուել

36. Հրահանգ

Եղբայրք իւր պարտքը չի վճարում. Երբ տղան
կաթիչ կտրուեց. Զեռքից բռնելով վերցրեց. Աշա-
կերտները նրան արթնացրին. Նրան իւր հանգերձ-
ները հագցրին. Տղան ծուկերի վերայ քնացրեց.
Շատերին զարմացնում էր. Այդ տղան իւր մօրը
դարձրու. Մի պարտապան նրա առաջ հանուեցաւ.
Կրակը հանգցրին. Ճրագն ո՞վ հանգցրեց. Նրան շը-
ջեցրեց ողջ քաղաքում. Բոլոր ազգերին հնազան-
դեցրեց. Նրանց այնտեղ երկու օր դադարեցրինք.
Զիս այս վտանգից ազատի՛ր. Նրան մի տրտմեցնել.
Նրանց չարաչար աշխատեցրեց. Նախ նրանց անց-
կացրեց գետից և յետոյ ինքն անցկացաւ. Նրան խօ-
սել չեմ տայ. Մեզ շունչ առնել չեն տայ. Նրան
մեզ հակառակ խօսել չտուեց. Ինքը գիր չգրեւ,
ուրիշներին է գրել տալիս. Նրան գինի խմել տուին.
Զեզ պէտք է պատժել տամ. Նրան աքսորել տուեց
մի կղզի. Զեզ մեր երկրից անցկենայ չենք տայ. Եր-
կու ոչխար մորթել տուեց. Եթէ ինձ տեսնել տաս

որդիներիս. Նրանց ձայն հանել չէր տար. Նրան իւր տու-
նը տանել տուեց. Ինչ վճարէ պարտքդ. Զիս այս ան-
գամ ևս զօրացրո՛ւ. Փարաւոնին աղջիկը մեծացրեց
Մովսէսին. Աստուած Աբրահամին հարբստացրեց:
Վճարեմ, հասարայանէ՛մ Ողջ, ահէնայն
Կաթից կտրեմ, հասարայա- Ա. զատեմ, ասորչոյույանէ՛մ
նէ՛մ ի սպէնէ Գետից, ըստ գէնին
Ձեռքից բռնել, ունել ըզ- Շուռչ առնել, ոգի աանու-
ջէաննէ Յետոյ, աստ
Վերցնեմ, յարույանէ՛մ Գիր (գրու թիւն), արարու-լիւան
Արթնացնեմ, զարլուայանէ՛մ Խմեմ, ըհէ՛մ
Հագցնեմ, ագույանէ՛մ Պատժեմ, պասուհասե՛մ
Ծուռնկ, ծուռնգ սեռ. ծնգայ Մի կղզի, ի իշղի ուրէ՛ք
Քնացնեմ, ննջչոյույանէ՛մ Երկրից, ըստ էրէնը
Զարմացնել, ասորչոյույանէ՛լ Մորթեմ, զէնու՛մ
(Մէկին) առաջ հանել, Զայն հանել, ճիչ հանել
հասարայանէլ աս (ոք) Անգամ, նուա՛գ
Հանգցնեմ, շիջույանէ՛մ Էլ, ևս
Շրջեցնեմ, շրջչոյույանէ՛մ Հարստացնեմ, ճեծայույանէ՛մ

Դ Ա Ս Լ.

ԵՄ ԲԱՅԻՆ ՄԻ ՔԱՆԻ ԳՈՐԾԱԾՈՒԹԻՒՒՆՆԵՐԸ. Գոմ

2. Ե՞րբ էաչան բայ է է՛մ բայը:

Պ. Ե՛մ բայը էաչան կամ գոյաչան բայ է, երբ մի սարսափելի էնլաչային (*) (տէր բային) հետ կապում է, զոր օրինակ՝ այս նախադասութեան մէջ, Արբար

(*) Տրամաբանք էնլաչայ են կոչում տէր բային, Հայերէն բերականութեանց մէջ ուղղաչան ինքիս ասուած բառին էլ անուանում են սարսափելի. Իսկ էական բային, այսինքն՝ է բային հապ են անուանում: Այս երեք բառերից, այսինքն՝ ենթակայց, ստորոգելից և էական բայից բազկացեալ մի խօսքի անուանում են նախարասու-լիւան

է Ասարած. Էն էական բայ է, քանզի արբար ստորոգելին կապում է Ասարած ենթակային հետ:
Լուսաւոր է արեգակն Արեգակը շուսաւոր է
Բազում են աստեղք Ասորչի շար էն
Գա է որդի իմ Ի՛մ որդիս այդ է
Այս էին բանք նոցա Սրանք էին նրանց խօսերը
Իմ է երկիրս Այս էրկիրն իմն է
Քո՞ իցէ մատեանդ Այդ գիրքը չո՛ւմն է
Այլ է խորհուրդ նոցա Նրանց խորհուրդն ուրիշ է
Բոլոր այս խօքերին մէջ է՛մ բայն էաչան կամ գոյական բայ է:

2. Ուրիշ ինչ է նշանակում է՛մ բայը:

Պ. Ե՛մ բայը 1. շատ անգամ չէզոք բայ է, և նշանակում է գոնու-լ (մի տեղ), ներչայ լինել և այն ժամանակ նախադասութեան մէջ չի գտնուում սարսափելի, կամ մի ստորոգելի իմացում է լռելեայն, զոր օրինակ այս խօսքին մէջ Ասարած ահէնայն ուրէ՛ք է, Աստուած ամեն տեղ է. Է նշանակում է ներչայ է, գոնու-լ է:

Ո՞րք իցէ եղբայրն իմ Եղբայրս ո՞ւր է, այսինքն՝ ո՞ւր է գոնու-լ, ո՞ւր է ինու-լ
Աստ է որդին քո՞ Բո որդիդ այստեղ է, այսինքն՝ այստեղ է գոնու-լ, այստեղ է ինու-լ

Եւ էր Պետրոս ի բանտի Պետրոս բանաստե՛ն էր, այսինքն՝ հասարած արգելուած էր
Եղաք առ նոսա աւուրս Եօթն Եօթն օր նրանց ճօր եղանք, այսինքն՝ ճայցինք, բնախչանք

2. Ե՛մ բայը շատ անգամ հայ բային տեղ գործածւում է, և այնպէս չէզոք է, զոր օրինակ. Են ոմանք որ ոչ հաւատան Կան ոմանք որ չէն հասարած է աստ այր մի Այստեղ մի ճարտ հայ էին անդ թակոյկը եօթն Այստեղ եօթն լաչայնչ հար

2. Ուրիշ ինչ է բայ կայ՝ հայ նշանակող:

Պ. Գո՛հ պակասաւոր չէ՞գոք բայը նշանակում է հայ, և այս նշանակութեամբ շատ անգամ է՛ բային տեղ գործածուում է, զոր օրինակ՝ Գոյ աստ այր մի, այսպէշ մի հարս հայ:

Հ. Ո՞ր ժամանակներն ունի գո՛հ բայը, և թնչ-պէս խոնարհուում է:

Պ. Գո՛հ բայն ունի միայն ներկայ և անկատար, ստորադասականին երրորդ դէմքը միայն, և աներևոյթ և խոնարհուում է այսպէս:

Սանճանական ներկայ

Գոմ, գոս. գոյ

Գոմք, գոյք, գոն

Անկատար

Գոյի, գոյիր, գոյր

Գոյաք, գոյիք, գոյին

Ստորադասական

Գ. դէմք՝

Գուցէ

Աներևոյթ

Գոյ

Հ. Ուրիշ թնչ պակասաւոր բայ կայ:

Պ. Պակասաւոր բայ են գոգէ՛հ և լո՛հ որ ասեմ բային նշանակութիւնն ունին և ընդհանրապէս ասեմ բային հետ գործածուած կը գտնուին:

Հ. Ի՞նչ ժամանակ ունի գոգէ՛հ բայը:

Պ. Գոգէ՛հ բայն ունի հրամայական, և ստորադասականին մի քանի դէմքը:

Հրահ. Գո՛գ, գոգչի՛ր. գոգէք, գոգչիք, գոգցես, գոգցուք, գոգցին:

Հ. Ի՞նչ ժամանակ ունի լո՛հ բայը:

Պ. Լո՛հ բային ներկայ եզ. ա. դէմք և գ. դէմքը միայն գործածուում է. այսպէս. ասեմ բամ. ասացի բամ, ասէ բայ, ասեն բայ, ասաց բայ: (*)

Հ. Գո՛հ բայն է՛ հական բային տեղ չի՞ կարող գործածուիլ:

Պ. Գո՛հ բայն է՛ հական բային տեղ գործածել

(*) Այս ձևերը թէպէտ ընտիր, բայց գուն ուրեք գործածուում են

ընտիր Հայերէն չէ. ուստի և փոխանակ ասելու հիւանդ գոյ, վայելուչ գոյր, ճշմարիտ գոյ, պարտ է ասել, հիւանդ է, վայելուչ էր, ճշմարիտ լինէլ:

Ոչ է, ոչ գոյ, չկայ՝ բառերին տեղ Հայերէն սովորաբար գործածուում է չի. զոր օրինակ՝
Ձիք ոք բարի Բարի մէջը չիայ
Ձիք աստ տեղի բնակու- Այսպէշ բնախորհեան պեշչիայ
թեան

37. Հրտանդ

Տգիտութիւնն ամբարտաւանութեան քոյրն է. Գտարկութիւնն ամենայն չարեաց մայրն է. Կարգալը ձանձրութեան դեղթօփն է. Գինին ծերերի կաթն է. Բռնաւոր մարդն արձակուած առիւծ է. Շուշանն անմեղութեան նշան է. Առիւծին բարկութիւնը սոսկալի է. Հայրդ ո՛ւր է. Հայրս տանն է. Շատ օրեր այնտեղ եղաւ. Քաղաքին մէջ մի կին կար. Անտառում գազաններ կան. Զեր եղբայրները պարտէզումն են. Բանտում եղած ժամանակս. Նամեզ հետ չէր. Կաթսայում մահկայ. Սրահում շատ բազմութիւն կար. Մայրս իւր սենեակումն է. Ամենքն էլ այստեղ են. Երկուքն էլ մէկտեղ էին. Այստեղ երկու սուր կայ. Նրա մեծ որդին ազարակումն էր. Այնտեղ մի մարդ կար. Հօրս տանը շատ սպասաւորներ կան. Դուք ծովումն էք, մենք ցամաքում. Օտարականներն այս սրահումն են. Հիւրը մեր մօտինն է. Այս տանը հարսանիք կայ. Թզենուն վերայ պտուղ չկայ. Քո փողդ (ստակ) սնտուկումս է. Նըրա գերեզմանը եկեղեցւոյն բակումն է. Երկիրը խաղաղութեան մէջ էր. Կենաց ծառը դրախտին մէջտեղն էր. Մեր սպասաւորները դաշտումն են. Զեր քոյրերը զիւղումն են. Մայրդ ո՛ւր էր. Մայրս եկեղեցւումն էր. Այնտեղ խոզերի մի երամակ կար. Նըրա ծառաներից երկուքը քսողաբումն են, երեքը

գիւղում. Նրանցից մինը այստեղ է:
 Կարգալը, սոկոլ ընթերցողած: Եղած ժամանակս, Տինչ էի
 Գեղթափ, անդեղէայ, անդեղայ Ծատ, յոյժ
 Արձակուած, արչաէ Ամենքն էլ, ասէսքին
 Նշան, նշանակէ Երկուքն էլ, երկուքն
 Բարկութիւն, յասուճե՛ս Մէկտեղ, ի ճիտքն
 Սոսկալի, ասուքին Սուր, սուսեր
 Մեծ (որդի), երէց Բակ, գասիլ
 Մեր մօտը, աս մեղ Մէջտեղ, ի ճէջ
 Սնտուկ, արչի Գիւղ, շէն

Լ Ո Ւ Ծ Ո Ւ Մ Ն

Հայր ի՛ն ի ասն է: է, չէզոք բայ, նշանակում է՝
 գտնուում է, այնտեղ է. սՀմ. ներկ. եզ. գ. դէմք.—
 Ո՞ւ չ է (գտնուում է).— Հայր ի՛ն. հայր, գոյ. եզ. ուղղ.
 տէր բայի էին. իմ ստացական ած. հայր ին.— հայր
 ի՛ն է, ուր.— Ի ասն. ի ասն՝ ի նախգրիւ բնութեան
 խնդիր էին, տեղույ պարագան է ցոյց տալիս:

Գ Ս Ս Լ Ա.

Է՛Տ ԲԱՅՆ ԽՆԻ՛Տ ՆՇԱՆԱԿՈՒԹԵԱՄԲ

Հ. Հայերէն թնչ բայ գործածուում է ասնի՛ն բա-
 լին տեղ:

Պ. Ասնի՛ն բային տեղ Հայերէն շատ անգամ կը-
 գործածուի է՛ն բայը:

Հ. Ե՛ն բայն այսպէս ունիմ բային տեղ գործած-
 ուելու համար թնչ անելու է:

Պ. Ասնի՛ն ին սեռի խնդիրն անելու է ասնի՛ն բայի, իսկ
 ասնի՛ն փոխելու է սեռականի. գոր որինակ.

Նա մի պարտեզ ունի Պարտեզ ճի է նորս
 Հայրս մի այգի ունէր Այգի մի էր հօր ի՛նոյ
 Նա տղաքներ և աղջիկ- Եղէն նորս ուսուցիչ իւր
 ներ ունեցաւ արչի

Երկու եղբայր ունիմ. Նա ոչխար և արջառ ու-
 նէր. Մի աղջիկ ունէր միածնուեղ. Մի գիրք ունիմ.
 Եղբայրս մի պղտիկ պարտեզ ունի. Մի գեղեցիկ տուն
 ունինք. Նրանք մեծամեծ պալատներ ունին. Այն թա-
 գաւորը շատ զինուորներ ունի. Նրա զօրքը պաշար
 չունի. Հօրեղբայրս մի տղայ (մանչ) և մի աղջիկ ունի.
 Ծատ փող ունիս. Ծատ փող չունիմ, Ծատ բարեկամ
 ունիմ. Ծառաներ և աղախիններ չունին. Նա Եգիպ-
 տացոց հետ պատերազմ ունեցաւ. Ծառաներ և ա-
 ղախիններ ունեն. Հայրս մի մեծ տուն ունի. Նա մի
 փոքրիկ շուն ունէր. Տեղ չունեմ. Աչք ունին և չեն
 տեսնում. Ականջ ունին և չեն լսում. Բարեկամս մի
 պղտիկ շուն ունի որ շատ հաւատարիմ է. Ծատ գիրք
 ունինք. Մի ուրիշ տուն ունիմ որ շատ գեղեցիկ է.
 Ծատ բարեկամներ ունինք, շատ երջանիկ ենք. Չա-
 րերը բարեկամ չունին և թշուառ են. Նա մի որդի
 ունեցաւ. Հայրս շատ ստացուած ունի. Կինը մեծ
 գուլթ ունէր իւր զաւակներին:

Պղտիկ, փոքր Տեղ, ասնի՛ն
 Պալատ, արարանք Հետ, ընդ յօք. հայցականով
 Տղայ (մանչ), ուսուցիչ Ծատ, յոյժ ած. բազում
 Աղջիկ, դասուցիչ Ուրիշ, այլ միս իս
 Փող (ստակ), արծաթ Չունին, չի, ոչ գոյ, ոչ ոչ գոյ
 Աղախին, աղախին Ստացուածք, ինչ ստացուածք
 յօք. աղախնայ Զաւակ, որդի, որդեակ
 Փոքրիկ շուն, շնիչ, շուն փոքրիչ

Լ Ո Ւ Ծ Ո Ւ Մ Ն

Են ի՛ն եղբայր երչու: Են. էակ. բայ. սՀմ. ներկ.
 իք. գ. դէմք. այստեղ նշանակում է ասնի՛նսու:— Ո՞ւ չ են.
 — Եղբայր երչու. եղբայր՝ գոյ. յօք. ուղղ. տէր բայի
 են ին. երչու՝ թուական ածական եղբայր ին:— Եղբայր

երկու են. որի. — Իճ. իճ՝ էակ. գեր. ա. գէմք. եզակի սեռ. խնդիր են ին:

ԳՍՍ ԼԲ.

ՇՍՂԿՍՊ

2. Ինչ է Շաղկապ:

Պ. Շաղկապ կասուին այն բառերն՝ որ կապում են իրար հետ բառեր կամ նախադասութիւններ (խօսք), ինչպէս ես եղբայր իմ. Ես եղբայրս. Գու համ որդի քո, Գու համ որդիդ. Քոյր քո կրտսեր է քան զքեզ, այլ քան զքեզ հանճարեղ. Քոյրդ քան զքեզ կրտսեր (փոքր) է, բայց քան զքեզ հանճարեղ: Այս օրինակների մէջ, ես, համ, այլ շաղկապ են. առաջինը, ես, կապում է ես, եղբայր. երկրորդը, համ, որդի, քո, բառերը. երրորդը, այլ բայց, կապում է երկու նախադասութիւնները, կրտսեր է, հանճարեղ է:

2. Ո՞րք են գլխաւոր շաղկապք:

Պ. Գլխաւոր շաղկապք են:

Ես, նաեւ, ու, եւ, կամ, և կամ, համ

Բայց, այլ, սակայն, իսկ, բայց

Թէ, եթէ, լէ որ

Թէ, զի, վասնզի, վասնզի, ինչու որ

Որովհետեւ, զի, որովհետեւ

Ուրեմն, ապա, ուրեմն, էլէ այնպէս

Թէպէտեւ, թէպէտ, լէպէտ, լէեւ

Մինչ, մինչև, (աներևութով) այնպէս որ

ՕՐԻՆԱԿ

Ես համ հայր իմ եկեցողք. Ես համ հայրս փոքր. Յորժամ գու եւ նա միայն իյէք. Երբ որուն եւ նա միայն էր. Կամ իմ զի տացես ինձ զարծաթն, համ նա համ որ ինչ որս փոքր: Միայն թի ի չարէն, այլ լաղթեալ բարեաւն չարին. Տի՛ յաշխարհ չարից, այլ յաշխարհ չարին բարեաւ. Թէպէտ եւ ամենեքին ուրացին, սակայն ես ոչ ուրացայց. լէպէտ

առնին ուրանն բայց ես չեմ ուրանայ թաքեայ, քանի մերկ էի. պահուեցայ վասնզի ճերմ էի Այր բարկացող նիւթէ զկուլ, ինչ երկայնամիտն և զհանդերձեալն ցածուցանէ. բարկացող մարդը չաւ ե հանում, ինչ հասկերայը հանդերձեալն (զայիքը) ես ինչն նում է: Եթէ ննջէ, ապա ապրի. էլէ ննջում է, ուրեմն հայրի: Որովհետեւ ոչ կամեցար, չունիս մասն ընդիս. որովհետեւ չուրեցիր, չունիս ինչ հէտ բաժին

Բազումք զային, ճիշտ ոչ ժամանել նոցա ուտել հաց. Եսպէս գայիս էին, այնպէս որ հաց ուտելու անգամ չէին հասնել:

39. Հրոսանգ

Տանը մտան, նաև նրա որդիքը. Արևը և աստղեր կօչում են լուսաւոր. Արծաթ և ոսկի չունին, ասածս արս և կամ զնս այստեղից. Եթէ պարտքդ հատուցանես կազատուես նրա ձեռքից. Ինձ կարելի չէր ձին դնել, վասնզի փող չունէի. Բղաւում էին և ասում էին թէ մահապարտ է. Չի կարող ոտքի վերայ կենալ, վասնզի տկար է. Այս տունն իմ չէ, այլ եղբօրս. Թէպէտ զիտէր, բայց լաեց. Թողի նմայանցանքը, վասնզի աղաչում էր. Նրան բռնելու ելան, վասնզի կարծում էին թէ խենդացած (զրթուած) է. Ասում էին թէ նա սպաննած էր մարդին. Երբ արև ծագեց, տաքացաւ, և որովհետեւ արմատ չկար, չորացաւ. Հողդ չէ որ ահա կորչում ենք. Օգտուած չէր, հապա էլ աւել սաստկացած էր (հիւանդութիւնը). Չուզեց գնալ նրա հրաւերին, վասնզի վախենում էր նրանից. Նրան բանտ գրեց, վասնզի վախենում էր նրանից. Սմբատանեցին նրան զինրա վերայ կասկած ունէր. Սմբատանեցին նրան թէ նա ևս օգնական էր թշնամիներին. Կը զան ումանք և կասեն թէ որդիդ մեռաւ. Ոչ ում թողեց մասնը և կասեն թէ որդիդ մեռաւ. Ոչ ում թողեց մասնը, բայց միայն իւր բարեկամներին. Ելաւ և գնում էր, վասնզի ողջացած էր հիւանդութիւնից. (մի) Մարգարէ անարդ չէ, բայց միայն իւր երկրում

և տանը. Մի խօսիր, այլ լսէ. Աղաչում էին որ չը-
գնայ. Թագաւորը լսեց, վասնզի նրա անունը հըռ-
չակուեցաւ (տարածուեցաւ). Ոմանք կասէին թէ այն
է. Ուրիշները թէ նրա սպասաւորներին մինն էր.
Նրանինց վախենում էր, ինչու որ գիտէր թէ թա-
գաւորին ընտանի էր. Տեսայ նրան որ գնում էր.
Եթէ նրան օգնեց, ուրեմն նրա բարեկամն էր. Ժո-
ղովուրդ դիզուեցաւ նրա շուրջը, այնպէս որ քաշ-
ուեցաւ այնտեղից. Նրա խրատը մտիկ արան, վասն-
զի իմաստուն է քան զքեզ. Առ այդ դահեկանը և տուր
դուռը կեցող մարդուն. Եթէ ես եմ յանցաւորն, ու-
րեմն թող դրան որ գնայ. Թագաւորը բարկացաւ,
բայց ծերութեանը համար չուզեց պատժել նրան.
Ուզում եմ որ տաս հիմա ինչ որ երէկ խնդրում էի
քեզանից. Որովհետեւ իմ որդւոյս արիւր այդ շնորհը,
ինձ արիր. Մեռնիմ այտուհետեւ, որովհետեւ տեսայ
քո երեսդ. Որովհետեւ կատարեցեր գործդ, գնա՛
հանգչիր այտուհետեւ. Ո՞րչափ աւելի գերազանց է
մարդը քան ոչխար. Ուրեմն պէտք է շաբաթ (սուրբ)
օրը բարիք գործել. Եղաւ քամուսնեմ փոթորիկ որ
ալիքները նաւին մէջ թափում էր, այնպէս որ գրեթէ
լքուում էր նաւը. Չենք կարող այտեղ կենալ, վասն-
զի շատուր ենք. Պատուիրեց նրան լռել, բայց նա
աւելի ևս զղաւում էր:

Աւելի, սասուել	Տաքանալ, ջեանուել
Արև, արեգակն	Չկար, չկայ, չգոյր, ոչ գոյր,
Ասածս, զոր սասն	ոչ գոյն
Փող, արծաթ	Չողդ չէ, ոչնչ է չեղ փոյլ
Բղաւել, աղաղակել	Օգտիլ, օգտել
Ոտքի վերայ կենալ, հաշտութիւն	Հապա, ոյլ
Այտեղից, սոսի	Էլ աւելի, սասուել ևս
Գնալ (մի տեղից), գնալ ի բայ	Սաստկանալ, զայրանալ
Ազատիլ, ապրիլ	Չուզեց, ոչ չամեցու
Կարելի է, յարի է	Չրաւէր, չու

Խենդենալ (գժուիլ) (ոչ գնիլ) Լախենալ, էրինիլ
Բանտ գնել, արհանել ի բանս Պատժել, պատուհասել
Մէկին վերայ կասկած ու- Հանգչիր, հանգիլ
նենալ, հասնալ ինչու Որչափ աւելի, որչափ ևս
հասնածս զուրեք Գերազանց, սասուել
Մէկին ամբաստանել, ս- Պէտք է, պարս է
բասարս շինել զուրեք Բամի, հոշ
Օգնական, չեանարու է... Փոթորիկ, ճրրի (մըրիկ հող-
բայց, սահայն մոյ)
Ելնել (գուրս) ելանել Թափել (լքնել յորդու-
Բունել, ունել թեամբ), զէշուշ
Կարծել, հասարել Ելանել (պառկած, նստած
Գնալ (մի տեղից), ճեկնել տեղից), յասնել
Հուսակուել, հուսակել Գնալ, գնալ
Մէկը (մինը), մի ոմն Ողջացած, ողջացեալ
Գիշուիլ, խանել (Մէկին երկիրը), գասաս
Նրա շուրջը, զնոյս Լքուիլ, լի լինել
Քաշուել (մի տեղից) խոյս պաշ Այտեղ, սոսի, սոսի
Մտիկ անել, լսել (տրա- Շատուոր, բասարս
կանով) Պատուիրել, պատուեց պաշ
Գուռը կեցող, որ սոս Աւելի ևս, ևս քան զնս
դրան իս

Գ Ա Ս Լ Գ.

ԱԾԱԿԱՆԱՅ ԱՍՏԻՃԱՆՆԵՐԸ

2. Ածականք իրաց յատկութիւնը քանի կերպով
կարող են ցոյց տալ:
Պ. Ածականք իրաց յատկութիւնը կարող են ցոյց
տալ երեք կերպով, 1. Պարզապէս, 2, Բաշխարհաբարձեմ,
և 3. Իբր վերջին սոսիճան: 2օր օրինակ.
Եղբայրս իմաստուն է Իմաստուն է եղբայր իմ
Եղբայրս քո հօրից աւել- Եղբայր իմ իմաստուն կամ ի-
լի իմաստուն է Իմաստագոյն է քան զհայր քո

Նղբայրս շատ իմաստուն է Նղբար իմ իմաստունն է յոյժ

Առաջին խօսքին մէջ իմաստունն ածականը պարզ է, երկրորդին մէջ՝ քաղցրասուն, երրորդին մէջ՝ գէրասունքն։ սրանք են ածականաց ասործանները։

2. Քանի տեսակ է բաղդատութիւնը։

Պ. Բաղդատութիւնն է երկու տեսակ. 1. Հասարակական Բաղդատութիւն. և 2. Տարբերակական Բաղդատութիւն։

2. Հաւասարութեան և տարբերութեան բաղդատութիւնները ինչ են ցոյց տալիս, և ինչոյն բացաղբում են։

Պ. Հասարակական բաղդատութիւնը ցոյց է տալիս երկու բան իրար հաւասար են, և բացաղբում իբրև ու նախադրութեամբ։ Տարբերակական բաղդատութիւնը ցոյց է տալիս թէ երկու բան իրարուց ասելի կամ նոսր են, և բացաղբում քան ու նախադրութեամբ, զոր օրինակ։

Օգը ջրի պէս լոյծ է և լոյծ է օդ իբրև ու ջուր, բայց նրանից աւելի այլ նուրբ և թեթեւ բարակ և թեթեւ է և քան զնա

2. Բաղդատութեան մէջ ածականին վերայ ինչ մասնիկ կամ բառ է աւելանում։

Պ. Բաղդատութեան մէջ ածականին վերայ երբեմն գոյն մասնիկը կաւելանայ, և երբեմն եւ բառը կը դրուի ածականից առաջ կամ յետոյ, զոր օրինակ. Ուժից աւելի յարգի է իմաստութիւն պատուական մաստութիւնը կամ պատուականագոյն է քան զգորութիւն

Հարստութիւնը լաւ է, Բարեոք է մեծութիւն, այլ բայց առաքինութիւնն աւելի լաւ է առաքինութիւնն քան թիւնն աւելի լաւ է քան թիւնն է

2. Բաղդատութիւնն երբ ցոյց է տալիս նուազութիւն։

Պ. Բաղդատութիւնը ցոյց է տալիս նուազութիւն,

երբ բայն է բացասական, զոր օրինակ.

Նղբայրդ քեզ չափ խորա- Նղբայր քո խորագէտ է գէտ է իբրև ու քեզ

Նղբայրդ քեզանից նոսր Նղբայր քո չէ խորագէտ խորագէտ է իբրև ու քեզ

Նղբայրդ քեզանից ասելի Նղբայր քո չաւ կամ չաւ լաւ է գոյն է քան ու քեզ

Նղբայրդ քեզանից նոսր Նղբայր քո չէ ինչ չաւ կամ չաւ լաւ է ասգոյն քան ու քեզ

Հայերէն գերադրական աստիճան ցոյց տալու համար ինչ անելու է։

Պ. Հայերէն գերադրական աստիճան ցոյց տալու համար ածականինի վերայ աւելացնելու է յոյժ, կարի, անհասրիս և ուրիշ սրանց նման բառեր։

ԱՆՍԻՆ ԳՆՈՒՅԵԱՆ

40. Հրահանգ

Նղբայրս քո հօր պէս հարուստ է, բայց ինձանից աւելի հարուստ չէ. Զեր հօրեղբօր տունը մեծ է, քան ինձին պէս ընդարձակ է. Այս պարտեզը մեծ է, բայց իմինիս չափ գեղեցիկ չէ. Առիւծը վագրին չափ անգութ չէ. Ուզում եմ տունս քանդել և աւելի (լաւը) գեղեցիկ շինել. Այս տղան քո աղջկանից ասելի խելօք և հանդարտ է. Ծովերը լճերից աւելի խոր և ընդարձակ են. Դուք ինձանից աւելի իրաւացի էք. Ես անիրաւ եմ, դու ինձանից աւելի անիրաւ ես. Նղբայրդ բոլորովին անիրաւ է. Իմ եղնիրաւ ես. Նղբայրդ բոլորովին անիրաւ է. Իմ եղբորից մեծ ես, բայց նրանից աւելի խելօք չես. Մեր ծառաները ձերոնցից երջանիկ են. Իմ բժիշկս քո կնոջից աւելի վարպետ է. Այս մարդը շատ հարուստ է. Երեսունից աւելի աներ ունի. Դուն շատ բանեբարով զբաղած ես, բայց եղբայրս քեզանից աւելի զբաղած է. Դուն քիչ զբօսնում ես, ես քեզանից քիչ, իսկ քոյրս մեզանից աւելի քիչ. Օգը ջրից թեթեւ է. Որդիս քեզանից իմաստուն է. Այս լեռն ամեն լեռն

ներից բարձր է. Աշխարհիս մէջ վատահամբաւ լինելուց լաւ է մեռնել. Կենդանի շուներ՝ մեռած առիւծից լաւ է. Թագաւորները զօրաւոր են, բայց Աստուած նրանցից աւելի զօրաւոր է. Եղբայրդ խելօք է, բայց իմ եղբայրս նրանից աւելի խելօք է. Զեր քոյրը պարկեշտ է, բայց մեր դպրոցին աղջիկները նրանից աւելի պարկեշտ են. Այս տղաքն իրանց հօրից աւելի խելացի են. Քամին և ջուրն ամեն բանից աւելի սաստիկ և ուժով են. Առիւծից աւելի սոսկալի մի կենդանի չկայ. Արևին լոյսը լուսնի լոյսից աւելի պայծառ է. Հոգին մարմնից գերազանց է. Լուսինն ուրիշ աստղերից փոքր է. Աստղերից ոմանք արեգակից մեծ են. Հին գինին նորից աւելի յարգի է. Նըպատ լեռն Արարատից աւելի բարձր չէ (կամ Արարատից նուազ բարձր է). Սև ծովը Միջերկրականից աւելի շատ անգամ ալէկոծւում է. Այս մարդը մեզանից աւելի շատ անգամ ճանապարհորդում է. Այս լեռները շատ բարձր են. Ջրին զօրութիւնը շատ սաստիկ է. Նրան յաղթել շատ դժուար է. Ցամաքը մեզանից շատ հեռի էր. Այն մարդը շատ ճարտասան է:

Պէս, իբրև զ
 Հարուստ, յեծասուն
 Անգութ, անագորոյն
 Աւելի, ևս
 Խելօք, զգօն
 Լիճ, ծովաչ
 Խոր, խոր
 Իրաւացի, արդար
 Բոլորովին, յոյժ ամենևին
 Վարպետ, ճարտար
 Շատ բաներով, զբաղումս ինք
 զբաղեալ
 Զբաղած, զբաղեալ
 Վատահամբաւ, վատասուն

Զօրաւոր, հզօր
 Պարկեշտ, զգաստ, պարկեշտ
 Խելացի, հոնձարեղ
 Սաստիկ, բուռն
 Ուժով, ուժգին
 Կենդանի, գաղան
 Սոսկալի, ահագին
 Գերազանց, աստուէլ
 Աստղերից ոմանք, բնաստիչ որ
 Յարգի, պատուական
 Շատ անգամ, սպեղ, յաճախ
 Ալէկոծիմ, ամբոխիճ
 Ճանապարհորդեմ, ճանապարհորդեմ
 պարհորդեմ

Շատ (մկ.) յոյժ
 Զօրութիւն, լուսնութիւն
 Ճարտասան, բանբոս

ԼՈՒԾՈՈՒՄՆ

Եղբայր իճ մեծասուն է իբրև զհայր քո, այլ չէ ընչէր քան զինս է, էտկան բայ. սահմ. ներկ. եգ. գ. դէմք. — Ո՞վ է. — Եղբայր իճ. եղբայր իմ՝ տէր բայի է ին. — Եղբայր իմ է, ինչ. — Սեծասուն. մեծատուն՝ ստորոգելի եղբայր ին. — Եղբայր իմ մեծատուն է, իբրև զքո՛ւ — իբրև զհայր քո. իբրև զհայր քո՛ նախադրութեամբ խնդիր մեծասուն ին, հաւասարութիւն է ցոյց տալիս:

Այլ չէ ընչէր քան զինս է. բայ էակ. սահմ. ներկ. եգ. գ. դէմք. — Է. ով. — Նս (եղբայր իմ), դերանուն տէր բայի, զօրութեամբ է իմացում: — Է նա ընչեղ քան զքո՛ւ. — Քան զինս՝ քան զնախադրութեամբ խնդիր, առաւելութիւն է ցոյց տալիս, այստեղ բայը բացասական լինելուն համար նուազութիւն է ցոյց տալիս. Է բացասական մակբայ. այլ շաղկապ, խօսքին երկու նախադասութիւններն է կապում

Դ Ա Ս Լ Գ.

ԱԾԱԿԱՆ, ԱՅ ԽՆԴԻՐՆԵՐԸ

- Հ. Ածականք առնում են խնդիր և ինչ հօլով:
- Պ. Ածականներից ոմանք շատ անգամ առնում են տրական, բացառական, գործիական և կամ նախադրութեամբ խնդիր. ինչպէս, հարօտ խրատու, խրատի կարօտ. Սերչի հարբերչի, հագուստից զուրկ. լի շնորհօք, շնորհքով լիք. Պարտապ ի հար, կուռի պատրաստ:
- Հ. Ինչ հօլով խնդիր առնում են թուական և անորոշ ածականք:
- Պ. Թուական ածականք, և քանակութիւն ցոյց տուող ուրիշ մի քանի ածականաց յօքնակիներն, ինչպէս՝ բաղանջ, կէտ, շապ, և անորոշ ածականք՝ ոճն,

ամսնս, այլ, ո՞վ. գոյականաբար առնուելով՝ առնում են բացառական հոլով խնդիր: Այսպէս կասուի Մքն ի չէնջ, ձեզանից մինը. Երչուս ի նոյանէ, նրանցից երկուքը. Բաղուս յաշակէրոսայ անսի, աշակերտներից շատերը. Այլ ի բարեկամայ նորս, նրա բարեկամներից ուրիշները. Ոճանս ի ճէնջ, մեզանից ոմանք:

41. Հրահանգ

Ի՞նչ բանի կարօտ ես. Ձեր օգնութեանը կարօտ եմ. Նոյ հաճոյ եղաւ Աստուծոյ. Ուզում ես ինձ հաճոյ լինել. Քո տիրոջդ հաճոյ եղիր. Նրանց քուրձերը ցորենով լեցուն էին. Պտղով լեցուն երեք կողով (կթոց) բերին. Մեր շտեմարանները դատարկ են բերքից. Բարեկամ, քեզանից զոհ եմ. Նրանց տէրերը զոհ էին նրանցից. Աշխատութիւնը մարմնոյ օգտակար է. Դատարկութիւնը թէ հոգւոյ և թէ մարմնոյ վնասակար է. Գիտութիւնը հարկաւոր է ամեն մարդու. Հոգին մարմնից (քան զմարմինը) գերազանց է. Դու քո եղբայրներից գերազանց ես իմաստութեամբ. Քաջութիւնից պակաս չենք. Երկիրը բնակիչներից դատարկուած էր. Յաւերից ազատ էք. Նրանք հիւանդութիւններից զերծ են. Նրա տունը եկեղեցւոյն կից էր. Մարդիկը որսի տեղեակ էին. Ճանապարհին տեղեակ ես (գիտեմ). Նրանց խորհուրդներին (միտքը դրածին) անտեղեակ չենք. Նրանց գործքերին հաղորդ մի լինիք. Գիրը զիւրին էր կարդացուելու. Խօսքերը դժուար էին իմանալու. Նրա արիւնից մաքուր եմ. Առաքիտութիւնից և բարի գործքերից մերկ էին. Նա վարժ էր գիր գրելու արհեստում. Ձին և շունը շատ ընտանի են մարդուս. Աստուծոյ պատուէրն է մեծերին հնազանդ լինել. Մեզանից մի լինիք օտար. Աստուծոյ կամքին հպատակ լինել մեզ պարտք է:

Ի՞նչ բանի, ի՞նչ ի՞նչ Լեցուն, չէ

Դատարկ, ունայն	Կարգալ, բնութանույ կարգացուելու, ընթացականութեամբ
Հարկաւոր է, պիտոյ է	Ընթացական
Գերազանց, աստուծու	Իմանալ, իմանալ, աստուծու մասին
Պակաս, լեւի	Իմանալու, աստուծու մասին
Բերք, արբիւնս	Պարսլուած, բարեկամ (դատարկուած)
Քեզանից, զքէն (զոհ լինել ինդրում է պատմական, այսինքն՝ զով Հիւանդութիւն, հիւանդ բացառական) (խընդ-ձանասլարհ, ճանապարհ	Մաքուր, սուրբ
րում է ի, նախդրելու հայցական)	Արհեստ, արուեստ
Կից, նոյ	Գիր գրելու (արհեստ), արուեստ գրչութեան
Մարդիկը, արբ	Շատ, յոյժ
Տեղեակ, հիւանդ, արբ	Մեծ (մեծեր), աստուծու
Ձենք, չէնջ ինչ	աստուծու
	Պարտք, պարտք, պարտք

42. Հրահանգ

Նոցանից երկուքը գնում էին մի գիւղ. Մեզանից շատերը այնտեղ էին. Նոցանից հինգն իմաստուն էին, և հինգը՝ լիմար. Բազմութիւնից ոմանք յառաջ եկան. Ձեր եղբայրներից մինը մեր մօտն է. Իշխաններից մինն ասում է նրան. Ձեզանից քիչեր կարող են այս անել. Նրանցից կէսը (ոմանք) սպանուեցան. Ուրիշները գերութեան տարուեցան. աւակներից ոմանց սպանեցին, մնացածներին ծովը գնացին (ձգեցին). Նոցանից բաւական մարդիկ գերնետեցին (ձգեցին). Նոցանից և ոչ մինը կենդանի թողնում էր. Ձեզանից ամենապղտիկը նրանից մեծ է. Նոցանից մեզաբար կորան. Նոցանից իւրաքանչիւրն մի մի հազար ուսին առաւ. Ձեզանից ով է ուզում ինձ հետ գալ. Յանցաւորներից որոնց բռնեցիք. Նոցանից երկուքը միայն բռնեցինք, ուրիշները լեռներ փախ

չելով ազատեցան:
 Բազմութիւն, ամբողջ Մնացածները, Տնայեալքն
 Առաջ եկան, ճարտան յատարներէ, ընկերուս
 Մինը, ոճն, Տի ոճն Բաւական մարդիկ, ոչ սուխուս
 Մեր մօտը, սու Տեղ Պրնծիմ, զէրծանիճ
 Կարողանալ, իտրոշ էճ, իտրեճ Ոչ մինը, ոչ զՏի ոչ
 (Գերութեան) տարուիլ, Մի մի Հատ, Տէն Տի
 Վարիճ (ի գերութիւն) Բունել, ունիճ կտ. իտրայ
 Պատիկ, փոքր, ամենապղզ- Միայն, Խեթ
 տիկը, փոքրիկն Ազատիմ, արիբճ
 Գորիմ, իտրեճ էճ, կտ. իտրեճ Իւրաքանչիւր, իւրաքանչիւր

Դ Ա Ս Լ Ե .

ՍՏՈՐՈՂԵԼԻ ՀԱՅՅԱԿԱՆ, Ե ՆԱԽԳԻՒԻ

- Հ. Ի՞նչ հօլով դրուելու է ստորագելին:
- Պ. Ստորագելին ուղղական է, երբ տէր բային վերաբերում է, բայց անուանել, իտրեճ, ասնել, Գնել, իտր- գել, ուսուցանել բայերի ստորագելին կը դրուի անորոշ (առանց ղի) հայցական հօլով երբ վերաբերում է սեռի խնդրոյն, զոր օրինակ. կոչեցի զչեճ բարեկամս. Ձեզ բարեկամ կոչեցի:
- Հ. Տէր բային վերաբերեալ ստորագելին ևս չէր կարող ուրիշ կերպ գործածուել:
- Պ. Մի բայի տէր բային վերաբերեալ ստորոգելին կարող է դրուիլ շատ անգամ ի նախդրիւ անորոշ հայցական, երբ գոյական անուն է. այսպէս կ'ստուի. Եղէց ձեզ ի հայր. Ձեզ հայր լինիմ. և դուք եղիջիք ինձ յորբիս. Դուք էլ ինձ որդի լինիք:

43. Հրահանգ

Մարդիկ մահկանացու են. Դու իմ բարեկամս ես. Սրանք հարուստ մարդու որդիներ են. Աստուծոյ որդիներ պէտք է կոչուին. Նրանք անարատ դոնուեցան. Նրան ինձ բարեկամ ընտրեցի (արի):

Մեզ իրանց որդիներին դաստիարակ արին. Նրանց իւր տանը վերայ մատակարար դրաւ. Բանտին դուները փակուած գտաւ. Թագաւորը ձեզ վերատեսուչ դրաւ միթէ. Նրանց արդար գտայ. Ձեզ ինչ անուանեմ. Նրանց Որդիք որոտման անուն դրաւ. Այս տղայոց դատարկապորտ սովորեցրիք. Ձեր կնանոց տանտիկին սովորեցրէք, ձեր աղջիկները ժիր և համեստ. Այս լեռները դաշտ պէտք է լինեն. Ինձ որդի եղիր, ես էլ քեզ հայր լինիմ. Այդ շէն երկիրն անապատ չ'լինի. Նրանց ինձ խորհրդական և խրատատու ընտրեցի. Մեծամեծ ազգեր քանդուեցան և ոչինչ եղան. Այս պտուղները ձեզ կերակուր լինին:
 Հարուստ, Տէրապետն Դատարկապորտ, Գասարիան-
 Դնել, իտրայանել, իտրգել, չնն, յոք. Գասարիանչոն
 Գնել Սովորեցնել, ուսուցանել
 Փակուած, փակեալ Տանտիկին, անարար, անաշէն
 (Չգրաւ) միթէ, ոճ արարի շամեստ, զգասար
 Վերատեսուչ, արտուչ Բանդուիմ, Գալիբ
 Անուանեմ, իտրեճ Պտուղ, Տիրգ

Լ Ո Ւ Ծ Ո Ւ Մ Ն

Արարի զնա ինչ բարեկամ. Նրան ինձ բարեկամ շինեցի: Արարի, բայ ներգ. կտ. եզ. ա. դէմք:—Ո՞վ է անողը, շինողը.— Ես, զօրութեամբ, էակ. դեր. եզ. ա. դէմք ուղղ. տէր բայի արարի ին:—Արարի, արի, շինեցի. գո՞վ (ո՞ւմ)— զնա, նրան, էակ. դեր. գ. դէմք եզ. հայց. սեռի խնդիր արարի ին. արարի զնա, ի՞նչ.— Բարեկամ. բարեկամ՝ գոյ. հայց. ստորագելի զնա ին.— Արարի զնա բարեկամ, որի՞, ո՞ւմ.— Ինչ, ինձ. էակ. դեր. ա. դէմք եզ. տրակ. բնութեան խնդիր Արարի ին:

Դ Ա Ս Լ Զ .

ԲՍՑԱՅՏԻՉ, ԿՈՉԱԿԱՆ

- Հ. Ի՞նչ է բացայտիչ:

Պ. Բացայատիչը մեկնութիւն է մի ուրիշ բառի որ բացայայտեալ է կոչուում:

Արեւոյն, երէց որդին Հայնոյ. այս խօսքին մէջ՝ երէց որդին Հայնոյ, բացայայտիչ է Արեւոյնին:

Հ. Գրաբարում բացայայտիչը ի՞նչ հոլով է գրուում

Պ. Բայայայտիչը գրաբարում կը գրուի բայայայտեալին հոլովը: Արդիքն որոտման, Յակոբոս և Յովհաննէս, էին անուանի ի մէջ առաքելոց. Ա. ւ. ընդ իւր զՊետրոս, և զորդիսն Արոտման, զՅակոբոս և զՅովհաննէս:

Հ. Ի՞նչպէս են գործածուում յատուկ անուանց տիտղոսները:

Պ. Յատուկ անուանց տիտղոսները, ինչպէս՝ Տէժ, սուրբ, Կաջ, Երանելի, անունից թէ առաջ և թէ յետոյ գրուելով միատեղ հոլովուում են. եթէ անունից առաջ են գրուում, ն յօդն առնում են. եթէ յետոյ են գրուում, յօդ չեն առնում:

Առաջ գրուած

Յետոյ գրուած

Մէծն Սահակ
Մէծին Սահակայ
Մէծաւն Սահակաւ
Սուրբն Գրիգոր
Սրբոյն Գրիգորի
Սրբովն Գրիգորիւ
Երանելին Տրդատ
Երանելոյն Տրդատայ
Երանելեան Տրդատաւ
Գոջն Վարդան
Գոջին Վարդանայ
Գոջեան Վարդանաւ

Սահակ Տէժ
Սահակայ Տէժի
Սահակաւ Տէժաւ
Գրիգոր սուրբ
Գրիգորի սրբոյ
Գրիգորիւ սրբով
Տրդատ Երանելի
Տրդատայ Երանելոյ
Տրդատաւ Երանելեան
Վարդան Կաջ
Վարդանայ Կաջի
Վարդանաւ Կաջեան

Կ Ա Չ Ա Կ Ա Ն

Հ. Ի՞նչ է կոչական:

Պ. Կոչական կ'ասուի մի անձն կամ մի իր առ որ(որին) ուղղուում է խօսքը: Լուարո՛ւք Արեւոյնի: Լսեցէք, Աթենացիներ. այս խօսքին մէջ՝ Աթենացիք կոչական է:

Հ. Շատ անգամ ի՞նչ բառ է գրուում կոչականից առաջ կամ յետոյ:

Պ. Կոչականից անխղաղէս առաջ շատ անգամ ո՛վ կամ ո՛ր բառը գրուում է. իսկ անմիջապէս յետոյ՝ երբեմն որ բառը կը գրուի, եթէ կոչականն եզակի է. զոր օրինակ. Լուարու՛ք, ո՛ կամ ո՛վ Արեւոյնի: Լսեցէք ո՛վ Աթենացիներ: Ե՛կ այսր, Գոյնի որդի: Ե՛կ, արքայք:

Հ. Եթէ կոչականից առաջ մի ածական կամ յետոյ մի յարկայնիչ կայ ի՞նչ կը լինի:

Պ. Եթէ կոչականից առաջ մի ածական կայ, ածականին վերայ կը գրուի որ գերբ. իսկ եթէ կոչականից յետոյ մի յարկայնիչ կայ, կոչականին վերայ կը գրուի որ գերբ, զոր օրինակ.

Լու՛ր, սուրբք Գրիգոր Լսէ՛, սուրբ Գրիգոր Ե՛կ, արքայք Պարսից Ե՛կ, Պարսից թագաւոր

44. Հրահանգ

Բ Ա Յ Ա Յ Ա Յ Տ Ի Չ

Միհրդատ մեծ, Պարսից թագաւորը, շատ անգամ կռուեցաւ Հռովմայեցւոց հետ և յաղթեց նրանց. Դաւիթը իւր թագաւորութիւնը թողեց իւր Սողոմոն որդուն. Դաւիթ սպաննել տուեց Աբիալին որ նրա կնոջ Բերսաբէին, առնէ. Սողոմոնի որդու, Ռոբոլամի, ժամանակը, Իսրայէլի թագաւորութիւնը երկուքի բաժանուեցաւ. Մեծ զետից (տես Դաս ԻԿ.), Եփրատից անցաւ. Անդրէաս իւր եղբայրը, Պետրոսին, ասաց. Ի՞նչ ես ուզում ինձանից մի խեղճ մարդից. Իւր հայրենիքը, Յունաստան, եկաւ. Մեծն Աղէքսանդր, Մակեդոնացւոց թագաւորը, Պարսից տէրութեանը նուաճեց. Այս եղաւ Պարսից թագաւորին, Դարեհի Կողոմանոսի ժամանակումը. Յիսուս խաչուեցաւ Հռովմայեցի զատաւորին, Պոնտացի Պիլատոսին, հրամանաւ. Աստուած Աբրահամին հրա-

Ատուածոյ, սաստիճոյ (է՛յ), ո՛վ, բարկութիւն կամ թշնամանք յայտնելու.

Աւանդ }
Եղնակ } ս-տ՛շ, ցաւ յայտնելու.

Բնութե, բա՛բէ, ա՛հ, ա՛հ, զարմանք կամ ցաւ յայտնելու
Երանի՛, երանի՛, երանութիւն տալու

Երանի՛ թէ

Իցի՛ւ.

Յանկնրծ }
Ո՛ տալը } ուր էր, երանի լէ, սաստիճոյ սոյ որ.
Օ՛շ թէ } իղձ յայտնելու.

Ո՛վ, ո՛ }
Ո՛հ } ո՛վ, ձայն տալու կամ կոչելու. նաև զարմանք յայտնելու.
Է՛ }

Աղէ }
Օն } հա՛պ, է, (դէհ) յորդորելու, խրախօս տալու.
Հապա }

Վանհ }
Վանյ } վայ քեզ որ, արհամարհանաց համար.

Վանշ, վա՛շ (օ՛խ), հաճութիւն, հեշտութիւն ցոյց տալու համար.

Օ՛ն անդր }
Քաւ լիցի } Աստուած չանէ, սոսկում, չկամել ցոյց տալու համար:
Փարզաստ }

Ո՛վ, ինչ մարգասիրութիւն, որչափ խնամք. Վայ ձեզ, դպիրներիդ և Փարիսեցիներիդ. Վայ լղիներին և կաթ տուողներին այն օրերում. Վայ ինձ, աղջիկս. Ապրիս, բարի և հաւատարիմ ծառայ. Ապրիս, լաւ ասացիր. Ա՛հ, վասն զի Ատուածոյ հրեշ-

Ով դու, քեզ եմ ասում. Ո՛վ սուտ և չարագործ. Վայ քեզ, նինուէ, Վա՛յ քեզ չարչարողը. Վայ ինձ, ողորմելի եմ: Ո՛հ, կորաւ մարդը. Բնութե, ինչ փառաց հասուց մեզ. Ուր էր որ թագաւորէիք. Երանի՛ թէ նրա հետ գայիր. Ո՛ւր էր որ դու էլ իմ որդիս լինէիր. Ո՛վ անհաւատ և թիւր ազգ. Ո՛վ սքանչելիք. Ո՛հ, կը մեռնիմ. Վայ քեզ որ քահուսմ էիր տաճարը, և երեք օրից շինուսմ էիր. Երանի՛ թէ նոցա հետ գընացած էի. Վանշ (օ՛խ), տաքացայ և կրակ տեսայ. Հն, գործեցէք. Հապա, եկէք մենք էլ նրա հետ մեռնենք. Հապա, աղէ, տուր ինչ որ պարտական ես. Ո՛ւր էր որ տէրս զնար Ատուածոյ մարգարէին մօտ. Ատուած չանէ որ այդ արին մատնէք. Աղէ, խորհեցէք. Ո՛հ, յանցանքս մեծ է. Վայ այնպիսի խօսքերին:

Վաթ տուող, սաստիճոյ } Վայ քեզ որ, վա՛հ որ
Աղջիկս, դուստր էմ } Երանի թէ, օ՛շ լէ
Ապրիս, միջ. աշխ } Վաշ (օխ), վա՛շ
Լաւ, բար-ո՛ } Տաքանալ, քեանուշ
Ո՛վ դու, ո՛վ դու կամ ա՛յ դու } Հն, հա՛պ, օ՛ն, աշէ՛
Ով սուտ, ո՛վ կամ ա՛յ սուտ } Պարապ, լախուր
Չարչարողը (քեզ), որ չար- } Ատուած չանէ, օն, անոր,
չարէն իբր. որ չարչարեացն } փարգասս, քաւ շինի
Ողորմելի, եղն-է } Օ՛ն, օ՛ն
Ինչ, որդիսի՛ } Ինչ որ պարտական ես, զոր պարտիս
Ո՛հ, ո՛հ, բա՛բէ } Ուր էր որ, յանկնրծ
Ո՛ւր էր որ, երանի լէ } Աղէ, աշէ՛
Երանի թէ, ինչ- } Մտածել, զհաս-ածել
Ո՛վ, ո՛վ, բա՛բէ } Վա՛յ, վա՛յ, եղն-է

Գ Ա Ս Լ Ը.
ՅԱՐԱԲԵՐԱԿՍՆ ԿԵՐԱՆՈՒՆ
Հ. Ի՞նչ է և ի՞նչ նշանակում է յարաբերական զերանուն:

Պ. Յարաբերական դերանունն է որ բառը, և նը-
շանակում է որ, որն որ:

Հ. Աշխարհաբարի որ տեսակ խօսքերն են որ դը-
րաբարում որ յարաբերականով և զիմաւ որ բայով
կասուին:

Պ. Աշխարհաբար ոչ և ած բառերով շինուած
խօսքեր գրաբարում ընդհանրապէս կասուին որ յա-
բաբերանով և զիմաւոր բայով զոր օրինակ.

Աշխարհաբար

Գրաբար

Այդ գիրքը քեզ սոսո՞ւնք Այն որ էա քեզ զմատեանդ
Մարզն իմ բարեկամս է Բարեկամ իմ է

Զիս սիրողը, Որ սիրէն զիս
Տեսած մարդդ իմ բարե- Այլն զոր սոսոսնէս բարեկամ
կամս է իմ է

Լսածդ պատմիր Պատմեան զոր լսարն

Հ. Որ սիրէն զոր լսարն խօսքելի մէջն ն յօղն ին-
չո՞ւ համար գրուած է:

Պ. Երբ որ յարաբերականին յարաբերեալը զօրու-
թեամբ իմացուած է, յարաբերականից անմիջապէս յետոյ
էնչո՞ւ բարեն վերայ գրուած են «, որ, ն յօղերը:

Որ սիրէն զիս, նշանակուած է նա որ սիրէ զիս. Զոր
լուարն նշանակուած է այն կամ զայն զոր լուար:

Հ. Ո՞ր բառին կասուի յարաբերեալ:

Պ. Յարաբերեալ կասուի այն բառին որի տեղ գրու-
ուած է յարաբերականը. ուստի՝ այն զոր տեսեր, կամ
այն որ խօսի, խօսքերի մէջ՝ այն յարաբերեալ է

Հ. Առայցիկ թէ, երբ յարաբերեալը զօրութեամբ
է, յարաբերականից անմիջապէս յետոյ եկող բառին
վերայ «, որ, ն գրերը գրուած են. կարող ես ասել նաև
թէ այս գրերին որը երբ գործածուած է:

Պ. Եթէ զօրութեամբ իմացուած յարաբերեալն
այս, սա կամ այս և սրանց յօղնակին է, « գիրը գոր-
ծածուած է. Եթէ որ, որ կամ այդ և սրանց յօղ-

նակին է, որ. Եթէ նա կամ այն և սրանց յօղնակին է,
ն. զոր օրինակ.

Որ խօսիմ» ընդ քեզ	Փոխ.	Ե» որ խօսիմ
որ կարողք» եմք	»	Տէ» որ կարող եմք
որ աստ» է	»	«» որ աստ է
որ խօսին»	»	«ո» որ խօսին
զոր ասեմ»	»	այ» զոր ասեմ
որ ձիթենիդ վայրենի էիր	»	դ» որ ձիթենի էիր վայրենի
որ ի զէթդ	»	դո» որ և ալլն
որ ի քէնդ առաքեցաւ	»	դո» որ առաքեցաւ ևն.
որ իբրև զքեզդ իցեն	»	դո» որ և ալլն
զոր դուդ առնես	»	այդ զոր դու առնես
ընդ որ» դուքդ զար- մանալք	»	այդոնք ընդ որս և ալլն
որուն դուն վկայեցիր	»	ն» որում և ալլն
զոր մեք» կարող եմք	»	այն զոր մեք կարող եմք

Հ. Ինչ ժամանակ է գրուած յարաբերականին բայը

Պ. Յարաբերականին բայը, խօսքի իմաստին նա-
լելով, ներկայ, անշատար, հարաբերեալ և ասոսանի կը գրուի.
Ուստի՝ այլն որ խօսի նշանակուած է մարդը որ խօսում է,
կամ, հէ՞ն խօսող մարդը

Այլն որ խօսէր	»	Մարդը որ խօսում էր, կամ ասաջ խօսող մարդը
Այլն որ խօսեցաւ	»	Մարդը որ խօսեցաւ, կամ, արդէն խօսող մարդը

Այլն որ խօսեայի }
Այլն որ խօսելոյ է } » Մարդը որ պիտի խօսի
նոյնպէս

Որ խօսին » Այն որ խօսում է կամ, հէ-
՞ն խօսողը

Որ խօսէրն » Այն որ խօսում էր, կամ,
ասաջ խօսողը

Որ խառնուածն նշանակուած է այն որ խօսեցաւ կամ,
արդէն խօսողը

Որ խօսեսցին }
Որ խօսելոցն է } այն որ պէտքէ խօսի

47. Հրահանգ

(*) Սովորող աշակերտը. Կռուող զինուորը. Եկող մարդիկը. Արածող անասունները. Փախչին թշնամիք: Տեսած գիրքս. Առած փողդ. Մեր տուած պարգևները. Հօրդ շինած տունը. Նրանց մատուցած զահերը. Խօսողը. Տեսնողը. Լսողը. Նստողը. Երգողները. Ուղարկողները. Պարտողները: Տեսածս. Առածդ. Առածը. Նորա գրածը. Մեր իմացածը. Ձեր սովորածները:

Սովորիլ, ասանի՛՛ս Ուղարկել, ասա՛նքէ՛՛ս
Կռուիլ, հարսնի՛՛ս Պարտել, շըջի՛՛ս

Հ. Ի՞նչ անել պարտ է որ յարաբերականով և դիմաւոր բայով շինուած մի խօսքը հօլովելու համար:

Պ. Որ յարաբերականով և դիմաւոր բայով շինուած մի խօսքը հօլովելու համար՝ պարտ է յարաբերականը, զոր օրինակ. որ խնդրէ, ուզողը. որոյ խնդրէ, ուզողին (սեռ.). որո՛՛ւ խնդրէ, ուզողին (տրական). զոր խնդրէ, ուզողը (հլց.). յոր՛՛ն խնդրէ ուզողից: Որ խնդրեն, ուզողները. որոյ խնդրեն, ուզողներին (սեռ. տր.). զոր խնդրեն, ուզողներից:

Հ. Պէ՛տք է միշտ այսպէս հօլովել յարաբերականը մի հօլով ցոյց տալու համար:

Պ. Երբեմն յարաբերականն անփոփոխ կը պահուի, և պահանջուած հօլովին տեղ՝ նոյն հօլով դե-

(*) Աշակերտը նշանակեալ աշխարհաբար խօսքերը յարաբերականով դիմաւոր բայի վերածեն դարաբար բայը, և՛: րէ՛յայ, ան-

րանուն խօսքի միջին աւելացնուած է, զոր օրինակ. Քեզանից խնդրողին տուր

Որ խնդրէ ի քէն՝ տուր նմա. փոխանակ ասելու, որու մ խնդրէ ի քէն՝ տուր:

Քեզանից փոխ ուզողից երեսդ մի դարձնի

Որ կամիցի փոխ առնուլ ի քէն՝ մի դարձուցաներ զերեսս. փոխանակ՝ յոր՛՛ն կամիցի փոխ առնուլ ի քէն՝ մի դարձուցաներ զերեսս:

Որ լսիցենն զայս՝ հնչեսցեն Այս լսողներին երկու ա- երկոքին ականջք նոյն, փո- կանջները պէտք է խօսին խանակ՝ որոյ լսիցենն զայս՝ հնչեսցեն երկոքին ականջք

Խօսել ուզողներին ար- Որ խօսելն կամէին՝ արգե- լոյր զնոսս, փոխանակ՝ զոր խօսիլն կամէին՝ արգելոյր

Հ. Միշտ յարաբերեալից լետոյ դրուած է յարաբերականով դիմաւոր բայը:

Պ. Յարաբերականով դիմաւոր բայը երբեմն իբրև ածական, աշխարհաբարի պէս, յարաբերեալից առաջ կը գրուի, զոր օրինակ.

Ներսն եղող մարդիկը Որ է ներսս էն՝ արք. փո- խանակ՝ արքն որ է ներսս էն՝

Զիս ուղարկող Հայրը Որ ասա՛նքէ՛՛յն զիս Հայր. փոխ- Հայրն որ ասա՛նքէ՛՛յն զիս

Լաւ վերակացութիւն ա- Որ բարուք վերակացու լի- նոյ երիցունք փոխ. երի- ցունք որ, և այլն

48. Հրահանգ

(*) Եղբայրդ սպաննող մարդն այստեղ է. Քեզ հետ խօսող կնոջը տեսայ. Նրանց ասած խօսքը չիմացան. Քաղաքին խռովող մարդկանցը գիտէք. Այստեղ

(*) Այս դասում ասուածները լաւ իմանալուց լետոյ, աշա- ինտոս գրաբարի դարձնեն նշանակեալ հրահանգներին:

եկող մարդիկն ուր են. Հօրս ուղարկած գիրքը կարգացիք. Քո պատմածներդ տեղեակ չենք. Ինչ մատուցած ծաղիկներդ գեղեցիկ են. Այդ ծառերին հասցրած պտուղները քաղցր են. Անցկացած ժամանակն՝ էլ չի դառնայ. Երա խորհուրդներին մի գիտցող չկայ. Աեզ ճանաչողները շատ են. Մարդիկը որոնցից այդ ընծաները ընդունեցիք՝ մեր բարեկամներն են. Աւստի լսեցիր այդ բոլոր գրածներդ. Քո շինած գրերից շատերին կարդացի. Ծովը խեղդուած տղաք. Ազնուականների որդիք էին. Նամակը բերող պատանին թագաւորի սպասաւորներից մինն է. Այդ զինուորներին պսակուած դափնիները յաղթութեան նշան են. Տուած հրամաններդ կատարեցի. Սպանուած մարդիկն անմեղ էին. Քիշերն երկայող աստղերից ոմանք անշարժ են, և ոմանք բայլող. Մեր տեսած մարդն այստեղ է. Աեր ընդունած ընծաները տեսայ. Գրած գիրքդ շատ ընտիր է. Աւղարկած սպասաւորդ ինչ եկաւ. Այս գիշեր պատահած հրդեհին տեղեակ չեմ. Եթէ տուած վատ լուրդ ճշմարիտ է, իրաւ պէտք է տրտմել. Եթէ ստած խօսքերս արգար են, ինչո՞ւ բարկանում ես:

Այստեղ, ասո, այր Նամակ, լուռ-լը
 Իմանալ, հասնանայ, իմանալ Անմեղ, անպարս
 Գիտենալ, շահանջել Ոմանք, ոմանք, անշունչ բա-
 Ուղարկել, աստիջել ների համար չեմ, այլ
 Կարգալ, ընթեանուռ Քայլող, գնայուն
 Էլ չ... ոչ ևս Մին չկայ, չի ոչ որ...
 Բոլոր այդ, զայր անհայն Եինել (գիրք), յօբնել
 Խեղդուել (ջրում), հեշտ- Վատ լուր, գոյծ
 Արդարեւ, իրաւ

ԼՈՒԾՄԱՆ ԿԱՆՈՆ

Հ. Միշտ միմիայն նախադասութիւնից է բաղ-

Պ. Մի խօսքը կարող է բաղկանալ երկու կամ աւելի նախադասութիւնից, զոր օրինակ. սա խօսքը, ասո է այն որ սոսն զեղբայր քո. Այստեղ է մարդը որ սպաննեց քո եղբորդ. երկու նախադասութիւնից է բաղկանում. Ասո է այն, մի նախադասութիւն. որ սոսն զեղբայր քո, երկրորդ նախադասութիւն:

Հ. Ի՞նչպէս են կոչուում այս երկու նախադասութիւնք:

Պ. Առաջին նախադասութիւնը կոչուում է գլխաւոր. երկրորդը որ կախումն ունի գլխաւոր նախադասութիւնից՝ կոչուում է հիշանկեալ նախադասութիւն:

Հ. Ի՞նչպէս է հասկացուում թէ մի նախադասութիւնը հիշանկեալ է:

Պ. Միջանկեալ նախադասութիւնը սկսուում է միշտ յարաբերականով կամ շարկապով:

Հ. Ի՞նչպէս է իմացուում թէ խօսքի միջին քանի նախադասութիւն կայ:

Պ. Մի խօսքի մէջ որքան զիմաւոր բայ կայ, այնչափ նախադասութիւն կայ:

ԼՈՒԾՈՒՄՆ

Ասո է այն որ սոսն զեղբայր քո. այստեղ է մարդը որ սպաննեց եղբորդ: Այս խօսքը բաղկանում է երկու նախադասութիւնից, քանզի երկու զիմաւոր բայ կայ: Ասո է այն նախադասութիւն գլխաւոր: Ե, բայ չէգ. սհմ. ներկ. գ. զէմք. այստեղ նշանակում է, էլ գործի ներկայ է: — Ո՞վ է. — Այն. այր՝ գոյ. անուն. եզ. ուղղ. տէր բայի է ին. ն յօգ է: Այրն է (գործեց. ուղղ. տէր բայի է ին. ն յօգ է: Այրն է (գործեց. ուղղ. տէր բայի է) սւր. — Ասո, այստեղ, ասո՝ մակբայ է ին:

Որ սոսն զեղբայր քո. որ քո եղբայրդ սպաննեց, նախադասութիւն հիշանկեալ: Ասոն, բայներգ. սահմ. կատար. եզ. գ. զէմք. սպաննելից: — Ո՞վ սպան. — որ. յարաբերական գեր. եզ. ուղղ. կը յարաբերէ այրը:

ցաւ. իւր գլուխը ծռելով հոգին աւանդեց. Նրա
 ձեռքիցը բռնելով դուրս հանեց. Ներս մտնելով ու-
 տիկանները նրան փնտռում էին. Մետրովս քնից
 զարթնելով մեր նշանադիրները ստեղծեց. Նա քա-
 ղաքից ելնելով մեզ եկաւ. Յովսէփը իւր եղբայրնե-
 րին տեսնելով նրանց ճանաչեց. Նրա գլուխը կտրե-
 լով թագաւորին բերին. Իմ ձեռքիցս բռնելով ներս
 տարաւ. Ադամը նրա քայլի ձայնը լսելով թաք կա-
 ցաւ. Մայրը որդուն մահուան լուրը լսելով սկսաւ
 լաց լինել. Իւր անկողինը ելնելով ննջում էր. Չեր
 եղբայրների կանչելով ուղարկեցի նրանց. Չինուոր-
 ները գալով մեզ բռնել կամենում էին. Սաղմոսը
 իւր հօրը թագաւորութեան ակօղբ ելնելով բոլոր
 ազգերն իրեն հնազանդեցրեց. Ծառաներն իրեն մօտե-
 նալով աղաչում էին. Նրան մի կողմ առնելով հետը
 խօսում էր. Մեզ թողլով իրենց տները գնալին. Ա-
 թու նստելով ժողովրդին դատում էր. Մենք շատ
 օրեր այնտեղ կենալով նրա դալուն էինք սպասում.
 Պատուհանից անցկենալով ներս մտաւ նրան տես-
 նելու. Տաճարին առաջը կենալով խօսում էր ձեր եղ-
 բոր հետ. Կրակ վառելով նստան, և տարանում էին:
 Նորից, անորէն Ծռել (գլուխը), խնարհե-
 Ծայր (լերան), արբան ցոցանել
 Բերել, ածել Փնտռել, խնորել
 Վայր նետել (ձգել), ընկե- Չարթնել, պարթուռ
 նուլ արխանել ի վայր Բռնել (ձեռքից), ունել
 Մտցնել, հաճանել (շնորհանել)
 Փակել, փակել Կտրել, հասանել
 Շուտով, վաղապէս Բայլել, գնալ
 Ապաւինել (մի տեղ), ան- Լուր (մահուան), բօթ
 չանել Սնկողին, հանիծ
 Մօտենալ, հարչել Մի կողմ, մէկուսի
 Երկրպագութիւն անել Պատուհանից, ընդ պարտահան
 երկրպագանել Կրակ վառել, խարոյն արխանել

Դուք նրանց համար լսել էք. Նրան շատ ան-
 գամ տեսել եմ. Նրանք մեր նամակները կարդացել
 էին. Կարդացած չէք. Մենք մի այնպիսի բան կար-
 դացած չենք. Նրա վերալով շատ բան լսած եմ. Նա
 շատ չարիք գործած էր. Մենք այս թագաւորից պար-
 զև առած ենք. Եթէ թագաւորին հաւատարիմ եղած
 լինէիք. Իմ առաջին վարմունքս լսած էք. Նա ճա-
 նապարհին տեղեկացած էր. Ոչ կերած ոչ էլ խմած
 ենք. Եթէ մենք նրա պատուիրանները պահած լի-
 նէինք. Նրանք գերութիւնից նոր դարձած էին. Կօ-
 շիկներ հազած էին. Չեմ թողնիլ որ դու այնտեղից
 անյկենաս. Թագաւորին հրամանն այս է, որ դուք
 շուտով այս քաղաքից գնաք. Պատմում է թէ նրանք
 մի դաշտ հասան և այնտեղ մի քաղաք շինեցին. Պա-
 տուիրեցի սպասաւորներին որ այնտեղ գան. Աղաչում
 էին նրան որ անձամբ կռուին մէջ չմտնէ. Ասում
 են թէ դու կայսեր թշնամի ես. Փափաքում են որ ի-
 րենց զօրավար լինիս
 Մի այնպիսի բան, այնպիսին Նոր, այն էնչ
 Հաւատարիմ թագաւորին, Կօշիկ (չաքմա), հոյ՜
 հասարարի՜սու լագաւորն Այստեղից, աստի
 Վարմունք, գնաց Գնալ (մի տեղից), մէջնի՜
 Ուտել, ճաշակել Սպասաւոր, ծառայ
 Պատուիրեմ, պարտէր աս Փափաքել, շշտանուլ
 2. Մի գիմաւոր բայ անցեալի կամ աներևութի
 փոխելն քննչ առաւելութիւն ունի:
 Պ. Մի գիմաւոր բայ անցեալի կամ աներևութի
 փոխել և տէր բային սեռական կամ տրական զնելն
 է Հայերէնի առանձին յատկութիւններից մին: Երբ
 աշակերտք լուծում են այս կերպով փոխուած կամ
 ամփոփուած մի խօսք, հեշտութեան համար կարող
 են խօսքը հասարակ կերպի դարձնել, և ապա լու-
 ծելու արդ օրինակ

Հասեալ զինուորացի ի վերայ նորա՝ հասցելն զնա. Լաւեալ է յեր վասն նոցա. Չորս թոյլ անյանել յեղ ասորի: Հասարակ կերպի դառնում են այսպէս.

Հասին զինուորացի ի վերայ նորա եւ հասցելն զնա. Լաւեալ է քաւս վասն նոցա. Չորս թոյլ զի անյանիցէ քաւս ասորի.

Այսպիսի նախադասութիւնք այսպէ պարզուելոց յետոյ լուծւում են զիւրաւ:

Գ Ո Ս Խ.

ԳԻՄԱԻՈՐ ԲԱՅՅԻՐԻՆ ՓՈԽԵԼ ՅԱՆԴԵՄ

Հ. Մի խօսքը կարճ և ազդու անելու համար թնչ պէտք է:

Պ. Մի խօսքը կարճ և ազդու անելու համար շատ անգամ կը փոխուի նրա մի զիմաւոր բայն անդէմի, այսինքն անցեալի կամ աներևոյթի:

Հ. Արժնք են այս տեսակ համառօտութեան կամ անփոփման գլխաւորները:

Պ. Այստեսակ համառօտութեան կամ անփոփման գլխաւորներն են.

1. Երբ երկու զիմաւոր բայ մի ենոյն տէր բային ունին, առաջինը անցեալի կը փոխուի (տես և Գաս ԼԹ): Եղբայրդ զիս տեսաւ և Տեւեալ զիս եղբօր քո հոգեաց. կանչեց փոխ. Եղբայր քո ետես եւ հոգեաց

Նրան առաւ և հետը տարաւ Առեալ զնա՝ արարաւ ընդ իւր Աստուած Ադամն ստեղծեց Արարեալ Ասարուծոյ զարտ՝ ետ ու դրախտում գրաւ ի դրախտին

Կայէն Աբէլին նախանձե- Նախանջեալ Կայէն ընդ Աբէլը ցաւ և սպաննեց սպան զնա

2. Մի խօսքի իբրև, երբ, շաղկապով կապուած մասին զիմաւոր բայն ևս այսպէս կարող է փոխուիլ անցեալի եթէ բային ժամանակը կատարեալ է. զոր օրինակ Երբ այս լսեց, ասաց Լաւեալ զայս՝ ասէ, փոխ. իբրև

Երբ այնտեղ հասանք, Հասեալ մեր անոր՝ արխոս իբանտում դրուեցանք քանոր

Երբ նա այս պատասխանը Նորա պայս պատասխան գուտեալ տուեց,

Դատաւորը մեծ ձայնով Դատաւորն ի յայն մեծ ասէ ասաց

Երբ թագաւորին առաջն Յանդիման լեալ մեր լազաւորին ելանք մեզ հարցրեց Եհարց զմեզ

Իբրև շաղկապով կապուած բայը կարող է դրուիլ նաև ի նախգրիւ աներևոյթ. ինչպէս.

Երբ այս կը լսէք, ասացէք Ի լեւ յեր պայս՝ ասացիք, փոխ. իբրև լսէք զայս, ասացիք

Երբ այնտեղ հասնեն պի- Ի հասանել նոցա անոր՝ արխոս ի տի դրուին բանտում քանոր, փ. իբրև հասանիցին ին.

Երբ թագաւորին առաջը Ի հայ մեր յանդիման լազաւորին՝ կենանք, մեզ պիտի հարցնէ հարցանիցէ յմեզ, փոխ. իբրև կացցուք, և այլն

3. Մինչ մինչ դեռ շաղկապով սկսուած մի խօսքի բայը կարող է փոխուիլ նոյնպէս ի նախգրիւ աներևոյթի. ինչպէս.

Նա այս խորհած ժամա- Յածել նորա պայս զհրատ՝ եկն նակում մի մարզ եկաւ այր մի, փոխ. մինչդեռ նա զայս ասէր զհրատ՝ եկն այր մի

Նրանք անտառից անցած Յանյանել նոցա ընդ անասան ժամանակը՝ աւազակները հասին ի վերայ նոցա ասացուիք նրանց վերայ հասան

Պատին տակը կեցած վեր Ի հայ նորա ասարմին եւ հայնը նայելու ժամանակը՝ մի ի մեր՝ վե՛ մի անկեալ ջախջախէքար ընկաւ և գանկը զսխաւասուի նորա

Հարգեց

4. Զի կամ ելէ, թէ շաղկապով սկսուած մի խօսքի զիմաւոր բայի փոխուում է շատ անգամ ի, արի, աս նախադրութիւններով կամ ամենեւին առանց նախադրութեան աներևոյթի, (Տես և Գաս ԼԵ.):

Ջուր բերին որ նրանց
նոտքերը լուան

Իրիկնադէմին ելնում էին,
որ դաշտում զբօսնունք

Դժուարաւ համոզեցին ժո-
ղովրդին որ չզարնեն նրան
Ձիերի բերանումը սանձ
ենք դնում որ մեզ հնա-
դանդեն

Ոչ աչք ունին որ տեսնեն,
ոչ ահանջ ունին որ լսեն,
ոչ քիթ որ օդ առնուն և
ոչ մասներ որ շօշափեն

Պատասխան տուին թէ
չգիտեն

Նրան սպասում էին թէ
պիտի ուռէր կմ. ընկներ
ու յանկարծ պիտի մեռնէր

Մինը պատուհանը բաց
չարեց որ դուրս նայէր

Նրան պատուիրեցի որ այն
խօսքը ոչ ոքի չչայտնէ

5. Որպէս զի կամ այնպէս զի շաղկապով սկսուած
մի խօսքի զիմաւոր բայը մինչև, մինչ զի շաղկապով
աներևոյթի կը փոխուի, ինչպէս.

Շատ հոգնած էինք, այն-
պէս որ չէինք կարող ոտքի
վերայ կենալ

Ամենքը ջարդենք, այն-
պէս որ նրանցից մինը
չազատի

Բերին ջուր լուանալ զոտս նոցա
փոխ. բերին ջուր զի լուանալն
զոտս նոցա

Ելանէսք ըստ երէկս զբօսնու-
ք ի դաշտին

Դժուարաւ համոզեցին ժո-
ղովրդին որ չզարնեն նրան
Ձիերի բերանումը սանձ
ենք դնում որ մեզ հնա-
դանդեն

Ոչ աչք գոն նոցա ի փեսանէլ
ոչ ահանջք ի լսելոյ ոչ ունչք ասի
չգիտէր զօր և ոչ մարտնէք ճե-
ստայ ասի շօշափելոյ

Պատասխանի ետուն չգիտէր
փոխ. պատասխանի ետուն ոչ
գիտէր

Նոցա աչն ունէին այնպէս նմա
կամ անհանելոյ և յանկարծապէ
մեռանելոյ

Ոչ ոք եբայ պարտահանն հայել
արտաս

Պարտէր ետուն նմա չհանել
ու մէք զբանն ի վէր

Սորապէս զի կամ այնպէս զի շաղկապով սկսուած
մի խօսքի զիմաւոր բայը մինչև, մինչ զի շաղկապով
աներևոյթի կը փոխուի, ինչպէս.

Վարակեալ եսք յոյժ՝ մինչև
չէարել մեզ իսկ յոյժն. փոխ-
վասարակեալ եսք յոյժ, որպէս զի
(այնպէս զի) ոչ չէարեաք իսկ յոյժն

Սարակեացոյ դամենեսին՝ մի-
ջև չմնալ ի նոցանէ արտեալ

Դահիճն ուղարկեց և գլուխը կտրել տուաւ.
Տուն եկաւ և եղածները մեզ պատմեց. Մեզ այն-
տեղ թող տուին և գնացին. Նրանց իւր ասնը ըն-
տեղ թող տուին և գնացին. Բոլոր ստացուած-
դունեց և նոցա կերակուր տուաւ. Երբ նրանց հար-
ները ծախեց և հեռի երկիր գնաց. Երբ նրան
ցրինք մեզ պատասխան տալ չկամեցան. Երբ նրան
գտնում էք մեզ իմացրէք. Երբ այնտեղ հասանք,
նրան այնտեղ չգտանք. Երբ ձեր երկիրը գառնաք,
դիս ևս ձեր հետ տարէք. Երբ անձրևները կը տե-
ղան, գետը յորդում է. Երբ լսեցինք այս զարմացանք.
Մենք քաղաքում մանեկած ժամանակը՝ մեզ առաջ-
նորդող մարդը մեր հետը չէր. Մենք ներսը եղած
ժամանակ՝ դրան առաջ պահապաններ կենում էին.
Նրան այսպէս սաստկութեամբ խօսած ժամանակ
պատգամաւորը զարմացմամբ նրան նայում էր. Այն
շուտով յառաջ կը գայ և ձեռքն ինձ կ'երկարաց-
նի. Մենք նրանից հեռանալու աշխատած ժամա-
նակը՝ մի սաստիկ հով մեր նաւին նաւահանգստում
մղեց. Նա այս խօսքերն ասած ժամանակը՝ յանկարծ
մեր աչքերը բացուեցան. Ձեզ հրամայում եմ որ
այնտեղից գնաք. Նրան խրատ տուի որ այնտեղ չը-
կենար. Կը բաղձայինք որ առաւօտ լինէր. Ստում
էին թէ որոտում կը լինի. Ձէին ուզում որ իրենց
հետ բնակէր. Եղբորդ ասն որ պարտքը վճարէ. Թանձր
մշուշ կար, այնպէս որ իրար չէին տեսնում. Ծո-
հեռացան այնպէս որ այլ ևս չէին տեսնում. Ծո-
վում մեծ շարժում եղաւ, այնպէս որ նաւն ալիք-
ներից ծածկուում էր. Նրան անխնայ ձեծեցին, այն-
պէս որ հաց ուտելու անգամ չէին հասնում. Հի-
ւանդացաւ և բժիշկը կանչեց. Մեզ այն մարդին
յանձնեց և գնաց. Երբ կերակուրը կերաւ, զօրացաւ
և հաստատեցաւ. Երբ տեսան որ նրան չէին կարո-
ղանում նուաճել, նենգութեամբ բռնել խորհեցան.

Նրանք իրար հետ կռուած ժամանակը՝ մի ուրիշ ձին առաւ գնաց. Մանանխոյ հատը երբ մեծանում է ծառ է լինում, այնպէս որ երկնից թռչունները կը- գան և նրա ճիւղերին վերայ կը հանգչին:

Եղածները, զէշտու՞ն Աւելի ուզել, ընդհանր ճանաչում, ինչ

Հեռի երկիր, որոք աշխարհ Սաստիկ, ուժգին

Մշուշ, ճեփ Բաղձալ, ըշխանալ

Այլ ևս չտեսնուիլ, ընդ աշխարհիս Հասնել, ժամանել

Մեծել, գան հարկանել Յանձնել, յանձն առնել

Իմացնել, աղքատանել Աշխատել, ջանալ

Երկարեցնել (ձեռք), չփել Հաստատուիմ, հողորոտիմ

Յառաջ գալ, հարկել, յատուցել Նենգութեամբ, նենգա-

Կերակուր ուտել, առնուլ Մեծանալ, աճել

Հիրախուր ձիւղ, որոք

Ինք. Ա. Երբ աշակերտք պիտի լուծեն համառօտեալ կմ. ամփոփեալ մի խօսքի, կարող են ամփոփեալ մասը բնական պարզ ձևին դարձնել, և այնպէս լուծել: Զոր օրինակ, սա խօսքը՝ Սոփոկանայրս գամենեսին մինչև չհալ է նոյանէ ապրեալ, կարող է այսպէս պարզուել. սոփոկանայրս գամենեսին այնպէս զի ոչ հասարակ է նոյանէ ապրեալ. այսպէս պարզուելուց յետոյ՝ ամփոփեալ մասն աւելի զիւրաւ կը լուծուի: (Տես և ԼԹ.) Իսպին վերջին զիտողութիւնը:

Ինք. Բ. Երբ մի խօսք ամփոփուում է, պէտք է նայել որ երկդիմութիւն չծագի: Միշտ այն ձևն ընտրելի է որ հոմ կամ երկդիմի իմաստ չէ տալիս:

Դ Ա Ս Ի Ա.

ԱՐՄԱՏ ԵՒ ԱԾԱՆՅԵԱԼ ԲԱՌՆԵՐ

Հ. Ո՞ր բառերն են արժայ:

Պ. Արմատ են այն բառերն որոնց սկիզբը կամ

վերջը գիր կամ վանկ աւելացնուած չէ. Ասի, լափ, ծով, հայր, գեղ, հահ, են արմատ բառեր:

Հ. Ո՞ր բառերն ածանցեալ են:

Պ. Ածանցեալ են այն բառերն որոց սկիզբը կամ վերջը մի գիր կամ վանկ աւելացնուած է. ոսկեղէն, թագաւոր, Ծովախիտ, հայրենի, պգեղ, անմահ, են ածանցեալ բառեր:

Հ. Լ՞ինչ է կոչուում ածանցեալ բառերի վերայ աւելացնուած գիրը կամ վանկը:

Պ. Ածանցեալ բառերին վերայ աւելացնուած գիրը կամ վանկը կոչուում է ածանցական հասնիչ, ուստի վերևի բառերին մէջ էղէն, ուր, ախն, էնի, որ, ան, են ածանցական մասնիկ:

Հ. Որո՞նք են Հայերէն ածանցական մասնիկներին գլխաւորները:

Պ. Հայերէն ածանցական մասնիկներին գլխաւորներն են.

1. Ախն, այն, որ ցոյց են տալիս վերաբերութիւն, ինչպէս՝ քաղաքախն, քաղաքի վերաբերեալ. ծովայն, ծովու վերաբերեալ:

2. Աւոր կամ ուր, որ նշանակում է ունեցող, վրան հրող ինչպէս՝ թագաւոր, զինուոր. թագ, զէնք կրող:

3. Աւէր, որ ցոյց է տալիս առատութիւն. ինչպէս ծաղկաւէր:

4. Ար, որ ցոյց է տալիս թէ մարմնոյ անդամոց կամ մասերին մինը հարուած կամ որոհու է. ինչպէս՝ լեզուար. լեզուն կտրած:

5. Եղէն, որ ցոյց է տալիս թէ մի բան ինչ նիւթից է. զոր օրինակ ոսկեղէն, հողեղէն:

6. Եայ, որ ցոյց է տալիս բանուած կամ շինուած, ինչպէս ծաղկեայ, ծաղիկներով բանուած կամ շինուած: Յոյց է տալիս նաև թէ մի բան որչափ ժամանակուան է, ինչպէս՝ երեքօրեայ, հնգամեայ:

7. Եան, որ ցոյց է տալիս սերունդ կամ ծագում, որչափ

ինչպէս՝ Աբրահամէան, Պղատոնէան: Նշանակում է նաև բաղկացեալ, զոր օրինակ՝ երեք գլխէան, ինն-ակնէան, բաղկացեալ երեք գլխից, ինն ակունքից:

8. Եւ որ ցոյց է տալիս անասնաբանին, ինչպէս՝ ընչեշ, ինչքը, ստացուածքը շապ:

9. Ենի, որ ցոյց է տալիս ծառ, հորն և հիւ, ինչպէս՝ խնձորէնի, խնձորենի ծառ, առիւծէնի, առիւծի մորթ, խոզէնի, խոզի միս: Ծառերի անունները երբեմն է գրով ևս ածանցում է, ինչպէս՝ սերկիւի, սերկիւի, կաղնի: Ենի, անի, է մասնիկներն ուրիշ անունների ևս վերջում կցուելով, նրանց այլ և այլ նշանակութիւններ կը տան, ինչպէս՝ լեզուանի, շատ խօսող. քաղցուէնի, անուշ. արծաթի, արծաթեղէն. ջրի, ջրոտ. այրի, մարդից զուրկ:

10. Ի՛չ կամ ա՛ն. որ նուազանիս մասնիկներ են. ինչպէս՝ խցի, գետա՛ն, փոքրիկ խուց, փոքրիկ գետ:

11. Ան, որ ունի ոչ մասնական զօրութիւնը, ինչպէս՝ շարժան, շարժող. մնայուն, մնացող. գընայուն, ընթացող:

12. Աս, որ ցոյց է տալիս յաճախութեան, ինչպէս՝ քարաս:

13. Աս, որ նշանց է տալիս անասնաբանին կամ ախար, ինչպէս՝ երկչոտ, բորոտ:

14. Ար, ցոյց է տալիս արհեստ, ինչպէս՝ որսորդ:

15. Այ, անոյ կամ սրան, որ նշանց են տալիս ընդունարան, ինչպէս՝ դպրոց, որբանոց, գործարան. գըպիւրների, որբերի, գործի տեղ:

16. Յի, որ նշանց է տալիս հայրենի կամ երկիր, ինչպէս՝ Ասիայի:

17. Յու, որ նշանակում է մի պաշտօնի կամ վիճակի յատկացեալ լինելը, ինչպէս՝ Քահանայացու, տիրացու:

18. Ան, ապ, պ, բժ, յ որ բառերի սկզբում գրուելով պահատանութեան են նշանց տալիս, ինչպէս՝ անմիտ, ապերախտ, պզտ, բժգոհ, չգոյ:

53. Հրահանգ

(*) Ազնիւ, բարոյք, եկեղեցի, երէց, էգ, լեառն, խուժ, ծով, կայսր, հովիւ, ձմեռն, մարմին, յաղթութիւն, շէն, պատիժ, սեպուհ, տրտում, քուրմ, Օրէնք:

(1) Ատենական, արքունական, բնական, ընտանեկան, լուսնական, խորհրդական, կուսական, կուրստական, յունական, նուիրական, շնական, պատուական, պատմական, սրբական, վանական, տնական, քննական:

(2) Աստղ, անտառ, գազան, դաշտ, երկինք, լեառն, ծով, հող, հուր, մաղձ, մարդիկ, նաւ, ջուր, տիղմ, տոհմ, տունկ, ցամաք, քաղաք, օդ:

54. Հրահանգ

(3) Ալիք, ահ, աղեղն, բուռն, գէս, գոյն, գոյք, գօտի, գէնք, զօրք, (զօրութիւն), թոյն, լոյս, խորհուրդ, կամք, հոգի, հովանի, մարմին, նշան, շահ, չափ, պատիւ, սուսեր, վտանգ, տտուն, փառք:

(4) Գրաւոր, գաշնաւոր, եղջերաւոր, թագաւոր, թեւաւոր, ճգնաւոր, մանեկաւոր, մտաւոր, պարսպաւոր, պարտաւոր, սգաւոր, վիրաւոր, տիգաւոր:

(*) Աշակերտք նշանակեալ անուններն ածանցեալները շէն են անիս մասնկամբ:

(1) Աշակերտք նշանակեալ ածանցներն արմատները բառն են թո՛ղ:

(2) Աշակերտք նշանակեալ բառերն ածանցներն շէն են այն մասնկամբ:

(3) Աշակերտք նշանակեալ անուններն ածանցները շէն են առաջ մասնկամբ:

(4) Աշակերտք նշանակեալ ածանցներն արմատները գտնեն:

(1) Այգի, գինի, երանութիւն, ինչք, խաշն, խոտ, ծաղիկ, միրգ, ջահ, պտուղ, քրքում:

(2) Ագգ, պանջ, գոյն, լեզու, ծայր, կառափն, ձեռն, մէջք, շուրթն, ունչ, պինչ:

(3) Ապակի, ասր, արծաթ, բոց, գարի, լոյս, խոտ, հող, հուր, ձիւն, մազ, միս, նիւթ, ոգի, ոսկի, պղինձ, ջուր, վէմ, ծայր, փուշ, քար:

55. Հրահանգ

(4) Ադամանդ, աղիւս, ասեղն, բեհեզ, գմբէթ, եղէգն, ծաղիկ, կաշի, կուճ, ճախարակ, մագաղաթ, մաշկ, յախճապակի, նեարդ, պրտու, փղոսկր, փուշ:

(5) Ահ, ասր, գոյն, զօր (զօրութիւն), թիկն, ինչք, համ, հիւթ, մագ, մարմին, շուք, ուշ, ուժ:

(6) Աղուէս, այծ, առիւծ, գալլ, գառն, կուզ, ոչխար, սամոյր: Գեղձ, ընկոյզ, թութ, թուզ, խնձոր, ծիրան, կաղին, ձէթ, մուրտ, նուշ, նուռն, վարդ, տանձ: Խոզ, այր, ասր, արծաթ, բուռն, դալար, եր-

(1) Աշակերտք նշանակեալ անուններէն ածանցները շինեն որպէս մասնկամբ:

(2) Աշակերտները նշանակեալ անուններէ ածանցները շինեն որպէս մասնկամբ:

(3) Աշակերտները նշանակեալ անուններէ ածանցները շինեն եղէն մասնկամբ:

(4) Աշակերտները նշանակեալ անուններէ ածանցները շինեն եպո մասնկամբ:

(5) Աշակերտք նշանակեալ անուններէն ածանցները շինեն եզ մասնկամբ:

(6) Աշակերտք նշանակեալ անուններէն ածանցները շինեն եմի կամ ի մասնկամբ:

կաթ, լեզու, լիրբ, ծարաւ, կորով, հայր, ձար, մայր, մսեղ, մօրուք, լայտ, նախ, նման, նքթումն, պէտք, պղինձ, ջուր, վայր:

(1) Անասուն, գետ, գունդ, դուռն, զգեստ, լեզու, լիճ, խուղ, խուց, ծով, հայր, հաց, ձուկն, ձորձ, մանուկ, մասն, նաւ, շուն, որդի, պատանի, պատանեակ, վայր, տուն, քաղաք:

(2) Արթնութիւն, գնալ, եռանդն, երերալ, զգալ, գեղուլ, գեռալ, թուչիլ, իմանալ, կալ, կանգնել, հաստանել, հաստատել, շարժել, սահել, սիրել, սողալ, տոկալ, ցածնուլ, փայլել:

(3) Ապուռժ, աւաղ, աւազակ, թաւ, ծարաւ, մացառ, յորձանք, շամբ, ոսկր, ջիղ, վէմ, տիղմ, քար, օձ:

(4) Արիւն, բոր, դանդաղել, դեղ, (թոյն), եռանդըն, երկնչել, ժանգ, լուսին, խնամք, ծակ, կասկած, հիւանդ, մոռանալ, մուր, լաչաղել, նախանձել, նենգ, որքիւն, վաղվաղել, ցասնում, ցաւ, ցիխ (ցես), քոս:

(5) Այգի, անցանել, աջ, բաժանել, ժառանգել,

(1) Աշակերտք նշանակեալ անուններէ ածանցները շինեն ինչ, որպէս մասնկամբ:

(2) Աշակերտք նշանակեալ անուններէ ածանցները շինեն որպէս մասնկամբ: Այս մասնկամբ ածանցները մեծաւ մասամբ բայերէն շինուում են:

(3) Աշակերտք նշանակեալ անուններէ ածանցները շինեն որպէս մասնկամբ:

(4) Աշակերտք նշանակեալ անուններէ ածանցները շինեն որպէս մասնկամբ:

(5) Աշակերտք նշանակեալ անուններէ ածանցները շինեն որպէս մասնկամբ:

լծել, լողալ, կցել, ճանապարհ, միջին, յեաին, նախ, նախանձել, նաւել, որո, պահել, պարապ, սալլ, սեղան, ցանց, փոխանակել:

(1) Աղքատ, ամառն, ամուր, ալրի, արգելուլ, արուեստ, գլուխ, գործ, դպիր, ծաղիկ, կանալք, կըրակ, հալել, հանգիստ, հանդարտ, հիւանդ, հիւր, հովանի, ձմեռն, մարդիկ, մեղու, մթերք, մրջին, որբ, ուս, վաճառք, վարել, վարդապետ, վարժել, օտար:

56. Հրահանգ

(2) Ամօթ, առակ, բան, բարբառ, գեղ, գէտ, գործ, գին, գոհ, գոյ, գոյն, երախտիք, երասան, լուր, կար, համազգի, հարկ, մարդ, յայտ, յոյս, շնորհ, ուշ, սուրբ, տոհմ, քուն, օրէնք:

Գ Ա Ս Խ Բ.

ԲԱՐԻ ԱՆՈՒՆՆԵՐ

Հ. Ո՞ր անունները բարբառ կասուին:

Պ. Բարբառ կասուին երկու բառից շինուած անուններ. ինչպէս, ասոր-ասոր, զԱստուած սիրող. լուսասոր, լոյս տուող: Առաջինը՝ Ասոր-ասոր և սիր, երկրորդը՝ լոյս և սոր (տալ) բառերից շինուած են:

Հ. Բարբառ անուն կազմող բառերը միմեանց հետ ինչպէս են կապուած:

Պ. Բարբառ անուն կազմող բառերն իրարու հետ սովորաբար « գրով են կապուած:

Հ. Երբ բարբառ անունն երկու գոյականից է շինուած ինչ է նշանակում:

(1) Աշակերտք նշանակելու անունների անցնելը շինեն որ, անոց, արան մասնիկներով:
(2) Աշակերտք նշանակելու անունների անցնելը շինեն

Պ. Երբ բարբառ մի անուն երկու գոյականից շինուած է, ընդհանրապէս այն գոյականներէն մինը ունի յատկացուցչի զօրութիւն, և միւրը՝ յատկացելու, և բարբառութեան մէջ յատկացուցչի զօրութիւն ունեցող գոյականն առաջ կը գրուի: Այս տեսակ բարբառ անուններն ընդհանրապէս գոյական են:

57. Հրահանգ

(*) Զօրքի գլուխ. Գրան փակ (փական). Գազանի (հետ) կուր. Գանձի գլուխ. Գետի եզր. Ծովի եզր. Գրքերի պահարան. Գալեկի որդի. Գիւանի գլուխ. Գիւանի գրագիր. Բանակի տեղ. Եղևինի փայտ. Սղբերի ակն. Լուսոյ մտնելու տեղը. Խաչի փայտ. Խնկի աման. Ծերոց խումբ. Հարսի եղբայր. Հողի բլուր, կոյտ. Ոտքի կապ. Ձնի ծաղիկ. Ձորի գաւառ. Ծառու ժամ. Մաղձի դեղ. Մարդոց մահ. Մարդու արձառ. Մաքսի տուն. Մեհենի տեղ. Մոխրի կոյտ. Նաւի խումբ. Քաղաքի մէջտեղում. Սանդղի օտք. Վանքի երէց. Վարազի ջիղ. Որթի տունկ. Քաղաքի պատ:

Հ. Որևիցէ բարբառ միշտ գոյականից է շինուում
Պ. Մի որևիցէ բարբառ կարող է նաև գոյականից և ածականից շինուել. ինչպէս՝ Ռեծագանջ, որ Ռեծ ածականից և գանջ գոյականից շինուած է, և նշանակում է Ռեծ գանջ ունեցող կամ գանջը Ռեծ:

58. Հրահանգ

(*) Տունը մեծ. Զօրութիւնը մեծ. Զայնը մեծ. Թուր երկայն. Պրկունքը լայն. Ոտքը կարճ. Զգեստը կարճ. Զուրը խորունկ. Վիզը բարձր. Զայնը բարձր. Մարդը (բնակիչ) շատ. Բարբը լաւ. Հոտը վատ. Համըն անոյշ. Գէմքը գեղեցիկ. Գեղեցկութիւնը հագման:

(*) Աշակերտք նշանակելու աշխարհաբար խօսքերը բարբառների դարձնեն, յատկացուցչից յատկացելուց առաջ գնելով:
(*) Աշակերտք նշանակելու աշխարհաբար խօսքերը բարբառ են ածականից գոյականից առաջ գնելով:

ուազիւտ. Ոտքը շուտ (շուտ քայլող). Միտքը երկու (անհաստատ). Լեզուն թանձր. Բեռը ծանր. Քայլուածքը թեթև. Հաւատքը թերի (պակաս). Մորթը թոյլ (հեշտասէր, փափկասէր). Սիրտը վատ (վախկոտ). Բերանը լիքն. Պարանոցը խիտ (անհնազանդ, խեռ). Սիրտը հիւանդ. Խորհուրդը լաւ. Այտերը կարմիր. Գլուխը ծուծ (ամօթով). Թելերը ոսկի. Պարիսպը կրկին. Պատիւը հաւասար. Բազուկները հաստատ. Կաշին հաստ. Զօրութիւնը հսկայական. Զուրը շատ. Հանդերձը մաշկ. Սիրտը նեղ. Փետուրը նոր. Զայնը բարակ. Պարիսպը ամուր. Անդամները ողջ (ամբողջ). Միտքը պակաս. Նիստը (տարածութիւն) քիչ. Աչքը սուր. Ականջը սուր. Անունը վատ. Զայնը քաղցր. Սիրտը քաջ. Սանձը ոսկի. Զեռքը պարապ. Միտքը թեթև. Հաւատքը ուղիղ. Աչքը չար (նախանձոտ). Բեռը թեթև. Մեղքը մեծ (շատ). Մեղքը քիչ. Անունը մեծ. Միտքը մեծ (հպարտ). Հասակը բարձր. Ականջը երկայն. Թևը մաշկից. Միտքը թանձր (ապուշ). Սիրտը խիտ. Դէմքն երկու. Բերանը երկու. Մորթը լերկ. Միտքը երկայն (համբերող). Զուրը յորդ. Մարմինը թանձր. Միտքը ցած (խոնարհ). Լեզուն ծանր. Զուրը խոր:



Գ Ա Ս Խ Գ.

ԲԱՅԱՆՈՒՆ, ԲԱՐԻ ԲԱՌԵՐ

Հ. Ո՞ր բառերը կասուին բայանուն:

Պ. Բայանուն կասուին այն անունները որ բարդ բառերի միջին ունին բայի զօրութիւն. այսինքն՝ ցոյց են տալիս մի գործի, զոր օրինակ՝ սա բառերի միջին, որդեակէր, հայրասպան, արեակէզ, սէր, սպան, կէզ են բայանուն, այսինքն՝ սիրեմ, սպանանեմ, կնոջմ, բայերի արմատներն են, և նշանակում են սիրող, սպանող, այրած: Որդեակէր նշանակում է իւր որդին սիրող,

հայրասպան, նշանակում է հօրը սպանող, արեակէզ նշանակում է արեւից այրած:

Հ. Բայանունից և ուրիշ գոյականից կազմուած բառերի միջին բայանունը և գոյականը թնչ բանի զօրութիւն ունին:

Պ. Բայանունից և ուրիշ գոյականից կազմուած բառերի մէջ բայանունն ունի բայի զօրութիւն, և միւս գոյականը՝ սեռի կամ բնութեան խնդրի զօրութիւն. զոր օրինակ՝ որդեակէր, հայրասպան բառերում՝ «էր, սպան բայ են. նշանակում են սիրող, սպանող, որդի, հայր գոյականներն են սեռի խնդիր «էր և սպան բայանուանց: Արեակէզ բառի մէջ կէզ բայ է, նշանակում է այրած, իսկ արե գոյականն ունի զօրութիւն բացառական հոլովի, և բնութեան խնդիր է կէզ բայանուան և նշանակում է արեւից այրած:

Հ. Բայանունից և գոյականից կազմուած բառերում, այս երկուքից ո՞րն առաջ է դրուում:

Պ. Բայանունից և գոյականից բարդուած բառերում ընդհանրապէս առաջ դրուում է Խորհրդ, յետոյ բայանունը:

Հ. Այս տեսակ բարդեր գոյական են թէ՛ ածական:

Պ. Այս տեսակ բարդեր թէ՛ իբր գոյական և թէ՛ իբր ածական գործածուում են:

59. Հրահանգ

(*) Ածեմ, աղամ, ամամ, ամոքեմ, այրիմ, ապաստանիմ, ապրիմ, առաքեմ, առնում, ասեմ, ատեմ, արածեմ, արգելում, արկանեմ:

Քուն, Պատիժ բերող (տուող). Խունկ աղացող. Մլոյ (ջաղացքի) մէջ աղացող. Ծովը թափուած. Կերակուր ամոքող (բարեխառնող). Անձկով (կարօտով) այլող. Կէս այրած. Իր անձին ապաւինող. Ինքզինք

(*) Աշակերտը այս և հետեւալ հրահանգները բայանուններին գանեն, և յետոյ դրուած աշխարհաբար խօսքերին բարդ բառերի դարձնեն:

ազատող. Երկնքից առաքուած. Փոխ, աւանդ, կաշառ, սլարգև, համար, վրէժ առնող. Երախտիք առնող (ընդունող). Բարի, չար (բան), ասող. Իւր տէրն ասող. Ինչք ասող. Խաշինք (հօտ) արածող. Բանտի, պատի, քարերի մէջ արդելուած. Ահ արկանող (ձգող). Խուսկ արկանող (ծխող):

Բառնամ, բարձրանամ, բեկանեմ, բերեմ, բլղխեմ, բնակիմ, բտիմ. Գիտեմ, գնամ, գնեմ, գովեմ, գործեմ, գտանեմ, գրեմ:

Բեռ վերցնող. Կական (լաց) վերցնող (պրծացնող). Մինչև երկինք բարձր սցած. Ահիւ բեկած (վախից լեղին պրծած). Ծանրութիւնից բեկած (կոտորած). Գազաններից բեկած (պատառոտուած). Պրտուղ, փուռ, անձրև, բուք բերող. Երկրից բլղխած. Հուր, ջուր բլղխող. Գազաններից բնակուած. Անտառներում բնակող. Խոտով, ընդով բտուող (կերակրուող). Ծածուկ (բաներ) գիտեցող. Զեռքի (գործ) գիտեցող. Ծանապարհ գնացող. Ծովով, նաւով գնացող. Արծաթով գնուած. Մարդ գնող. Ինքզինք գովող. Այգի, երկիր, հող, գործող (մշակող). Նաւ, հաց, իւր, գործող (շինող). Պղինձ գործող (պղինձից բաներ շինող). Չար, բարի. Ժանտ (վատ), զազիր (զգուելի բան), ուճիր գործող. Մաղից գործուած. Զեռքով գործուած. Հնարք գանող. Մատեան (գիրք) գրող. Պատմութիւն գրող. Զեռքով գրուած.

60. Հրահանգ

Գարմանեմ, դաւեմ, դիեմ, գրթեմ. Եփեմ, երգնում. Զանցանեմ, զարդարեմ, զգածնում, զգենում. Ընկենում, ընտրեմ. Թափեմ. Իմանամ: Խաշինք դարմանող. Մարդ դաւող. Ստինք գիտեցող. Ուխտին դրրմանող. Մարդ դաւող. Ստինք գիտեցող. Ուխտին դրրմանող (աւերող). Տիրոջը գրթող (մատնիչ). Իւր (օծախեմ), հաց եփող. Երդումը, ուխտը, պատուիրանքը, տէնտո գանց անող (չբռնող). Աստղերով, ծաղիկ-

ներով զարդարուած. Սևերով, մթով, քրձով զգածեալ (պատած). Իրը (եղելութիւնը) զգացող (իմացող). Խարազն, ծիրանի զգեցող (հագնող, հագած). Տերևները նետած (ձգած). Նետ, շանթ, քար, կրակ նետող. Զէնքը, լուծը նետող. Գետը նետուած. Իրաւունքն ընտրող (կտրող, որոշող). Տերևները թափած. Մարդից (բնակիչներից), յիշողութիւնից թափուր. Ոխը, նետ թափող. Հնարք (ճանապարհ, միջոց) իմացող (գտնող). Չար (բաներ) իմացող (հնարող):

Լիկեմ, ընում. Խանձիմ, խառնեմ, խաբեմ, խըլեմ, խնդրեմ, խողխողեմ, խորհիմ, խօսիմ. Ծախեմ, ծեծեմ, ծնանիմ, ծփամ:

Սովից լլկուած. Ծաղկով, հացով, պտղով, որդերով, խնդութեամբ, գանիւ (ծեծով) լցուած (շատ ծեծուած). Արեան, գէշի (չաշ) խանձած (բորբոքած). Ծծմբով, ծխով խառնուած. Եղեմից խառնուած (այրած). Արմատից խլուած. Վրէժ, քէն խնդրող. Նախանձով (եռանդով) խնդրող. Սրով խողխողուած. Մտքում (ինքնիրան) խորհող. Իրաւունքը խորհող (իրաւունք կատարելով հաշտուող). Բարի խօսող (միջնորդ). չար խօսող (ամբաստանող). առակ խօսող. որովայնից խօսող. Ատեանում խօսող. Հնութեանց վերայ խօսող. Մարդ ծախող (սպառող). Բրով, ողորով (բարակ դաւազանով) ծեծուած. Անձրև ծնանող. Երկրից, ծովից, ջրից, հողից ծնած (յառաջ եկած). Ծովին մէջ ծփացող:

61. Հրահանգ

Կամիմ, կապեմ, կապտեմ, կատարեմ, կարեմ, կեամ, կերտեմ, կիզում, կլանեմ, կծանեմ, կոխեմ, կոծեմ, կորանամ, կորուսանեմ, կոփեմ, կռեմ, կըռուիմ, կտրեմ, կրեմ, կրծեմ:

Կամար (գօտի) կապող. կամարներիով կապուած (շինուած). ակունքով կապուած (զամուած). Դի, տաճար, սեղան կապող (կո-

ղոպտող). կամք. հրաման կատարող. Կօշիկ, խորան կարող. Կամքը (անել) կարացող (անձնիշխան). Լեռը, շինի միջուկ (մարդ եղած տեղ) ապրող. Վշտերի մէջ ապրող. Կաւից, փայտից, քարից, կրկտից (բուլա) կերտուած (շինուած). հրաշքով (զարմանալի կերպով) կերտուած. ձեռքով, նկարով կերտուած (գործուած). Տաքից, ցրտից կիզեալ. Ծովից կլանուած. Ջերմութեամբ կծանող (խայթող). Ոտքով կոխուած. Ալիքներից, հովից կոծուած (ծեծուած). Աչքերը կորած (ամօթով). Պտուղը, լուսը կորցնող. Քար կոփող. Կըռանով (հարձ) կռուած (տաշուած). քարից կռուած. Բանիւ (խօսքով կռուող). Ծայրերից, կէսից, մէջտեղից, մօտից (տակից, արմատից) կտրուած. քարից կտրուած (մէկ կտոր քարից. Բեռ, ջուր, կրող (տանող). վիշտ կրող. Կաշառք կրծող (ուտող):

Համբերեմ, հալիմ, հանեմ, հասանեմ. հատանեմ, հատուցանեմ. հարկանեմ. հեղձնում. հեղում. հոսեմ. հոտիմ. ձգեմ. ձուլեմ. ճարակիմ: Խստութեան, վշտերի, համբերող. Ծովի վերայ նայող. երկինք նայող. Զուկ, ջուր հանող. միս հանող (շերեփ). պատկեր հանող (նկարող). խաչը հանող. հարկ հանող (առնող, ժողովող). քէն հանող (ոխ առնող). երազ հանող (մեկնող). Զեռքով հասնող (կարացող). Քար, երկաթ կտրող (մետաղներից հանող). փայտ կտրող. Յոյսը, քուէնը հատած. թաթերը կտրած. Երակը կտրող (արիւն առնող). Մսից կտրուած (միս չուտելու ուխտանող). Վարձքը, երախտիքը, քէնը հատուցանող. Սրինգ, քնար, փող զարնող (խփող). Դիւից, նետից. շանթից, սրից, ցրտից, խորշակից զարնուած. Ծովում խեղդուած. Արիւն թափող. Հուր, ջուր վազեցնող. Փանտ, չար, գէշ, հոտող. Նետ, քար ձգող (նետող). Ակօս ձգող (քաշող). Արծաթից, ոսկուց, պղնձից.

Մածնում. մահանամ. մանեմ. մեծարեմ. մխեմ. մոռանամ. մտանեմ. յարգարեմ. լիշեմ. լուզեմ. յօդեմ. Նենգեմ. ներկեմ. նիւթեմ: Տախտակով մածուած (վրան ծածկուած). Սրով, սովով, թոպուելով (ծեծուելով) մահացած (սպաննուած). խեղդուելով, հեղձնով մահացած. Ոսկուով մանուած. Հիւրերը մեծարող. Խորը, մէջը մխուող. ձեռքը մխող (ձեռք զարնող). Երախտիք մոռացող. Որջ, ծակ, խորը, մէջը մտնող. Տաճար, սեղան յարգարող (ուղղող). Չարիքը լիշող (ոխ պահող). Խորերը, ջրերը լուզող (փրնտուող). խռովութիւն, անձրև լուզող (հանող). նախանձից լուզեալ (շարժեալ). Սուտ (բաներ) յօդող (շինող). Ուխտը, տէրը նենգող. Ծիրանի ներկող. Չարիք նիւթող:

Շարժիմ. շինեմ. շնչեմ. Ուտեմ. ուրանամ. Չափեմ. չուեմ. Պահեմ. պաշտեմ. պատեմ. պատճառեմ. պատմեմ. պարարեմ. պարտաւորեմ. պշնում. Հովից շարժած. Պատ. խորան շինող. տուն, աշխարհք շինող (շէնացնող). մարդով (բնակչօք. շէնացած. Ծուխ, բոց, հուր, մահ շնչող. Աստուածանից, հոգուց շրնչուած (ներշնչեալ). Խոտ ուտող. ցեցերից կերուած. Աստուած ուրացող. Երկիր չափող. Երկինք չուող. Ոգին (կեանքը) պահող. Ուխտ, պատուիրանք, ոխ, պահող, Աստուած, կուռք, դիք պաշտող. Արծաթով, սառույցով, մթով պատած. Հիւանդութիւն պատճառող (հիւանդ ձեացնող). Սուտ (բաներ) պատմող. դիւրին, դժուարին (ոճով) պատմուած. Որովայնը պարարող. Մահու, պատժոյ պարտաւորուած. (գատապարտուած). գատաստանով պարտաւորուած. Երկինք պշնող. մարմնոյ, երկրի պշնող (մարմնաւոր, երկրաւոր բաների նայող):

Սիրեմ. սնանիմ. սուզեմ. սպանանեմ. վաճառեմ. վարեմ. վարժեմ. վիժեմ. վիրամ. Տարածեմ. տեսնեմ.

Յնորիմ. ցուցանեմ. Փորեմ. քաղեմ. քաղցնում. քար-
շեմ. քննեմ. Օծանեմ:

Հայրենիքին սիրող, Ջրի մէջ, կաթով սնած, տա-
նը (մէկին) ձեռքում սնած. զով տեղեր սնած. Ջրի
միջին, խորը սուզած (ընկզմած). Տէրը, եղբայրն ըս-
պաննող (տիրոջ, եղբօր). Գինի, ցորեն, մարդ վաճա-
ռող. ժամանակը վաճառող (պարապ անցկացնող).
Կառք, նաև վարող. գերի, մարդ վարող (յափշտա-
կող տանող). Զի, մանուկ վարժող. մտօք վարժուած
(Հնազանդ, Հլու). Գահից, քարից (ժայռի վրայից)
նետուած (գձուած) գետի մէջ նետուած. Վարս (գլխի
մազ) վիրայող (կնտող). ճանապարհ վիրայող (շիտկող).
Բազուկները տարածած. գետնի վերայ տարածուած.
Երազ տեսնող. Խելքը ցնորեցնող կամ ցնորած. ձա-
նապարհ, երազ, ժամեր, տօներ ցոյց տուող. Գետնի
քարի մէջ փորուած. Ծաղիկ, պտուղ, հասկ, կրկուտ
քաղող (հաւաքող). Ծայրերից քաղուած (կտրուած).
Ինչքի (հարստութեան) քաղցած (անօթի, նօթի).
Գետնին քսուող. Խորունկ (բաներ) քննող. ոսկով,
արծաթով օծուած:

Գ Ա Ս Խ Գ.

ԲԱՐԴ ԲԱՌԵՐ, ԲԱՅԱՆՈՒՆ ՆԻ ՅԱԿԲԱՅ

Հ. Բայանունները գոյականով միայն կազմուած են
Պ. Բայանունները շատ անգամ հակառակ կամ հակ-
բացարձակ աստուածածակնուով ևս կազմուած են. զոր օրի-
նակ հարաբերուելի, շարախօս, հարապետ, կազմուած են բուշի,
խօս, պետ բայանուններից, և յիշար, շար, հարմակբայներից:

63. Հրահանգ

(*) Ամբառնամ, ասեմ, աւերեմ. Բարձրանամ,
բեկանիմ, բղխեմ, բուսանիմ. Գանեմ. գիտեմ, գու-
շակեմ, գտանեմ. Գատիմ, գիմեմ. Եփիմ. Զարթնում.
զինեմ. Ընծայեմ, ընթանամ. Թռչիմ. Լլկեմ. Խամ-

(*) Եւ շակերտք նշանակեալ բայերի բայանուն արմատներին գտնեն:

րիմ, խօսիմ. Ծագեմ, ծաւալեմ. Կազմեմ կամ կարգեմ,
կեամ, կիզում, կշռեմ, կորովեմ. Հայիմ, հասանեմ,
հաւանիմ, հաւատամ, հեղուսեմ, հիմնեմ. Մահա-
նամ, մաղեմ, մարտնչիմ, մեռանիմ, մտանեմ. Յածիմ,
յառնեմ. Նուազեմ. Եարժիմ, շնչեմ. Պահեմ, պար-
ծիմ. Զանամ, ջնջեմ, սնանիմ, ստեղծանեմ, վիրաւո-
րեմ. Տարածեմ. Յասնում, ցնորիմ. Փլաւիմ, փտիմ:

(*) Վեր ամբարձեալ (վերցնուած). Կանխաւ ա-
տող կամ ասուած. Վաղ (կանուխ, շուտ) աւերած. Ու-
ղիղ բարձրացած. Իլերաւ բեկանող. Յանկարծ, ա-
ռատ, յորդ բղխող. Իլերաւ, ինքնին բուսնող. Զա-
րաչար գանուած. Կանխաւ գիտեցող. Կանխաւ (ա-
ռաջուց) գուշակուած. Զքնաղ (քիչ), դիւրաւ, դրժ-
ուարաւ գտնուող. Յանկարծ, առաջ գտնուած. Ար-
դար, ուղիղ դատող. Յառաջ, տար (հեռի) դիմող.
Կէս եփած. Ծանր արթնացող. Իսպառ (բոլորովին)
զինեալ. Նոր ընծայուած. Արագ, թեթեւ, խուռն (բազ-
մութեամբ), զոյգ (հաւասար) ընթացող (վազող). Բար-
ձրը թռչող. Զարաչար լլկուած. Արագ խամրող (թոռ-
մըշկող). Ունայն, արդար, ուղիղ խօսող. Յանկարծ
ծագող. Լայնաբար (ընդարձակ) ծաւալեալ. Պինդ (ու-
ժով) կազմուած. Առնթեր (մտք), շուրջ (բոլոր-
տիքը), առաջի (առջևը) կացող (կանգնող), ինքնիրան
կացող, վրան կացող. Յառաջ կարգուած (դասուած).
Երկայն, միայն ապրող. Ողջ (ամբողջ) կիզելի (այրելի).
Արդար կշռուող. Արդար կորովով (դատող). Քաղցր,
առաջուց նայող. Երագ (շուտ), վաղ (կանուխ) հաս-
նող. Իլերաւ հաւանող. Թերի, ուղիղ, Նոր հաւա-
տացող. Հաստատ հեղուսուած (գամուած), հաստատ
հիմնուած. Խայտառակաբար մահացած (սպաննուած).
Մանր մաղուած. Հակառակ, ընդդէմ մարտնչող. Կէս,

(*) Աշակերտք նշանակեալ աշխարհաբար խօսքերը բարդ
բառերի դարձնեն՝ մակբայներին առաջ դնելով:

Մեծ օձ, վիշապ Փորձառու, փորձ
 Պալատ, արարանք Կրթեալ, Էրեբ
 Վատ հոտ, ժամասահարու-բեւն ՏՀաս, Խաչ
 Վարժապետ, վարդապետ Բազմութիւն, ամբոյ

3. Հրահանգ

Նրանց ծառաները մեր ծանօթն են. Այն մարդն իմ վարպետն է. Նրան շատ խրատեցի. Այս խօսքերը գրեցէք ձեր գրքերում. Գուռն ամրեցին (փակեցին). Նրանցից ոմանք պատժեցինք. Այստեղից մինը չի կարող անցկենալ. Ողջն էլ այստեղ են բնակում. Դուք հարուստ կնոջ եղբայր էք. Այն լեռնից իջնում էին. Մեր երեսը չտեսաւ. Այդ տղան դուրս հանէք. Ձեր գիւղը շատ գեղեցիկ է. Այս պարտէզը մեծ աշխատութեամբ շինեցինք. Ձեզ շատ հոգնեցրի. Ինչ ներիւր. Պատգամաւորներն իմ խօսքերս նւրանց պատմեցին. Խօսքը նրանց յայտնեց. Ես ձեզ հանգչեցնում եմ. Նրանց հայրն այնտեղ չէ. Նրանց ընկերները մեր բարեկամներն են. Քարերը փողոցումն են. Ձինուորները հրապարակումն են. Նաւերը նաւահանգստումն են. Նաւաստիները նաւումն են. Նրանց ամանները քրձումն էին. Նրա արծաթն իւր ծոցումն է. Մեր սուրը նրա ձեռքումն է. Նրանցից ոմանք նաւումն են. Ձեր բարեկամներից ուրիշները քաղաքումն են. Ամենքն այս սրահումն են. Մեր ցորենը շտեմարանումն է. Ամեն մինը իւր տանն է. Տանը մինը չկայ. Ձեզանից շատերն աղքատ են. Նւրանցից քիչերն են այստեղ. Նրանցից հինգն իմաստուն են. Ձեզանից մինը սատանայ է. Ձեր բարեկամներից մինը այնտեղ էր. Մեզանից մինն այնտեղ չէր. Մեզանից ոչ մինը այնտեղ էր. Մի եղբայր ունիմ. Նա մի որդի ունի. Եղբայրս մի պարտէզ ունի. Դուք շատ բարեկամներ ունիք. Եօթն եղբայր ունինք. Նա մի գեղեցիկ պարտէզ ունէր. Դուք շատ զերք ունիք.

Հայրս շատ ստակ (փող) ունի. Նա շատ արջառնեք և ոչխարներ ունեցաւ. Իսահակ ունէր մի ջրհոր. Մի որդի ունիմ. Մի մեծ տուն ունի. Մի պղտիկ քաղաք ունիմ. Մեծ տներ ունենք. Նրանք շատ ստացուածք ունեն. Իմ խօսքերս լսեցէք. Այն լեռնից իջնում էր. Այս քաղաքում բնակուեցաւ. Այն տանն երթանք. Այն պարտէզում նոր գերեզման կար. Գենաց ծառը դրախտի մէջտեղումն էր. Տասը տարի ապրեցաւ. Ութ ժամ ձեզ սպասեցինք. Նրանք այս աշխարհից են. Դուք այս աշխարհից չէք. Երբ այս թագաւորից լսեցին. Նրա քայլելու ձայնը լսեց. Այդ մարդն այստունը մտցրէք. Նրան տարան օտար երկիր. Այն հացից կերաք. Ջրից իմեցինք:
 Գիրք, Ծառան Ամեն մինը, Իւրօրանչիւր
 Այստեղից, (աստի) ընդ այս Մինը, մին, ոհն, մի ոհն
 Մինել, ասնել Ոչ մինը, ոչ ոք
 Հոգնեցնել, աշխատ ասնել Մէջտեղումը, է մէջ
 Ներիւր, հրահ. ներեցիք Քայլել, գնալ
 Յայտնել, է վէր հանել Մտցնել, հոծանել
 Հանգչեցնել, հանգուցանել Խմել, ընդհ. (կտր.) արբէ

4. Հրահանգ

Ձեր եղբորը տեսայւ ասացի նրան. Նրա ձայնը լսեցի և կանչեցի. Նրա մահուան լուրն առաւ և սկսեց լալ. Նրան երկու մղոն տարին. Նրանց հինգ քուրսն տուին. Պատը երկու կանգուն բարձրացրին. Ձինուորների գէնքերն առաւ. Տան յարկը բանդեցին. Նրա եղբայրներն այնտեղ էին. Իւր ծառայի աղջիկն սպաննեց. Սենեկին դռները բաց առաջի աղջիկն սպաննեց. Եղբորս ձայնը լսեցի. Մեր բոլոր ստացուածքը քումն է. Այդ աշխարհից. Մեր բոլոր ստացուածքը քումն է. Այն պարտէզը գեղեցիկ է. Նրանց ամանները լիքն են. Մեր տները բարձր են. Նրան լեռան գլխին հանեցի. Իւր մառանում շատ գինի

ունէր. Ութ տարի աշխատեցայ այս սովորելու համար. Դաշտին երկայնութիւնը տասներկու մղոն էր. Այն գբում առիւծներ կային. Թագաւորը հզօր է. Այն մարդը բանսարկու է. Խօսելու ժամանակը անում էր. Արտաշիսի փեսայութեան ժամանակում ոսկի էր տեղում, Սաթինկուն հարսնութեան ժամանակում՝ մարգարիտ էր տեղում. Դուն Շարայի որդորն ունիս. Մենք Շիրակայ համբարները չունինք. Իմ գրքերս ո՛ւր են. Նրանց ո՛ւր գրիք:

Լուր (մահուան), գոյժ ձեղքեմ, յէլոմ
Պատ, որճ Աշխատիմ, աշխատ շինիմ

Սովորիլ, ուսանիլ

5. Հրահանգ

Նրանք տուի ձեր եղբօրը. Այդ գրքերն ով է շարադրած. Մի գիտուն մարդ նրանց շարադրել է. Այստեղ հինգ սափոր ջուր բերէք. Ես ձեզ ասելու շատ բան ունիմ. Երկու որդի ունիմ. Նա չորսաղջիկ ունէր. Շատ հարստութիւն ունէին. Համբերելու զօրութիւն չունիմ. Ներսմտաւ և սեղան նստաւ. Նրան իւր գրկումն առաւ և օրհնեց. Երկու օրուան ճանապարհ քայլեցինք. Գիշեր ու ցերեկ գնում էինք. Առէք այս մարդիկն ու իրենց տներում տարէք. Նրա բարեկամներն այս դռնիցն անցան և մեզ եկան. Այս պատմութիւնը լսած ժամանակը՝ զարմանում էր. Երկու օր առաջ ձեր ծառաները մեզ լուր տուին. Նրանց ընկերները մեր բարեկամներն են. Դուն իմ որդիս ես. Մենք ձեր բարեկամներն ենք. Եղբայրներս ձեր վրայով պատմեցին. Մենք նրանց հետ ձեզ եկանք. Նրանք ձեր եղբօրը հետ գնացին մեր տունը. Երեք օր ճանապարհորդութիւն անելով այնտեղ հասանք. Ձեր սիրոյն համար այս աշխատութիւնը յանձնեմ առնում. Առաւօտ երեկոյ ձեզ համար աշխատում էինք:

Շարադրեմ, յօրհնեմ Հարստութիւն, Ռեծոբլան

Սեղան նստիմ, բարձիմ Ձեր վրայով, շինեմ
Բայլել, գնալ ձանապարհորդութիւն ա-
Գիշեր ցերեկ, զոյն և զգիշեր նեմ, ճանապարհորդեմ
Առաջ, յառաջ գնալ Սիրոյն համար, առ սեբ
(Նրանց) հետ, (նորոյ) հան- Առաւօտ երեկոյ, զյայտ և
դերձ, ընդ. տրականով զյերէլ

6. Հրահանգ

Ինչ հրաման տուր որ գնամ հօրս տեսնելու. Նրան պատուիրիլ որ ինչ չնեղի. Նրա վախից լուցինք. Այն մարդու որդին ճանաչում եմ, բայց ձեզ չեմ ճանաչում. Նրանց մտցրէք վրանում. Ինչո՞ւ համար ողջ օրը պարապ էք մնացած. Այստեղ կնչպէս մտաք, պատմեցէք մեզ. Այս ճանապարհից մինը չի կարող անցկենալ. Նա լաւ մարդի որդի է. Սա հարուստ կնոջ աղջիկ էր. Արքայից արքային ծառաներն ենք. Այդ գերիներն այն բերդում տարէք, քաղաքում մի բերէք նրանց. Իւր եղբօրը մօտին բնակեցաւ չորս տարի, և մեր երեսը չտեսաւ. Իր հայրենիքից աքսորուեցաւ. Ձեր գեղն եկայ, շատ գեղեցիկ է. Խօսքին երկայնութիւնից ձանձրացաւ, և քունը տարաւ. Նրա այն խօսքերից իմացայ որ նրա եղբայրն էք. Բազմութիւնն այն եկեղեցումն էր գիմում. Նրան տաճարում տեսան իւր բարեկամներին հետ. Երկիրը մեծ է. Ծովը խոր է. Երկինքը բարձր է. Լուսինը յատուկ լոյս չունի. Նա վախժան տարի ապրեցաւ, և քառասուն օր թագաւորեց. Իմ տունս մտէք. Կնձնուոյն շուքում կը նստէր. Զեռքիս տակումն է. Ձեր իշխանութեանը տակ շատերի ունիք. Եղբայրս երկու որդի ունի. Տասը սպասաւոր ունէր. Նրանք շատ ստակ (փող) ունին. Ստակ չունիմ, բայց ունեցածս տամ:

Վախից, առ ոհի Ի՞նչպէս, զի՞մ րդ
Մտցնել, հո՞ծախել Մօտ, առ (տրականով)
Բոլոր օր, ողջ (օր), ոչ ընդ Լաւ, աղիւս, բարի

Բերդ, Կոնստանդնուպոլիս (խորունկ), Խոր
 Արարիկ, Կարաբաղի լեռնային Յատուկ, Կոնստանդնուպոլիս
 Կուրդ տանել, Կոնստանդնուպոլիս
 Աւնեցածս, զոր ունիս

7. Հրահանգ

Մարիամն եկաւ գերեզմանում. Գնացէք, ասացէք ձեր բարեկամներին որ գնան Հրապարակում. Նրանք այնտեղ հաւաքուեցան, և սպասում էին նրա գալուստն. Ստակը դարձրեց սեղանաւորին. Նաստակն առնելով ասում է. Ձուր առաւ ու ձեռքերը լուաց. Այնտեղն եկան որ կոչուում էր աւերակ. Գուց իմ սիրելի որդիս ես. Ես քո հայրդ եմ. Թագաւորը տօնին ժամանակն այնտեղ էր. Աշակերտները հարսանիքումն էին. Ժամի իննի ժամանակներում խաւար եղաւ. Աւթ մղոն քայլեցինք. Այն ժամանակներում սով կար. Կէս գիշերուան ժամանակներում յարձակուեցան նրբանց վերայ. Գիշերանց ելնելով գնում էին. Հարիւր լիտր իւղ բերին. Կարող եմ այս տաճարը քանդել, և երեք օրում շինել նրան. Այն երկրից կը գանք. Այս քաղաքն եկան. Այն քաղաքում մի աղքատ կար. Նրան տեսնելով կանչեց ու իւր մօտին նստացրեց. Մեզ բռնեց ու չարչարում էր. Պատուհանը բաց արեց ու նայում էր. Նրան բանտից արձակեց. Նրանց բանտարկեց. Ձեր եղբայրները մտցրին եկեղեցում. Այն եկեղեցում քարոզում էր:

Գալը, գալը գալը... Ձարչարեմ, շէն
 Ժամը իննին ժամանակ- Բանտարկեմ, Կոնստանդնուպոլիս
 ները, զինն ժամանակ- Կոնստանդնուպոլիս
 Այն ժամանակները, զայ- Նղբայրներն, Եղբայրն
 նո- ժամանակս

8. Հրահանգ

Այն բանտում շատ կապեալներ կային. Նրան նետեց (զձեց) ջրում. Նրա ձայնը լսելով ուրախանեցին. Երբ տարի ծառայեց Լաբանին Ռա-

քելին համար. Չորս ժամ ոտքով գնացինք. Եօթը տարի սով եղաւ. Երուսաղէմի տաճարը քառասուն տարուց շինուեցաւ. Ինձ հինգ քանքար արծաթ տուաւ. Եօթը սափոր ջուր բերին. Տասը փունջ ծաղիկ քաղեցինք. Այս տունը մերն է. Գուք մեր սիրելիներն էք. Եօթն օր աշխատեցան ու նրան դուրս հանեցին. Աւթ մղոն քայլելուց յետոյ մի քաղաք հասանք. Քաղաքին դռնից ներս մտնելու ժամակ հինգ հոգի տեսանք. Այն գիրքը կարդացած չենք. Փօքրիկ քաղաք մի ունիմ, արի և այնտեղ բնակէ. Այս լեռներից շատ հեղեղներ իջնում են. Պատուհանից անցկացաւ և ներս մտաւ. Ինքն ու իւր որդիքը մեզ տեսնելու եկան. Եթէ ես եկած չլինէի. Ձեզ շատ օրեր փորձեցի. Մեր գործերը ձեզ պատմեցինք, բայց դուք մեզ չհաւատացիք. Նա հարուստ մարդու որդի էր:

Նետեմ (ձգեմ, գձեմ), Ես- Ոտքով, ոտով, Կոնստանդնուպոլիս
 Նետեմ
 Աւրախանամ, Կոնստանդնուպոլիս
 Նետեմ (ձգեմ, գձեմ), Ես- Ոտքով, ոտով, Կոնստանդնուպոլիս
 Նետեմ
 Աւրախանամ, Կոնստանդնուպոլիս
 Նետեմ (ձգեմ, գձեմ), Ես- Ոտքով, ոտով, Կոնստանդնուպոլիս
 Նետեմ

9. Հրահանգ

Նրան տարին թագաւորին. Եղբորը մօտ կացաւ շատ օրեր. Նրանց դահիճներին մատնեց. Նրա վրանի տակում ճաշեցին. Երկու օրուան ճանապարհ գնացինք. Իմ խօսքերս լսեցէք. Նրա տղերքն ու աղջկերքը մեզ եկան. Մի փոքր յետոյ նրանց տեսայ. Մեր աղաչանքը նրանց ընդունելի չեղաւ. Թագաւորին խորհուրդները ծածկել պէտք է. Աստուծոյ արածները ձեզ պատմեմ. Աստուծոյ և նրա զօրութեան հաւատում եմ. Հազիւ նա ոտքը դրած էր ցամաքում. Աստուած այս աշխարհը ստեղծած է. Վաղուան (էգուցուան) համար մի հոգաք. Մեզ նրանց վրայով պատմեցին. Մի բան էին պտրում որ նրա վերայ ամբաստանութիւն անեն. Նրան քաղաքից դուրս հանեցին. Նրանց ատեանը բերին. Նատերն այս քաղա-

քից ելան. Այդ տղաքն այն տունը տարէք. Այն քաղաքում կր բնակէր. Իմաստուն մարդոց խօսքերին ականջ դրէք (մտիկ արէք). Այս մարդիկ քաջ թագաւորի զինուորներ են. Այս տեղը չարագործ մարդերով լքցրիք. Դուրս ելէք և նրանց փնտռեցէք. Յորենն իրենց ամաններում հաւաքեցին. Երբ բազմութեանը տեսաւ, նստեցաւ. Նրա դուրս ելնելու ժամանակ բազմութիւնը ներս էր մտնում. Նրանց մտցրէք այդ եկեղեցում:

Մի փոքր յետոյ, յէր աս- Ամբաստանութիւն անել, իս- մերջ չարախօսել
Պէտք է, որպէս է Տղերք, ճանչորի
Արածները, զոր որպէս Մտիկ, ականջ անել, լեւ(տը)
Հազիւ, այն ինչ Փնտռել, ինչպէս
Ստեղծեմ, աստե՛մ Բազմութիւն, ասէրի

10. Հրահանգ

Երկրիս շուրջն օդ է. ժողովուրդը նրա շուրջը հաւաքուեցաւ. Այն քաղաքին շուրջը պատնէշներ շինեցին. Նրա վրայով ձեզ մի բան պէտք է ասեմ. Ձեր եղբօրը վրայով ամբաստանութիւն կանեն. Ձեր բարեկամներն իմ վրայովս տրտնջում են. Ձինուորները պարտէզին դռնից մտան. Բազմութիւնը դաշտին երեսը տարածուեցաւ. Տասը ժամ բան չկերան. Տասներկու մղոն քայլելուց յետոյ քաղաքը հասանք. Մեզ տեսան ու սկսան փախչիլ. Փախան ու բերդն ապաւինեցան. Նրան մի կողմն առաւ ու հետը խօսում էր. Չգիտէի թէ թնչ է. Չկարողացան մեր խօսքերն իմանալ. Մեզ թողին ու իրենց տներում գնացին. Տասներկու եղբայր ենք. Այդ մարդիկն Աստուծոյ ծառաներ են. Շատ եղբայրներ ունիմ. Երկու տուն ունիք. Բսան ծառայ ունի. Գրքեր ունինք. Այն տունը մի մանէք. Այս քաղաքում ծնանք (ծնուեցինք). Այս տեղից հեռի է. Այս տաճարից մտցրէք նրանց. Իմ բարեկամիս գնանք:

Բոլորտիքը, շուրջ, շուրջ Արայով, զ... (բացառակ.)
Ղ... (գործ.) Դռնից, ընդ դռան
Հաւաքուելի, խօսի՛մ Երեսը, ընդ երես
Ամբաստանութիւն անել, Բան չուտել, իսկ անստ-աշ
ասէրս ասէրս Մէկ կողմ, Եկող-ի
լինել

11. Հրահանգ

Եղբօր տանը մտաւ. Բարեկամները նրան եկան. Թուղթ գրելու ժամանակում ծառաները նրան կանչեցին. Աթոռին վերայնստելով ժողովրդին դատում էր. Երբ հիւանդին բժշկեց նրան իւր տունն ուղարկեց. Բարեկամները նրան կասեն. Մեզ հետ գալ ուզում էր. Շատ օրեր այնտեղ կացինք, ու նրա գալուստն էինք սպասում. Բանտումն էր, ու եղբայրներին աղաչում էր զինքը ազատեն. Նրան լերան վերայ հանելուց յետոյ՝ եղածները նրան պատմեցին. Այն մարդին ձեզ ուղարկեցի որ իմ վրայով լուր տար. Եթէ այդ մարդկանց սիրում էք, մի չարչարէք նրանց. Երբ նրան երկու մղոն տարան, շատ հոգնեցան. Պատուհանից անցիկեցաւ ու ներս մտաւ նրան տեսնելու. Նրա համբաւը տարածուեցաւ այն բոլոր երկրում. Երկու օր նրանց հետ քայլելուց յետոյ մի երկու օր նրանց հետ քաղաքում կանգնելով ձեր եղբօրը հետ խօսում էի. Իմ որդիքս ձեր բարեկամներն են. Ես օտար չեմ:

Եղածները, զէշտալս շողնիմ, Վասպակի՛մ
Լուր, հասէրս Տարածուելի, որպէս ընդ...
12. Հրահանգ

Ես նրանց տեսած եմ. Դուք այն գիրքը կարդացած էք. Աստուած այս աշխարհս ստեղծած է. Եթէ նրանք այստեղ եկած լինէին. Դուք իմ վրայովս լսած ես. Մենք նրանցից երկու թուղթ ընդունած ենք. Ես այն մարդին տեսած չեմ. Նա այսպիսի մի բան ասած չէ. Մենք մինը սպաննած չենք. Եթէ

այն եկած չլինէր. Այն քաղաքից ելաւ ու մեզ եկաւ. Գոեղբայրդ ու քոյրդ մեզ եկան. Իմ հարսնիքիս եկէք. Իւր այգում մշակներ ուղարկեց. Նրանց տասներկու օր սովորացնում էր. Նոյ ու իւր որդիքը տապանը մտան. Հոգին ու մարմին գժոխքում կորցնելու կարող է: Ծերերին և երիտասարդներին սպաննեցին. Մանչեր (արու զաւակ) ու աղջիկներ ունեցաւ. Նրբանք մեր որդիներն են. Այս տղաքն իմս են. Երբ նրան տեսան, նրա մօտ հաւաքուեցան. Հաւն իւր ձագերին թւերի տակն է ժողովում. Նրանք քահանայապետին սրահում մտան. Շատերն երբ լսեցին նրան հաւատացին. Քո որդիդ այստեղ բեր. Այնտեղ մարդ չ'կար. Մի բան չլսեցինք. Այնտեղից հեռացայ. Մեզ մօտեցաւ. Յովսէփին եղբայրներն Եգիպտոսում իջան ցորեն գնելու. Յովսէփն իւր եղբայրներին տեսաւ և ճանաչեց նրանց. Եգիպտոսում եօթը տարի առատութիւն եղաւ. Մեծ որդին սպաննուեցաւ. Պզտիկը հօրն ասում է. Քո որդիդ լինելու արժան չեմ:

Ստեղծել, *սփանել* Մանչ, (արու զաւակ) *ուսար*
 Մի բան, *ինչ* Մեծ, *երէց*
 Գժոխք, *գեհեան* Պզտիկ, *նրբանք* (որդի)

13. Հրահանգ

Եղբայրներս քեզանից վախենում են. Աստուածանից չե՞ս վախենում. Աղաչում էին որ իրանց հետ գնար. Երեք տաղաւար շինենք. Նրա գլուխը կրտրեցին և թագաւորին բերին. Երբ թագաւորը տեսաւ, շատ զարմացաւ. Նրա խօսքերին մտիկ չէր անում. Յակովբ իւր հայրերի գերեզմանում թաղուեցաւ. Պատերազմի լուրեր պէտք է լսէք. Մի անկիւնում քաշուեցաւ և նստում էր. Տէրն իմ օգնականս է. Իմ ձեռքիս տակ զինուորներ ունիմ. Շատ օրեր նեղութիւն կրեցի. Մենք նրանցից վախ չունենք. Յունաց բոլոր ուսումներին մէջ կրթուեցաւ. Մեզ

շատ ստակ հարկաւոր է. Մեզ հետ նրա պալատումն եկան. Իրեն աղաչում էին որ իրենց սահմաններից գնար. Մենք գրքերը սովորած չենք. Այն մարդին տեսած չեմ. Եթէ այս խօսքերն ասած չլինէի. Մի քար նետելու չափ տեղ հեռացաւ նրանցից. Քառասուն օր չկերաւ և չխմեց. Տասը տարի անկողին ընկած էր. Բերդն ապաւինեցան. Երկինք ելաւ և Աստուծոյ աջ կողմում նստեցաւ. Նրան տասը դահեկան տուաւ. Հնազանդ որդին իւր հօրն ուրախացնում է. Նրան խրատում էր որ իւր խօսքերին մտիկ անէր. Բազմութիւնը դաշտին վերայ ցրուեցաւ. Լեռներից ու ձորերից անցկեցանք:

Ծինել (տաղաւար), *սփանել* Նեղութիւն կրեմ, *ուսար*
 Մտիկ անեմ, *անսահ* Վախ, *երէլուշ*
 Լուր, *հարթաւ* Կրթութիւմ, *նրբանք*
 Քաշուիմ, *սփաննուեցաւ* Հարկաւոր, *պարտ*
 Պալատ, *պարտան* Ապաւինել (մի տեղ), *անկուն*
 Մի քար նետելու չափ տեղ Ուրախացնեմ, *ուրախ սփանեմ*
սարքնէց Ք Պաշտին վերայ, *նրբանք*
 Ընկնիմ (անկողին) *անկեալ* Լեռներից, և այլն, *նրբանք*
դնիմ *լին*, և այլն

14. Հրահանգ

Եօթն օր մնաց բանտում. Ութ հոգու չափ ջրհեղեղից ազատուեցան. Զիս մահուանից փրկիր, Տէր. Այն տեղին մարդիկը նրան ճանաչեցին. Վայրենի ազգերի բնակարաններում մտաւ. Գետին մօտից էր գնում. Այս քո սիրոյդ համար արի. Ատելութիւնից նրան սպաննել տուաւ. Տրտմութիւնից հիւանդացաւ. Իրենց բարեկամներին թշնամիների ձեռքն են ուզում մատնել. Նրանցից ոմանք մեզ եկան. Նրա ծննդեան ժամանակը շատեր պէտք է խնդան. Նրա ներս մտնելու ժամանակն ամենքն էլ ոտքի ելան. Նրա ոտքն ընկաւ և աղաչում էր. Քաղաքը հասած ժամանակ բարեկամները նրան դիմաւորե-

ցին. Երբ այս ասաց, ամենքը լռեցին. Մեզ օգնիր, քանզի ահա կորչում ենք. Ամեն բան քոնն է. Այս ամենն իմն է. Երկինքը իմ աթոռն է. Դուք իմ որդիքս էք. Շատ բարեկամներ ունինք. Ուրախութիւնից գնաց ու իւր ստացուածքը ծախեց. Իմ զօրութիւնս դու ես. Դուք մեր պարծանքն էք. Եղբայրներս և քոյրերս այստեղ են. Քո ծառաներդ և աղախիններդ և անասունդ չգործեն. Զեր բարի գործերը տեսնեն. Անուշ խօսքեր խօսեցաւ. Բարեբարոյ կնոջ որդի էր. Անզգամ և լեզուանի մարդու հանդիպեցանք. Նենգաւոր մարդոց հետ հաց մի ուտել. Քո բարեկամներդ հետ ուրախ եղիր. Զկնորսներն ուռկանք քաշում էին. Մեր վրայով շատ բան պատմում են. Ես երբէք նրա տունը գնացած չէի, բայց նա ստէպ գալիս էր իմ տունը. Զօրքը գետն անցկենալով քաղաքն աւաւ. Քաղաքներ շինեցին և նրանց միջին բնակուեցան. Աբրահամ իւր ծերութեան ժամանակումը շատ հարուստ եղաւ. Իսահակ անունով մի որդի ունեցաւ, որի աչքերը կուրացան իւր ծերութեան ժամանակում. Հայկն իւր որդիներն ու թոռներն առնելով, իւր հայրենիքում եկաւ. Բէլին հետ կռուեցաւ և նրան յաղթեց:

Ութ հոգու չափ, իբրև Իմաւորեմ, ընդասաջ
 Ազատիմ, աղբի՛մ Լուեմ, լուս շինի՛մ
 Փրկեմ, աղբեցոյանն՛ Բաշեմ, չգէ՛մ
 Բնակարան, բնակոյնն Լարուստ լինել, Բեժանաջ
 Ոտքի ելնեմ, յոպն համ Ստէպ, յաճախ
 (Գետին) մօտից, առ (գէ- Դետն անցկենալ, անյանեջ
 րանն) ընդ գետն

Քո սիրոյդ համար, առ սէր քո Կուրանալ, վարել (աշայ)
 15. Հրահանգ
 Այս մարդը հիւանդ է. Քո բարեկամդ աղբատ է. Այս տղան իմ որդիս է. Այս մարդը ձեր թագաւորն է. Սրանք մեր բարեկամներն են. Այս մարդիկը

ձեր ազգականներ չեն. Այս ծերունին այս քաղաքին գատաւորն է. Իրանք մեր թագաւորին զինուորներն են. Այս աղջիկը քո դուստրդ է. Զեր թշնամին չենք. Հայրս այն քաղաքին իշխանն էր. Այս երկու մարդիկը Յունաց զօրավարներ են. Այն տեղ եղողներին բռնեցինք. Մտնողներին արգելում էին. Տեսնողներին ու լսողներին կանչեցինք. Այս անողին տեսայ. Զեզ մատնողին սպաննեցին. Մեզ հետ խօսողին ճանաչում ես. Այս քաղաքը պտիկ է, բայց շատ գեղեցիկ է. Այդ պարտէզը մեծ չէ, բայց նրանում շատ ծառեր կան. Մեր հանդերձը հին է, բայց մեր ոտից ամանները հին չեն. Այս լեռները բարձր են, բայց երկրին օդն առողջ չէ. Այն գետին ջրերը յստակ են. Գետն էլ խո՞ր է. Քաղաքում կռիւ եղաւ և շատ վիրաւորներ եղան. Շատ օրեր նրա տունն եղայ, բայց եղբայրդ ինձ հետ չէր. Մենք ձեզանից գոհ ենք, դուք էլ մեզանից գոհ էք. Տեսած մարդդ գովութեան արժանի չէ. Այն այրի կինն աղբատ և աւուր հացի կարօտ է. Այդ տղան իմ եղբայրս է. Այդ աղջիկն աղբատ մօր միածնունդ աղջիկն է. Այդ տղաքն իմ որդիներս են. Քաջ եղիք, ով մարդիկ. Որդեակ, ինձ հետ ուրախ եղիր. Եղբայր, ողջ ես. Ինձ մի ուլ չ'տոււիր որ բարեկամներիս հետ ուրախ լինէի. Քո անունդ սուրբ լինի. Զեզ ծառայ լինինք. Զեր տներն աւերակ լինին. Միշտ ուրախանում էր. Քո ստակդ քեզ լինի. Ինձ մի որդի պիտի լինի. Ես ձեզանում մի սպասաւորի պէս եմ. Զեզանից մեծը պղտիկին պէս լինի. Ո՛չ իմ կամքս, այլ քոնը լինի. Ամբարտաւան մի լինիր. Լռեցէք:

Բռնել, ունի՛մ Աւուր հաց, առուն պարէն
 Ոտից աման, օր ոպից Պզտիկ, կրպեք
 Խոր, խոր Լռել, լուս շինել
 16. Հրահանգ
 Հայրս մի պարտէզ գնեց. Իրքեր գնեցինք. Քոյրդ

պիղտիկ գիրքը գնեց. Գնած գիրքդ ընտիր է. Եղբորդ գնելու տունը գեղեցիկ է, բայց շատ պղտիկ է. Ես էլ մի տուն գնեցի որ շատ մեծ է. Թուղթը գնեցիք. Զորդ ինձ պարգևած ձին ծախեցի. Գուն էլ քոնը ծախեցիք. Իշխանն իւր կառքն ու ձիերը ծախում է. Զորեղբայրս իւր պղտիկ որդւոյն Համար մի գեղեցիկ գլխարկ գնեց. Այս տղան մի երկայն նամակ գրեց իւր մօրը. Մեր Հայրն այս պարտեզն և այս այգին քո հօրեղբօրից գնեց. Մի մարդ հարսանիք ունէր. Բոլոր իւր բարեկամներին կանչեց. Կինն իւր դրացիներին կանչում է. Զովիւններն ոչխարներին արածեցնում են. Գուն մի խիստ մարդ ես, չցանածդ Հնձում ես. Արձակեցէք դրանց որ իրենց կերակուր գնեն. Մեր լսուտերները Հանգչում են. Զեր այդ իւղից մեզ ծախեցէք. Վաճառականներին գնացէք, և գնեցէք ձեզ. Ինձ թնչ ուզում էք տալ. Ես նրան ձեզ եմ բերում. Զեռքդ պնակում մի մտցրու. Ամենից լաւերն ամաններում ժողովեցին. Օտար էի և զիս ընդունեցիք. Քահանայապետն իւր հանդերձը պատառեց. Այս կինը իւր տղայոց սիրում է. Եղբայրներիս և քոյրերիս սիրում եմ. Բարեկամներիս և վարժապետներիս էլ սիրում եմ. Ծաղիկներդ ջրեցիք. Իմոնքն ու քոնոնքը ջրեցի. Քոյրս էլ իրենը ջրեց. Եղբայրներդ երկու շուն գնեցին որ շատ գեղեցիկ են. Կան կերակուրներ և խմելիքներ, որոնք եթէ շատ ուտուեն և խմուեն, հիւանդութիւններ են պատճառում. Արաստոն քարի տեսակ մի է որի վերայ երկաթ չի բանում. Մշակ նրանք են որ երկիրը գործում են. Վարժապետները ծոյլ տղայոց պարսաւում են, փութաջաններին գովում են:

Զի, երիւար
Պղտիկ, փոքր, կրօտեր
Ջրեմ, առագեմ
Խմելիք, բնակիչ

Շատ, բազում, յոյժ, շատ
Գլխարկ, խոյր
Գնելու, գոր գնելու է
Ցանել, սերճանել

Մտցնել, թաթախել, խեճ Պատճառեմ, գործեմ
Պնակ, սխառակ Հիւանդութիւն, յոս, հիւ
Ամենից լաւերը, զընտիր Լանդոն-Լինձ
Ընտիրսն Արաստոյ, արաստոյ, (սար թնչ)
Ընդունիմ, (տանը) ժողովէմ Բար, վէմ
Էլ, և՞ Տեսակ, աղբ
Բանիլ, (ներգործել), գործեմ Փութաջան, ժիբ

17. Հրահանգ

Տեսա՞ր մարդին որին քեզ ուղարկեցի. Այն մարդին չտեսայ, բայց էգուց կը տեսնեմ. Փնտաածդ գըտա՞ր. Փնտաածս չգտայ, չփնտաածս գտայ. Նրան գըտաւ ու հարցրեց նրան. Ներս չմտնես. Մտաւ պարտեզում. Ամենքն էլ մրափեցին ու քնացան. Փեսան եկաւ ու պատրաստները նրա հետ ներս մտան հարսանիքում. Ստակն առնողը գնաց, գետին (երկիր) փորեց, և ստակը գաղեց. Այդ տանը մտիր ու տես. Այդ անպիտան ծառաներին դուրս հանեցէք. Նրան բռնեցին որ սպաննեն. Երբ խօսքը վերջացրեց, լեռն ելաւ. Գարձեալ գալով նրանց քնի մէջ գտաւ. Նրա հետ եղողներից մինը ձեռքն երկարեցրեց, սուրը հանեց և ծառային զարկաւ. Այն ժամանակ նրա երեսին թքեցին. Քեզ զարկողն ո՞վ է. Երբ դուրս ելաւ, մի ուրիշ կին տեսաւ նրան. Եղբայրներիս ու քոյրերիս տեսա՞ր. Տեսանք ձեր սպասաւորներին որ պարտեզում ծառերի շքի տակում շրջում էին. Մեր ճանապարհորդները հասան. Այս խօսքը թագաւորին ականջը հասաւ. Եթէ օդին տաքութիւնն անդաստաններին չտաքացնէ, պտուղները չեն հասնում. Սպասաւորը խօսքը յայտնեց. Այդ գործը կարող էք գլուխ հանել. Նրան թագաւորին առաջ բերին. Երբ չկարողացաւ համոզել, նրան անիծեց. Եղբայրդ թնչ միտք ունի. Յունաստան գնալու միտք ունի. Այդ գրքերը անդանին վերայ գտանք. Ուռկան էին նետել ծովում. Թակոյկներում ջուր դրին. Նրան կարմիր քղամիդ

Հագցրին. Շորերը Հաղաւ. Սուրը կապէ մէջքումդ. Նաւին կարասիներից շատ բան նետեցին ծովում. Ունեցածը գործածեց:

Մրափեմ, ներհէմ	Գաղեմ, ծածկեմ, Քազու-
Քնանամ, ի քուն հարունէմ	յանէմ
Դարձեալ, Բուսանգամ	Վերջացնեմ, հոտարել
Մինը, թի ասի	Քնոյ մէջ, ի քուն
Երկարացնել, չփէլ (զձեռն)	Միտք ունենամ, Կհաւ ասեմ
Օդին տաքութիւնը, ասի	Նետեմ, արիւնէմ (ուռկան,
Տաքացնեմ, ջուր-յանէմ	Դնեմ, ի ջուր)
Շուք, հովանի	Հագցնեմ, արիւնէմ
Յայտնել, ի վէր հանել	Շոր, չորջ
Գլուխ հանել, ի գլուխ հանէմ	Մէջք, ձէջ
Համոզեմ, ասեմ ի հաւան	Կապեմ, ասեմ (սուր և այլն)
	Գործածեմ, արիւնէմ ի նիք

18. Հրահանդ

Ահա երկու քանքար շահեցայ. Շատ բան շահեցաւ. Ասելիքս լսել ուզում ես. Չուզեց գնալ նրա ազարակում. Դրա արածը խօսուի. Շատ տրամեցան և լուեցին. Հրապարակներում խօսեցէք. Ինձ հետ ծածուկ մի խօսիր. Բոլորը գայթակղելու էլ լինեն, ես չպէտք է գայթակղիմ. Ձեր քոյրերն ո՛ւր են. Մեր քոյրերը Հուովումն են. Ձեր եղբայրներն ո՛ւր են. Նրանք Աթէնք գնալու համար ճանապարհ ելան. Շատ անգամ խորհեցաւ, բայց մի բան չկարողացաւ անել. Պարսկաստանից եկաւ և Սիւրիա բնակեցաւ. Այսպիսի մի բան Հնդկաստանում չերևեցաւ. Ինչո՞ւ համար նեղում ես. Քեզ նեղողն ո՞վ է. Վարժապետը Տիգրանին պարսաւում է. Ասում է թէ չի աշխատում, ընկերներին հետ միշտ կուի է անում. Այդ գինին քեզ ի՞նչպէս է երևում. Ինձ երևում է որ շատ ընտիր է. Այս տղերքը պիտի լաց լինին, երբ իրենց մայրը բաժանուի. Եթէ չկատարես, պիտի ամբաստանեմ քեզ հօրդ մօտին. Եթէ Աստուծոյ չհնազանդիք,

խեղճ պիտի լինիք. Մեր ծնողներին հնազանդ էինք, և մեր վարժապետներին մտիկ կանէինք. Խոհական տղայք իրենց մեծերին միշտ հնազանդում են. Նստող մարդոց նայեցաւ. Գերանը նախ քո աչքիցդ հանիր, ու լետոյ շիւղն եղբորդ աչքից հանելու նայիր. Խոտերին արմատները տաքից չորանում են. Թուր չորացաւ. Լեզուս չորացաւ. Ծարաւից պապակում եմ. Ջուր չլինելուց ծարաւած էինք. Աղբատներին պէտք է ողորմիլ. Աստուած նրան ողորմեցաւ. Ողորմողը ողորմութիւն պէտք է գտնէ. Իմ հանդերձներիս ո՞վ դպաւ. Բարկացաւ ու ներս մտնել չէր ուզում. Նրանց իրենց բարեկամ են համարում. Կարծեց որ մեռած է. Նստելով վաստակած (շահած) ստակը համարում էր (հաշուում). Մեռնելու էլ լինիմ, քեզանից պէտք է չջոկուիմ:

Վաստկիմ կամ վաստակիմ Ամբաստանեմ, ասբաստան լի- շահիմ

Լուեմ, լու- շինիմ	Խեղճ, Քշուսու
Ասելիքս, զք ասելոյն էմ	Բաժանուիմ, Քէնիմ
Ծածուկ, ի ծածուկ	Մտիկ անել, անաս
Ճանապարհ ելնեմ, Քէնիմ	Խոհական, հոտարժ
Անեմ (մի բան), վճարեմ	Մեծ, ասագ
Պարսկաստան, Պարս	Տաք, դապ, ասի
Սիւրիա, Ասորիք	Չորանամ, ցասաթիմ գօսասամ
Հնդկաստան, Հնդիկ	չորանամ
Նեղուիմ, ասասայիմ	Ծարուած լինիմ, պասսիմ
Նեղել, լլէլ	Իպչիմ, Քրչէնամ
Կուի անում եմ, կահիմ	Կարծեմ, հասարիմ
Ի՞նչպէս, ո՞րպիսի	Ջոկուիմ, Քէնիմ

Երևամ, Քուիմ

19. Հրահանդ

Եթէ չհոգնիս, եթէ շարունակ խաղաս, միշտ աղբատ պիտի լինիս. Քոյրերս միշտ իրենց վարժապետներին մտիկ էին անում. Շատ էին աշխատում

և քիչ էին խաղում. Եթէ Աստուծոյ, ծնողացոյ և վարժապետներէ դմտիկ չանես, երբէք երջանիկ պիտի չըլիսիս. Այս տղան լալիս է, հաց չունի. Նոյ տապանին պատուհանը բաց արեց. Երկու օր նրա մօտ կացանք. Ետերս լուացի. Ետապում էր Երուսաղէմ գնալու. Ինչո՞ւ կը հեղձաս, ել. Փութած ել Երուսաղէմ. Նրան ծեծելու եկողները մի կողմ կացին նրանից. Երբ այս լսեցին, շատ ուրախացան. Իւր արցունքովը նրա ոտերը թրջում էր. Երբ գինովութիւնից զարթնեցաւ, այն ժամանակ զգաց. Իե՞ռ չէք զգում. Դառն կերպով լաց եղաւ. Երեսդ լուս. Իրենց շորերը լուացին

Լոգնիմ, վասպակիմ Ուրախանամ, ինրոս
 Եարունակ, Եսոֆ Արցունք, արաստոս
 Միշտ, հանապառ Թրջեմ, Լանամ
 Եատ, (մակ), բաղուս Գինովութիւնից զարթնեմ
 Քիչ, սալա սլապիմ ի քոյ
 Ծեծեմ, հարչանեմ Իե՞ռ, սալապիմ
 Մի կողմ կենամ, ի բայիս Զգամ, զգամ, իմանամ
 Դառն կերպով, դաստապէս

20. Հրահանգ

Հաց առնելը մոռացան. Խոստանում էք և չէք կատարում. Այս ամենը հասկացա՛ք. Նրանք չհասկացան. Գերեզման վաղեց. Խրամից այն կողմ ցատկեց. Ոտք ելաւ և ցատկաւում էր. Երբ ծեծին վերայով լսեց, դուրս ցատկեց. Հագած պատմուճանը հանեց. Մարդը հիւանդացաւ և մեռնելու մօտ էր. Զեր հանդերձները հանէք և քրձեր հագէք. Իւր անկողնում զօրացաւ. Ողբացէք և սգացէք. Հրամայի՛ր որ մինչև երեք օր գերեզմանին պահպանութիւն առնեն. Չլինի որ աշակերտները գիշերանց գալով նրան գողանան. Սմայը նրանցից վերացաւ. Լսողները զարմանում էին նրա խօսքերին. Գթալով ձեռքը երկայնացրեց, և նրան դպաւ. Ինձ մի դպչիր. Զեզանից ոչ մինի փողին կամ հանդերձին ցանկացայ. Նրանք

էլ իրանց տեղերը դարձան. Մի ազարակ ստացաւ. Ես շատ փողով ստացայ այս զինուորութիւնը. Երուանդ, երբ պէտք է լուացուիս. Փոքր ժամանակից պէտք է լուացուիմ. Եթէ մի անգամը ցաւ է կրում բոլոր անդամները նրա հետ կրում են. Հռովմայեցիք գան և մեր ազգին վերցնեն. Նրա աչքերը բացուեցան և նստում էր. Եթէ կանուխ իմանայինք, մի դրաման կանէինք. Զեռքերը լուաց. Զջանացողն երբէք հարուստ չի լինիր. Աստուած այս աշխարհը դեռ չստեղծած. Իե՞ռ արևը չելած. Իե՞ռ նրանք միմեանց չտեսած:

Հասկանամ, իմանամ, ի մի Ծեծ, գան
 ասանամ Դուրս վազեմ, պիմեմ
 (Խրամից) այն կողմը, ըստ Մօտ, Երչ ի
 Ցատկիմ, վաղէմ Պահպանութիւն անեմ, ըզ
 Ոտք ելնեմ, յոսն համ գուշանամ
 Ցատկաւեմ, վաղձաղէմ Լինիմ, ասնիմ
 Չլինի որ, գուշէ Ցաւ կրեմ, վշտանամ
 Գիշերանց, գիշերի Հռովմայեցի, հոսոմ
 Երկայնացնեմ, չգեմ Վերցնեմ, բասանամ
 Եատ փողով, բաղուս գնոյ Կանուխ, վաղափոյն
 (Քիչ) փոքր ժամանակից, Իե՞ռ չ . . . միչչեմ, չե
 ընդ հոսոյ

21. Հրահանգ

Եղբայրդ ո՞ւր է. Երկու ամիս է ինչ որ (քանի որ) եղբայրս մեռաւ. Քեզ տեսնելու կարօտից մեռնում եմ. Վախից բղաւեցին. Գիտէր որ նրան նախանձից մատնեցին. Ցաւին սաստկութիւնից հանդերձները պատառում էր. Իրենք զիրենք ազատելու աճապարանքից աւարը թողուցին. Մեր սրտերինն զութիւնից մեռնում ենք. Այդ տղերքը սովից պէտք է մեռնեն. Ծարաւից մարել էինք. Ծիծաղելուց մարում էր. Հայրս երէկ թեւերիս մէջ մեռաւ. Հայրդ մեռած է. Մայրս փոքր ժամանակից պէտք է մեռնի.

ԱՂԱՍԻ ԱՂԻՉԵԱԾ

Քրքաղձամ որ որդու տեսնեմ, դեռ չմեռած. Դուն չմեռած պիտի մեռնիմ. Այդպէս շուտ ո՛ր ես վազում. Բժիշկ բերելու եմ գնում. Հայրս մեռնելու մօտ է. Ե՛րբ ծնած ես. Հազար ութ հարիւր տասնին ծնայ. Եթէ ես մի տարի առաջ ծնած լինէի, քո ունեցած տարիքդ կ'լինէի. Հօրեղբայրս իւր հօր մեռնելուց յետոյ ծնաւ. Պատիկ քոյրս Մարտի ամսին ծնաւ. Այս օրերումս նրան մի որդի պիտի ծնանի. Երբ այն խօսելու սկսաւ, ամենքը լռեցին. Դրա ինձ արածը քեզ պատմելու սկսիմ. Նստէ, եթէ կը հաճիս. Ուր որ տեղ գտնեմ կը նստիմ. Այնտեղ մի ժամ նստայ. Դրան ասա՛ որ նստի. Այստեղ նստեցէք մինչև որ ես գամ. Քո մօտդ նստինք. Եթէ նստի էլ չի ելնում. Ինչո՞ւ չես նստում. Նստելու տեղ չկայ. Տեղ տո՛ւր որ այդ պարոնը նստի. Եկեղեցում ո՛ւր նստած էիր. Քո մօտաբեռդ մօտին նստած էի. Ինչո՞ւ համար ոտի վերայ էք կենում, պարոններ, հիմա նստեցէք:

Քանի որ, յորձէհեակ
Բղաւեմ, աղաղակ
Վարօտից, առ անչաւ
Ինքզինք, զանչս յք. զանչինս
Աճապարանք (շտապ), փոյն
Սրտի նեղութիւն, արտա-
պանք
Մարիմ (ծարաւից, և լն.)
Մարիմ (ծիծաղելուց), Բա-
լանամ

22. Հրահանգ

Նրա ոտքը ընկնում էր ու աղաչում էր. Նրա վզովն ընկաւ ու համբուրում էր նրան. Ծովումն ընկան ու խեղդուեցան. Նրանց վերայ ընկան ու նրանց ջարդեցին. զՁուշացի՛ր որ չ'ընկնիս. Եթէ ընկնիմ նորից կեցնեմ. Մովսէս Փարաւօնի տանը մեծա-

ցաւ. Յու՛նաստանի բարեօր տեղերում մեծացած էր. Մարմինը բերուեցաւ և հօրը գերեզմանում թաղուեցաւ. Երբ թագաւորին առաջ բերուեցանք, մեզ հարցըրեց. Ուզում էր գնալ, բայց արգելեցինք նրան. Նրան թողին ու փախան. Ինչո՞ւ չէք թողնի որ այդ մարդը իւր տեղը գնայ. Քեզ բռնեցի, և չեմ թողնի. Անմեղ արիւն մի թափիր. Նաւն իւր բեռները պարպեց. Նրան թողեց և գնաց. Ոչխարներ և արջառներ մորթում եմ. Փշելով ողջ ողջ նորանց մորթը հանեցին. Նաւին բոլոր գործիներին և կարասիներին ծովը նետեցին. Իրա հանդերձներին նետում և փախչում էր. Այդ բաժակներին գինուով լքցրէք. Մի տեղ մի գնաք, մինչև որ ձեր ամանները լքցուին. Քեզ մի ասելիք ունիմ. Ինձ թնչ ասել ես ուզում. Մի բան չեմ ասել. Միայն ասա՛. Յետոյ քեզ կասեմ. Քեզ պատմածներից հօրս մի բան չասես. Նրան մի ասել որ քո անկողնումն եմ. Քեզ թնչ ասաց. Ձեզ չասացի. Դեռ ինձ չասացիր. Ուզում ես որ քեզ ասեմ. Պէտք չէ որ մարդ ամեն լսածն ասի. Այս ինձ ահանջիցս ասաց. Քեզ ասածն թնչ է. Նրան ճշմարիտը միայն ասացի. Թո՛ղ ուզածն ասի. Չղջում եմ որ այդ ասի. Յօժարութեամբ կասէի, եթէ գիտենայի. Եթէ մի տարբեր բան ասէի, սուտ կը խօսէի. Երէկ եղբօրդ ասացի որ զիս տեսնէ. Մտտ անգամ կասէր որ բարեկամին մահուանը վերայ կը ցաւի:

Ոտքն ընկնիլ, անհանել արտա-
Վզովն ընկնիլ, անհանել ըզ-
Խեղդուել (ծովը), հեղջու-
Ձարդեմ, հոգորեմ
Ձգուշանամ, զփոյշ լինիմ
Նորից, Բաւանգամ
Ելնեմ (ոտք և լն.), յաւանեմ,
Հանգնիմ

Մեծանամ, անանիմ
Յու՛նաստան, Յունաց աշխարհ
Բարեօր, հովասան
Տեղ, վայր
Թափեմ, հեղում
Պարպեմ, լափեմ
Մորթը հանեմ, հորլեմ
Ողջ ողջ, Կենդանաց
Դործիք, հաղձած, գործիք

Մի տեղ, ուրէ՛ք
Յետոյ, ուր
Ականջից, յունչանէ
Միայն (մկ.), եւել թոյն ծաւիմ, յու է (տրականով)

Անկողնում լինիլ, անչէալ գնէլ
Յօժարութեամբ, հարուր
Տարբեր, այլապէ
Յաւիմ, յու է (տրականով)

23. Հրահանգ

Կարգացածդ թնչ է. Մի նոր գիրք կարդում եմ. Նոյնը մենք էլ կարդում ենք. Հայրս ժամանակաւ Յունաց Լեզինականերին կարդում էր, Հիմա էլ չի կարդում նրանց. Այսօր Լերոգոտոսին պատմութիւնը կարդացի. Հայրս երէկ Թուկիտիտեսին էր կարդում. Հիմա պէտք է կարդամ մի գեղեցիկ գիրք զոր մինը ինձ փոխ է տուել. Աւելի ստեպ կը կարդայինք, եթէ աւելի պարապ ժամանակ ունենայինք. Ուրեմն կարդալը կը սիրէք. Ուզում ես որ այս նամակը քեզ կարդամ. Լաւ չես կարդում. Ի՞նչպէս պէտք է կարդալ այս բառը. Կը բաղձայի քեզ պէս կարգալ գիտենալ. Կարգացածներդ թող գան մտքումդ. Տղաքս գրեթէ բնաւ չեն կարդում. Կարգալ չեն ախորժում. Շատ անգամ կրկնում եմ նրանց թէ պէտք չէ կարդալուց ծուլանալ, սիրտն ու միտքը միանգամայն կուզղէ:

Այդ աթոռն իրատեղը գիր. Գլխարկս ո՛ր գրիր. Ջայն սեղանին վերայ գրի. Հանգերձս առաւօտանց գրի սնտուկում. Եթէ ուրիշ տեղ գնէի, չէի կարող երեկոյեան զայն գտնել. Ո՛ւր ես ուզում որ շորերդ երեկոյեան զայն գտնեմ. Գիր ուր որ կը հաճիս. Կարծում ես թէ անկողնու վերայ գրի. Միտքը դրաւ երթալ. Գլխարկդ գիր գլխիդ. Գնենք թէ այնտեղ է. Նրան գլխին վերը բարձի վերայ գնէ. Նրան գրին բանտում. Նոր գերեզմանում դրուեցաւ, որ քարի մէջ փորուած է: Ժամանակով, երբեմն Ուրեմն, ուր
Լեզինակ (գրոյ), հարեւոյցի կարդալը, լիւրերցում
Աւելի ստեպ, յաճախագոյն եւս Լաւ (մակ.), բարոս
Պարապ ժամանակ, ժամ Միտքը գալ, յու չ լինէլ
Կրկնեմ (շատ անգամ ասել)

Ծուլանալ, ծուլալ
Ուզղեմ, յարարեմ
Առաւօտանց, այգում
Ուրիշ տեղ, այլ ուրէ՛ք
Կարենալ, հարել լինէլ (տրականով)

Իրիկունը, յերէկոյն
Կարծեմ, հարեմ
Միտքը գնել, գնէլ ի մի
Գլխի վերը, հարս
Կանով)

24. Հրահանգ

Այդ ինձ համար առնեմ. Որչափ բան կամենում ես առնել. Կէսն առնեմ. Եղբայրներս մնացածները թող առնեն. Ուզում ես կանգ առնել. Ուզածդ առ. Ի՞նչ ուզում ես որ առնեմ. Աղախինը տղային թող գիրկն առնէ. Այդ դիպակից կառնէինք, եթէ եղբայրս բոլորն առած չլինէր. Այս ամենը հասկացար. Ինձ երևում է որ բոլոր աշակերտներս այս պատուէրը չհասկացան. Ջայն նրանց ձեռքից առի. Նաւերն առին ու գնացին. Ինձ մի ձի բերէք. Երկու մոմ էր վառում, մինը գլխի վերում, միւսը ոտքին կողմը. Ի՞նչ ես անում. Ինձ պատուիրածդ կանեմ. Անում ենք ինչ որ պարտական ենք անելու. Այդ տղաք մի բան չեն անում. Ի՞նչ էիր անում իմ ներս մտնելու ժամանակս. Կրակ էի վառում. Իրիկունն թնչ կանէք. Քո առաւօտեան արածդ ես երեկոյեան պիտի անեմ. Ուզածդ արա՛. Միշտ պիտի անենք ինչ որ պարտական ենք. Մինի վատութիւն չի անում. Եթէ քեզ պէս հարուստ լինէի, շատ բան կանէի. Այս մարդիկն ուրիշ բան չեն անել, բայց ուտել և խմել. Ջայն ինձ բարեկամ արի. Գատաւորներն իրաւունք չարին. Այս տղան իւր հօրը կամքը կանէ:

Մնացած, հարս
Վանգ առնել, զարել ասում
Հասկանամ, ի մի ասում
Իերեմ, ասում, բերէք ինձ, Իրիկունը, յերէկոյն
ասել՝ ասիս
Մառաւօտեան, այգում
Գլխին վերումը, հարս
Վատութիւն, չար

25. Հրահանգ

Հիմա քեզ ճանաչում եմ. Գու էլ զիս ճանաչում ես. Այստեղ մինի չեմ ճանաչում. Այստեղ շատ ծանօթներ ունենք. Քրոջդ չէի ճանաչում. Հօրեղբայրդ ինձ շատ ծանօթ է. Էլ ձեզ չպէտք է ճանաչի. Հարցրէք նրան թէ զիս դեռ ճանաչո՞ւմ է. Ուզում են որ այն մարդին ճանաչեմ. Ես դեռ նրան չճանաչած՝ ինձ մօտ եկաւ. Ինքզինք նրան չճանաչեցրեց. Քեզ տեսայ քո ծանօթներից մինի հետ, որի հետ ես ծանօթ չէի. Նրան ձայնից ճանաչեցի. Յանցանքդ ճանաչիր:

Ո՞ւր ես գնում. Գնում եմ տանը. Եղբայրս գըպրոցն է գնում. Առաւօտեան ո՞ւր էիր գնում, երբ ես ներս մտայ. Գնում էի մեր պարտէզը. Առաւօտներն այնտեղ էք գնում. Յօժարութեամբ կը գնայի պտրտելու, եթէ եղբայրս այստեղ լինէր. Եթէ կը հաճիս, ես էլ քեզ հետ գամ. Իմիասին գնանք. Այնպէս շուտ մի՛ գնար, կամաց գնա՛. Այդ տղաքն ո՞ւր են գնում. Մեր գնացած ճանապարհից են գնում. Ո՞ւր է քոյրդ. Հօրը տեսնելու գնաց, էզուց պէտք է դառնայ. Նրան դիմաւորենք. Էգուց խնճոյքին գնալ ուզո՞ւմ ես. Հայրս չ'թողուր որ այնտեղ գնամ. Քիչ ժամանակից այնտեղ կը գնամ. Մի քիչ էլ կեցիր որ միատեղ գընանք. Պէտք է որ գնամ. Երթալ չեն ուզում. Այդ մարդիկն ի՞նչ բանի են գնում. Ջրի են գնում:

Լաւ, բա՛ղ
Ծանօթ, ծանօթ
Ինքզինք ճանաչեցնել, ասալ
Տանապարհից գնալ, երբ
Ո՞ւր (շարժում), յո՞ր
Յօժարութեամբ, հարաբերութեամբ
Մի բան բերելու գնալ, երբ
Բա՛ղ զ (բացառակ.)

26. Հրահանգ

Այդ տղային ո՞ւր էք տանում. Նրան դպրոցն

ենք տանում. Ուզո՞ւմ էք նրան տանել տանը. Մեր քոյրերին թատրոնն ենք տանում. Ո՞ւր ես ուզում որ քեզ տանիմ. Ձիս ձեր պարտէզը տար. Յօժարութեամբ ձեզ այնտեղ եմ տանում. Քեզ կը տանէի եթէ պարապ ժամանակ ունենայի. Չափից աւելի ուշանում ենք, եթէ ձեզ այնտեղ տանենք. Ե՛րբ պէտք է գաս եղբայրդ տանելու. Գիրքս ո՞ւր տարաք. Չըզիտեմ ուր տարայ. Տանելը չտեսանք. Այդ պատահին հազարապետին տար. Սպասաւորներին պատուիրեց որ նրան ներս սրահում տանեն. Այս պտուղներից մի քիչ ուտենք. Հիմա չեմ ուտում, քանզի սոված չեմ. Երբեմն շատ բան էինք ուտում, հիմա քիչ ենք ուտում. Երբ այն հացից կերաւ, և զինուց խմեց, հոգի առաւ ու սկսաւ խօսիլ. Ինչո՞ւ չէք ուտում, պարոններ, և չէք խմում. Կերէք և խմեցէք. Մի բան չկերան և չխմեցին. Ո՞վ է որ ոչխար ունի և նրա կաթից չի խմում, կամ միսը չի ուտում. Կան անասուններ, որոնց միսը չի ուտում, բայց եթէ մէկին սիրտն առնէր և նրանց մսից ուտէր, նրա մի վնաս չէր լինում. Այդ գրախտում եղած բոլոր ծառերից կերէք, բայց այս ծառից մի՛ ուտէք. Այստեղ խմելու բան չկայ. Ահա՛ գինի. խմեցէք, եթէ կը հաճիք. Ես բնաւ գինի չեմ խմում. Միայն ջուր ենք խմում. Թագաւորին կենացը խմենք. Երէկ մի բաժակ գինի խմեցի, այլ այսօր չեմ խմում. Միատեղ խմենք. Գու բաւական կերար, և այն չափից աւելի խմեց. Մեր խմածը բաւական է. Երէկ մեր խմած գինին այնպէս լաւ էր, որ մեզանից ամեն մինը մի մի շի՛ խմեց:

Այսպէս ուշ ուտո՞ք ես գալիս. Մանգալուց կը գամ. Առաւօտեանն ուտո՞ք էիր գալիս, երբ քեզ հանդիպեցի. Ամարանոցից էի գալիս. Երէկ չափազանց ուշ եկայ, բայց առաւօտեան շատ կանուխ եկայ. Շուտ կը գանք, եթէ ժամանակ լինի. Ուզում է որ

ժամի ութին գանք. Յարմար ժամանակ եկաք. Ձեզ մի ասելիք ունիմ. Քիչ ժամանակից կը գայ. Եկէք, պարոններ. Որդիդ եկաւ և քեզ ուզեց. Բարեկամ, այստեղ արի:

Պտուղ, Ռրֆ Հոգի առնուլ, ոգի սահման

Պարապ ժամանակ, ժամ հողորդել

պարապ

Մուտ (մի ժամ առաջ), վաշ

Մէկին կենացը, յարե ընդ հոգ

Բաւական, շար ժամի ութին, յարեբարդ ժամ

Լաւ, արիւ ճա

Մի մի, Ռէն Ռ Յարմար ժամանակ, դիպող

Ուշ, անգամ ժամ

Չափազանց, չափից աւելի Ուզել (պահանջել), խնդրել

հարե հասել

27. Հրահանգ

Ձեռքդ թնչ ունիս. Ձեռքումս մի գիրք ունիմ. Կարծում էք թէ եղբօրս կորցրած մատանին ունի. Ա՛ռ, ահա մի դահեկան դրանք կանգնող աղքատին համար. Սովորածդ լաւ պահիր մտքումդ. Այդ տունն ո՛վ վարձու է բռնում. Հօրեղբայրս գայն վարձու բռնեց. Երեք մշակ վարձու բռնիր որ այգումս գործեն. Այդ մարդկանցը բռնեցէք, և մի թողուք նըրանց. Ընդունածդ թնչ է. Թագաւորից պարգև ընդունեցի. Կարծում ես թէ մենք էլ պէտք է առնենք. Պէտք է առնէք, եթէ արժանի լինիք. Մէկը ձեզ իւր տանը պէտի չընդունի. Մարդիկը մեզ շատ պատուով ընդունեցին. Այս գիրքը քեզ կը տամ. Այս արծաթն այդ աղքատ կնոջ տո՛ւր. Այս հիւանդին մի քիչ գինի տուէք Մայրը նրան պտուղ տուեց, խընձոր, տանձ և նուռն. Պանդոկապետին ասա՛, որ սրան մի պատառ միս, մի բաժակ գինի և մանանեխ տայ. Քո դրացուդ վեց գրիչ, թուղթ և մելան տուինք. Այս ամենը քեզ կը տամ, եթէ քեզ ասելիքս անես. Որք տանք այդ գիրքը. Ձեր հօրը տուէք. Եթէ աղքատի

ողորմութիւն տաս, գաղտնի տո՛ւր. Հանդերձներդ ո՛ւր են. Նրանք ինձ տուողին տուի. Գիտես երբ պէտք է հայրս դայ. Չգիտեմ. Ասա՛ որ գիտենամ. Գիտեցիր որ մենք քո սպառնալքիցդ չենք վախենում. Կարող ես այդ անել մեզ. Այո՛, կարող եմ. Ո՛ւր ես գնում. Հրապարակում. Կարող ենք մենք էլ գալ. Գուք այն տեղ չէք կարող դալ. Ասաց թէ կարող եմ անել և չկարողացաւ անել. Երէկ և առաջի օրում չկարողացաւ անկողնից ելնել. Եզուց կարելի է կարողանամ ելնել:

Առ (բռնէ), հալ Մելան, Ռանսի Ռէլան
Միտք պահել, անել ի հոյ Կարողանամ, հարող եմ
Թուղթ, արարէս, արար Կարելի է, Ռէլան



ՅՈՎՍԷՓ ԳԵՂԵՑԿԻՆ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ

1

ՅՈՎՍԷՓ ԻՐԵՆ ԵՂԱՅՐԵՆԵՐԻՑ ԾԱԽՈՒՄԷ

Յակոբ Յովսէփին սիրում էր իւր միւս որդիներին և աւելի, վասնզի նրան ծերութեան ժամանակումն ունեցած էր: Յակոբն այլ և այլ ծաղկեայ գոյներին մի կապալ շինելով՝ նրան հազցրեց. բայց Յովսէփին եղբայրներն ատոււմ էին նրան. հօրը աւելի սիրելուն համար զնա ու երկու երազներին համար, զորս Յովսէփն իրենց պատմած էր: «Ինչ երևում էր թէ», ասաց Յովսէփ մի օր եղբայրներին, «աւրտում ձեզ հետ որալ կապում էի, և ահա իմ որաս կանգնեցաւ որ ձեր որաներ ելնելով իմ որայիս երկրպագութիւն էին անում: Գարձեալ՝ ինչ երևում էր թէ արեգակը, լուսինը և տասներկու աստղեր տեսնում էի որ ինչ երկրպագութիւն կանէին:

Յակոբին որդիքը Սիւքէմ կոչուած մի տեղ զնացած էին իրենց ոչխարներին արածելու: Յովսէփն իրենց հետ չէր, հայրն էլ նրան ուղարկեց որ նրանց վրայով լուր բերէ: Երբ եղբայրները նրան հեռուից տեսան, իրար ասացին. «Ահա մեր երագ տեսնողը, եկէք նրան մեռցնենք և ասենք թէ գազաններից փարատուելով կորաւ»: Բայց Ռուբէն, այն եղբայրներից մինը, որ նրան ուզում էր ազատել, խրատ տուեց նրանց որ պատանուն չմեռցնեն. նրանք էլ մտիկանելով Յովսէփին մի անջուր գբի մէջ նետեցին: Յետոյ իրենց եղբայր Յուդայի խրատի հետեւելով գբից հանեցին նրան և ծախեցին քսան դահեկանի Իսմայէլացի վաճառականներին որոնք ուղտերով անուշահոտ

խուսկ էին տանում Եգիպտոս: Յետոյ Յովսէփի ծաղկեայ կապան աւնելով և այժի ձագի արեան մէջ թաթախելով ուղարկեցին իրենց հօրը որ ասաց. «Այս կապան իմ որդւոյս Յովսէփինն է, մի գէշ կենդանի կերաւ Յովսէփին».

Խեղճ հայրը շորերը հանելով քուրձ հագաւ և իւր որդւոյն վերայ սուգ արաւ երկայն ժամանակ: Աւելի, սասուել չան Մեռցնել, սպանանել
 Ունենալ, սպանալ Գազաններից փարատուելի,
 Կապալ, դատարան, Գաղանթէն լինել
 Ծաղկեայ (ծաղիկներով կորչել, կորնչել
 բանուած), ծաղկեայ Ազատել, սպրեցուցանել
 Երևել (զգեստ, և լն.) սասնել Մտիկ անել, անալ
 Հագցնել, ագուցանել Անջուր, անջուր
 Երևել, լուսնել Նետել, արկանել
 Արտ, անք Հետեւել, զհեղ երթալ
 Կանգնել, կանգնել Ծախել, վաճառել
 Ելնել, յասնել Անուշահոտ խուսկ, խուսկ
 Երկրպագութիւն անել, եր- անոյ, յոք. խուսկ անուշահոտ
 իրողագանել Յետոյ, յետ այնորին
 Տասներկու, երկուսուսն Թաթախել, թաթախել
 Տեսնում էի... որդեանս էի... զի Այժի ձագ, ույ, ույու
 Սիւքէմ կոչուած, որ կուրեւր Գէշ կենդանի, գաղան չար
 Սիւքէմ Խեղճ, ողորմելի
 Ոչխարներ, խաշինք Հանել, ճեղչանալ
 Լուր բերել, բերել համբաւ Ծոր, հանրէրջ
 Նրանց վերայով, զնոյանել Հագնել, զգեստել
 Հեռուից, ի հեռուստանել Սուգ անել, սասուել
 Երբ, իբրեւ Երկայն ժամանակ, ժամանակ
 Երագ տեսնող, երողագանել անալ քսան

2

ՅՈՎՍԷՓ ՊԵՏԱՓՈՒՄԻ ՏԱՆ ՄԵՋ

Իսմայէլացի վաճառականները Յովսէփին Եգիպտոս տանելով Փարաւոն թագաւորի սպարապետ Պե-

տարիներ պէտք է լինին, և յետոյ պակասութիւն պէտք է լինի եօթը տարի, որոնք իբրև թէ առաջին առատութեան տարիներին պէտք է կուլ տան: Թող, թագաւորը ասաց բոլոր Եգիպտոսի երկրին վերայ մի խելացի մարդ ղնէ, որ առատութեան տարիներին հունձքին հինգերորդ մասը պահէ սովի ժամանակին համար»: Այս խրատը Փարաւոնի և սրա բոլոր մեծամեծներին հաճելի երևեցաւ: «Ո՛ր դտնեմ», ասաց դատաւորն, «սրանից աւելի խելացի և հնարագէտ մէկը». և յետոյ Յովսէփին դառնալով ասաց. «Ահա քեզ այսօր բոլոր Եգիպտացոց երկրին վերայ դրի»: Յետոյ մատանին հանելով Յովսէփին մատը դրաւ, նրա քթանից կապայ հագցրեց, վզին մի մանեակ կախ տուեց, և նրան կառքերից մինի վերայ հանելով քարոզ կանչել տուեց թէ բոլոր ժողովուրդը Յովսէփին առաջ ծնկի վերայ գայ, և զիտենայ թէ նա Եգիպտացոց բոլոր երկրին վերայ իշխան դրուեցաւ: Այնուհետև Փարաւոն Յովսէփին որ երեսուն տարեկան էր՝ Պետափրէսի, Արեգ քաղաքի քրմի, Ասանէթ աղջկանը կին տուեց, որից նրան երկու որդիք եղան, Մանասէ և Եփրեմ:

Տարի, աճ
 Նոյն իսկ, ինչն
 Նիհար, վտիպ
 Կուլ տալ, ինչն էլ
 Եղբրքը, առ եղբրք
 Կով, երկն
 Ջրին մօտիկ, ի խաղս գեպոյն
 Կատարկ, սին
 Վախենալ, զահի հարչանել
 Զարթնել, զարթնուլ
 Անմիջապէս, անդէս
 Պակասութիւն, նապուստիւն
 Ծնկան վերայ, ինչն էլ ծուսի

Խելացի, իմաստուն
 Հինգերորդ, հինգերիս
 Կոթ, ցօղուն
 Լիք, արտ
 Ուրիշ, այլ ես
 Պահել, դնել ի պահեստի
 Հաճելի, հաճոյ
 Մեծամեծներ, առագի
 Հնարագէտ, հանճարել
 Կնել (մատին), արչանել ի մարմն
 Գթանից, բեհեղէտ

Վիզ, պարսոց
 Վիզ, պարսոց

ՅՈՒՆԱՆԻ ԻՆՐ ՈՐԴԻՆՑ ՈՒՂԱՐԿՈՒՄ Է ԵՂԻՊՏՈՍ

Յովսէփի ասածին պէս, եօթն առատութեան տարիներ եկան, և նրանից յետոյ ուրիշ եօթը տարի պակասութեան: Այն ժամանակ սով եղաւ բոլոր Եգիպտացոց երկրում, և բոլոր աշխարհի վերայ. և ամեն կողմերից կը գային Եգիպտոս ցորեն գնելու, զոր Յովսէփ ժողովելով պահած էր շտեմարաններում: Յակոբն իմանալով թէ Եգիպտոսում ցորեն կայ՝ ուղարկեց այնտեղ իւր որդիքը որոնք տասն էին, քանզի պատիկին Բենիամինին իրեն մօտ պահեց: Յովսէփ ճանաչեց իւր եղբայրներին՝ առանց զինքը նրանց ճանաչեցնելու, և ձեացնելով թէ լրտես են՝ նրանց ասաց. «Կուք Եգիպտոսի ելնելու և մտնելու տեղերը զիտելու եկած էք»: «Ոչ, տէր,» ասացին եղբայրները, «այլ մենք ցորեն գնելու եկանք: Տասներկու եղբայրներ ենք, մէկ մարդու որդիք, որ Բանանացոց երկրում կը բնակի: Մեզանից ամենապատիկը մեր հօրը մօտն է, մինն էլ մէջտեղ չէ: Յովսէփ նրանց ասաց. «Ձեզ այստեղից բաց չեմ թողնել, մինչև որ ձեր պատիկ եղբայրը գայ. ուղարկեցէք ձեզանից մինը որ նրան բերէ այստեղ»: Այս ասելով նրանց բանտում դրեց յետոյ երրորդ օրում նրանց այնտեղից հանելով ասաց. «Ձեզանից մինն այստեղ իմ մօտին պատանդ մնայ, միւսները ցորենով ի միասին երթան, և երբ կը դառնաք, ձեր պատիկ եղբորը բերէք, որպէս զի զիտենամ թէ ձեր խօսքերը ճշմարիտ են»: Նրանք իրար ասում էին. «Երաւամբ կրում ենք այս նեղութիւնները, վասնզի վնասեցինք նրան, և չողորմեցանք, երբ մեզ աղաչում էր» և չզիտէին թէ Յովսէփն իրենց խօսքերը հասկանում էր, վասնզի թարգմանով էր խօսում: Բայց մի փոքր առանձնանալով լաց եղաւ: Յետոյ նորից գալով հրամայեց ծառանե-

րին որ Շմաւոնին վայր դնեն (Թողնեն), և նրանց քրձերը ցորենով լքցնելով՝ ամեն միօրն ստակն նրա քրձին բերանը դնեն, և յետոյ նրանց արձակեց: Նրանք Քանանացւոց երկիրն հասնելով՝ իրենց բոլոր պատահածները իրենց հօրը պատմեցին, և Յակօբն ասաց նրանց. «անգաւակ արիք ինձ. Շմաւոն գերի է, Յովս փչկայ, Բենիամինն էլ ինձանից առնել ուզում էք. ո՛չ այդպէս, չեմ ուզում թողուլ որ նա ձեզ հետ երթայ»:

Սատծին պէս, ըստ ստուգանքի	Իրաւամբ, յերաւի
(Բոլոր աշխարհի վերայ)	Նեղութիւն, վեշտ
Ըստ ստուգանքի	Վնասել, Բռնաւորել
Ժողովել, հաճարել	Հասկանալ, Իմաստը
Կալ, գոյ	Մի փոքր (ժամանակ), վայր մե
(Իւր մօտ) պահեց, ունէր	Զեւացնել (կեղծել) պատճառել
(սաւ իւր)	Ելնելու և մտնելու տեղերը, զէլ և զհարս
Պատիկ, կրօնէր	Չեմ ուզում, չստանամ յանջն
Զինք ճանաչեցնել, ծառայել	Նորից, Բնասանգամ
Սմենապղտիկը, կրօնէրը,	Վայր դնել, ունէլ
կրօնէրաւորել	Պատահել, դիպել
Մէջտեղ, ի մէջէ	Անգաւակ, անարդէ
Յետոյ, որպէս	

6

ՅԱԿՈԲԻ ՈՐԴԻՒԲ ԵՎ ԳՍՏՈՍ ԵՆ ԳԱՌՆՈՒՄ

Երբ սովը բոլոր երկրի վերայ սաստկացաւ, Յակօբն ասաց իւր որդիներին. «Նորից Եգիպտոս գնացէք»: Յուզան ասաց իւր հօրը. «Եթէ ուզում ես որ երթանք, Բենիամինին մեզ հետ ուղարկիր. ես երաշխաւոր կը լինիմ տղային, նրան ինձանից ուզէ»: «Եթէ այնպէս,» ասաց Յակօբ, «արէք ինչպէս որ ձեզ հաճոյ է, բայց երկրիս ամենաընտիր պտուղներէց առէք որ ընծայ տաք տիրող մարդուն. առաջինին կրկինն էլ արծաթ առէք (ստակ). ձեր քրձերում գրտ-

նուածն էլ տարէք, չլինի որ մի դաւաճանութիւն լինի»: Եւ թողուց որ երթան՝ յանձնելով նրանց Աստուծոյ խնամքին: Յովսէփ լսեց որ եղբայրներն եկան, և թէ Բենիամինն էլ նրանց հետ է, հրաման տուաւ իւր գործակալին որ ճաշ պատրաստէ: Երբ եղբայրները նրան ներկայացան, իրենց ընծաները նրան տուին, և մինչև գետին ծռելով բարև տուին: Յովսէփն էլ նրանց մեծ քաղցրութեամբ բարև տուաւ, և հարցրեց նրանց. «Ո՞րք է ձեր ծերունի հայրն որին համար ասում էիք թէ Քանանացւոց երկրումն է»: Յետոյ նայելով Բենիամինին որ իրան մէկ մօրից եղբայրն էր, ասաց. «Ա՞յդ է ձեր պղտիկ եղբայրը. Աստուած քեզ ողորմի տղաս, և քեզ պահէ», և փութալով դուրս ելաւ, քանզի սիրտն ելաւ, և էլ չէր զիմանում արցունքը բռնելու: Երեսը լուանալուց յետոյ դարձեալ եկաւ՝ ինքզինք բռնելով, և երբ կերակուրը պարաստուեցաւ, իւր եղբայրներին հետ սեղան նստաւ:

Նորից, անարդէ	Ել, և ես
Ուզել, ինքրէլ	Առաջինին կրկինը, կրկին
Տիրող, որ արդէ	Դան զաստուղին
Գտնուածը, որ գտաւ	Տղան, որդեակ
Փութալ, աշտարել	Չլինի որ, գոյց
Դաւաճանութիւն, դատարար	Գիմանալ, հանդուրժել
Յանձնել, յանջն ստանել	Բռնել, ունել
Լսեց, լուսեղ (տրականով)	Արցունք, արհաստ
Ներկայանալ, յանդիման լինել	Ինքզինք բռնել, բռնանալ
Ծռել, խնայել	Նել, անել
Բարև տալ, որպէս	Գարձեալ, Բնասանգամ
Սմենից ընտիրները, զէլ	Պատրաստուել, պարաստ լինել
որ ընտիր	Մէկ մօրից, համահայր

7

ՅՈՍԷՓ ԶԻՆՔԸ ՃՈՆԱԶԵՅՆՈՒՄ Է ԻՐ ԵՂԱՅՐՆԵՐԻՆ

Կերակուրից յետոյ պատուիրեց Յովսէփ իւր գոր-

Ճակարին հիւրերի քրձերը ցորենով լքցնէ. նրանց բերած փողն էլ այնտեղ դնէ, իւր բաժակն էլ Բենիամինի քրձում. նրանք հազիւ թէ քաղաքից դուրս էին ելել, գործակալն նրանց վերայ հասնելով՝ արգիւց նրանց, և իւր տիրոջ բաժակն էր ուզում նրանցից: Քրձերը բացուեցան, և բաժակը Բենիամինի քրձում գտնուեցաւ: Այն ժամանակ նրանք զարմանալով և զարհուրելով՝ իրենց շորերը պատառելով քաղաք դարձան: Յովսէփ նրանց ասաց. «Ինչո՞ւ համար բաժակս գողացաք. չգիտէք որ չկայ մինն որ կորուստը գիտենայ ինձ պէս: Հիմա բաժակը գողացող ինձ ծառայ լինի, և դուք խաղաղութեամբ ձեր հօրը դնացէք»: Այն ժամանակ Յուդան պատասխան տալով ասաց. «Քո ծառադ մեր հայրը, պիտի մեռնի, եթէ այդ պատանին նրան չդարձնեն, քանզի ես մինչև ցմահ երաշխաւոր եղած եմ դրա համար, ես ծառայ լինիմ քեզ տիրոջս, և այդ պատանին թող երթայ իւր եղբայրներին հետ: Յովսէփն այլ ևս չկարողանալով համբերել, բոլոր Եգիպտացիները դուրս հանել տուեց, և մեծ ձայնիւ լալով՝ ասաց իւր եղբայրներին».

«Ես Յովսէփն եմ. հայրս դեռ ողջ է»: Եւ որովհետեւ նրանք վախից սառած և թմրած էին, կրկին ասաց նրանց քաղցրութեամբ. «Ինձ մօտ եկէ՛ք. ես Յովսէփն եմ, ձեր եղբայրը, զոր դուք ծախեցիք. բայց մի վախենաք Սատուած զիս Եգիպտոս ուղարկեց որ ձեզ կերակրեմ: Գնացէք հօրս և պատմեցէք նրան ձեր տեսածը, և աճապարեցէք ինձ գալու: Գեսեմում պէտք է բնակիք, և ես ձեզ կը կերակրեմ, վասնզի այդ սովը տակաւին հինգ տարի պիտի տուէ»: Եւ Բենիամինի վզովն ընկնելով՝ համբուրեց նրան լաց լինելով. նոյնպէս միւս եղբայրներին էլ մեծ գորովով, և նրանք հաւատացին նրան:

Ձինք ճանաչեցնել, որ Պատուիրել, որպէս որ Գեռ, որպէս ինչ

Գեռ, որպէս ինչ
 Սառած և թմրած, որպէս
 Չէալ և ընդարձայեալ
 Հազիւ թէ, այն ինչ
 Քաղաքից դուրս, որպէս
 Չարհուրել, զհայն հարկանել
 Կորուստ գիտենալ, հայն
 Գողացողը, որ գողացան
 Պատանի, որպէս
 Մինչև ցմահ, ինչ
 Համբերել, ժոյժ ունիլ

Լաց լինել, յարաստուս հարկանել
 Կրկին ասաց, յատուտ
 Սօտ գալ, հարկանել
 Ձեր տեսածը, զոր փեռիս
 Աճապարել, փառայ
 Վզովն ընկնել, անհանել
 Պարանոցան
 Միւս եղբայրներն էլ, զայն
 Եւ յեղբայր իւրոյ
 Գորով, խաղաղաստան
 Մեծ ձայնիւ, ճեմայց

8

ՅՈՎՍԷՓԻ ԳՈՒԼԻՍԷ ԲԱՍԿԵԼՈՒ ԵՎ ԻՊՏՈՍՈՒՄ

Յովսէփ հրաման տուաւ որ իւր եղբայրներից ամեն մինին երկերկու հանդերձ շինուի. իսկ Բենիամինի համար հինգ, շատ գեղեցիկ հանդերձներ շինել տուաւ, և երեք հարիւր արծաթի դահեկան տուաւ նրան: Նոյնչափ դահեկան և ուրիշ շատ բաներ ուղարկեց իւր հօրը: Նոյն իսկ թագաւորը կառքեր տանել տուաւ որ Յակոբին բերեն իրեններովն ու բոլոր ունեցածովն: Յակոբ իւր որդիերանց բերանից լսելով եղած դէպքերը, թագաւորին կառքերն ու Յովսէփին ընծաներն էլ տեսնելով՝ գոչեց. «Այսուհետեւ մի բանի չեմ փափաքում, վասնզի որդիս Յովսէփը կենդանի է. դեռ չմեռած գնամ նրան տեսնելու»: Չանապարհ ելաւ Յակոբն իւր ընտանիքովն և բոլոր կարասիներովը, որ Եգիպտոսը գնայ: Յովսէփ գրկեց իւր հօրը, ու նրա վզովն ընկնելով, արցունքովը թրջում էր նրան: Յետոյ նրան ներկայացրեց Փարաւոնին, որ հարցրեց Յակոբին թէ քանի տարեկան էր.

պանդխտութեան տարիների թիւը հարիւր և երեսուն է. իմ հայրերիս տարիներին թուից քիչ, և ցաւով ու հեծութեամբ լեցուն»: Յովսէփ Փարաւոնին հրամանաւը Գեսեմի, բոլոր Եգիպտացւոց երկրին մէջ ամենապտղաբեր երկիրն, իւր հօրը և եղբայրներին տուաւ իբրև ստացուածք:

Մեծն մինին, մեայ մեայ	Փափաքել, յանկալ
Շատ, յոյժ	Գեռ չմեռած, միշտ մեռեալ
Նոյն իսկ, գլխովին	Եյէճ
Ունեցած, աշխ	Ճանապարհ ելնել, էլանել
Կարասի, ինչ և իարասիք	Ի ճանապարհ
Իմաւորել, էլանել ըստ	Ներկայացնել, հանել առաջի
առաջ	Ստացուածք, ժառանգութիւն
Թըջել, լեանալ	Ամենապտղաբեր, պաշտէր
	յոյժ

9

ՅԱԿՈԲ ԻՒՐ ՈՐԳԻՆԵՐԸ ՕՐՀՆԵՅՄ Է ԵՒ ՄԵՌՈՒՄ

Յակոբ Եգիպտոսում տասնութն տարի էլ ապրեցաւ: Այն ժամանակ տեսնելով որ պիտի մեռնէր՝ երգումն անել տուաւ Յովսէփին որ իրան իւր հայրերի գերեզմանը թաղէ. լետոյ օրհնեց Յովսէփի երկու որդիերանց Եփրեմին և Մանասէին: Յետոյ իւր բոլոր որդւոցն անկողնի շուրջը կանչելով՝ նրանց ամեն մինին խօսեցաւ և օրհնեց նրանց: Ռուբէն որդուն յանդիմանեց նրա գործած մի յանցանքին համար. Շամուսին և Ղևինն էլ նրանց Սիւքեմացիներէն առած անօրէն վրէժխնդրութեանը համար: Երբ Յուզափին եկաւ, ասաց նրան. «Գուն գովուիս քո երասուներիցը, և ձեռքք քո թշնամիներէր լծի տակ

հայրը մեռաւ, ընկաւ նրա վերայ և արցունքով համբուրեց նրան. Յետոյ Եգիպտացի զի պատողներին պատուիրելով որ նրա մարմինը մոմեայ անեն երկրին սովորութեանը համեմատ, նրան անձամբ եղբայրներին հետ Քանանու երկիրը տարաւ, ու մեծ պատուով դրաւ նրան Մակփեւայ քարայր կոչուած գերեզմանում, Քեբրոնի մօտ:

Տասն և եօթն, եօթն և ասն	Նրանց ասած վրէժխնդր-Ապրիլ, Կեան	րութեան համար, վասն
Երգում անել, երգեցեցու-	լըրիժուն զոր խորհրտալ էր նոյս	Գի պատող, դեպարտիլ, դիւ,
յանէճ		
Յետոյ, յեպ այնորիլ	Դիւս	
Անկողնին շուրջը, զհանգստ	Լծի տակ դնել, արհանել ըստ	լծով
Իւրովք		
Ամեն մինին, մե մե	Պատիւ, շուք	
Գործած մեծ յանցանքին Մոմեա անել, պարել		
համար, վասն որդոյն մեծի զոր Համեմատ, ըստ		
գործեալ էր	Մեռնել, վախճանել	
	Գերեզման, շիրիճ	

10

ՅՈՎՍԷՓՈՅ ՄԱՆԸ

Յակոբի մահուանից լետոյ Յովսէփի եղբայրները վախենալով թէ չլինի որ Յովսէփն իրենց առած վատութիւնը լիշէ, ազաչեցին նրան որ իրենց ներէ. նա էլ նրանց քաղցրութեամբ և սիրով հանգարտեցրեց: Յովսէփն այն ժամանակ լիտուն և վեց տարեկան էր, և լիտուն և չորս տարի էլ ապրեցաւ՝ միշտ սիրելի և յարգելի լինելով Եգիպտացւոց առաջ որոց փրկիչ եղած էր: Իւր մեռնելուց առաջ ասաց իւր եղբայրներին. «Աստուած մի օր ձեզ նայելով պէտք է այստեղից մեր հայրերին տուած երկրումը տանի: Երգումն արէք ինձ որ ոսկրներս ձեզ հետ կը տանէք»:

Նրանք էլ նրան երգումն արին: Երբ Յովսէփն հարիւր տասը տարեկան վախճանեցաւ, նրա մարմինը զմուսուեցաւ (մոմեայ եղաւ) ու դազաղում դրուեցաւ՝ մինչև Իսրայէլի որդւոց Եգիպտոսից ելնելը Քանանացւոց երկիրն երթալու համար:

Վախենալ, երկնէն էրկնայեալ Յարգելի, Ռեծարոյ
Չլինի որ, գոյէ Առաջ, յաչ
Առաջ, յառաջ քան զ... Այստեղից, ասի
Նայել, այց ասանել Տուած երկիրը, երկնս զոր էր
Յիշել, յաշիկնել (տրակնով) Երգումն անել, երբոս
Վատութիւն, չարիք Հարիւր տասը տարեկան
Իրենց արած վատութիւնը, հարիւր և ասանալէն
չարիքն զոր արարին Դազաղ, դաժարչ

Ելնելը, էլ:

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼ ՊՍՏՄՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Ա.

Շ Ն Ի Կ

Օրին մինը՝ մի տղայ մի առուի մօտ պտրտելու է գնում, և հանգիպում է այնտեղ մի քանի չար տղայոց որ մի պզտիկ շուն առուի ջրերում ուզում էին խեղդել: Տղան խեղճ պզտիկ անասունին զթում է, նրան գնում է և իրեն հետ տանն է բերում: Շունը շուտով իւր բարերարին այնպէս է վարժուում, որ նա ուր որ գնար՝ նրա լետեից պտտում էր նրա հետ խաղալու և վրան ընկնելու: Մի գիշեր երբ տղան ուզում էր անկողինը մտնել, շունը սկսաւ հաչել, և չէր թողնում նրան որ քնանայ: Պատանին շանը ինչու համար հաչելը զիտենալ ուզելով՝ մի ճրագ բան տեսնելու, յանկարծ անկողնին տակ ահռելի ճրագ մի տեսնում: Եւ հասկալաւ որ գող էր:

Վախից բղաւելուն պէս, բոլոր տանը մէջ եղողները եկան գլուխ ժողովուեցան, և գողին բռնելով դատարին մատնեցին: Երբ հարց ու փորձ եղաւ, խոստովանեցաւ մարդը թէ միտք դրած էր մի մի սպաննել՝ տանը մէջ եղողներին պատանուց սկսելով, լետոյ տունը կողոպտել:

Այն ժամանակ շնորհակալ եղաւ տղան Աստուծոյ որ այնպէս անվնաս աղատեց նրան, և ասաց. ով երբէք կարող էր երևակայել թէ մի շան ձագ (լակոտ) որին ես կեանքը փրկեցի՝ նա էլ պիտի փրկէր իմ կեանքս:

(Մի առուի) մօտ, ասեղէրք Խեղճ, հեգ Խեղդել (ջրի միջին), հեշ Վարժել մէկին, ընդունալ յոյանել

Յետեից, զէնի Պտրտել, շրջել
Վրան ընկնիլ, ընդ անջն ան- Վախից, աս անին
իանել Բոլոր տան մէջ եղողները,
Սկսել, սինդ քն ասանալ (չէզ) ասեւէին որ ի ասան էին
Քնանալ, ի քոն շինել Գլխին ժողովուեցան, խոս-
Գիտենալ ինչու համար նեյան զնոյաւ
հաչելը, գիտել թէ ինչ Միտքը գնել, դնել ի մի
էր վան որոյ հաչէր Մի մի, մի ըստ մեղէ
Այս կողմ աչն կողմ պտր- Սկսել, սինդ քն ասանել (ներգ-)
տել, յածել այս անոր Կողոպտել, յառարի ասանալ
Յանկարծ, յանկարծ Շնորհակալ լինել, գոհանալ
Ահռելի տեսքով, ի կերպա- Անվնաս, յաղաղութամբ
քան անհոգիս Աղատել, փրկել
Հասկացաւ, գիտաց Երևակայել, հոս ածել
Բղաւելուն պէս, ի բասանալ Շան ձագ (լակոտ), իրիւն
նորա ճիշ

Բ.

Լ Ա Ի Գ Ր Ս Յ Ի Ն Ե Ր

Մի ջրաղացպան ունէր մի պզտիկ տղայ, որ մի

Աշխատութիւն, վաստակ Չորանալ, ցահաւել
 Գիտութեամբ, արհամ, պատահար Յրտից, ի սասանանեւայ
 Յաւ, վիշաք Երջանկութիւն, երանուրիւն
 Պատճառել, գործել Սրանից, սասարին
 Կարող է, հարկել Սովորել ուսանել
 Պատահեցաւ, որչա եղև Յուրտ, սասանանին
 Փոյթ տանել, սանել փոյթ Ծաղկած վարդ, վարդ որ ի-
 Պահել, որնել ի պահեսարի ծաղկէ է
 Հարկ չէ, չէ կնչ պիտոյ Բարք, բարոյ, բար
 Մեղմ, բարչր Մուլութիւնից գերծ, որբ
 Ելնել, յասանել յախից
 Առաւօտեան, ընդ սասանին Շարունակ, յաճի
 Միշտ, հաստպարար

Գ.

ԲՆԿՈՒՋԻ ԿԵՂԵՒՆԵՐԸ

Ծեր կոմսը Ա. ճշմարտութիւնն ու արդարու-
 թիւնը շատ էր սիրում: Մի քանի չար մարդիկ այս
 բանիս համար նրան բարկացած էին, այնպէս որ
 միատեղ երգում արին և նրան կորցնելու հնարք
 էին փնտռում: Եւ արդարև շատ ստակ տուին մի
 չարագործ մարդի որ նրան հետևեալ օրում գիշե-
 րանց սպաննել խոստացաւ: Ազնուական կոմսը վե-
 րահաս վտանգին ամենևին չէր սպասում: Նրա քե-
 ուորդիները, սիրուն տղաք, իրիկնադէմին նրան ե-
 կան: Կոմսը նրանց գալուն վերայ ուրախանալով,
 հանեց պտուղ խնձոր, տանձ և ընկոյզ: Երբ տղաքը
 մեկնեցան, կոմսն ուզեց քնել, և ինքզինքը Աստուծոյ
 պաշտպանութեանը յանձնելով՝ անկասկած քնեցաւ:

Բայց կէս գիշերուան պահերին չարագործը որ
 զաղտուկ տանը մտած էր՝ կամացուկ կոմսին սե-
 նեակը մտաւ, մինչ նա մի լաւ քնոյ միջին էր, մի
 պղտիկ յայտեր էլ անկասկած մտտ ուղարկեալ էր: Զա-

րագործը դանակը հանելով և ձեռքը վեր վերցրած
 նրան էր մօտենում: Բայց յանկարծ սենեկին մէջ
 այնպէս մի շառաչիւն լսուեցաւ որ կոմսը քնից զարթ-
 նեց: Երբ ելնելով տեսաւ մարդը դանակը ձեռքում,
 շուտով առաւ զէնքերը որ անկողնի գլխի վերևը
 պատից կախ տրուած էին, և սպառնացաւ նրան սպան-
 նել: Մարդը սարսափելով դանակը ձգեց ու թողու-
 թիւն էր խնդրում: Յետոյ բանտ մտնելու ստիպուե-
 լով՝ իրեն խրատ տուողներին յայտնեց: Կոմսը մը-
 տածում էր թէ այն շառաչիւն պատճառողն ինչ
 էր որ նրան քնից զարթնեցրեց: Աչքերն այս կողմ
 այն կողմ պտրտեցրած ժամանակը՝ տեսաւ որ տղերքը
 գետինը ձգած էին մի ընկուզի կեղև. որի վերայ կո-
 խած էր չարագործը: Կոմսը զարմանալով ասաց. Աս-
 տուծոյ խնամքով մի ընկուզի կեղև ինձ աղատեց,
 և անզգամներն արդարութեան սրին մատնեց:

Բարկանալ, զայրանալ Կէս գիշերուան պահերին,
 Ետևից ընկնել (հնարք զհասարակ գիշերա-
 փնտռել), ինչպիսի լի- Գաղտուկ, գաղտ
 նել Կամացուկ մտնել, սպրտել
 Հետևեալ օրը, ի վաղիւն անոր Ձեղձով
 Մօտենալ, Բերչեսալ Մի լաւ, բաջ
 Յանկարծ, յանկարծ Անկողնին մօտ, սասանինդնոյն
 Լսուիլ, լսել լինել Հանել (դանակը), Բերչեսալ
 Շառաչիւն, որչա բնա Պանակ (սպաննելու հա-
 Գիշերանց, գիշերայն մար), բարոյն
 Սպասել, սխալանել Զեռքը վեր վերցնել, ահ-
 Վերահաս վտանգին, վը- Բասալ զբարեւ
 սանգին որ ի վերայ կայր Այս կողմ այն կողմ պտրտ-
 Իրիկնադէմ, ընդ երեկ ցրնել, յածել (զաչս)
 Գալը, գալուստ շարքանակի
 Պտուղ, Բերք Այնպէս... որ... Բնալ
 Ինքզինք յանձնել, յանջն Զարթնել, զարթնալ
 Լինել ի... Ելնել, յասանել

Շուտով առաւ, աճապարեաց Թողու թիւն, շնորհ
 Ստիպուելի, բանապարհուելի (իւ)
 Պատից կախ տրուելի, հախեալ Յայտնելի, ի վեր հանել
 Գլխին վերաք, ի ստիպոյ Իրեն խրատ տուողները, զո-
 Սպաննել, հարկանել ըս լեւադերն լեալ էն նմա
 Զգել (զանակը), ընկենուլ Պատճառել, գործել

Ե.

ՍԱՒՈՒՂԻ ԷՇԵՐԸ

Երեք հոգի Ամստերդամ քաղաքից ճանապարհ
 ելնելով մի դործի համար գնում էին միատեղ մի
 գիւղ: ճանապարհին վերայ տեսնում են մի ինչ—որ
 գիւղացու որ շտապով նրանց էր գալիս, և դէմքին
 տեսքից երևում էր որ վերջին աստիճանի տգէտ և
 ապուշ էր: Երեք հոգին միմեանց ասում են. Եկէք
 սրան ծաղր անենք: Այս ասում են և հեռանալով իբր
 մի քարընկէց միմեանցից ջոկ ճանապարհի վերայ
 կենում են: Երբ գիւղացին առաջինին մօտենում է,
 նրանից սա խօսքը կը լսէ. բարև հայր Աբրահամ,
 այս խօսքը լսելով գիւղացին նրան բարև կը տայ
 գլխով, և կասէ. Բարև: Նրանից մի քիչ հեռի տես-
 նում է առաջինին միւս ընկերը, որ նրան ասում
 է. Բարև, հայր Իսահակ: Սրան էլ գիւղացին նոյն
 բարև նոյն պատասխանը կը տայ: Յետոյ այնտեղից
 յառաջ գնալով գտնում է երրորդին որ ասում է.
 Բարև, հայր Յակոբ: Այն ժամանակ գիւղացին նրանց
 միտքը հասկանալով, նրան ասում է. Կը խաբուիք
 պարոններ, ես Աբրահամ չեմ, ոչ Իսահակ, ոչ էլ
 Յակոբ, այլ Կիսեայ որդին Սաւուղն եմ, որ ելած եմ
 հօրս էշերը փնտուելու. բայց զարմանք, մերսնք էք
 էին, իմ գտածներս արու են:

Հոգի, այր
 ճանապարհ ելնել, յուրն անխանել
 ճանապարհային

Գիւղացի, շնորհ
 Դէմքին տեսքից, յերեսաց
 Գլխին վերաք, ի ստիպոյ
 Միմեանցից ջոկ, բայց գոյն
 Շտապով, շտապու
 Տգէտ և ապուշ, պիտայ
 Վերջին աստիճան, բան
 Ծաղր անել, ծաղր անել
 Գ... (գործ)
 Յառաջ գնալ, յառաջ հարցել
 Բարև, ոչ լէր

Այս խօսքը լսելով, առ այն
 Բարև տալ, առ ոչ ջոյն
 Գլխով, նշանայի գլխով
 Միւս, միւս
 Հասկանալ, ի վերայ հասանել
 Միտք, խորհուրդ
 Պարոն, պէր
 Զարմանք, բաբ է
 Էք, հարս
 Իմ գտածներս, զորն էն գը-
 Կանխ

Զ.

ՅՈՎՍԷՓ ԿԱՅՍԻ

Յովսէփ երկրորդ, Գերմանացուց կայսրը, իբր
 մի անծանօթ արած առաջին ճանապարհորդութեան
 ժամանակ սուրհանգակների մի կայան հասնելով՝ ձի-
 երը փոխելու համար ախոռում ձի չգտաւ: Սուր-
 հանգակապետն անծանօթ անձին ասաց որ մի փոքր
 սպասիր. խոստովանելով որ ձիերը ուղարկած էր իւր
 որդուին կնուռքին հրաւիրուած ազգականներն ու
 բարեկամները բերելու: Կայսրը մարդուն հետ խօ-
 սակցութիւն սկսելով, և նրան ողջամիտ և հայրե-
 նասէր գտնելով՝ յայտնեց նրան թէ կը բազայ տը-
 ղային լինել կնքահայր: Սուրհանգակապետը նրա ա-
 ռաջարկութեան վերայ զարմացաւ, բայց և այնպէս
 անծանօթ մարդին նախամեծար համարելով իւր եղ-
 բորորդուց որ երկրագործ էր՝ հաճելով յանձն ա-
 ռաւ: Երբ եկեղեցին գնացին, պաշտօնը սկսաւ:
 Մկրտող երէցը կայսեր հարցրեց. անունդ ինչ է.
 այն էլ ասաց՝ Յովսէփ է անունս: Մականունդ (ազգա-
 նուն) ինչ է, կրկնեց երէցը: Ի՞նչ պէտք է քեզ այդ,

ասաց կայսրը, ինչ երևում է որ Յովսէփ անունը բաւական է: Ոչ, պարոն ասաց երէցը. ուզում ենք ընտանիքիդ մականունն էլ գիտենալ: Եթէ այնպէս է, ասաց այն ժամանակ կայսրը, մականունս է Յովսէփ երկրորդ, կայսր Գերմանիոյ: Երէցն ու այնտեղ եղողները ապշեցան, սուրհանդակապետն էլ թագաւորին ոտքն ընկաւ, որ նրան վերցրեց մարդասիրաբար, և նրան շատ պարգևներ տալով խոստացաւ որ իւր սանիկին լիշատակը չմոռանայ:

Իբրև մի անծանօթ արած,	Բաղձալ, ցանկալ
Սխոռ, սպասարան	Երկրագործ, հողագործ
Ձի, չի, էրիվար, նժույգ	Հաճել, հաւանել
Մի փոքր, սակաւի մէ	Մկրտող, կնիստ (երէցն)
Ուղարկել, յոշարէլ	Մականուն, (աւելի անուն),
Կնունք, կնիք	անուն յորջորջանայ
Խօսակցութեան սխալ, ըզ	Բաւական, շոք
Բանիւն անկանել	Ընտանիք, աղփարոհ
Յայտնել, յայտ ասանել	Այնտեղ եղողները, որ անդէ
Նախամեծար համարել,	կային
նախամեծար ասանել	Ապշել, յարոշ իրել
Հօրեղբօր որդի, հօրեղբօր	Վերցնել, յարոյանել
անսար	Շատ պարգևներ, մեծադար
	գիւ մեծարել

Է.
Ա Ն Յ Ե Ա Լ Մ Ե Ն Ո Ւ Թ Ի Ի Ե

Դիոն աքսորուելով ապերախտ Սիրակուսացիներից ապաւինեցաւ Մեգարացոց քաղաքը, ուր Պրոդոտոս անունով մէկը իշխում էր:

Երբ պատահեցաւ որ սա մի օր մինի կողմից իրեն եղած մի անիրաւութեան համար իրաւունք էր պահանջում, իշխանին պալատն երթալով նրան ներկայանալ կամեցաւ, բայց մէկի հոգը չեղաւ այս երևելի անձին առաջին մեծութեան արժանի պա-

տիւ անել նրան: Զիգ ժամանակ նրան սպասել տալուց յետոյ՝ պատասխան տրուեցաւ թէ Պրոդոտոս կարևոր գործերով զբաղած լինելով չէ կարող այն օրում նրան ընդունելութիւն անել:

Դիոնի բարեկամները որ նրա հետն էին, զայրանում էին որ իբրև անարգ մէկի հետ վարուեցան այն սքանչելի անձին հետ, որ իշխանութեան մէջ եղած ժամանակը միշտ մարդասիրաբար վարուում էր իրեն գիմողներին հետ:

Բայց Դիոն առանց տրտնջելու ասաց նրանց հանդարտութեամբ. բարեկամներ, թերևս ես էլ նոյնն արած եմ Սիրակուսայի մէջ իշխան եղած ժամանակս: Ժամանակ անցնելուց յետոյ այս մեծ անձն իւր հայրենիքն ազատեց Դիոնէսիոս բռնաւորից որ երկիրը հարստահարում էր, և խաղաղութիւնն ու արդարութիւնը նորից հաստատեց. բայց սպաննուեցաւ Աթենացի Կալիպպոսից որ նրա հիւրն ու բարեկամն էր: Իսկ Դիոնէսիոս բռնաւորը Սիրակուսայից աքսորուելով եկաւ ընկեցաւ Կորնթոս, ուր վարժապետ լինելով աղքատութեան մէջ մեռաւ:

Աքսորուել, արտագիր լինել	Պատիւ առնել, դնել	Մեծա-
Ապերախտ, ապաշարհ	բանս երեսաց	
Ապաւինել, ապաստան լինել	Մեծութեանն արժանի,	
Զիգ ժամանակ, հարուստ մի	արժանի ըստ մեծաւեան (նորա)	
Զայրանալ, զշարել	Իրեն գիմողներին հետ, ընդ	
Եղած ժամանակը, մեջ-	որս դիմելին ասանա	
	Իշխան եղած ժամանակս,	
	մեջդրեա էի իշխան	
Վարուել, գնալ	Ժամանակ անցնելուց յետոյ,	
Իշխել, վարել զիշխանութիւն	յետ ժամանակայ	
Պատահել, դէպ լինել	Անձն, այր	
Պալատ, ապաստան	Ներկայանալ, յանդիման լինել	Նորից, մեա անգամ
	Հոգը լինել, լինել փոյլ (տը.)	Վարժապետ, դաստիարակ

Ը.

ԳՈՂԱՆ ՈՒ ԽՈՉՐ.

Երկու մարդ որ մի արջ էին պտըտացնում՝ մի օր իրիկնադէմին շատ ուշ մի գիւղ հասնելով իջան մի իջևանում ուր ուզում էին այն գիշերն անցկացնել: Պանդոկապետը որ իւր պարարեալ խոզը նոր ծախած էր՝ արջն այն ախոռում դրաւ ուր առաջ խոզը կապում էր: Կէս գիշերուան ժամանակները մի գող որ ցերեկը եղածին տեղեակ չէր՝ գաղտ պանդոկում մտնելով ուզում էր պարարած խոզը տանել: Կամացուկ ախոռին դուռը բանալով մթան մէջ խարխափելով ներս է մտնում, և փոխանակ խոզին զոր գտնել կարծում էր՝ բռնում է արջին, որ օտք ելնելով ահռելի ձայնով երկու թաթերը մարդուն վերայ նետում է, և այնպէս ուժով պնդում (պրկում) է նրան, որ մարդը չէր կարող շարժել: Վախն ու տագնապն նրա ողբալի աղաղակներ հանել են տալիս, այնպէս որ պանդոկում բոլոր քնացողները նրա բղաւելուց ցատկելով զարթնում են, և դժուարաւ կարողանում են արիւն լընուայ մարդը գազանին ճիրաններից ազատել: Բայց նա այս վտանգից ազատուելուն պէս արդարութեան ձեռքը մատնուեցաւ:

Պտըտեցնել, շրջէյո-յանէլ Խարխափելով, ա-խարխափ
 Իրիկնադէմին, ընդ երէկ Բռնել, բռն-հարկանէլ (բց.)
 Շատ ուշ, հարի անագան Ոտք ելնել, յոսն հալ
 Գեղ, շէս Ահռելի, ահագիս
 Իջնել (ճանապարհորդի), Զայն, աշաշալ
 շո-ծանիճ Թաթ, լաւուլ
 Իջևան, պանդոկ Նետել, արկանել
 (Գիշեր) անցնել, անագանէլ Ուժով պնդում է նրան, իր-
 Ցերեկը եղածին, որոս՝ քս արկեալ էին շնանէ
 Գիտմտնել, սպրդել Վախ, ահ
 Վամացուկ, ճշմոյ ին Պարարեալ, պարարալ
 Նոր, այն ինչ

Գնել (ախոռը), փակել Ծատկելով զարթնել, զարթ-
 Խոչ, խոչ, խոշէր ան ընդոս
 Ախոռ (եզան, ոչխարի ևլն), Բղաւելու ձայն, աշաշալ
 Գոճ Պանդոկում բոլոր քնացող-
 Առաջ, յասաջագոյն ներք, անհոյս որ ննջե-
 Կէս գիշերուան ժամանակ- Ին ի պանդոկ-ոջ
 ներք, զմջ գիշերու Դժուարաւ, հարկ- ուրեմ
 Աղաղակ հանել, բռնալ Կարողացան, հասանէր նոյս
 զաշաշալ (թափել)
 Ողբալի (այն) (աղաղակ) Ազատուելուն պէս, այն ինչ
 գո-ժի և շայոյ զերծեալ

Թ.

ԵՐԵՍԻՑ ԸՆԿԱԾ ՊԱՇՏՕՆԵԱՆ

Պարսից թագաւորներից մինը իւր պաշտօնեաների գլխաւորին բարկանալով նրան իշխանութիւնից ձգեց և նրա տեղ մի ուրիշի է դնում: Բայց մի շնորհք անելու համար՝ թոյլ է տալիս նրան որ բոլոր ընտանեօքը խաղաղութեամբ բնակելու համար իրեն մի տեղ ընտրէ, բոլոր ստացուածն էլ նրան է շնորհում: Բայց պաշտօնեան թագաւորին ասում է. Ի՞նչ պէտք են ինձ սրանից յետոյ այն ստացուածները զոր ինձ ուզում է շնորհել ձեր վեհափառութիւնը. աղաչում եմ, հրաման տուէք որ ամենն էլ ինձանից առնուի. բայց հաճի ձեր վեհափառութիւնը խնդրածս կատարել. ցոյց տրուի ինձ ձեր տէրութեանը մէջ անպիտան և ամալի մի գիւղ կամ մի աւան զոր խնամելով շէնացնեմ: Այն ժամանակ հրաման տուեց թագաւորը որ մարդ հանուի՝ պաշտօնէին փափաքածին պէս մի տեղ փնտուելու. բայց թագաւորից ուղարկուածները գալով լուր տուին թէ բոլոր տէրութեան մէջ գիւղ կամ աւան և կամ բնակութեան մի տեղ չ'կար որ անշէն և անմշակ լինէր: Այն ժամանակ պաշտօնեան թագաւորին ասում է.

Լաւ գիտէի, արքայ, որ ինձ կառավարելու լանձ-
 նուած բոլոր երկրում չ'կայ բնաւ աւերուանքնակ
 մի տեղ խնդրած ժամանակս՝ նպատակս էր առիթ տալ
 որ անձամբ հասկանաք թէ ինչպէս շէն և ծաղկած
 ձեզ եմ դարձնում երկիրը: Երանի թէ ձեր վեհա-
 փառութիւնը գտնէր մի ուրիշ պաշտօնեայ որ կա-
 րող լինէր յետոյ նոյն վկայութիւնը տալ իւր վերայ:
 Մինը, ^{ոհն} Ուղարկուածները, որ ^{առա-}
 Բարկանալ, ^{յասնու} ^{սեպան}
 Զգել (իշխանութիւնից), ^{Լուր, համբա-}
^{լնչնու} ^{Անշէն, ահայի}
 Դնել, ^{կայր-յանել} ^{Լաւ (գիտենալ), ասլ (գիտել)}
 Թոյլ տալ, ^{Լուր-} ^{Անբնակ, ահայի}
 Տեղ, ^{վայր} ^{Ինձ կառավարելու լանձ-}
 Բնակելու համար տեղ, ^{նուած երկրում, յերկ-}
^{վայր ուր բնակեց} ^{րէն զոր վարել ինչ յանջն}
 Պէտք, ^{պիտոյ} ^{լնալ է}
 Ինչ, ^{չէ} ^{Խնդրած ժամանակս, ի իւր-}
 Ստացուած, ^{ինչ, սպայուած} ^{րել իմամ}
 Զեր վեհափառութիւն, ^{Նպատակ, խորհուրդ}
^{արհայ} ^{Առիթ տալ, որոյ պարտա-}
 Հաճել, ^{հաճոյ լուրի} ^{Հասկանալ, հասու լինել}
 Խնդրածս, ^{զոր խորրեմն} ^{Ծաղկած, ծաղկաւեպ}
 Կատարել, ^{ասնել} ^{Դարձնել, դարչոյանել այս-}
^{անպիտան, անշէն} ^{րէն}
 Եէնացնել, ^{ասնել շէն, հար} ^{Կարող լինել, հարել}
^{դաշտ} ^{Երանի թէ, ինչ-}
 Մարդ հանել, ^{հանել խուղան} ^{Յետոյ, որոյ}
^{Փափաքածին պէս, ըստ յանչու-լեան}

ժ.

ՄԻ ՀԱՅՐԵՆՈՍԻՐՈՒԹԵԱՆ ՕՐԻՆՈՎ

Կարոլոս ժ. Պետրոս մեծից Բուրջաւայի մօտ

յաղթուելուց յետոյ՝ երեք Սուետացի գիւղականք հայ-
 րենասիրութեան մի գարմանալի օրինակ տուին: Սը-
 րանք իմանալուն պէս սը Սուետի թագաւորն յաղթ-
 ուեցաւ և մեծ կարօտութեան մէջ էր, իրենց բոլոր
 աւելորդ բաները՝ կարասի, հանգերձ, գարի, չոր խոտ
 և անասուն հաւաքելով, նրանք մօտ քաղաքներից մե-
 կում ծախելու գնացին, և նրանցից մինը ծախուածի
 գինն առնելով և մի ձի հեծնելով՝ աճապարանօք
 Սուետի բանակն հասաւ: Ո՛ր է թագաւորը գոչում
 էր պահապաններին հեռուից, զիս նրան տարէք,
 նրան մի բան պէտք է ասեմ: Պաշտօնակալներից մի-
 նը նրան մտիկ անելով՝ նրան Կարոլոսին առջևը տա-
 րաւ: Երբ գիւղացին թագաւորին մօտ մտաւ՝ մէկից
 ծնկան վերայ զալով ծոցից երկու քսակ ոսկի հա-
 նեց, և թագաւորին տուաւ՝ յայանելով նրան թէ
 ինչպէս մի տեղ բերած էր այն գումարը երկու ըն-
 կերներովը: Կասուի թէ Կարոլոս մարդուն պատմու-
 թեանը վերայ յարտօսք շարժեցաւ, և ասաց. Ագ-
 նուակահաններիցս և ոչ մինը մի այսպիսի հաւատար-
 մութեան ապացոյց տուաւ: Յետոյ խոստացաւ զիւ-
 ղացուն նրա հալրենասիրութեանն իբր վարձ՝ նրան
 ազնուակահանութեան աստիճանի բարձրացնէ, բայց
 երբ նա լանձն չառաւ և ընտրեց լաւէտ իւր վաղե-
 մի բարեկամներին հետ իւր աստիճանին մէջ մնալ,
 թագաւորն իւր առջև գրել տուաւ մի հրովարտակ
 որով այն ազնուամիտ գիւղացին և նրա երկու ըն-
 կերները բոլորովին հարկէ ազատ էր անում, և իւր
 շնորհակալութիւնը ցոյց տալու համար՝ մօրուքից
 մի քանի թել պոկելով կնքած հրովարտակի կնքա-
 մօմին տակ դրաւ:

Յաղթուել, ^{պարտ-լիւն} Սրանք իմանալուն պէս, ^{ընդ}
^{ասնու-նոյս համբա-}
 Գիւղական, ^{չինան}
 Մէկից, ^{անրէն} Յաղթուիմ, ^{պարտի,} ^{սեպան}
 Յայանել, ^{յայտ ասնել}

Իրենց բոլոր աւելորդ բաները, պաշենայն ինչ որ
 ասելորդ էր նոյա
 Չոր խոտ, խար
 Ծախուածին գինը, պէնս
 Վաճապարանօք հասաւ, աս
 ճապարեալ հասանէր
 Պահապան (զօրք), պահա-
 կապանս
 Հեռուից, ի հեռուսս
 Զիս նրան տարէք, հո՛ծէ՛ք
 Մի բան պէտք է ասեմ,
 ասի՛մ ինչ ասել
 Մտիկ անել, ասասլ
 Ծնկան վերայ գալով, ի-
 գո՛ւս անի՛տալ
 Պակել, ինչ
 Մի տեղ բերել, ասծէլ ի մէ վայր

Յարտօսը շարժեցաւ, յար-
 արտաս հարտս
 Ապացոյց տալ, յոյ՛սանել ըզ-
 հանրէս
 Վարձ, հարուստն
 Բարձրացուցանել, ասճասանալ
 Յաւէտ, հանուանդ
 Վաղեմի, վաղճընոյ
 Ազնուամիտ, բարէկերթ
 Հարկից ազատ անել, ասանել
 ասպահարի
 շնորհակալութիւնը
 ցոյց տալու համար,
 ի հանրէս շնորհաշուր-
 թեան իւրոյ
 Մի քանի թել, թելս ինչ
 Կնքած հրովարտակի կըն-
 քամոմին տակ, ըստ հո-
 հոլ հոսոյն որով հոսի
 Վերաճարարին

ԺԱ.

ԱՂԵՔՍԱՆԿԻՐԻՈՅ ՓԱՐՈՍԸ

Փարոսի աշտարակը որ Պողոմէոս եղբայրասիրի
 հրամանաւ շինուեցաւ՝ աշխարհիս եօթը հրաշալեաց
 մինն էր, և ուրիշ նրա նման աշակերտներ որ նա-
 ւաժարներ ռաջնորդութեան համար լետոյ շին-
 ուեցան՝ նոյն անունն ասին: Այն քառանկիւնի, ճեր-
 մակ մարմարէ, բազմայարկ մեծ մի շինութիւն էր,
 և ունէր կուր որի վերայ ամեն գիշեր մեծ կրակ
 էր վառուում, զոր նաւաժարներ շատ հեռուից կա-
 րող էին տեսնել: Երկուութեան ձևը հանող և գործը
 լրացնող ճարտարապետը կոչուում էր Սաստրատոս:

Սա իւր ճարտարութեան համբաւը լետնոց թողնել
 փափաքելով, և իւր անունը թագաւորին անուան
 հետ դնել չհամարձակելով՝ մի այսպիսի միջոց խոր-
 հեցաւ: Երկուութեան ճակատը կրով ծեփելով վրան
 թագաւորին համար գովեստի խօսքեր գրեց, իսկ
 ծեփին տակը քարին վերայ մի ուրիշ գրուած փո-
 րագրեց: Իբր մի դար լետոյ ծեփը թափելով՝ Պողո-
 մէոսի վերայ գրուածը ջնջուելով կորաւ, տակում
 փորագրուածը միայն երեւում էր մեծամեծ նշանա-
 գիրներով այսպէս. «Սաստրատոս Կնիգացի, փրկիչ աստ-
 ուածնեանին՝ նաւարկութեան օգտին համար»:
 Հրաշալիք, հրաշալիքս
 (Հրաշալեաց) մինն էր, էր
 ի թիւ հրաշալիքս
 Երկուութիւն, շինուած
 Քառանկիւնի, շնորհաշուր-
 թեան
 Մարմար, հո՛ւս, հո՛ւս, հո՛ւս
 Կրակ, խարոյ՛
 Շատ հեռուից, բացասալ,
 ի բոյ
 Տակը, ի ներսոյ
 Ուրիշ գրուած, թիւս հիւ
 Փորագրել, որովէլ
 Թափել, թափել
 Զեր հանող, որ արի շին
 Լրացնել, ի գլուխ հանել

Յետնոց թողնել, թողնալ
 յաս
 Համարձակել, իշխել
 Անուանը հետ դնել, նշել
 անուան
 Միջոց, հարս
 Կիր, բոս
 Ծեփ, ծեփած
 Կորաւ, անհետ եղաւ
 Պողոմէոսի վերայ գրուա-
 ծը, որ ինչ շնորհայն
 Գրեալ էր
 Տակը փորագրուած, որ ի-
 ներսոյն որովէալ էր
 Փրկիչ, կնարար

ԺԲ.

ԴՐՕՇ

Մի դերձակ մեռնելու հիւանդութեան մէջ ընկ-
 նելով՝ երազում մի զարմանալի բան է տեսնում
 նրան երեւում էր թէ վերջին ատենում կենում էր,
 մահուան հրեշտակն էլ կեցած բաց էր անում նրա

առաջ մի շատ մեծ դրօշ, տեսակ տեսակ կերպաս-
 ների կտորներից շինուած, զորոնք նա ժամանակ
 ժամանակ իւր լաճախորդներից զողացած էր: Նայն
 վայրկենում նրան երևում էր թէ դժոխքն էր մըտ-
 նում: Մարդն այն տեսարանից վախենալով քնից
 ցատկելով ելաւ՝ բոլորովին սառն քրանքում: Այսե-
 րազն Աստուածանից իրեն մի ազգարարութիւն հա-
 մարելով, ուխտ արեց որ էլ չ'զողանար, եթէ ողջա-
 նար հիւանդութիւնից: Փոքր ժամանակից յետոյ ի-
 րաւ հիւանդութիւնից առողջանում է, և որովհե-
 տե իւր առաքինութեանը վստահ չէր, պատուիրում
 է իւր գործաւորներից մինին որ դրօշն իրեն լիշեցնէ,
 երբ մի շոր կտրելու լինի: Մարդը մի ժամանակ հա-
 ւատարիմ մնալով յետոյ իւր ուխտում՝ մի օր թանգա-
 քին կերպասից մի շոր կտրած ժամանակը ազահու-
 թեան հոգուց փորձուելով զիջանում է ընչասիրու-
 թեան, և կտաւից մի մասը զողանում է: Յիշեցնող
 մարդը պարապ տեղ նրա այդ ազգարարութիւն ա-
 նում է որ դրօշն լիշէ: «Ինչ էլ դրօշովդ չափազանց
 ձանձրացնում ես սկանջներս, ասում է նրան զեր-
 ձակը. երազում տեսած դրօշիս միջին այս տեսակ
 կերպաս չ'կար»:

Մեռնելու հիւանդութիւն, Կտոր, Կոպր
 Կոպր Ետհայոս Տեսակ տեսակ, աչքի աչքի
 Մի բան, Ինչ Ժամանակ ժամանակ, Ընդ
 Երազում, Ետհայոս Ժամանակ Ժամանակ
 Կեցած բաց էր անում, Կոպր Գողանալ, Խորէլ
 Ինչ պարզէր Նայն վայրկենում, Ե Եմն
 Հիւանդութիւնք, Ետհայոս Ժամանակ
 Եւ որովհետեւ, Ինչ Մտնել, Տրեւ
 Պատուիրել, Կոպր-էր Կոպր Տեսարան, Կետիւ
 Յիշեցնել, Ետհայոս Վախենալ, Կոպր-էր
 Ե Եմն Քնիս օտարելով ելաւ, Ետհայոս

Բոլորովին սառն քրտըն- Շոր, Կոպր-էր
 քում, Կոպր-էր Թանգաքին, Ետհայոս
 Ետհայոս Չիջանել, Կետիւ Կոպր
 Ազգարարութիւն, Կոպր Ընչասիրութիւն, Ետհայոս
 Ուխտ անել, Կոպր-էր Ազգարարութիւն անել, Կոպր
 էլ, Կոպր-էր Կոպր-էր
 Աղջանալ, Կոպր-էր Կոպր-էր Պարապ տեղ, Ե Կոպր
 Փոքր ժամանակից, Ետհայոս Յիշեցնող մարդը, Կոպր-էր
 Կոպր-էր Կոպր-էր
 Իրաւ, Կոպր-էր Յիշեւ, Կոպր-էր Կոպր-էր (միտքը
 Կտրելու լինի, Կետիւ Ետհայոս Ետհայոս)
 Կոպր-էր Կոպր-էր Չափազանց, Կոպր-էր
 Մի ժամանակ, Կոպր-էր Ականջ, Կոպր-էր
 Հաւատարիմ մնալ, Կոպր-էր Երազում տեսած դրօշիս
 Կոպր-էր Կոպր-էր միջին, Ետհայոս Կոպր-էր Կոպր-էր
 Կտրած ժամանակը, Ե Կոպր-էր Այս տեսակ, Կոպր-էր Կոպր-էր
 Կոպր-էր Կոպր-էր Չկար, Կոպր-էր

ՃԳ.

Ս Ա Փ Ր Ի Չ Ք

Մի սովորիչ որի գործն էր մօրուք ածելել և
 մազ կտրել՝ շատ լաճախորդներ իրեն ձգելու համար
 խանութին դուրսը որմին վերայ նկարել տուեց մի
 մարդ որ ծովն ընկնելով խեղդուելու մօտ էր, և մի
 ուրիշ նրա վերայ զթալով լողալով դալիս էր ջրից
 հանելու համար նրան, բայց բռնելու ժամանակ մա-
 զերից որ ճշմարիտ չէին՝ սուտ մազը միայն մնում
 է ձեռքում, և ազատել ուղած մարդը ընկղմելով
 խեղդում է: Այս պատկերին վերայ մեծ տառերով
 գրուած էր այսպէս. Վայ նրանց որ կեղծ հազ ունին: Սրա-
 նով ուզում էր իմացնել թէ կեղծ մազերը վնասա-
 կար են:

Հնգկաստան, Հնգրէի
 Եւ որովհետեւ, և զի
 Ինքնահաւան, «էք
 Հպարտ, աբարաւանս
 Ծատ, յոյժ
 Անել, գործել (վնաս)
 Իրեն անձին, անչին իւրու
 Հաւատարիմ ծառայք, բա-
 րեկրի
 Նարտի խաղ, խաղ ճապարակի
 Երևելի, նշանաւոր
 Մի բան չի կարող անել, չէ
 իմէ՛ չեանհաս
 Բնականից, ի բնէ
 Հասկանալ, ի մի ասանու
 Չարիք, աղէր
 Վերահաս, որ ճոք աս արուս
 հային
 Հնարող, որ գործն էղև
 Երախտեացը հատուցում
 անել, երախտահարոյ լինել
 Փոխարէն, ի վարչ
 Բազմապատկել, կրէնէ՛
 Անմիջապէս, աստիակայն

Իմացնել, աղբ ասանել
 Ամենամեծ, քան զամենայն Ռեծ
 Այս խրատը տուողներին
 շատերը, բազում քր
 զայս խրատ երան
 Աչքից ընկան, յաւայ էլանել
 Պատժոյ ենթակալ եղան,
 անչին ընդ պատժով
 Համոզել, հաւանէյուցանել
 Բարկուծեան շարժել, գըր-
 գուել ի յասուան
 Դեռ չքննած, միշտ չննեալ
 Հաշիւ անել, ի հաշիւ արկանել
 Բոլոր, հա՛ճել
 Հնգկաստան, աշխարհ հնգից
 Առիթ առնել, պարճաստ աս-
 նու
 Խոստացածը, զոր խոստացան
 Հարկաւոր, հարկոր
 Զգոյշ լինել, զգոյշ հալ
 Ծուրջն եղողները, որ շուրջն
 հան
 Զթողուլ, չորս
 Վատի գործածել, զչե՛ծանել
 (գործիականով)

ԺԴ.

ԵՐԿՈՒ ԲԱՐԵԿԱՄՆԵՐ

Ուէստմինսդէրի մեծ գպրոցին աշակերտներին
 երկու դասերի մէջտեղում միվարադոյր կար նրանց
 միմեանցից բաժանելու համար: Պզտիկ աշակերտ-
 ներից մինը մի օր չգիտենալով (սուանց գիտման)
 ներսը մտնելու համար, ի զօրովհետեւ տղան բնու-

թէ պատիժ ընդունէր վեհակացուից որ մի խիստ
 մարդ էր: Տղայի աշակերտակիցներին մինը որ նրանից
 մեծ էր տարիքով՝ նրան հանդարտեցրեց խոստանա-
 լով նրան թէ յանցանքն իւր վերայ առնում է և
 ինք կրում է պատիժը: Բաւական տարիներ յետոյ
 ընտանի պատերազմ եղաւ Անգղիայում, և այս եր-
 կու տղայոց որ արդէն չափահաս էին՝ ամեն մինը
 մի կուսակցութեան կողմնակից եղաւ. մինը ռամ-
 կապետաց կողմից էր, միւսն էլ թագաւորական կող-
 մից: Երբեմն մի կուսակցութիւնը, երբեմն միւսը
 յաղթելուց յետոյ, ռամկապետականք յաջողելով թա-
 գաւորի գորքին բոլոր վերին պաշտօնակալները բռ-
 նեցին: Նրանց համար դատաւորներ դրուեցան, այն
 վախկոտ աշակերտն էլ որ արգարադատութեան հետե-
 ւած էր՝ այն դատաւորներից մինն եղաւ: Դատուելու
 համար ատեան բերուողների անունների միջին լսե-
 լով իւր աշակերտակիցն և բարեկամին անունը, զոր
 դպրոցից ելնելուց ի վեր տեսած չէր, սիրտը շար-
 ժեցաւ. ուշադրութեամբ նրան նայեցաւ և իրեն
 այնպէս երևեցաւ որ այն էր, և նրան մի քանի բան
 հարցնելով ստուգեց որ իրօք այն է եղել, և առանց
 ինքզինքը յայտնելու նրան շուտով ճանապարհ ելաւ
 Լոնտրա գնալու: Այնտեղ պէտք եղած անձանց մօտ
 բանեցրած ազդեցութեամբն ու ջանքովը յաջողե-
 ցաւ իւր բարերարն ազատելու այն պատժից որից
 նրա ընկերներից մինը չկարողացաւ ազատիլ:

Մէջտեղ, ի մէջ
 Միմեանցից, բաժանելու ինք կրում է, անչա՛ք կրել
 Համար անջրպէս
 Բաւական տարիներ յետոյ,
 Չգիտենալով, յանգեա՛ս
 յեք ոչ ասիւս ասայ
 Բնութեամբ, ի բնէ
 Ելնելուց ի վեր, յորձէ հեռէ
 Վախկոտ, երկնոք
 Պէտք եղած անձանց մօտ,
 Չլինի թէ, գուցէ
 աս արս անի է
 Պատիժ, պարտահաս
 Ուշադրութեամբ, ուշե ուշով

Մի քանի բան, ինչինչ
 Իրօք, արդարեւ
 Շուտով, ինչ և ինչ
 Եղաւ (պարտեալս), յարեալս
 (պարտեալս)
 Չափահաս, հոռիտ
 Ամեն մինը մի կուսակցու-
 թիւն, մէն միոյ հոգնան
 Ռամկապետք, ընկերահաշար
 Կողմ, հոյս, լեւր
 Թագաւորական, արհեստի
 Կուսակցութիւն, հոյճ
 Բռնել, չեքբախտ ասանել

Դնել, հարգել (գատաւոր)
 Հետևել, շահեալ երթալ
 Ատեանում բերել, ածել յա-
 րեան
 Ճանապարհ ելնել, անկանել
 և ճանապարհ
 Սիրտը շարժել, խանդաղա-
 րեցաւ ոգի նորս
 Կարեցո՛ւնք զոր արչի և չիբ
 Յաջողեցաւ, յաջողեցաւ նա
 Ազատել, արբեցո՛ւնք
 Ազատիլ, զերծանիլ

ԺԶ.

Մ Ի Գ Ա Մ (Մ Ե Ի)

Մի գիւղացի քաղաք գնալու համար իւր ձին համետելով, տեսաւ որ ձիուն ոտքի գամբրից մինը պակաս էր. և որովհետև գնալու շտապում էր, ինքն իրեն ասաց. ինչ վնաս կամ օգուտ կա՞ ինձ. եթէ ձիուն ոտքի մի գամ աւելի կամ պակաս է: Այս ասելով ճանապարհ ելաւ: Ճանապարհին ձիուն մի ոտից պայտը (նալ) խախտելով ընկաւ: «Եթէ այստեղ մի պայտառ լինէր», ասաց «կարող էի պայտը տեղը դնել տալ. բայց որովհետև այստեղ մի այնպիսի մէկը չկայ, ձին կարող է միւս երեքով ճանապարհը գլուխ հանել»: Բայց ճանապարհին վերայ քարերը վիրաւորեցին կենդանու ոտքը, որ սկսաւ քայլելու ժամանակը կաղալ, և այսպէս կաղն ի կաղը ծանր ժամանակը կաղալ, և այսպէս կաղն ի կաղը ծանր կերպով գնացած ժամանակը՝ յանկարծ երկու գող կերպով գնացած ժամանակը՝ յանկարծ երկու գող ելան մացառներից դուրս մարդին կողոպտելու, որ ձիուն կաղալուց չկարողանալով շուտով պրծիլ, ա-

ւազակներին ձեռքն ընկաւ, որոնք նրա մախաղին մէջն եղածներին հետ միատեղ ձին էլ առնելով, թողին մարդին որ երթալ: Նա ամեն բանից զուրկ տանը դառնալու ստիպուելով, տրտմած ասաց ինքն իրեն. «Ի՞նչպէս կարող էի խորհել որ մի գամ պակաս լինելուն համար ձիս պէտք է կորցնէի»: Զի, գրաստ Կաղն ի կաղը, հոյս ի հոյս
 Գամ, բիւտ Ծանր կերպով, յարագաց
 Փութալ, աշտարել Մացառներից, ըստ լուստան
 Ինքն իրեն ասաց, ասէ ընր Կողոպտել, արտաշերտ ասանել
 (Զիուն) կաղալուց, աս հոյսը
 Շուտով, արագ Զեռքն (ընկաւ), (անկաւ),
 Երեսն ի բուսն
 Պայտառ, պայտառ Մախաղ, պայտառ
 Այստեղ, աստ Միջին եղածը, որ ինչ էրն ի նա
 Եթէ լինէր, ելէ գոյր Առնել (բռնի), հանել յամբէ
 Կարող էի, հարբէր (տրկ.) Զուրկ, լստար
 Ճանապարհին վերայի քա- Ինքն իրեն, ի միս իւր
 ըրը, արբեան որ ի վե- Խորհել, ածել զարտ
 րայ ճանապարհին Կարող էի, հարբէր ինչ
 Վիրաւորել, վերս դնել Պակաս լինելուն համար,
 Կաղալ, իեղալ աս ի չգոյճ

ԺԷ.

Խ Ո Ր Ծ Ե Ր Ո Ի Թ Ի Ի Ն

Ռուսիոյ մեծամեծներից մինը՝ տէրութեան գաւառներից մինի իշխանութիւնն է առնում, և գաւառում այցելութեամբ շրջած ժամանակում, տեսնում է ճերմակ մագերով մի մարդ որ գիւղից մի փոքր հեռին եղող մի տնակի դրան նստած լալիս էր, և նրան ասում է. «Ի՞նչ ունիս, մարդ, ինչո՞ւ

Համար տրտմած ես և կը լաս: «Տէր», ասում է ծերը
 Հառաչելով, զլալիս եմ, վասնզի հայրս զիս ծեծելով
 դուրս արեց»: Իշխանը զարմանալով այս խօսքին, և
 շուտով ձիուց իջնելով ներս է մտնում: Ոտքը տանը
 բակում դրածին պէս՝ այնտեղ սպիտակ մագերով ա-
 ռաջինից աւելի ծեր մի այլ մարդ է տեսնում, որ
 բարկացած էլ երևում էր: «Ինչո՞ւ Համար խռոված
 ես», ասում է նրան գաւառապետը: «Մի հարցնիր,
 տէր», ասում է ծերը. «որդիս որ դրանն է՝ անզգու-
 շութեամբ գետինը ձգեց ծերունի հօրս, որ քամա-
 կին ոսկրը կոտրելով նստած է»: Գաւառապետն աս-
 ուածները կատակ կարծեց. բայց շուտով հասկացաւ
 որ կատակ չէր խօսքը, քանզի մի սենեակ տարուե-
 լով՝ այնտեղ կրակարանին մօտ մի մեծ աթոռի վե-
 րայ մի այլ մարդ տեսաւ շատ ծեր, որին քամակը
 թեքուած էր ծերութիւնից, բայց դեռ աշխույժ և
 ուժով էր. «Իրաւ», ասաց գաւառապետն ինքն իրեն,
 «այս մարդիկը նահապետներին ցեղից են»:

Մեծամեծք ^{աւագ} Բակ, գաւառի
 Գաւառում (շրջել), ^{ընդ} Ուրիշ, Տեւ ևս
^{գաւառն} Ծեր, հիւսուհայ
 ծերմակ մաղերով, ^{աշուր} Բարկացած, սրբաբեալ
 Տնակ, խղիկ, ^{իշխան} Անզգուշութեամբ, ^{առ տն-}
 Մի փոքր հեռին եղող, ^{որ} հոգուլեամբ
^{ասիա} ինչ հեռի էր Գամակին ոսկրը կոտրել, բե-
 Լալ, յարաստուս հարչանել ^{չանել} զոյն
 Ինչ ունիս, զի՞ է չեղ Կատակ կարծեց, ^{ընդ} խա-
 Ինչո՞ւ Համար, վասն է՞ր շին հասարկոս
 Հառաչել, հոգուց հանել Հասկացաւ, ծանեաւ
 Ծեծել, գան հարչանել Կատակ չէր, չէին ինչ ծա-
 Դուրս անել, հանել սրբաս Զաւառն
 Ծուտով, վաղվաշակի Տարուել, Տաւածանի՛՛՛
 Դրածին պէս, այն ինչ երբեայ Մեծ աթոռ, գահայ

Շատ ծեր, ^{անչեալ յոյժ զա-} Դեռ, ^{սուխուին}
^{աւագ} Աշխույժ և ուժով, ^{առայգ}
 Գամակ, ^{իշխան} և ուժեղ
 Թեքուել, ^{հարմար} Իրաւ, ^{սրբաբեա}
 Ծերութիւնից, ^{առ ծերու-} Ցեղ, ^{սուհ}
^{բեան} Այս մարդիկը, ^{սրբաս}

ՃԸ.

Մ Ի Ջ Ո Ր Ի

Մի բժիշկ ջորին հեծնելով՝ կոկորդում մի խա-
 ղաւարտ ունեցող հիւանդի տեսնելու էր գնում: Եր-
 թալու տեղը հասնելով և ջորուց վայր իջնելով,
 այնտեղ դրան առաջին հանդիպեցաւ իւր ծանօթ-
 ներից մինին որի հետ սկսաւ խօսել: Երբ խօսքն եր-
 կարեցաւ, սանձը թողեց, ջորին էլ տանը դուռը բաց
 գտնելով, ներս մտաւ: Հիւանդին խուցը ասում է
 պատմութիւնը, բակին վերայ էր և մի կէս բաց թող-
 ուած էր, որպէս զի ներսում օդ բանէր: Կենդանին
 դէս դէն նայելով, գուցէ մի ուտելու բան գտնելու
 համար, և բաց դուռը տեսնելով սանձովը և համե-
 տովը մտնում է հիւանդին խուցը, որ ոտքին ձայնը
 լսելով կարծելով թէ բժիշկն է, առանց այս կողմ
 դառնալու՝ թեւը նրան է երկարեցնում որպէս զի զննէ:
 Ջորին առանց պատճառն իմանալու՝ իւր առաջից
 երկարացած մի թև տեսնելով կեռիքներով (ատամն)
 դաստակից բռնում է: Հիւանդը սարսափած այս
 կողմն է դառնում, և ջորուն տեսնելով՝ անկողնից
 ցատկելով իջնում է որ կենդանուն դուրս անէ,
 բայց սաստիկ ծիծաղելուց կոկորդում խաւարտը
 պատառում է: Այն միջոցին բժիշկը վերայ հաս-
 նելով ուզում էր ջորուն մտրակով ծեծել. հիւան-

դը ձայն հանելով ասում է: «Այդ անասնոջն վնաս մի արա, պարոն բժիշկ, այդ դէպքը զարմանալի է. այդ ջորին առողջացրեց մի այնպիսի հիւանդութիւն, որին գուցէ արուեստը մի ճար չկարողանար անել. եթէ նորից այսպիսի հիւանդութեան մէջ ընկնիմ, այդ ջորին ուղարկէ, և դուն անձամբ ինձ գալու մի հոգնիլ»:

Հեծնել, էլանել
Տեսնել, այց առնել
Ունեցող, որոյ էր
Գնալու (երթալու) տեղը,
աւր դէ՛հ էրեալ էր
Ծանօթ, ծանօթ
Երբ (խօսքը) երկարեցաւ,
յերբանել բանիցն
Մտնել (ներս), դիմել ի ներս
Մի կէս, կեսով չափ
Որպէս զի ներսում օդ բանէր,
աւ ի սալ հոսս օդոյն ի ներս
Գենդանին, գրաստ
Գուցէ, ընդհանուր
Համետ, ընթաց
Խուց, խաւ, սենեակ
Ոտքի ձայն, որոտայայն
Կարծել, համարել
Այս կողմ, յայտնայ
Թե, բողոք
Երկարեցնել, չգնել
Երկարացրած, կարգաւոր

Բռնել, առնել
Կեռիք, արտաքին
Սարսափած, դա՛հի հարեալ
Ցատկելով իջնել, իջանել ընդհանուր
Գուրս անել, հանել արտաքին
Ծիծաղելուց, ի ծաղալէն
Կոկորդում, որ ի կոկորդին
Պատառել (խաղաւարտ),
պայքել
Այն միջոցին, մէջայն մէջայն
Մտրակ, խորագան
Ծեծել, հորհանել
Ձայն հանել, չայն բռնաւ
Վնաս անել, առնել վնաս կամ
Տեղանշել
Դէպք, պարտապարհ
Առողջացնել, բու՛ծել
Ճար անել, առնել արտաքին
Եթէ ընկնիմ, ելէ դէպ լինի
ինչ անհանել
Հիւանդութիւն, արտաքին
Հոգնել, աշխատ լինել

ձե.

ԱՂԱՍԻ ԱԶԻՉԵԱՆ

Մ Ի Թ Ա Ղ Ո Ի Ա Մ Գ Ա Ն Զ

Պատմում է թէ մի երկրագործ որ աշխատութիւնը շատ էր յարգում՝ ուզելով իւր մահուանը մօտ գործքով ցոյց տալ իւր որդւոյն թէ որչափ օգտակար է աշխատութիւնը. նրան կանչում է իւր մօտ, և մի գաղտնիք յայտնելու պէս նրան ասում է. «Ճղաս, մեր արտում որ գործում ենք՝ մի թաղուած գանձ կայ, բայց թէ ո՛ր տեղն է՝ չգիտեմ»:

Այս ասելով՝ նրան խրատ է տալիս, որ առանց մի նին յայտնելու ինքն անձամբ փորէ արտը: «Այսպէս անելով», ասում էր, «ստուգիւ պէտք է գտնես գանձը»: Մարդը մեռնում է, և որդին խորուած գանձը գտնելու յուսով, առնում է բահ և բրիչ՝ և շատ օրեր աշխատելով արտը ծայրից ծայր փորում է, և գանձին չպատահելով՝ տրտմեալ և յուսահատ գնում է:

Բայց երկիրն այնպէս գործուելով և ցանուելով, հունձքին ժամանակը կը տայ առատ բերք, գոր երիտասարդ երկրագործը ժողովելով և շտեմարաններում զննելով՝ շատ է հարստանում: Այն ժամանակ կը հասկանայ թէ հօրն ասած գանձը նոյն աշխատութիւնն էր:

Երկրագործ, հողագործ
Յարգել, պարտապարհ հարել
Գործքով, արտաքին
Որչափ, արտաքին
Գործել, ճշակել
Որտեղ, յորում վայրի
Յայտնել (մինին), ի վեր հանել առեք

Ինքն անձամբ, անջամբ
անջն
Յայտնելու պէս, որպէս ընչայանից
Տղաս, որդեակ
Արտ, արտ
Տրտմեալ և յուսահատ, արտաքին և յուսաբէի
Գործել (երկիրը), վարել

ժամանակը, և ժամանակի	Երթալ, Բէնիճ
Բերք, արդիւնք	Կնել (շտեմարանում), համ-
ժողովել, բաշխել	Բարել
Փորել, բրել	Հարստանալ, Բեծանալ
Ծայրից ծայր, ծագել	Ի-Շատ, յոյժ
Ծագ	Հասկանալ, և Բար ասանալ
Պատահել, հանդիպել	Հորն ասած գանձը, գանձն
	զորմէ ասէր հայրն

Վ Ե Ր Զ



Մ/
Ո/

3000

ՀՀ Ազգային գրադարան



NL0804009

1
697